A FOURTH REPORT

OF

OPERATIONS IN SEARCH OF SANSKRIT MSS.

IN THE BOMBAY CIRCLE,

APRIL 1886—MARCH 1892.

BY

PROFESSOR PETER PETERSON.

EXTRA NUMBER

OF THE

JOURNAL OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY.

1894.

BOMBAY:
SOCIETY'S LIBRARY, TOWN HALL.
LONDON:
KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER & Co.,
PATERNOSTER HOUSE, CHARING CROSS ROAD, W. C.

TABLE OF CONTENTS.

	PAGE
Index of Authors	i—cxlii
Report	1— 17
Extracts from MSS. purchased for Government ...	1—177
List of MSS. purchased for Government	1— 58

TO

MY UNWEARIED ASSISTANTS

RAMCHANDRA DINANATH

AND

BHAGWANDAS KEVALDAS.

INDEX OF AUTHORS.

Ajâtaśatru upâdhyâya—

Author of a Pushpabhâshya He wrote it for his pupil Vishnuyasas 3, Appendix p 350 See Weber, I p 76

Ajita sûri—

Mentioned as one of the glories of the Brihad gachchha 3, App p 80

Ajitadeva sûri—

Author, in Samvat 1273, of a Yogavidhi, which is quoted in the Vichâraratnasangraha Ajitadevasûri mentions his predecessor Śrî Bhânuprabhaguru, and names with honour Śilagana (? Śilaguna Samvat 1250 See Weber, II pp 956 and 1001), Mânatunga, Malayasûri, and Bhadragupta, all of the Chandra kula 3, App p 306 The Cambay palm leaf MS of Mânatunga's Siddhajayantîcharita was written* and presented to Ajitadevasûri in Samvat 1261 3, App p 45.

Ajitaprabha gani—

Mentioned as one of three teachers who were lecturing in Vijapura (Gujarat) in Samvat 1292 3, App p 36

Ajitasinha—

Mentioned as pupil of Sinhaprabha and guru of Devendrasinha in the Anchala gachchha 3 App p 220 Born, in Samvat 1283, of Jinadeva and Jinadevî Klatt, Specimen cines Jaina Onomastikons, p 23, with a reference to the pattâvalî of that gachchha given at the end of the Vidhipakshagachchhiyapratikramanasûtra, Ed Bombay, 1889, p 508

Ajitasena sûri—

Of the Râja gachchha, pupil of Jinesvara, who was pupil of Abhayadevasûri (author of the Vâdamahârnava), who was pupil of Pradyumnasuri with whom that gachchha began 3, App p 159 'In Samvat 1213 originated the Anchalika-matam' Klatt, Ind Ant XI p 249 Compare Weber, II, p 1047

Anchala gachchha—

The following succession list of this gachchha is given in the Tirthamalastavana of Munichandra 3, App p 219 — (1) Âryarakshita (2) Jayasinha (3) Dharmaghosha (4) Mahendrasinha (5) Sinhaprabha (6) Ajitasinha (7) Devendrasinha (8) Dharmaprabha (9) Sinhatilaka (10) Mahendraprabha (11) Merutunga (12) Jayakirti (13) Jayakesarin (14) Siddhântasâgara (15) Bhâvasâgara (16) Gunanidhâna, (17) Dharmamûrti (so correct, writing Dhammamutti), (18) Kalyânasagara (19) Amarasâgara Compare Vidhipakshagachchhiyapratikramanasutra, pp 504 to 516

Ananta—

Author of the Kamasamûha Son of Mandana 3, App p 366 He wrote this book in A D. 1457 Aufrecht in Ox Cat and C C

Ananta bhatta—

Author of the Râmakalpadruma Son of Kamalâkarabhatta, who was the son of Ramakrishnabhatta, who was the son of Narayanabhatta He wrote his book at the request of Sri Garibadasa, minister of Maharana Rajasinha 1, p 107.

Anantakirti—

Apparently another name for Dharmadâsagani, author of an Uvaesamala 3 App p 131, v 2.

Abhayadeva sûri—

Founder of the Brihat Kharatara gachchha See Weber II p 676 Commonly called the Navangavrittikrit from the commentaries composed by him on nine of the angas (3 to 11) He was born at Dhara the son of Dhana a merchant of that place and Dhanadevi his wife His name before his conversion was Abhayakumara He obtained the position of acharya at the age of sixteen He was made sûri by Jinesvarasûri at the request of Vardhamanasuri in Samvat 1088 He died at Kappadavanijagrama in Gujarat in Samvat 1135 or according to other authorities Samvat 1139 See Klatt Ind Ant XI pp 248 and 253 Vardhamana Jinesvara Jinachandra and our Abhayadeva (Jinachandra s laghu gurubhratri) are Nos 39 40 41 and 42 with Klatt Abhayadeva is known to have written the following works —

1 A commentary on the Sthananga 3 App p 100 Abhayadeva wrote this work in Samvat 1120 at Anahilapattana in the house of the merchant Achchhupta for an assembly of pandits under the leadership of Dronacharya Yasodevagani, pupil of Ajitasimhacharya assisted him See Weber II p 401, and Indische Studien XVI p 277

2 A commentary on the Samavayanga 3, App p 176 Written in the same year and at same place See Weber, II p 420

3 A commentary on the Bhagavatisutra 3 App p 172 Abhayadeva wrote this work at Anahilapattana in the house of the merchant Achchhupta, in Samvat 1128 See Weber II p 464

4 A commentary on the Jnatadharmakathanga Abhayadeva finished this book on the Dusserah of Samvat 1120 1, App p 35 3 App pp 60, 73 146 See Weber, II p 482

5 Commentaries on the Upasakadaśa, the Antakrid dasa, and the Anuttaraupapatika the 7th 8th and 9th angas 1 App p 36 For the ascription of these commentaries which are anonymous, to Abhayadeva see Weber II pp 490 491 notes And note that in this Ms 1) are bound together, so to say, with Abhayadeva s commentary

on the 6th anga Compare 3, App p 73, where the anonymous commentaries on the 7th 8th and 9th angas make in the same way one book with Abhayadeva's commentaries on the 10th and 11th angas, the whole being apparently ascribed to him The MS of the commentary of the 9th anga at 1, App p 36 (written in Samvat 1184), has the two verses, given in the Editio Princeps which fail in the Berlin MS (Weber, II p 507), but without the ascription to Abhayadeva, which the edition has It is apparently an interpolation there

6 A commentary on the Praśnavyâkaranânga 3, App pp 70 and 73 Abhayadeva states that this was submitted to the revision of the company of pandits under Drona's leadership already referred to. Weber, II p 524

7 A commentary on the Vipâkasûtra, the eleventh anga 3, App p. 73

8 A commentary on the Uvaïsûtra 3, App p 59 See Weber, II p 544 where a reference to Drona's company of pandits is again given.

9. Ârâhanapagarana (Ârâdhanaprakarana) 1, App pp 17 and 84, 3, App p 24

10 A Commentary on the Panchâśaka of Haribhadra That Abhayadeva wrote such a commentary is mentioned in the Vichâramritasangraha See Weber, II p 889, l 22, and p 920, l 14 Abhayadeva composed this commentary at Dhavalakkapura (Dholka) in Samvat 1124 My entry at 3, App p 45 of a separate book of the same name as Haribhadra's work is therefore a mistake The book must be a copy of Abhayadeva's commentary. The passage quoted by Weber from the Vichâramritasangraha shews that the collection of prakaranas, called the Panchasaka, took its name from the fact that each prakarana consisted of fifty gâthâs The number of prakaranas was nineteen. See 1, App pp 16 and 68

11. Jayatihuyanastotra (Pârśvanâthastuti) See 3, p 25, and App p 245 Composed in Samvat 1111 (Klatt, On)

12. A Commentary on the Navatattapagarana of Jina-

chandragani 3, App p 280 No 1275 of this Report's Collection is a copy of this book

13 Nigodashattrinsikâ 3, App p 212 No 283 of my collection of 1882 3 is a copy of this book Compare also Weber II p 937, where however, the work is not ascribed to Abhayadevasuri

14 Panchamgranthavichârasangrahanî Government of Bombay Collection of 1879 80 No 387

15 Pudgalashattrinsikâ Klatt On

16 A Sangrahanî on the third pada of the Pannavanâ (the fourth upanga) GBC Collection of 1882 3 No 295

17 A commentary on the Viseshâvaśyakabhâshya of Jinabhadra

18 A commentary on Haribhadra s Shodasaka GBC Collection of 1880 1, No 407 This Report s Collection No 1355 is a copy of this book

19 A Commentary (in gathâs) on the Sattarî (the Sattarikaprakarana or Saptatika) of Devendra See Weber, II p 838

Abhayadeva sûri—

Called Maladhari, a title (biruda) he got from Karna King of Gujarat (Samvat 1120 50) *Mention is made of his influence* with Khengar King of Surashtra (Sorath) Forbes, Ras Mala, 1 pp 134 70 whom he converted and who, at his instigation, remitted the taxes levied on pilgrims to Girnar Of the Prasnavâhana kula Kotika gana Madhyama sâkhâ, Sthulibhadramuni vansa Harshapuriya gachchha Pupil of Jaysinhasûri, and guru of the Hemachandrasuri who composed the Bhavabhavana in Samvat 1170 Having converted to the Jain faith more than a thousand Brahmins ' and the yaksha Kadamada ' he caused a temple of Mahavira to be built in the city Medata (near Ajmere) 3 App p 156 p 133 p 274 See also Kielhorn s Palm Leaf MSS Report, p 43

Abhayadeva sûri—

Pupil of Bhadresvarasûri, and guru of the Âsada, who, in Samvat 1248 composed the Vivekamanjari 3 App p 101

At 3, App. p. 7, v. 1, Paramânanda says that his teacher Abhayadevasûri was the pupil of Sântisûri, who was the pupil of Bhadreśvarasûri. These then are the same.

Abhayadeva sûri—

Pupil of Vijayachandrasûri (Vijayendu), and guru of Devabhadrasûri. He was third in succession from Jinaśekhara, (Jinaśekhara, Padmachandra, Vijayachandra, Abhayadeva), who is known to have flourished in Samvat 1204. Styled a second Abhayadeva, not inferior to the first. The Rudrapallîya gachchha rose to great eminence under him. Cf. Klatt in Ind Ant. XI. p. 248. "In Samvat 1204 at Rudrapallî the Rudrapallîyakharatarasâkhâ was founded by Jinasekharâchârya,—this was the second gachchhabheda." 1, p. 93 In Weber, II. p. 1180, it is mentioned that this writer got from the King of Kâśî the title (biruda) of Vâdisinha. He was the author of a Jayantavijayakâvya, a copy of which is in this Report's Collection, No. 1248. This was composed in Samvat 1278.

Abhayadeva sûri—

A contemporary of Guṇâkarasûri, who in Samvat 1426 composed, in Sarasvatîpattana, a Bhaktâmarastotraṭîkâ. Jacobi's MS. (Klatt, On.). A copy of this commentary has been bought for Government this year. Klatt says that this Abhayadevasûri composed a Tijayapahuttastotra in Samvat 1451.

Abhinanda—

Quoted by Kshemendra, in his Suvṛittatilaka, where he mentions that Abhinanda loved the anushtubh metre.

Amarachandra sûri—

Twin pupil and successor (with Ânandasûri) of Sântisûri, who was the successor of Mahendra in the Nâgendra gachchha. Ânandasûri and Amarachandrasûri were styled Vyâghraśiśuka and Sinhaśiśuka respectively by Siddharâja (ascended the throne Samvat 1150). They were succeeded by Haribhadrasûri, Haribhadrasûri by Vijayasenasûri, who was the guru of Udayaprabhasûri, author of the Dharmâbhyudayamahâkâvya. 3, App. p. 17.

Amarachandra—

Author of the Jinendracharitra, otherwise called the Padmânandakâvya. Pupil of Jinadattasuri 1, p 58 App p 2. My conjecture about this Jinadatta is wrong. See Bhandarkar's Second Report, p 6, and the entry Jinadatta of the Vâyada gachchha in this Index Amarachandra completed the Kâvyakalpalatâ of his friend Arisinha, and wrote a commentary to the whole book, which he styled Kavisikshâvritti. He wrote also the Chhandoratnâvali, the Kalâkalâpa, and the Bâlabhârata "Arisinha and Amarachandra were fellow students, and lived, according to the account given by Râjasekhara, in the Prabandhachaturvimsati, in the time of Visaladeva, before he got possession of the throne of Patan, i e, about the middle of the thirteenth century.' Bhandarkar.

Amaraprabha sûri—

Author of a Commentary on the Bhaktâmarastotra of Mânatungasûri He wrote this at the request of his "vâchanâchârya' Devasundara 3, App p 228 Gunasâgara, author of a commentary on the Kalyânamandirastotra of Kumudachandra, tells us that he succeeded Sâgarendu (Sâgarachandra), who succeeded Amaraprabha, who succeeded Devasûri This, is probably the same Amaraprabha His teacher Devasundara was born Samvat 1396, took vrata 1404 at Mahesvaragrâma, and became sûri in Samvat 1420 at Anahilapattana. Klatt, Ind. Ant XI p 255. See also Weber, II p 938, note 3.

Amarasâgara—

Mentioned as pupil of Kalyânasâgara in the Anchalagachchha. In the pattâvalî of that gachchha, Bomb Ed. p 516, the dates for this teacher are given as follows born, Samvat 1694 in Oodeypore, dîkshâ, Samvat 1705, âchâryapada, Samvat 1714, in Cambay, gachchhesapada, Samvat 1718 in Bhooj, died, Samvat *1762 in Dholka.* *Vidyâsâgara* succeeded him. Mentioned as pupil of Sivasindhusûri (= Kalyânasâgara) who was pupil of Dharmamûrti of the Vidhipaksha gachchha, in the Chandra kula He was succeeded by Vidyâsâgara, who was succeeded by Udayâbdhi (Udayasâgara), author of a Snâtripanchâsikâ. 3, App p 238.

Amara sûri—
Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

Amalachandra gani—
Wrote at Broach in Samvat 1158 the first copy of Devabhadrasûri's Kathâratnakośa. 3, App. p. 141.

Amitagati—
Author of the Dharmaparikshâ He was the pupil of Mâdhavasena, who succeeded Nemishena, who succeeded Amitagati, "gananâtha," who succeeded Devasena, who succeeded Vîrasena, "śri mathuriṇâm yaminâm garishthah." All these writers were Digambara Jains. 3, p. 11; App. p. 294. Amitagati's name is known as the author of the Subâshitaratnasandoha, a book written in Samvat 1050. Bhandarkar's Report, 1882-83, p. 45. In a manuscript bought for Government this year the date of the Dharmaparikshâ is given as "Samvatsarânaṃ vigate sahasre samaptatau (sic. correct saśaptatau) vikramapârthivasya." Our author is therefore to be identified with the author of the Subhâshitaratnasandoha. For the description of Vîrasena as 'head of the Mathura ascetics' see Weber's notice of the Dharmaparikshâ, II. p. 1110, and the passage referred to there at II, p. 182, where the sects of the Digambara Jains are said to be four: (1) Kâshtâsangha, (2) Mûlasangha, (3) Mâthurasangha, and (4) Gopyasangha.

Amṛitachandra sûri—
Author of a Commentary on the Samayasâra of Kundakundâchârya. 1, App. p. 86: 2, p. 161. The name of the commentary is Âtmakhyâti. No. 1485 in this Report's Collection is a copy of text and commentary of this work. According to a Digambara pattâvalî procured this year Amṛitachandrasûri lived in Samvat 962, and wrote, besides his Samayasâratika,

(2) Pravachanasâraṭikâ.
(3) Panchâstikâyaṭikâ.
(4) Tattvârthasâra.
(5) Purushârthasiddhyupâya.
(6) Tattvadîpikâ.

No 1458 in this Report's Collection is a copy of No. 2, and No. 1454 a copy of No. 5.

Ambadeva—
The chief pupil of Uddyotanasûri, pupil of Nemichandrasûri. 3, App p 68

Arahamitta—
Mentioned among the yugapradhânas 3, App. p 308.

Arihimitta—
Mentioned among the yugapradhânas 3, App p 308.

Arjuna yati (Ajjana jai)—
At his death, 1350 years after Mahâvîra, the Jnâtasutra in its original shape was lost 3, App p 22.

Ananta—
Author of a Commentary on the Kâtyâyanaśrautasûtra. 2, p 10 He was the author also of a Pratijnâparisishtabhâshya. L 2578 "He is quoted by Devabhadra and by Yâjnikadeva, and quotes on his part, Vasudeva, Karka, Pitribhûti, Yaśogopin and Bhartriyajna." Aufrecht in C C

Alaka—
Author of the Vishamapadoddyota to Ratnâkara's Haravijaya. 1, p 13. He was the son of Râjânaka Jayânaka He finished the Kâvyaprakâśa, left incomplete by Mammata 2, p. 15 He wrote a commentary on the Alankârasarvasva 2, p. 17.

Ânandameru—
Guru of Padmameru, who was guru of Padmasundara, who wrote the Râyamallabhyudayamahâkâvya in Samvat 1615 3, App p 257

Ânanda râjânaka—
Author (in A D 1665) of the Kavyaprakâsanidarśanâ 1, p 21, 2, p 15 He was the author also of a Naishadhîyatîkâ. Buhler's Kashmir Report, p. X. Weber, II p 143.

Ânandavîra gani—
Guru of Sanghavîragani, who was guru of Udayavîragani, who was guru of Udayasinghamuni, who wrote out, in Samvat

1644, a copy of Ratnasekharasûri's Sriddhapratikramana-sûtravritti 3, App p 227.

Ânanda sûri—
Twin pupil, in the Nâgendra gachchha, with Amarachandra sûri, of Santisuri Styled Vyâghrasisuka by Siddha Raja 3, App p 17.

Ânanda sûri—
Mentioned as a famous writer in the Brihad gachchha 3, App p 80

Âmradeva sûri—
Wrote, in Samvat 1190, a Commentary on the Âkhyanaka manikosa of Nemichandra Nemichandra is known to have written his Uttaradhyayanavritti in Samvat 1129 Our author was the pupil (or perhaps only in the line of but compare the dates) of Jinachandra who was the pupil of Nemichandra 3, App p 81, see also 1, App p 89, v 609

Âryanandila (Ajjanandila)—
Author of the Vairuttastotra (Vairutyastavana) 3, App p 329 Compare Weber, II, pp 674 and 919

Âryamahâgiri—
3, App p 177 Eighth in the Tapagachchhapattavali tenth in the Kharataragachchhapattavali ' Âryamahagiri and his laghugurubhratar Âryasuhastin the former, of the Elapatya gotra, lived thirty years in griha, 40 in vrata 46 as sûri, and died at the age of 100, 249 V Klatt, Ind Ant XI p 246

Âryarakshita—
Mentioned as a yugapradhana 3 App p 308 Cf pp 51, 271 2 'At the same time [as Chandra eighteenth in the Kharataragachchhapattavali] lived Aryarakshita, son of the purohita Somadeva, and Rudrasoma dwelling at Dasapura He learnt from Vajra nine purvas and a fragment of the 10th and taught them to his pupil Durbalikapushpamitra Klatt, Ind Ant XI p 247.

Âryarakshita—

Founder of the Anchala or Vidhipaksha gachchha Guru of Jayasimha who was guru of Dharmaghosha 3, App p 219 This Dharmaghosha wrote in Samvat 1263 1, App p 12 In Merutunga's Satapadîsuoddhara (Nos 1340—1, of this Report's Collection) it is stated that this Âryarakshita was born in Samvat 1136, in the village Dantani that he took vrata in Samvat 1142 and that he died, at the age of 91 in Samvat 1226 He was called Goda by his father, Vijaya chandra by his guru and Âryarakshita by his suri In the pattavali of the Anchala gachchha (Bombay Ed 1889) it is stated that Âryarakshita founded the gachchha in Samvat 1169

Âryasuhastin—

A contemporary of Âryamahâgiri 3, App p 177.

Âsada—

Author of the Vivegamanjarî (Vivekamanjari) This book he composed in Samvat 1248 1, App pp 56, 75, 3, App pp. 12 23, 31, 100 For Âsada see 3, p 39

Indurâja (Bhaṭṭendurâja)—

Quoted by Kshemendra in his Suvrittatilaka 1 p 7 Also in the same writer's Auchityavicharacharcha Peterson "The Auchityalankara of Kshemendra, &c p 20 Indurâja is quoted in Abhinavagupta's Dhvanyalokalokâ Buhler's Kashmir Report p 66 and at the end of his Bhagavadgitatika Abhinavagupta says he was his teacher and adds that he was son of Sribhutiraja and grandson of Sauchaka of the Katya yanagotra, p 80 Verses by Induraja are found in the Sarngaddharapaddhati and the Subhashitavali

Indradinna—

Mentioned as belonging to the Suhasti vansa 3 App p 303 Indradinna is thirteenth in the Kharatara gachchha, and tenth in the Tapa gachchha in Klatt's tables

Indranandin—
Mentioned as, with Bharatanarapati and Srâddhadeva, author of thirty-six Upanishads (vedas, vedânta). 3, App. p. 332. Author of a Pârśvanâthâshtaka. 3, App. p. 264.

Indrabhûti—
Or Gautama. The first gaṇadhara. 3, App. p. 38. See Weber, II. pp. 983 and 1030. "Mahâvîra's first disciple was Gautama, also called Indrabhûti, of the Gautamagotra, son of the brahman Vasubhûti and his wife Prithvî, born in Govaragrâma in Magadha, died at Râjagriha at the age of 92, twelve years after Mahâvîra's nirvâṇa." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 246,

Indracharya—
Mentioned as the author of a Yogavidhi. 3, App. p. 286.

Îśâṇa—
Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p 308.

Utpalarâja—
Or Utpalarâjadeva. Quoted by Kshemendra in his Suvṛittatilaka. 1, p. 7. Quoted also in the same writer's Kavikaṇṭhâbharaṇa and Auchityavichâracharchâ.

Udayadharma sûri—
Of the Âgama gachchha. Apparently mentioned as the author of the Dharmakalpadruma. 3, App. p. 235.

Udayaprabha sûri—
Author of the Dharmâbhyudayamahâkâvya. Udayaprabhasûri gives his spiritual genealogy as follows:—
(1) Mahendraprabhu. Of the Nâgendra gachchha.
(2) Sântisûri.
(3) Ânandasûri and Amarachandrasûri Contemporaries of Siddharâja.
(4) Haribhadrasûri. , Called Kalikâlagautama.
(5) Vijayasenasûri.
(6) Udayaprabhasûri. Our author.
3, App. p 16. See also 3, p. 31. He was the author also of an Ârambhasiddhi, for which see Weber, II. p. 306. The "sanghâpati" whom he honours here is his patron Vastupâla,

minister of Vîradhavala (died 1241 A. D) No 874 in this Report's Collection is a copy of the Ârambhasiddhi 1, App. p. 33, 3, App p 16 Udayaprabha is mentioned in an inscription, dated Samvat 1287 Wilson, Asiatic Researches, XVI p 309, Weber, II p 942 note

Udayaprabha sûri—
Author of a Vishamapadavyâkhyâ to Nemichandra's Pravachanasâroddhâra He gives his spiritual genealogy as follows —

(1) Dharmaghosha He conquered his opponents in the presence of the King of Sapadalaksha
(2) Yasobhadra
(3) Raviprabha
(4) Our author He was assisted by Jayaprabhamuni. 3, App pp 126 and 262.

Udayaratna gaṇi—
Of the Âgama gachchha Pupil of Munisinhasûri He wrote out, in Samvat 1430, a copy of the Sripâlacharita of Ratnasekhara, a work composed in Samvat 1428 Udayaratnagani wrote it out in the city Madhumati of Saurashtra. 3, App p 203

Udayavallabha—
Pupil of Ratnasinha and one of the three gurus of Labdhisagara, who wrote the Srîpalakatha in Samvat 1557. These writers belonged to the Tapâ gachchha. 3, App p 220

Udayavîra gaṇi—
Guru of Udayasinghamuni, who wrote out, in Samvat 1646, a copy of Ratnasekharasuri's Sraddhapratikramanasûtravritti. See under Udayasinghamuni 3, App p 227.

Udayasâgara—
One of the three gurus of Labdhisâgara, author, in Samvat 1557, of the Srîpalakatha 3, App p 220

Udayasâgara—
Author of the Snâtripanchâsikâ "Vidhipakshagachchhâdhirajapûjyabhattarakah" Udayasâgara, who composed this book

in Samvat 1804 (? wrote perhaps "varshe 'bdhikhâshtindumite) in Pâdalipta city (Palitana) of Surâshtra (Sorath), gives his spiritual genealogy as follows —

(1) Dharmamûrti Of the Chandra kula and the Vidhi-paksha gachchha See Weber, II p 257.
(2) 'Sivasindhusûri
(3) Amarabdhisuri (Amarasâgarasuri)
(4) Vidyasagara. "upakesavansajanushah"
(5) Udayodadhi (Udayasagara) Our author 'Sivasindhusuri in this list is a synonym of Kalyanasagara (see that entry siva kalyâna, and sindhu-sagara) His guru was Dharmamûrti (Dhammagutti at 3, p 220, must be a mistake for Dhammamutti)

Udayasâgara wrote at the request of Vimalasadhu 3, App p 236

Udayasingha muni—

Wrote out in Visvala city (Visnagar) in Samvat 1646, a copy of Ratnasekharasûri's Sraddhapratikramanasutravritti Udayasinghamuni gives his spiritual genealogy as follows —

(1) Somavimalasuri Of the Tapa gachchha
(2) Hemasomasûri
(3) Ânandavîragani
(4) Sanghavîragani
(5) Udayavîragani
(6) Our scribe 3, App p 227.

Uddyotana sûri—

Pupil of Nemichandrasûri, who was pupil of Devasûri (Klatt, Kharatara gachchha Nos 36, 37, 38) Guru of Vardhamana (Klatt, No 39) 3 App pp 68 314 "Uddyotana, with whose pupils originated the 84 gachchhas now existing He died on a pilgrimage which he had undertaken from Malavakadesa to 'Satrunjaya to worship Rishabha Uddyotana consecrated, 1464 Vira or Samvat 994, Sarvadevasûri, according to others, eight sûris, under a large fig tree (vata) in the boundary of the village Teli on Mount Arbuda (Abu) Thence originated the Vrihad or Vada (Vata) gachchha' Klatt, Ind Ant XI pp 248 and 252 See also Weber, II. pp 1004 and 1035

Umâsvâti—

Author, among many other works, of the Tattvârtha See 3, p 35 Siddhasenagani, who wrote a commentary on the work, gives the following information about his author (3, App p 83 corrected with the help of a copy of Siddhasena's book bought for Government this year) In his 'pravrajyakramavava' his 'pitâmaha' was Sivasri The pupil of Sivasri was Ghoshanandikshamana (so correct p 84, l 4 Klatt, Onomasticon had already corrected Ghoshanandikshamasramana) His pupil was Umâsvâti In his "vachanâchâryânvaya" his 'pitâmaha' was Mundapâda 'mahâvâchanakshamana' Mundapâda's pupil was Mulavâchaka His pupil was Umâsvâti Our author was born in Nyagrodhikâ grâma, but was residing in Pataliputra or Kusumapura when he wrote the Tattvartha (write viharata in l 8) His gotra name was Kaubhishanin His father was Svâti He was known as Svâtitanaya, because Svâti was the name of his father, and as Vatsisuta because his mother was Umâ of the Vatsa gotra (read Vâtsisutena in l 9) He was called Nagaravâchaka by reference to his sakha, and we are apparently to understand that that name is used in the text which Siddhasenagani has before him

In the Digambara pattâvalî published by Hoernle, Indian *Antiquary*, XX p 341 Umâsvâmin (*sic* but *this must* be an erroneous correction from Umasvati) is put down as the sixth suri of the Sarasvatî gachchha, between Kundakunda and Lohâchârya Compare 2, p 163. '19 years grihastha, 25 diksha 48 years 8 months 1 day pattastha, 5 days viraha, sarvâyuh 84 years 8 months 6 days, Samvat 101 kâti sudi 8 till 142 ashâdha sudi 14' Klatt Onomasticon from Hoernle

(*N B*—Hoernle conjectures, p 344 that the term viraha in these pattâvalis means the time which intervened between the death of one pontiff and the enthronisation of his successor, but I am told that the interval referred to is the interval between the nomination by a dying pontiff of his successor and the death of the former) 'With the biruda gridhrapichchha, see Bhan l Rep 1883 4, p 417, l 12, fr b Quoted in Arhatadarsana of Mâdhava's Sarvadarsanasangraha, Ed Bibl Ind p 34, l 8 "yad avochad Vachanâchâryah," see Hall, Bibliogr.

p. 162; Aufrecht, Cat. Bodl. p 247, l. 1; Ind. Stud. 16, 371-2.' Klatt, Onomasticon. In the Tîrthakalpa of Jinaprabhasûri (No. 1256 of this Report's Collection) it is stated that Umâsvâti was the author of 500 Sanskrit prakaraṇas, and also of the Tattvârtha and the commentary to it. In Indian Antiquary, XII. p. 20, n. 7, Pathak says that our author was born at Girinagara near the Ujjayantagiri in Saurashtra, but he does not give his authority for this.

"Umâsvâtivâchakaśramaṇa composed Śrâvakaprajnapti, Tattvârtha, Praśamarati, see Vichârâmṛitasangraha, Weber, II. p. 919, l. 14, fr. b., 920, l. 2, 500 sanskrit works, see Gaṇadharasârdh. v. 50, 51, ib. p. 986, Tattvârtha sabhâshya, Peterson, II. Rep. p. 79, 86, l. 1, Digambarapatt. v. 5 p. 163, Pratishthakalpa, Weber, II. p. 837, l. 9, Vichâravallabhâ, attributed to Umâsvâti by the Kharataras, Bhand. Rep. 1883-4, p. 152, ll. 22-23, Daśasûtrîtikâ, Buhler, Rep. n. 606. Siddhasenadivakara's (470 Vîra) commentary on Tattvârtha, see Decc. Coll. p. 195, n. 7. Quoted in Srutasâgara's (about S. 1550) Yasodharacharita, see Mitra, No. VIII. p. 84, l. 3, in Sakalabhûshana's Upadeśaratnamâla composed Samvat 1627, Weber, II. p 1090, l 14, fr. b." Klatt, Onomasticon.

The Daśasutrîtikâ of this list is the Tattvârtha with its commentary. The commentator here, Siddhasenagaṇi, is to be identified with Siddhasenadivâkara. See the entry Siddhasenagaṇi.

Uvaṭa (Ûvaṭa, Uaṭa)—

Mentioned as author of a Nigamabhâshya (his Commentary on the Yajurveda) 2, p. 94. For this writer see Bhandharkar's Report, 1882-83, p. 3. "He composed the Mantrabhâshya while living in Avantî and while Bhoja was ruling over the country." The Bhoja referred to ruled from 996 to 1051 A. D.

Kakka sûri—

Mentioned as the pupil of Devagupta and the guru of Siddhasûri, of the Ukeśa gachchha, 3, App. p. 283: mentioned again as the guru of Siddhasûri. 3, App. p. 193. He is third in ascent from writers who wrote in Samvat 1174 and Samvat 1192 respectively. He is therefore No. 52 in the pattâvalî

published by Hoernle ' In the year 1154 (A Vikr) Sri Siddhasûri was succeeded by Sri Kakkasûri On the advice of Hemasûri (the well known Hemachandra) and Kumarapala he expelled the munis who neglected their religious duties (kriy hîna) Indian Antiquary XIX p 241 In both our passages Kakkasûri is succeeded by Siddhasuri and Devagupta in that order The patt vali puts Devagupta before Siddha suri In 3 App p 283 this Kakkasûri is said to have been the author of a Mim nsa a Jinachaityavandanavidhi and a Panchapram i î

Kanakaprabha sûri—
Guru of Pradyumnasuri The latter assisted Balachandra with his commentary on the Vivekamanjari of Asada See under Balachandra In 1 App p 5 it is stated that Kana kaprabhasûri was the pupil of Devanandasûri and that fact seems also to be mentioned in our first passage v 15

Kapardisvâmin—
The Vedic commentator Mentioned 2, p 102 v 3

Kamalâkara—
Kamalakara bhatta son of Ramakrishna bhatta son of Nara yana bhatta son of Ramesvara bhatta younger brother of Divakara bhatta father of Ananta bhatta wrote the Nirna yasindhu in 1616 (A D) Aufrecht in Catalogus Catalogorum, 1 p 107

Karka—
The Vedic commentator 2 p 10

Kalaśa (Kalaśaka)—
Quoted by Kshemendra in the Suvrittatilaka 1, pp 7 and 86 See the entry in Introduction to Subhashitavali

Kalyâṇa—
Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 308

Kalyânavijaya—

Mentioned by Yasovijaya, the author of the Jnânabindupra karana Yasovijaya gives his spiritual lineage as follows —

In the gachchha of Vijayadeva there arose—

(1) Kalyanavijaya (srîmahopâdhyâya)

(2) Labhavijaya

(3) Jitavijaya, and hisgurubhratar Nayavijaya

(4) Yaśovijaya

The Vijayadeva of this list is the sage of the name who is No 60 in the Tapâgachchhapattavalî "Born, Samvat 1634 dîksha, 1643 pannyasapada, 1655 sûripada, 1656 received from the emperor Jehanghir the birudha Mahatapa, died Samvat 1713, Âshada sudi 11, at Umnanagara" Klatt in Indian Antiquary, XI p 256 3, App p 192.

Kalyânasâgara muni—

Mentioned as pupil of Dharmamûrti (so correct) and guru of Amarasâgara in the Anchala gacchha 3, App p 220.

Kâlaka—

Mentioned among the yugapradhânas 3, App p 308 Born 336 Vira 3, App p 285, where his title Syâmârya is mentioned "Kalakâchâryakathâ 3, App p 27 This second Kalikachârya, about whom the tale is was born 453 Vira 3, App p 286 A third sage of the name changed the paryushana from the fifth to the fourth day of the month, 993 Vira in the time of Salivahana and put the Chaturdasî of the chaturmasa in place of the purnima, at beginning and end of chaturmasya. 3, App p 285 Born 990 from Vîramoksha 3, App p 272

Kâlidâsa—

His love for the mandakrânta metre noticed by Kshemendra 1, p 10 Lakshmana praises his "kâvyatrayî" (Raghuvansa, Kumârasambhava and Meghaduta) 3, App p 55

Kîrtimittra—

Mentioned among the yugapradhânas 3, App p. 308

Kundakunda âchârya—

In a Digambara pattâvalî purchased for Government this year the spiritual lineage of this teacher is given as follows —

(1) Bhadrabâhu
(2) Guptigupta
(3) Mâghanandin He belonged to the Balitkâra gana, which arose in the Nandi sangha, which was an offshoot of the Mula sangha. "Paryapadansavedin"
(4) Jinachandra
(5) Padmanandin He had five auspicious names Kundakunda Vakragrîva Elâchârya Gridhrapichchha and Padmanandin His successor was—
(6) Umasvati, 2 pp 80 and 163 He made a stone image of Sarasvatî and caused it to speak 2 p 166

No 277 of my 1883 4 Collection is a MS of Kundakundâchârya s Shatpahuda with a commentary by Sri Srutasagara The commentator gives the same five names for his author, 2, p 160 In the Sarasvatîgachchhapattavali (Indian Antiquary XX p 351) Kundakunda is said to have succeeded in Samvat 49 grihastha 11 years vrata 33 years sûripada 51 years 10 months, 10 days viraha 5 days died having lived 95 years 10 months and 15 days The pattavali also gives his five names No 1441 of this Report s Collection is a copy of Kundakundâcharya s Panchastikâya with a commentary in which it is stated that Kundakundachârya wrote the work for the edification of Sivakumara Maharaja

Compare the statements with regard to Kundakunda found in inscriptions Rice s Inscriptions at Sravana Belgola (Index to Introduction Padmanandin)

Kumâra kavi—

"Nripâkshapataladhyaksha " Corrected carefully for his friend Muniratnasûri that author's Amamasvamicharita a work written in Anahilapattana in Samvat 1252 3, App p 99

Kumudachandra—

Another name for Siddhasenadivakara author of the Kalyanamandirastotra See Durgaprasada Kâvyamâla, Part VII p 10 Compare Weber II p 938, note 3, App. p 227 Referred to 3, App p 39

Kulachandra paṇḍita—

Flourished at Vijâpurapattana (in Gujarat) in Samvat 1295. 3, App. p. 124.

Kulaprabha sûri—

To a writer, or writers, of this name are attributed an Ârâhaṇasattarî, 3, App. p. 12, and a Shaḍâvaśyakalaghuvṛitti, 3, App. p. 31.

Kulamandana—

Mentioned as the second of the five pupils of Devasundara. 3, App. p. 226. According to the Tapâgachchhapaṭṭâvalî, Kulamandana, pupil of Devasundara, was born in Samvat 1409: "vrata, 1417: sûripada, 1442: died, 1445 Chaitre. His works are Siddhântâlâpakoddhâra, &c." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 255. Cf. v. 3 of our passage. No. 628 in my 1884-6 Collection is a Vichârasangraha by this writer.

Kṛishna kavi—

Son of Nṛisinha. Author of the Murârivijayanâṭaka. 3, p. 21 (where he is wrongly identified with Kṛishnapaṇḍita or Seshakṛishna), App. p. 337. "End of 16th century." Aufrecht in Catalogus Catalogorum. No. 1017 Ulwar is a Muktâcharitanâṭaka by Kṛishnakavi.

Kṛishnadatta—

Son of Sadârâma and Ânandadevî. Author of the Sândrakutûhalaprahasana. 3, App. p. 359. No. 365 in my collection of 1884-6. Author also of the Râdhârahasyakâvya. He was an inhabitant of the village Trâmaṭiya in the Vâjjaḍa district. 3, App. p. 362. He was apparently a contemporary of a king called Dharmavarman, and wrote his Sândrakutûhalaprahasana in Samvat 1809 (?).

Kṛishnadâsa—

Called Vihârikṛishnadâsa. Author of a Pârasîprakâśa, which he wrote at the request of Akbar. 3, p. 46, App. p. 219.

Kṛishna paṇḍita—

Called Seshakrishna Author of the Prâkritachandrikâ. Son and pupil of Narasinha head at the time of the Sesha vansa (called Seshanrisinha) Krishna mentions (v 30) that he wrote this book after his Padachandrika a work (I O 903) written under the auspices of prince Narottama. He was author also of a commentary to the Prakriyakaumudî of Ramachandra Ulwar 1152, &c For our author see Bhandharkar's Report, 1883 84, 59 According to Bhandarkar, Ramachandra, who was our author s nephew, lived, about 1150 A D

Kedâra bhaṭṭa—

Author of the Vrittaratnakara 3, App p 225 No 869 of this Report s Collection is a copy of this work with the commentary of Sulhana (L 157) It is stated there that Kedara was the son of Pidhveka (sic correct Pibveka Aufrecht writes Pabbeka and Pavyeka) of the Kasyapa vanśa, who is described as proficient in the Saivasastra (saivasiddhântavetta Saivatattvavabodhah) Aufrecht notes that our author is quoted by Sivarama on Vasavadatta, p 185, by Mallinatha, Oxf 113a, by Padmanabha, Oxf 110b, by Chitrasena, Oxf 197b, and others

The commentator Sulhana was the son of Bhaskara, who was the son of the good poet (sukavi) Vailaditya, a Dakshinatya of the Krishnâtreya gotra Sulhana called his commentary Sukavihridayanandinî, by a reference to his grand father's biruda which perhaps shews that Vailaditya was alive when it was composed

Kaiyaṭa—

Author of the Mahabhâshyapradîpa Bhimasena the author of a Kavyaprakasaṭikâ, says that Kaiyata, Uvaṭa and Mammata were three sons born to Jaiyata from the "blessed womb" of his wife 1, pp 26 (but write "elder brothers"), and 94 Aufrecht in Catalogus Catalogorum styles this, however, a silly tradition That Kaiyaṭa and Mammata were brothers is believed by the Kashmir pandits See Buhler's Kashmir Report, p 72

Kodinna—
Mentioned among the yugapradhânas 3, App p 308.

Kshatriyânka—
Mentioned as one of the sages who were acquainted with the twelve angas 3, App p 256.

Kshemarâja (Râjânaka Kshemarâja)—
Author of a commentary on the Sambapanchâsikâ 1, p 85 No 212 of my collection of 1882 3 He mentions his guru Abhinavagupta But my identification of him on that ground with Kshemendra, 1, p 11, is wrong For a list of Kshemarâja's known writings see the Catalogus Catalogorum

Kshemîsvara—
Author of the Naishadhânandanâtaka 3, p 21, App p 340. Great grandson of Vijayakoshtha. Author also of the Chandakausikanâtaka. No 299 of my collection of 1884 6

Kshemendra—
Called also Vyâsadâsa 1, pp 4, 75 He was son of Prakâsendra and grandson of Sindhu Pupil in alankâra of Abhinavagupta He lived under Anantarâja of Kashmir (A D 1029 64), and under his son Kalasa See Bühler's Kashmir Report, p 46, See also Introduction to Subhashitavali, the Auchityalankâra of Kshemendra (Peterson), and, for a list of his known works, the Catalogus Catalogorum

Gangadeva—
Mentioned as one of those proficient in the twelve angas 3, App p 256

Gandinaka—
A poet quoted by Kshemendra in the Suvrittatilaka 1, p 86.

Gandhahastin—
Mentioned by Silângâchârya as his predecessor in the task of expounding the Âchâringa 1, App p 40 See also 3, App p 282, l 5 Aufrecht has a 'Gandhahastimahâtarka' who is quoted by Charitrasimha (Hall, p 166)

Gajapati—
See under Pratâparudra.

Gajasâra—
Author of the Chaturviṅśatidaṇḍakastotra. He was a pupil of Dhavalachandra. 3, App. p. 212.

Gaṇa—
Author of the Aśvâyurveda or Siddhayogasangraha. 1, pp. 95-7.

Garga—
Author of an Aśvâyurveda. 1, p. 95.

Garga maharshi—
Author of the Kammavivâga (Karmavipâka). 1, App. pp. 27 (where the book is wrongly ascribed to Jinavallabha) and 34 : 3, App. p. 7 (where the number of gâthâs is wrongly given as 1688 instead of 168).

Garga ṛishi—
Author of the Pâsakakevalî. This, and not Pâśakâvali as Weber prefers, is the proper form of the title, which contains a reference to the supernatural knowledge of the Kevalins. Compare first line of our extract (Kevalajnânabhâskara). Our book agrees with that described at Weber, I. p. 269 (edited by Weber). These two Gargas may be the same. A Jain, 3, App p. 212. No. 400 of my collection of 1884-6. Weber. II. p. 1185. A Gargarshi is mentioned *honoris causâ* by Siddharshi 3, App. p. 147, as his guru (Samvat 962). Klatt, in der Wiener ZKM. 4, 64.

Gâgâ bhaṭṭa—
See under Viśvesvarabhaṭṭa.

Guṇachandra—
This writer assisted Udayaprabhasûri in his Pravachanasâroddhâravishamapadavyâkhyâ. 3, App. p. 263, v. 11. See also 3, App. 126. This is the Guṇachandra who, according to Merutunga, assisted this latter with his Prabandhachintâmaṇi. 2, p. 89.

Guṇaratna—
Mentioned as one of the pupils of Devasundara, and as the author of a Shaddarśanasamuchchayaṭikâ, and a Kriyâratnasamuchchaya. 3, App. p. 226. See Bhandarkar's Report, 1883-84, p 157. See also Klatt, Ind. Ant. XI. p. 255. Weber, II. p. 884.

Guṇavallabha—
Author of the Neminâthacharitra (Prâkrit). 1, App p 24.

Guṇavinaya—
Pupil of Jayasomasûri, the compiler, in Samvat 1657, of the Vichâraratnasangraha. 3, App p. 310. This is the author of commentaries on the Khaṇḍapraśasti, Damayantîkathâ (composed in A. D. 1590) and Raghuvanśa. Among the books bought for Government this year is a Vairâgyaśatakaṭîkâ by this Guṇavinaya, which was composed in Samvat 1647. See entry Jayasomasûri.

Guṇaśekhara—
Mentioned as the pupil and successor of Chandrasûri and Vimalachandra, and the guru of Somatilaka and Devendra in the praśasti 1, p 93. See under Sanghatilaka, who comes next and last in the praśasti, and whose date is Samvat 1422.

Guṇasâgara—
Author of a commentary on the Kalyâṇamandirastotra He was the pupil of Sâgarendu (Sâgarachandra), who was the pupil of Amaraprabha, who was the pupil of Devasûri. 3, App. p. 228. Compare the entry Amaraprabha.

Guṇasundara—
Mentioned among the yugapradhânas 3, App. p. 308.

Guṇâkara—
Mentioned along with a Nemichandra and a Pârśvadeva as having assisted Âmradevasûri in his commentary on the Âkhyânamaṇikośa of Nemichandrasûri. Âmradevasûri wrote in Samvat 1190, in the time of King Jayasinha. 3, App. p. 82.

Guṇâkara—
Author, in Samvat 1296, of a commentary on the Yogaratna malâ 3, App p 313

Guruchandra—
Author, in Samvat 1139, of a Sirivîracharya (Sirivîracha ritra) He was a pupil of Sumativachaka. Guruchandra wrote at the request of Prasannachandra, who was a pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas 3, App p 306

Gopâladâsa—
Called Rasikananda Guru of Vidyabhushana, author of the Sahityakaumudi 2, p 99

Gopînâtha—
Author of the Jâtiviveka He was son of Sarngadhara who was son of Visvanatha who was son of Samaraja, a pandit dwelling in Pratyanda 2 p 117

Govardhana—
Mentioned as one of the five srutapâragas 3, App p 256.

Govinda—
Author of the Kavyapradipa Son of Kesava and Sonodevi, Younger brother of Ruchikara, i e, Srîharsha 1, p 26

Govinda gani—
Author of a Karmastavatikâ Pupil of Devanâga 3, App p 6

Govinda—
The sthavira 3, App p 303

Gautama—
The first ganadhara 1, App p 4

Chaṇḍa—
Author of the Prakritalakshana 3, App p 265

Chakra (Srichakra)—
Quoted by Kshemendra in the Suvrittatilaka 1, p 87.

Chakresvara sûri—
Second in ascent from Tilakâchârya, who wrote an Âvaśya kalaghuvritti in Samvat 1296. Tilakâchârya was the pupil of Sivaprabhasûri, who was the pupil of our Chakresvarasuri The guru of the latter was Dharmaghosha, a contemporary of King Jayasinha Dharmaghosha was the pupil of Chandraprabha 1, pp 61, App p 8 Mentioned along with Param ânandasuri, as teaching, in Samvat 1221, while Kumarapala was reigning 3, App p 69

Chandrakirti gani—
Pupil of Vimalasûriganiabhrit He studied also under Dharmaghosha Author of the Siddhântavichâra 1, App p 32

Chandraprabha sûri—
Founder, in Samvat 1159, of the Purnimâ gachchha (Paurnimiyakapaksha) See Bhandarkar's Report 1883-4, p 147 Pupil of Jayasinhasûri and guru of Dharmaghosha 3, App p 40 Author of the Darsanasuddhi 3, App p 91 See also 3, App p. 95. For his Darsanasuddhi see 1, App p 41, and 3, App p 145 where it is called by its other name of Samayaktvaprakarana

Chandra mahattara—
Author of the Sattarikâ (Saptatikâ) known as the sixth Karmagrantha. 1, App p 27. Compare Weber, II, p 837

Chandra sûri—
Of the Harshapuriya gachchha Succeeded Vijayasinha, who succeeded Hemasûri (contemporary of King Siddha), who succeeded Abhayadevasûri 3, App p 133 Author of the Sanghayaniratna (Sangrahaniratna) 1, App p 75, where he calls himself pupil of Maladhâri Hemasûri, 3, App p 8, 32 (where for Maladhâri we should probably read Maladhârichandrasûri) 154 The difference in the number of the gâthâs perhaps rests on the laghu and brihat recensions of the book At 3, App p 32, the number of the gâthâs has been wrongly

given as 73 instead of 273 Author of a Khettasamâsa 3, App p 20 Wrote a pradesavyakhyatippanaka on the Âvasyakasutra in Samvat 1222 1, App p 3 3 p 11 Wrote a commentary on the Nirayavali 1228 (MS) 3, App p 8

Chandra sûri—

Twin pupil with Devachandragani of Viragani, and guru of the Yasodeva who in Samvat 1180 during the reign of Jayasinha wrote a Pakshikasutravritti 3 App p 129 Weber, II p 821 has an avachuri which is based on a Pakshika sutravritti of "Yasobhadra, pupil of Chandrasûri"

Chandra sûri—

Twin pupil with the Âmradevasuri who wrote an Âkhyanamanikosatika in Samvat 1190 of Jinachandra 3, App p 81

Chandra gani—

Wrote a Sirivîracharîya (Srivirachatita) in Samvat 1139 3, App p 306 Pupil of Sumativachaka He wrote at the request of Prasannachandra, pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas

Chandrasena—

Author of the Utpâdasidhiprakarana, which he wrote in Samvat 1207. Apparently styled pupil of Pradyumnasuri. Nemichandra assisted him in the work 3, App p 209

Châmundarâja—

Author of the Charitrasara For this Digambara writer and king see Rice's Inscriptions at Sravana Belgola His date is given as 900 Saka He was pupil of Jinasenabhattaraka 2, p 141

Châritravardhana—

Author of a commentary, called Sisuhitaishini on the Raghuvansa His vachanacharya was Naraveshasarasvatî of the Kharatara gachchha 3, App p 210

Jagachchandra—

The copy of Dharmadasagani's Upadesamala with the commentary of Ratnaprabhasuri, which is No 316 of the Cambay

Palm-leaf MSS was written at the expense of certain laymen, who had listened to the teaching of Vidyananda, pupil and successor of Devendra, who was pupil and successor of Jagachchandra 3, App p 169 This Jagachchandra is the well known founder of the Tapa gachchha See Klatt, Ind Ant XI p 254 3, App p 226

Jagaddeva—
Son of the Treasurer Yasodhavala in the city Varâhî He got the title Baladkavi from Hemasûri 3, App p 96

Jagannâtha panditarâja—
Author of the Prânâbharana a poem in praise of Prânanârâyana, king of Kamarupa Printed, with a commentary by the author, in Kavyamala He was a Tailanga, son of Perama (read sumanperama) 3, App p 331

Jagannâtha—
Author of the Atandrachandrikaprakarana Son of Pîtâmbara, and grandson of Ramabhadra 2, p 120

Janârdana—
Author of a commentary on the Meghadûta He refers to the commentaries of Sthiradeva, Vallabha and Âsadi 3, App p 324

Jambu—
The last kevalin. 3, App p 256 See also pp 21, 303, and 308

Jambu kavi—
Author of the Chandradûtakâvya 3, App p 292

Jakkhâ and Jakkhadinnâ—
Mentioned as sisters of Sthûlabhadra. 3, App p 271.

Jaya—
One of the knowers of the twelve angas 3, App p 256

Jayakîrti—
Mentioned as pupil of Merutunga and guru of Jayakesarin in the Anchala gachchha 3, App p 220 In the Anchala

gachchhapattāvalî his dates are given as follows born Samvat 1433 dîkshâ, Samvat 1444 sûripada Samvat 1467, gachchhanâyakapada Samvat 1473, died, Samvat 1500 Guru of Śîlaratna who wrote a commentary on Merutunga's Meghadûta in Samvat 1491 3, App p 249

Jayakîrti—
Author of a Śîlopadeśamâlâ (Śîlopadeśamâlâ) Pupil of Jayasimha 1, App p 82 No 636 of my collection of 1884 6 At 3 App p 214 a Śîlopadeśamâlâ is ascribed to one Jayavallabha pupil of Jayasimha but Jayavallabha there is probably only a mistake for Jayakîrti Weber, II p 1085

Jayakeśarin—
Mentioned as pupil of Jayakîrti and guru of Siddhântasâgara in the Anchala gachchha In the Anchalagachchhapattâvalî his dates are given as follows born, Samvat 1461 dîkshâ, Samvat 1475 âchâryapada Samvat 1494, gachchhanâyakapada, Samvat 1501 died, Samvat 1542 3, App p 220

Jayachandra—
One of the five pupils of Somasundara who was the pupil of Devasundara Devasundara and Somasundara are Nos 49 and 50 in the Tapagachchhapattâvalî It is there stated that Somasundara had four pupils—Munisundara, Jayasundara with the biruda Krishnasarasvatî Bhuvanasundara and Jinasundara Our author Ratnaśekharasûri (No 52 in the same list) gives him the five pupils—Munisundara, Jayachandra, Bhuvanasundara Jinasundara and Jinakîrti The Jayachandra and Jayasundara of the two lists are the same Compare Klatt Ind Ant p 256, note He is the author of the Pratikramakrama 3 App p 229 No 1291 of this Report's Collection is a copy of the Pratikramakrama in which it is stated that that work was composed in Samvat 1506 The author calls himself Jayachandra, a pupil of Somasundara ("Nayachandra" in bottom line, 3 App p 229 is a mistake for "Jayachandra" There is no commentary by Nayachandra The mistake has already been corrected by Weber, II p 912, note)

Jayatilaka sûri—
Of the Tapâ gachchha. Third in ascent from the Labdhisâgara who wrote, in Samvat 1557, the Sripâlakathâ. Labdhisâgara tells us that he succeeded the three teachers, Udayavallabha, Jnânasâgara and Udayasâgara, who succeeded Ratnasinha, who succeeded Jayatilaka. 3, App. p. 220. A writer (or writers) called Jayatilaka wrote a Malayasundarîcharitra, 3, App. p. 210, and a Sulasâcharitra, Weber, II. p. 1134.

Jayadeva—
Called Piyûshavarsha. Son of Yâjnika Mahâdeva. Author of the Chandrâloka. 2, p. 109.

Jayadêva—
Mentioned among the yugapradhânâs. 3, App. p. 308.

Jayapâla—
One of the knowers of the eleven angas. 3, App. p 250.

Jayaprabhâ—
Assisted Udayaprabhasûri in his Pravachanasâroddhâravishamapadavyâkhyâ. 3, App. pp. 126 and 262.

Jayamangala—
Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

Jayamangala âchârya—
Author of a Kaviśikshâ. He flourished under Siddharâja, whom he praises. Aufrecht in Catalogus Catalogorum notes that he is quoted by Ratnakantha on Stutikusumânjali. 1, p. 68; App. p. 78.

Jayarâma—
Author of a commentary, called Tilaka, on the Kâvyaprakâśa. He was a pupil of Râmachandra Bhattâcharya and guru of Janârdana Vyâsa. Aufrecht in C. C. notes that this book of his was used in the compilation of the Ekashashtyalankâraprakâśa, L. 1447. 2, p. 107.

Jayavallabha—
See under Jayakîrti, pupil of Jayasimha.

Jayasimha—
Mentioned as the pupil of Âryarakshita and guru of Dharma ghosha in the Anchala gachchha 1 App p 12, 3 App p 219 In Merutunga's Satapadîsamuddhara (No 1340 of this Report's Collection) the following dates are given for this Jayasimha Born at Soparaka of Bahada and Nadhi in Samvat 1179 diksha at the age of eleven sûripada Samvat 1202 died Samvat 1258 at the age of eighty Compare Bhandarkar's Report, 1883-4 p 130, where it is noted that our Jayasimhasuri was a contemporary of Siddharaja

Jayasimha—
Succeeded Sarvadevasuri in the Brihad gachchha 3, App p 40.

Jayasimha sûri—
Of the Harshapuriya gachchha Guru of Abhayadevasûri Maladharin 3, App pp 155 and 274

Jayasimha—
Pupil of Sangamasimhasûri. 3, App p 192

Jayasekhara—
Author of a Jain Kumarasambhavakâvya 3 App p 251 A copy of this book bought for Government during the present year shews that Jayakesara, as I have printed in the verse given at p. 252 is a mistake for Jayasekhara (Cf l 1 same page) Two Jayasekharas are known, one belonging to the Nâgapurîya branch of the Tapâ gachchha, see Bhandarkar's Report, 1882 83, p 43, who lived in the time of Hammîra (1301 to 1365 A D), and one belonging to the Anchala gachchha who wrote in Samvat 1436 See Bhandarkar's Report, 1884 6, p 130

Jayasoma sûri—
Author of the Vichâraratnasangraha, which he compiled in Samvat 1657 Pupil of Pramodamânikyasuri, and guru of

Gunavinaya Jayasomasuri was assisted in his task by his gurubhratar Dayaranga These writers lived in the city Serum 3, App p 310 The Ganavinaya mentioned here is the writer who composed in Samvat 1646 a Damayantika thatika See Aufrecht under Gunavijayagani corrected in Errata

Jayaditya—

Joint author with Vamana of the Kasika Vritti 1 p 29

Jinakirti—

One of the five pupils of Somasundara See the entry Jayachandra 3 App p 227 This writer is the author of the Champakasresl thikathanaka which has been edited and translated by Weber (also by Bohtlingk) See Weber II p 1109 No 279 in my Collection 1882 3 is a Dhanyasalicharitra by him (the date, Samvat 1497, given as the date of the MS, must be the date of the composition of the book) He composed the commentary to his own Namaskarastava in Samvat 1494 Klatt On from L VIII pp 245 6 Klatt gives two more works by this writer the Danakalpadruma (Gough Pap p 92 n 200) and the Sripaldagopalakatha (Bhau Daji Mem p 42)

Jinakusala—

Mentioned as in the vansa of Jinavallabha Jinadatta Jinachandra (Nos 44, 45 and 46 with Klatt) He is therefore Klatt s No 50 of the Kharatara gachchha (born, Samvat 1337 diksha Samvat 1347 surimantra, Samvat 1377 died Samvat 1389) 3, App p 311 He gave acharyapada to Tarunaprabha the author of the Sravakapratikramanasutravivarana 3 App p 222 Author of the Chaityavandanakulavritti, Kielhorn s Report, 1880 1, p 13

Jinachandra—

Pupil of Jinesvara in the Kharatara gachchha (Jinesvara and Jinachandra are Nos 40 and 41 with Klatt) Mentioned

as pupil of Jinesvara and Buddhisagara and author of the Samvegarangasala 3 App p 305 See also pp 64, 309 and 314 Klatt says that this Jinachandra is mentioned in the last verse of the Sravakavidhi Peterson 1 App p 49, v 22, but that is doubtful Jinachandra there does not seem to be the name of a suri

Jinachandra gani—

Of the Ukesa gachchha Pupil of Kakkasûri Author of the Navapaya 1 App pp 28 46, 62 (in this last place Kakkasuri is wrongly given as the author of the work) 3, App p 12 See also 3 App p 281 Afterwards called Devaguptasûri, under which name he wrote in Samvat 1073 a Sanskrit commentary (Sravakananda) on his own Navapaya 3, App p 304 He boasts of a third title Kulachandra 3, App p 304 At 3, App p 283, there is the following lineage from Jinachandra (Devagupta) in the Ukesa gachchha —

(1) Devagupta Our author
(2) Kakkasûri Author of the Mimansâ, Jinachaitya vandanavidhi and Panchapramanî
(3) Siddhasûri
(4) Devagupta
(5) Yasodeva, previously called Dhanadeva He wrote in Samvat 1174

According to the pattâvali of the Upakesa gachchha published by Hoernle, *Ind Ant* XIX p 233 the author of the Navapadaprakarana was succeeded by Siddhasuri, who was succeeded by Kakkasuri, who was succeeded by Devaguptasuri, who was succeeded by Siddhasuri

Jinachandra—

Pupil of Jinadatta in the Kharatara gachchha (Jinadatta and Jinachandra are Nos 44 and 45 with Klatt) 3 App p 221 "sanmanimanditabhalah" 3, App p 314 App p 323 "Born, samvat 1197, dikshâ, samvat 1203, âchârya pada, samvat 1211, died, samvat 1223" *Ind Ant* XI. p 248

Jinachandra (Sri Jinachandra)—

Guru of Amradevasûri and pupil of Nemichandra This last was the author of an Âkhyânayamanikosa, on which Amra devasûri wrote a commentary in Samvat 1190 (date of the composition of the work, not of the MS. as Klatt puts it) 3, App. p 81

Jinachandra—

Pupil of Jinaprabodha in the Kharatara gachchha (Jina prabodha and Jinachandra are Nos 48 and 49 with Klatt) "Born, Samvat 1326 dikshâ, Samvat 1332 padamahotsava, Samvat 1341 He converted four kings and went under the biruda of Kalikaladakevalin Died, Samvat 1376." Klatt, He gave dikshâ to Tarunaprabha, who wrote in Samvat 1411 3, App p 221

Jinachandra—

Of the Kharatara gachchha Mentioned as the guru of Jinasagara, in acknowledgment of whose teaching a copy of Haribhadrasûri s Âvasyakabrihadvritti was made at the expense of certain sravakas in the city of Devakulapataka in Mewar, Kumbhakarna reigning, in Samvat 1492 3, App p 203 Klatt, Onomasticon, identifies this Jinachandra with No 53 in his list But that teacher died in Samvat 1415 A successor of his can hardly have been alive in Samvat 1492.

Jinadatta sûri—

Succeeded Jinavallabha in the Kharatara gachchha (Jinavallabha and Jinadatta are Nos 43 and 44 with Klatt) 3, App p 221. "Ambâdattayugapradhânapada," 3, App p 314 3 App p 323 "Born, Samvat 1132, mûlanama, Somachandra, dikshâ, Samvat 1141, dikshânama Prabodhachandragani, suripada from Devabhadrâchârya at Chitrakuta (Chittore), Samvat 1169 He propagated the Jain religion by miracles which he performed in many cities, he composed the Sandehadolâvalî and many other works, and died at Ajmere, Samvat 1211' Klatt See also Bhandarkar s Report, 1882 83, pp 18 49

Jinadatta sûri—

Guru of Amarachandra, the author of the Sûjinendracharitra 1 App p 2 This is the author of the Vivekavilasa See Bhandarkar's Report, 1883 84, p 156 'About Samvat 1265 85, of the Vayada gachchha pupil of Rasila and Jivadeva Jinadattasuri of the Vayada gachchha was present at the pilgrimage (Samvat 1277) of Vastupala, see Sukritasankirtana ed Bühler, pp 25, 48, v 11, Merutunga, Prabandhachintâmani, p 258, l 1' Klatt, On

Jinadâsa ganimahattara—

Author of an Anuyogachûrni 3, App p 185 "Pupil of Pradyumnakshamasramana, nisîthavrihatkalpabhâshyâvasyakâdichurnikârah, older than Haribhadra (Samvat 585) *Ind Ant* XI 253ᵃ, l 3—4, Weber, II 1004 l 5—6" Klatt, On See also Kielhorn's Report, p 22

Jinadharma sûri—

As Klatt, On p 23, has already pointed out, this name, at 3, App p 130, is a mistake A copy of Siddharshi s commentary on the Upadesamâlâ of Dharmadâsagani got for Government this year shews that the right reading is "nijadharma suraye" The gloss "haribhadrasûraye" is written above Compare 3, App p 148, where the verse recurs with the reading "haribhadrasûraye"

Jinapati—

Pupil of Jinachandra and guru of Jinesvara in the Kharatara gachchha (These three writers are Nos 45, 46 and 47 with Klatt) 3, App pp 222, 323 Author of a commentary on the Panchalingiprakarana of Jinesvara (No 40 with Klatt) 3, App p 250 "Born, Samvat 1210 dîkshâ, Samvat 1218 padasthâpana (by Jayadevâchârya) Samvat 1223 died, Samvat 1277 *Ind Ant* XI p 248 In the Tirthakalpa of Jinaprabha (No 1256 of this Report's Collection) it is mentioned that Jinapati 'vikramapuravâstavya' consecrated a statue of Mahâvîra in the city of Kalyâna in Samvat 1233 Author of the Charchari No 118 in Kielhorn's Collection of

1873 4 Author also of a vriddhatika on the Sanghapttaka (Weber, II p 928, V 3) and a Samachaipattra (Bikaneer Cat) Klatt, On He converted Nemichandra, author of the Shashtisataka (Bhandarkar's Report, 1883 4, p 149) Klatt, On

Jinaprabhasûri—

Author of a commentary on the Bhayaharastotra which he composed in Saketapura in Samvat 1365 Pupil of Jinasinhasuri 1, pp 52 and 88 Weber, II p 933, has a copy of this commentary in which the name of the author's guru is given as Jinahansa Author also of a commentary on the Ajitasantistava of Nandishena, which he composed in the city of Dasarathi (= Saketapura = Ayodhya) in Samvat 1365 (read sara for sira, p 231, l 10) Mention is made of his guru Jinasinha 3, App p 230 Ratnasekharasûri, author of the Nyayakandalipanjika, studied under him 3, App p 273 Author of the Surimantrapradesavivarana 3, App p 365 Helped Mallishenasûri with his commentary on the Syadvada manjarî of Hemachandra, Saka 1214 (= Samvat 1349) 3 App p 207 Author of a Tirthakalpa, 2, p 79 (No 596 of my Collection, 1883 84, and 1256 of this Report's Collection) The Apapavrihatkalpa No 235 of my Collection, 1882 83, is a part of the Tirthakalpa, which was written in Devagirinagara in Samvat 1327 (No 1256 of this Report's Collection) The city called Apapa was called Papa after Mahavira's death there Author of a Panchaparameshtistava No 349 of my Collection, 1882 3 See Klatt's Onomasticon for a list of the known works of this writer His known dates range from Samvat 1349 to Samvat 1369 His guru Jinasinhasuri founded the Laghukharatara gachchha in Samvat 1331 Of the works attributed to Jinaprabha which are cited by Klatt note that the Tirthanâmasangrahakalpa is the same as the Tirthakalpa, the Nasakalpa is part of the Tirthakalpa

Jinaprabha—

Of the Rudrapallîya gachchha Mentioned as his "vidya guru" by Sanghatilaka who wrote a commentary on the Samyaktvasaptatika Sanghatilaka tells us that Jinaprabha

converted (read "nirnîja" for "nirmâyi") Sihi Mahammada "sakakulakshmâpâlachûdâmani," reigning at Delhi, by his Shaddarsanî This sovereign must be Mohammed Toghlak, who reigned Samvat 1381 1407. Rajaśekhara, who was a pupil of our writer, based his Shaddarsanasamuchchaya on Jinaprabha's Shaddarśanî 1, p 92 (No 1352 of this Report's Collection)

At Weber, II. p 1085, there is a commentary on Jayakîrti s Sîlovaesamâlâ by Somatilakasûri, pupil of Sanghatilakasûri, in the colophon of which our Jinaprabha is described as "sakakshitipabodhakrit (write so for "prabodhakrit")

Jinaprabha's date is, therefore, as Klatt has it, about Samvat 1400

Jinabhadra ganikshamâśramana—
Mentioned among the yugapradhanas, 3, App p 308 Praised, 3, App p 91 ('vidyair viseshâtisayair visvasandehahâribhih) Author of a Sankshiptajitakalpa, which he extracted out of the 'Mahasruta' (the Purva), 3, App p 277 Author of the Kshetrasamasa 1, App p 26; Kielhorn's No 16 Palm Leaf MSS is a copy of this book with the commentary of Malayagiri author of the Dhyanasataka 1, App p 43 This is the 14th chapter of the Âvasyakaniryukti See Weber, II p 756. In the Tapagachchhapattavali it is stated that Jinabhadragani was looked upon as *bhinna* on account of his Dhyanasataka *Ind Ant* XI p 253 Author of Vrihat sangrahinî, 1, App p 51 No 1336 of this Report's Collection is a copy of his Viseshavasyakabhashya Weber, II p 787. "Samvat 585 645, tenth yugapradhana, between Hârillasûri and Umasvati, 14 years householder, 30 monk, 60 pontiff, total 104" Klatt, On

Jinabhadra—
Mentioned as one of the three pupils of Jinesvara, the other two being Jinachandra and Abhayadeva, in the Kharatara gachchha (Jinesvara, Jinachandra, and Jinachandra's laghu gurubhratai Abhayadêva are Nos 40-2 with Klatt) Compare Weber, II p 463. 3, App p 302 Author of a Surasundari kathâ Klatt, On with a reference to Jinadattasûri's Ganadharasardhasataka, v 70 His mûlanaman was Dhanesvaramuni *Ibid* p 942

Jinabhadra munîndra—
Pupil of Salibhadra Author, in Samvat 1204 of a malapagaranakaha (perhaps Gajasukumâlapagaranakaha) Klatt notes that Kielhorn's No 13 is a copy of the Kalpachurni, which was written for "Jinabhadrâcharya" in Samvat 1218 1, App p 83

Jinabhadra—
Mentioned along with Jinakusala as in the line of Jinachandra, pupil of Jinadatta (Nos 44 and 45 of the Kharatara gachchha with Klatt The Jinakusala referred to is No 50 Our Jinabhadra is No 56) 3, App p 314

Jinaratna sûri—

Mentioned as pupil of Jinarajasûri and guru of Jainachandra suri in the Kharatara gachchha (These three writers are Nos 63 5 with Klatt) 3 App p 315 Suripada, Samvat 1699, died at Agra, Samvat 1711' *Ind Ant* XI p 250 His original name was Rupachandra His mother took diksha along with him Klatt On Weber II p 10 3

Jinarâja sûri—

Mentioned as pupil of Jinasimha and guru of Jinaratna in the Kharatara gachchha (These three writers are Nos 62 4 with Klatt) "Born, Samvat 1647 diksha Samvat 1656, when he received the name Rajasamudra surjpada Samvat 1674 He made many pratishthas, for example, erected 501 statues of Rishabha and other Jinas on the Satrunjaya, Samvat 1675, composed a vritti on the Naishadhiyakavya, called Jainarajî and other granthas, and died at Pattana, Samvat 1699 Klatt, *Ind Ant* XI p 250 Samayasundara compiled his Gâthasahasri in Samvat 1686, 'when Sri Jinaraja was reigning" 3, App p 290 Jinaraja is mentioned as guru of Jayasagara, 2, p 126 as pupil of Jinasimha and guru of Jayasagara, 2, p 127

Jinalâbha—

Author of the Âtmabodha (Atmaprabodha) which he composed in 'Sri mamrakhyabandira' (the last word is the Anglo Indian bunder) in Samvat 1833 He gives his spiritual genealogy as follows —

In the line of Sudharmaganabhrit in the pure Chandra kula in the Suvihita paksha there arose—

(1) Udyotana
(2) Vardhamana
(3) Jinesvara Obtained in Samvat 1080 from the king the biruda Kharatara
(4) Jinachandra and his younger brother in the faith, Abhayadevasuri the commentator on the nine angas
(5) Jinavallabha
(6) Jinadatta
(7) Jinachandra

In their line there subsequently arose Jinakusala Jina bhadra and others Then Jainachandra He converted Akbar He was succeeded by (tadanvaye ?)—

(1) Jinasinbasûri
(2) Jinaraja
(3) Jinaratna
(4) Jainachandra
(5) Jinasaukhya
(6) Jinabhakti
(7) Our author 3, App p 314

'Born, Samvat 1784 diksha, Samvat 1796 when he received the name Lakshmilabha padasthapana (at Mandavibindira), Samvat 1804 died, Samvat 1834' Klatt, Ind Ant p 250 He was born at Bikaneer His original name was Lalachandra In Samvat 1819 he made a pilgrimage with 75 sadhus to an unnamed shrine of Gaudi Parsvesa (Parsvanath) in Samvat 1821 he conducted a similar company of 85 sadhus to Mount Abu,' &c, &c Klatt, On Weber, II pp 1054 5, pp 53 and 93

Jinavallabha—

Author of the Pindavisuddhiprakarana 1, App pp. 63 71, 101, 3, App pp 9, 31 Mentioned as the pupil of Abhaya devasûri and guru of Jinadattasuri in the Kharatara gachchha (These three writers are Nos 42 4 with Klatt) 1, p 93, 3, App pp 221, 314, 323 Author of the Ganadharasardhasataka 3 App p 304 Author of the Shadasîti (called also Agamikavastuvicharasara) 1, App pp 28 99 (In the latter place accompanied by a commentary which bears date Samvat 1172) Author of a Karmagrantha 2 p 126, v 3 Author of a Karmadivicharasara 1, App p 100 Nos 55 (Vicharasara) and 77 of Kielhorn s Collection of 1880 81 Author of a Vardhamânastava 3 App p 216 This has been published in the Kavyamala, 1890 For other works by Jinavallabha see the list in Klatt's Onomasticon For an account of this writer, see Bhandarkar s Report, 1883 8, p 47 'Samvat 1167 he was consecrated suri by Devabhadracharya and died six months afterwards *Ind Ant* XI 248b, Weber, II 1040 Samvat 1145 or 1150 pravachanaparikshya *ib* p 1005, No 39

Founder of the Vidhisangha (Kharatara gachchha), *Ind Ant* XI 254a, l 1, f b, 254b l 9 11, Weber, II 1006 7" Klatt Onomasticon Jinavallabha's pupil Ramadeva wrote the Shadasitil acharni in Samvat 1173 In that work it is stated that Jinavallabha inscribed all his chitral ivyas on the stones of the Virachaitya at Chitrakuta [Chittore] and the Dharmasikshi and Sanghapattaka on both sides of the doors of the chaitya Among these was also inscribed what goes by the name of Jinavallabhaprasasti or Ashtasaptatika which Jinavallabha composed in Samvat 1164" Bhandarkar's Report, 1883 4 p 152

Jinasâgara—

Was teaching in Samvat 1492 See the entry Jinachandra, guru of Jinasagara 3, App p 203

Jinasinha sûri—

Of the Pûrnimâ gachchha Pupil of Manratnasûri, who wrote his Amamasvamicharitra in Samvat 1252 3 p 39, App p 96 He is the author of the prasasti attached to that book in the Cambay Palm Leaf copy, 3, App p 99

Jinasinha sûri—

Mentioned as the guru of Jinarajasûri in the Kharatara gachchha 3 App p 315 (These two writers are Nos 62 and 63 with Klatt) "Born, Samvat 1615 dikshâ, Samvat 1623 sûripada Samvat 1670 died Samvat 1674 Klatt "Jinachandra is mentioned as transferring at the suggestion of Akbar, his spiritual rule over Lahore to Jinasinha (Samvat 1649 *Ind Ant* XI p 250) accompanied by religious festivities to which the minister Karmachandra contributed During the joint spiritual sovereignty of these two and the political sovereignty of Sûrasinha at Yodhapura Vallabhagani composed his commentary on Hemachandra s Namamala in Samvat 1667" Bhandarkar s Report, 1883-4, p 126

Jinasundara—

Mentioned as one of the five pupils of Somasundara and gurus of Ratnasekhara (Samvat 1496). 3, App p 227 See the entry

Jaynchandra, pupil of Somasundara Somasundara, guru of Jinasundara is No 50 in the Tapagachchhapattavali with Klatt Author of a Dipalikakalpa (Gough Pap p 93) and of an Ekadasangisûtravṛitti (colophon of Śraddhavidhivṛitti chaya, Brit Mus No 2120) Klatt, On No 201 of G B C Coll of 1870 71 is a copy of Jinasundara s Dipalikakalpa

Jinaśekhara sûri—

Mentioned as the pupil of Jinavallabha and the guru of Padmachandra 1 pp 53 and 93 This is the teacher who in Samvat 1204, founded at Rudrapalli the Rudrapalliyakharatara gachchh the 2nd gachchhabheda *Ind Ant* IX p 248[b], No 44 Weber, II p 1040, No 44 With the colophon of the Samyaktva saptatika in our place compare for Jinaśekhara the colophon of the Silataranginî, Weber, II p 1088, v 4 and that of the Prasnottararatnam lavritti ib p 1122, v 6 (No 1299 of this Report s Collection is a copy of this last book)

Jinasena sûri—

Mentioned at the head of those who were proficient in the fragment of the sacred text left after the time of Subhadra Yasobhadra, Yasobahu and Lohârya, sages who were conversant with the Acharanga (compare *Ind Ant* XX p 349) 3, App p 256 This is apparently the author of the Âdipurana and Harivansa See Bhandarkar s Report, 1883 4, p 118 No 1502 in this Report s Collection is a copy written in Samvat 1580, of Jinasena s Harivansa which contains the prasasti of which Bhandarkar has quoted a verse in his Early History of the Deccan Supplement, p L Jinasena wrote in Saka 705, Indrayudha ruling in the North Sri Vallabha son of king Krishna in the South, Vatsaraja * king of Avanti in the East, and the hero Jayavaraha over the country of the Sauryas

* My MS वत्सादिराजे which ought not to be corrected to वत्साधिराजे वत्सादिराजे and जयपुते (Bh 'victorious) are expedients for getting unmetrical names into the verse Compare e g जिनादेकुशल for जिनकुशल 3, App p 292, v 9

Jinasaukhya sûri—

Mentioned as pupil of Jinachandra (Jainachandra *metri gratiâ*) and guru of Jinabhakti in the Kharatara gachchha. (These three teachers are Nos 65 7 with Klatt) 3 App p 315 Born Samvat 1739 diksha Samvat 1751 suripada Samvat 1763 died Samvat 1780 Klatt *Ind Ant* XI p 250 Parishas imidsa of the Chopada gotra, in Surat celebrated his padamahotsava at an expense of 11,000 rupees Klatt, On Weber, II p 1054

Jinaharsha—

Composed at the request of Kanakavijayagani in Pattana a b l vabodha on Sabdasagamas Sn tijanaalsik Klatt On p 54 is disposed to assign this Kanakavijayagani to Samvat 1850 3 App p 235

Jinesvara sûri—

Mentioned as the pupil of Vardhamana in the Chandra kula and the guru of Jinachandra Abhayadeva and Jinabhadra (Vardhamana Jinesvara Jinachandra and Abhayadeva are Nos 39 42 with Klatt) Buddhisagara was his 'bandhu' or kinsman in the faith 3 App p 302 See also 1, p 92, 3 App p 64 The Kharataras idhusantati sprung from him 3 App p 305 Composed his Ashtakavritti in Samvat 1080 being at the time resident in Javalapura 3 App p 309 Received from the king after a victory in a controversial tournament the biruda Kharatara 3, App p 314 Author in the reign of Durlabharaja of Gujarat of the Panchalingiprakara a 3 App 251 Author of Viracharita 1 App p 93 (cf सविस्तर there with मुनिचन्द्रसूरि शतक 1, p 92) 3 App p 64 Composed, Samvat 1092 in Âsapalli a Lilavatikatha and in Dindiyanakagrama a Kathanakakosa Bhandarkar's Report 1883 3 Original name Sivesvara son of the Brahmana Soma received at the diksha the name Jinesvara went with his brother Buddhisagara from Marudesa to Gurjaradesa, to debate with the chaityavasins In Samvat 1080 in a raja sabha of Durlabha king of Anahillapura after the passages on the sadhv chara were read from a copy of the Dasavaikalika sutra which had been brought from the Sarasvatibhandagara,

he overcame the chaityavâsins, and received the birnda of Kharatara, *Ind Ant* XI 248a, Nos 39-40, Weber, II, 1036—8 Nos, 39-40" Klatt, Onomasticon. See Forbes' *Ras Mala*, 1, p 20

At 1, p 24, there is a work by one Vâmadeva who was pupil of Jinesvarasûri.

Jinesvara sûri—

Mentioned as the pupil of Abhayadevasûri and guru of Ajitasinhasûri in the Raja gachchha, Vajra sâkhâ ("santatichûlikâ") Kotika gana Seventh in ascent from Munichandra, who wrote in Samvat 1276. Our author was a contemporary of king Munja (Samvat 1050) 3, App p 159 Klatt identifies this Jinesvarasûri with the Dhanesvarasûri, at the court of Munja, pupil of Abhayadevasûri and guru of Ajitasinhasûri who is mentioned in Weber, II p 851, v 3.

Jinesvara—

Appointed by Muniratnasûri (Samvat 1252) to succeed (the dead) Sûraprabha, who had been joint guru with Muniratnasuri in the Purnimâ gachchha. 3, p 39, App p 96.

Jinesvara—

Mentioned as pupil of Jinapati and guru of Jinaprabodha in the Kharatara gachchha (These three teachers are Nos 46 8 with Klatt) 3, App p 222 "Born, Samvat 1245 dîkshâ, 1255, when he received the name Viraprabha sûripada, Samvat 1258 died, Samvat 1331' Klatt This is probably the Jinesa out of regard for whose teaching the Sravaka Lâshana, in Samvat 1299, caused the Cambay palm leaf copy of Haribhadrasûri's Samaradityacharitra to be written 3, App p. 123. Author of a Chandraprabhasvâmicharitra Klatt, On with a reference to Flor G 43, f 2b 3a "His pupil Abhayatilakagani composed, Samvat 1312, a commentary on the Dvasrayakosa, *Ind Ant* IV p 269, VI p 182 His pupil Jinaprabodhasûri, in the colophon of Jinaprabodha's Panjikâdurgapadaprabhodha, Kielhorn's Report, p 26. His pupil Jinasinhasûri in Jinasûristavana, Prakratu II. p 256, v. 13 At the head of the Laghukharatarasakhâ, preceptor of

Jinasimhasûri who founded the Sakha in Samvat 1331 Klatt On No 404 in the GBC Collection of 1879 80 is a copy of Abhayatilakagani s commentary on the Dvisrayakosa

Jitavijaya—

Mentioned as twin guru with Nayavijaya by Yasovijaya the pupil of the latter and author of the Jnanabinduprakarana 3 App p 192

Jiyadhara—

The sthaviravali 3, App p 303

Jaiyaṭa—

Father of Mammata 1, p 94

Jñânatilaka gani—

Author, in Samvat 1660, of the Gautamakulakavritti Pupil of Padmarajagani 3, App p 223

Jñânavimala gani—

Composed, in Samvat 1654 (1694 2 p 65, is a mistake), a commentary on the Sabdaprabheda of Mahesvara 2 pp 65 and 124 This writer is probably to be identified with the Jnanavimala whose pupil Srivallabha wrote a gloss called a durgapadaprabodha on Hemachandra s commentary on his own Namamala in Samvat 1661 in Yodhapura under king Sûryasimha Weber in his Index of authors separates the two But the date given there for our Jnanavimalagani Samvat 1590, is a mistake See Weber, II p 264

Jnânasâgara—

Mentioned as the first of the five pupils of Devasundara in the Tapâ gachchha (Devasundara is No 49 with Klatt) 3 App p 226 ' Born Samvat 1405 vrata, Samvat 1417 suripada, Samvat 1441 died Samvat 1460, wrote avachûrnis on the Avasyaka and Oghaniryukti and on other books Srimunisuvratastava, Ghanaughanavakhandaparsvanatl astava, etc" Klatt, *Ind Ant* XI p 255 Jnanas gara composed his work on the Oghaniryukti in Samvat 1439 Weber, II p. 819.

No. 1214 of this Report's Collection is a copy of this book (anonymous there). His avachûrni on the Âvaśyaka is the same as the Chaityavandanavidhi, Weber, II. p. 805. No. 1240 in this Report's Collection is a copy of that book.

Jnânasâgara—

Mentioned as pupil of Ratnâsinha, and guru of Labdhisâgara who wrote in Samvat 1557. 3, App. p. 220.

Jyeshṭhabhûti—

1400 from Vira: in his time the Kalpavyavahâra sutra disappeared. 3, App. p 22.

Jyeshṭhânka—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

Jyotirîśvara (Jyotirîśa)—

Called also Kaviśekhara. Son of Dhîreśvara, and grandson of Râmeśvara. Author of the Panchasâyaka 2, p. 110. Author of the Dhurtasamâgamaprahasana. No. 80 in my collection of 1883 4.

Tarunaprabha sûri—

Author of the Srâvakapratikramanasûtravivarana. Tarunaprabhasûri gives his spiritual lineage as follows. In the Chandra kula there arose —

(1) Abhayadevasûri. The commentator on nine of the angas.
(2) Jayavallabha.
(3) Jinadatta.
(4) Jinachandra.
(5) Jinapati.
(6) Jineśvara.
(7) Jinaprabodha.
(8) Jinachandra.
(9) Jinakuśala.

Our author Tarunaprabhasûri was one of Jinakuśala's pupils. He received dîkshâ and âchâryapada from Jinakuśala. Yasahkirti and Râjendrachandrasûri were his teachers. In v. 13

read लिलिखे इगमा Tarunaprabha wrote this book in Samvat 1411 3 App p 221 Tarunaprabha gave sûrimantra to Jinapadma and Jinalabdhi the two successors in that order of Jinakuśala Weber, II pp 1047 8 And padasthapana to Jinodaya who succeeded Jinalabdhi, at Cambay in Samvat 1415 Weber, II p 1048

Tilaka âchârya—

Author of an Âvasyakalaghuvritti, which he wrote in Samvat 1296 He gives his spiritual lineage as follows In the Chandra gachchha there arose —

(1) Chandraprabha
(2) Dharmaghosha King Jayasinha (Sidharaja) was one of this teacher s disciples
(3) Chakresvarasûri
(4) Śivaprabha
(5) Tilakâchârya

Padmaprabhasuri assisted this last in his task and Yasahtilakapandita one of Tilakâchârya's pupils, wrote out the first copy of the book 1 p 60, App p 6 Author of a commentary on the Dasavaikâlikasutra 3 App p 49 Author of the Pratyekabuddhacharitra 3, App p 100 This book, according to a statement in a pattavalî purchased this year was composed in Samvat 1261 No 1182 of this Report s Collection is a Pratikramanasutralaghuvritti by this writer

Tilaka sûri—

Mentioned as the pupil of Padmadeva and the guru of the Râjasekhara, who was the author of a panjikâ to Śridhara's Nyâyakandali 3 App p 275

Tilakachandra—

Mentioned as the third of the three pupils of Samudraghosha the other two being Suraprabha and Muniratna (Samvat 1252) 3, App p 96

Tîsaṭadeva—

Author of the Chikitsakalikâ, otherwise called Yogamâlâ Son of Vâgbhata 2, p 133, &c See Ox p 307[b], where

Aufrecht notices a commentary on the work composed by the author's son Chandrata See also Bik p 636 and L No 3051 Weber's No 946 would seem to be another book altogether Tisata refers to a book called Yogasamuchchaya, apparently as an elementary work on the subject he himself treats of

Tungâra (Bhattatungâra)—

Praised as his teacher by the author of the Sarasvatamandana, 3, App p 205

Dayâtilaka—

Mentioned apparently as the teacher of one Chandramantrideva who assisted Jayasoma the author (Samvat 1657) of the Vichâraratnasangraha 3, App p 309

Dâmodaragupta—

Author of the Sambhalimata (not Sumbhalimata) or Kuttanî mata (Kuttinimata) 1 p 65 App p 19 Printed in Kavya mala, 1887 In Rajatarangini, 4 495 Damodaragupta is called Jayapidakavi Kuttanimatakara Jayâpida reigned in Kashmir from 779 to 813 A D

Dinna sâdhu—

20 900 years from Mahavira In the lifetime of this sadhu, the Dasavaikalika sutra will be lost 3, App p 22

Dinna—

In the line of Ârya Suhastin This is Klatt's No 14 3 App p 303

Dinnaginna—

1250 from Vira In his time the Bhagavatisûtra and the six angas in their original state were lost 3 App p 21

Dipaka—

Quoted by Kshemendra in his Suvrittatilaka 1 p 7

Duḥprasahayati—
In the time of this yati, 21,000 from Vira all remnants of the meaning of the Dasavaikalikasûtra will be lost 3 App p 22 Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308.

Durgadeva—
Author of the Shashtisamvatsari part of an Arghakanda (so correct) 3 App 241 Aufrecht in C C notes that there is also a Samvatsaraphala by Durgadeva at B 4, p 204

Durgasvâmin—
Mentioned as pupil of Dellamahattara by Siddharshi who was his garubhratar (both received diksha from Gargarshi) and successor Durgasvamin left a house stored with wealth to become a Jain monk an example which led to the conversion of many He died in Bhillamala and was succeeded by Siddharshi, who wrote in Samvat 962 The first copy of Siddharshi's work was written for him by Gana a female disciple of Durgasvamin 3 App p 147

Devakumâra—
Was teaching in Samvat 1295 3, App 124

Devagupta—
Another name of Jinachandra See that entry

Devagupta—
Mentioned as the pupil of Siddhasûri who was the pupil of Kakkasuri who was the pupil of Devagupta (Jinachandragani) This second Devagupta was guru of Yasodeva who wrote in Samvat 1174 3, App p 283 and of Siddhasûri who wrote the Vrihatkshetrasamasavritti in Samvat 1192 3 App p 193

Devachandra—
Mentioned as the author of a Santinathavritta in Prâkrit which Munidevasûri condensed and put into Sanskrit Munidevasûri says of his author that he was the teacher of the great Hemachandra Compare Buhler's Hemachandra, p 7 Ras Mala p 145 Weber, II p 1006 1, App p 5

Devachandra gaṇi—

Mentioned by Yaśodevasûri, who wrote in Samvat 1180, as twin pupil, with Yaśodeva's guru Chandrasûri, of Vîragaṇi in the Chandra kula. 3, App. p. 129. May be the same as the last.

Devachandra sûri—

Mentioned as pupil of Pradyumnasûri and guru of Mânadeva and Pûrṇachandra, in whose time, Samvat 1292, a copy of Hemachandra's Yogaśâstravivarana was written. 1, App. p. 22.

Devachandra gaṇi—

Flourished in Samvat 1648, in which year he wrote out a copy of the Yamakastuti with commentary for the use of his pupil Munichandra. 3, App. p. 312.

Devanâga—

Guru of Govindagaṇi, the author of the Karmastavaṭîkâ. 3, App. p. 5.

Devaprabha (Susiddhahasta)—

Mentioned as guru of Pradyumnasûri, the author of the Vichârasâraprakaraṇa He was the pupil of Padmaprabha. 3, App. 271.

Devaprabha—

No. 253 of the Cambay Palm-Leaf MSS. (3, App. 86) is a copy of Nemichandra's commentary on the Uttarâdhyayana which was written in Samvat 1308 (correct the entry 1380) at the expense of Kâtuka, who with all his house had listened to this teacher expounding the book. Kâtuka went to this expense for the spiritual betterment of his father and mother, and he was careful to defray it out of his self-acquired money. Devaprabha's spiritual lineage is given as follows. In the Chandra gachchha there arose :—

(1) Nannasûri.
(2) Amitayaśovâdisûri.
(3) Sarvadêva.
(4) Pradyumnasûri.

When these sages had become but a name there arose in the same gachchha —

(1) Bhadresvara.
(2) Devabhadra
(3) Siddhasena
(4) Yasodêva
(5) Manadevâ
(6) Ratnaprabha
(7) Devaprabha

Devaprabha sûri (Maladhârin)—

Author of the Pandavacharitra Devaprabha gives his spiritual lineage as follows

In the Kotika gana, Madhyama sâkhâ, Srîprasnavahanâ kula, Harshapuriya gachchha, there arose —

(1) Abhayadevasuri
(2) Hemasuri A contemporary of Siddharaja.
(3) Vijayasinhâsûri
(4) Chandrasûri
(5) Munichandrasuri

Our author, Devaprabhasuri, was one of the disciples of Munichandrasûri That teacher's successor was, however,

(6) Devanandasuri

Yasobhadra and Narachandra corrected the Pândavacharitra for Devaprabha 3, App p 131, 1, App p 98, 3, App p 275, where Devaprabha is called the "kramika" of Munichandrasuri, and is succeeded by Narachandra A Mrigavatîcharitra by Maladharidevaprabhâchârya is among the books bought for Government this year

Devaprabhu (Devaprabha ?)—

Mentioned as the guru of Padmaprabha who wrote the Munisuvratacharitra in Samvat 1294 3, p 14, App p 302 The relations between Devânanda on the one hand, and Devaprabha Vibudhaprabha and Padmaprabha on the other are not clear, but the three latter are not the pupils of Devânanda Perhaps Devananda was succeeded by the twin pupils, Devaprabha and Vibudhaprabha, and they by Padmaprabha

Devabhadra—

Mentioned as the pupil of the second Abhayadeva (founder of the Rudrapallîya gachchha) and guru of Prabhânanda. 1, p. 93. Mentioned along with Devendrasûri and Vijaya. chandrasûri as teaching in Samvat 1287, 3, App p. 114; in Samvat 1292, 3, App. p. 36; in Samvat 1295, 3, App. p. 124 (where he is called Tapâdevabhadragaṇi); in Samvat 1296, 1, App. p. 35; in Samvat 1301, 3, App. p. 73; and in Samvat 1307, 3, App. p. 61. "Abhayadevasûri's pupil Devabhadrasûri in an inscription, dated Samvat 1296, see *Arch. Survey of India*, v. p. 163. Bühler, *Epigr. Ind.* Part III. April 1887, pp. 118-9." Klatt, On.

Devabhadra—

Mentioned as pupil of Bhadreśvara and guru of Siddhasena in the Chandra gachchha. 3, App p. 87. This Siddhasena wrote in Samvat 1242 a commentary on the Pravachanasâroddhâra, in the praśasti of which he calls himself the pupil of Devabhadra, who was the pupil of Ajitasinha, who was the pupil of Bhadreśvara (unless we are to understand that Ajitasinha and Devabhadra were twin-pupils of Bhadreśvara). See Weber, II. p. 850. Siddhasena tells us that Devabhadra was the author of a Pramâṇaprakâśa, a Sreyâṅsacharitra and other books.

Devabhadra—

Mentioned as a contemporary of king Bhoja. 3, App. p. 91, v. 23.

Devabhadra—

Author of the Pâsaṇâhachariya (Pârśvanâthacharitra). Devabhadra gives his spiritual genealogy as follows. In the Chandra kula, Vajra śâkhâ there arose:—

(1) Vardhamâna.
(2) Jineśvara and Buddhisâgara.
(3) Jinachandra and Abhayadeva (the commentator).
(4) Prasannachandra.

(5) Devabhadra Our author He mentions his upâdhyaya Sumati He speaks of three other works of his own, the Samvegarangasâlâ (so correct at 3, App p 64) an aradhanasastra (compare the Samvegarangasala written by Jinachandra, No 3 in the above list, in Samvat 1125 Bhandarkar s Report, 1882 3 p 46) the Viracharıya and the Kaharayanakosa (Kathâratnakosa) He wrote this book his Pasanahachariya at Broach (a city glorious with the temple of Munisuvrata, topped with golden spires) in Samvat 1168 Amala chandra wrote the first copy 3, App p 64 No 288 of the Cambay Palm Leaf MSS is Deva bhadra s Kaharayanakosa. He speaks there also of his guru Prasannachandra, and his 'vachakâ Sumati He mentions his Viracharıya and his Samvegarangasala His Kaharayanakosa was written in Broach in Samvat 1158 Amala chandra, as in the latter case, wrote the first copy 3 App p 141 Mentioned as the pupil of Prasan nachandra and the author of four books 3 App p 302 Compare Weber, II p 1040, where it is stated that Devabhadra in Samvat 1167 by order of Abhayadeva consecrated Jinavallabha in the great temple of Vîra of Chittore

Devabhadra sûri—

Author of a vritti on the Sangrahani of his guru Chandrasuri 1, App p 3 Compare Weber, II p 189

Devabhadra—

Mentioned (perhaps) as the author in connection with an Upadesaratnakosatika 1, App p 71

Devamitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308

Devardhi—

Pupil of Lohitya and Dûshagaṇi The sthavira. 3, App. p. 303 "Vîra, 980 V, the Siddhânta was reduced to writing by Devarddhigaṇikshamaśramaṇa, the pupil of Lohityasûri (otherwise called Devavâchaka and pupil of Dûshagaṇi) at the council of Valabhi. In Devarddhi's time only one pûrva remained." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 247.

Devasundara—

Mentioned as the guru of five pupils Jnânasâgara, Kulamaṇḍana, Guṇaratna, Somasundara, and Sâdhuratna. Devasundara was succeeded by Somasundara, who in his turn had five pupils. Ratnasekharasûri, who studied under these five pupils of Somasundara, wrote his Srâddhapratikramaṇasutravṛitti in Samvat 1496. Devasundara belonged to the Tapâ gachchha, and stood in the line of Jagachchandra. 3, App. p. 226. Devasundara's pupil Sâdhuratna composed his Yatijîta-kalpavṛitti in Samvat 1456 (correct १४५६). 3, App. p. 279. No. 1253 of this report's collection is a copy of this book. Devasundara was teaching in Samvat 1447. 3, App. p. 71. Referred to by Amaraprabha as his "vâchanâchârya." 3, App. p. 228. Devasundara is No. 49 of the Tapâ gachchha with Klatt. "Born, Samvat 1396: vrata, 1404, at Maheśvara-grâma. sûripada, 1420, at Anahillapattana; had five pupils (same as in our entry)." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 255.

Devasûri—

Author of the Jaïdinacharyâ (Satidinacharyâ). 3 App. p. 216.

Devasûri—

Mentioned as pupil of Munichandrasûri and guru of the Ratnaprabhasûri who wrote an Upadeśamâlâṭîka in Samvat 1238. Reference is made to his victory over the Digambaras in the matter of the salvation of women at the court of king Jayasinha, 3, App. p. 167. Cf. 1, App. p. 5, v. 12, where Devasûri "vâdavidyavân" is declared to be greater than the guru of the gods (Devasûri, *i. e.* Bṛihaspati), on the ground that the latter has not yet left school (lekhaśâlâ='the writing school' as

well as 'the hall of the immortals) At 1, p. 59 summarizing this prasasti I have made Devasûri Hemachandra s teacher But that was Devachandra v 13 Mentioned as the guru of Ajitasuri 3 App p 79 As one of the predecessors of Amara prabha 3 App p 228 A pupil of Munichandra was Devasûri who conquered the Digambara Kumudachandracharya in a dispute before Jayasimhadeva (alias Siddharaja who reigned Samvat 1150 99 The dispute took place Samvat 1181) king of Anahillapattana and thereby hindered the entrance of the Digambaras into that town In Samvat 1204 Devasuri founded a chaitya and raised a bimba at Phalavardhigrama [Phalodi] and made a Neminathapratishtha at Ârasana He composed Syadvadaratnakara a pramanagrantha [Cf No 361 in my collection of 1882 3 Among the works purchased for Government this year are the sutras of the Syadvadaratnakara and a commentary on them called Ratnakaravatarika by Devasuri s pupil Ratnaprabhasûri] Devasûri was born Samvat 1143 diksha 1152 sûripada 1174 svarga 1226 Klatt *Ind Ant* XI p 254.

Devasûri—

Mentioned as pupil of Manadeva 3 App p 68.

Devasona—

Mentioned as the pupil of Virasena (mathur nam yaminâm ganishthah) and guru of Amitagati 3 App p 294

Devasena (Bhattârakadevasena)—

Author of the Darsanasara (Darśanasâra) He calls himself pupil of Râmasena and states that he wrote the Darsanasara in 990 3 App p 374 According to the statements of a commentator Devasena was born in Samvat 951 and wrote the Darsanasara in Samvat 990 He was author also of the Bhavasangraha the Tattvasara and the Aradhanasara three books written in Prakrit His Nayachakra (No 519 of my collection of 1884-6 See also Weber II p 929) and Âlâpapaddhati were composed in Sanskrit His Dharmasangraha was in Sanskrit and Prakrit 3 App p 22

Devasena gaṇi—

Mentioned as pupil of Yaśobhadra and guru of Prithvichandrasûri (see that entry), the author of a Paryushaṇâkalpatippanaka 3, App. p. 307. See also 3, App. p. 16, and 1, App. p. 69.

Devânanda sûri—

Mentioned as the author of a Siddhasârasvata grammar by Pradyumnasûri, who was the pupil of Kanakaprabha, who was the pupil of Devânanda 1, App. p. 6. Cf. 3, App. p. 103, v. 15. A copy of Hemachandra's Yogaśâstra was written for Devânanda's use in Samvat 1294. 3 App. p. 8. In Jinaprabhasûri's Tîrthakalpa (No. 1256 of this Report's Collection) it is stated that Devânandasûri made a pratishthâ in Samvat 1266.

Devânanda—

Mentioned as the pupil and successor of Munichandra. Twin-pupil of Devaprabha, the author of the Pâṇḍavacharitra. See the article Devaprabha. 3, App. p. 133.

Devendra—

Mentioned as the pupil of Jagachchandra and guru of Vidyânanda. 3, App. p. 169 Author of the Karmagrantha or the six Karmagranthas. Devendra is the author of the text of the first five, and part author of the text of the sixth. He is the author also of the commentaries on the first five: Malayagiri's commentary is on the sixth, called Saptati, only. Cf. Weber, II. p. 83), and correct my entry at 3, App. p. 70. The book there is the sixth Karmagrantha only. No. 1220 of this Report's Collection is a copy of Devendra's five Karmagranthas with his own commentary. (This is distinct from his avachûri. No. 1221). 1, App. p. 29 No. 1218 of this Report's Collection is a copy of the text of the six Karmagranthas—Karmavipâka, Karmastava, Bandhasvâmitva, Shaḍaśîtikâ, Śataka, and Saptatikâ. At the end of this last Devendra states that that tract is the work of Chandramahattara, to which he has himself added 19 gâthâs, bringing the total number up to 89. Author of the Śrâddhadinakṛitya and Śrâvakadinakṛitya, text and commentary. 1, App. p. 41.

Report's Collection is a Praśnottararatnamâlâvṛitti by this writer, which he composed at the request of his two brothers, Bhola and Khetta Compare the entry Sanghatılaka.

Devendra—

Mentioned as the guru of Bhadreśvara. 3, App. p. 101.

Devendrasinha—

Mentioned as the pupil of Ajitasiṅhasûri and guru of Dharmaprabha. According to Merutunga's Shatpadi (No. 1340 of this Report's Collection) this teacher was born, Samvat 1299; dikshâ, 1306 · sûripada, 1323: gachchheśvara, 1339. died, 1371 in Pahlanpore. 3, App. p. 220 Compare the entry Anchala gachchha.

Devendra gaṇi—

Afterwards called Nemichandra Author of a commentary on the Uttarâdhyayanasûtra. 1, App. p. 41; 1, App. p. 83, 3, App. p. 71; 3, App. p. 77; 3, App. p 80, v. 10. Devendragaṇi composed this commentary in Samvat 1129. Bhandarkar's Report, 1883-4, p 441. Author of the Akkhânayamaṇikosa (Âkhyânakamaṇikośa). His commentator Âmradevasûri says that he intimates by the use of his name Devimdasâdhu in the last gâthâ that he wrote the book after he had become a sâdhu. His previous name was Nemichandra (saiddhântikaśiromaṇih. He is often styled Nemichandrasaiddhântika). Âmradevasûri gives the following account of the line in which both he and Devendragaṇi were. Out of the Bṛihad gachchha there arose, as jewels from the ocean —

> Pârijâta, in the shape of Devasûri.
> Dhanvantari, in the shape of Ajitasûri.
> Airâvata in the shape of Ânandasûri.
> The horse (Uchchaihśravâh), in the shape of Nemichandra. The author of this book (Akkhânayamaṇikosa), a commentary on the Uttarâdhyayana, and a Vîracharita.
> The moon, in the shape of Jinachandra.

Jinachandra had two pupils our commentator Âmradevasuri and Chandrasuri 3 App p 78 Author of the Tilayasundarîrayanachudakaha He here traces his spiritual genealogy to the three suris Deva, Nemichandra and Udyotana (Nos 36, 37 and 38 in the Kharatara gachchha with Klatt) He then praises Yasodeva, Pradyumna and Mânadeva as three illustrious men in their gachchha He himself he says was the pupil of Amradeva who was the pupil of Udyotana. Cf Bhandarkar s Report 1883 4 p 441 Cf also Weber, II p 844 Devendragani is the Devendras dha of 3 App p 10 author of the Uvaesakulaya He speaks of himself by that name, 3 App p 78 l 2 from foot In a collection of kulakas bought for Government this year I find this kulaka under the designation Bhavanakulaya, which is therefore probably the right name for it

Author of the Pavayanasaruddhara In the prasasti to that work he tells us that he was the second of three pupils of Âmradeva his elder brother in the faith being Vijayasena and his younger Yasodeva Amradevasûri he styles the pupil of Jinachandra 1 App p 88 (Correct 1, 68 where I have a wrong order)

Della mahattara—

Mentioned as pupil of Sûrâchârya and guru of Durgasvâmin by Siddharshi, the author of the Upamitibhavaprapanchâ. A MS of this work obtained for Government this year shows that Siddharshi's reference to Sûrâchârya and Dellamahattara should run as follows —

द्योतिताखिलभावार्थ सद्भव्याम्बुजप्रबोधक ।
सुराचार्योभवद्दीप्र साक्षादिव दिवाकर ॥ १ ॥
स निर्वृतिकुलोद्भूतो लाटदेशविभूषण ।
भाचारपञ्चकोद्युक्त प्रसिद्धो जगतीतले ॥ २ ॥
अभूदतहितो धीरस्ततो वेल्लमहत्तर ।
ज्योतिर्निमित्तशास्त्रज्ञ प्रसिद्धादेशविस्तर ॥ ३ ॥

Siddharshi goes on to say that Durgasvamin (the pupil of our Dellamahattara) took with himself dîksha from Garga. This last is noted as a Jain astronomer and it is possible that we are to understand that Dellamahattara ("jyotirnimittasâstrajna") and Garga are the same. 3, App p 147.

Dronâcharya—

Of the Nirvritika kula. He was at the head of the pandits who corrected Abhayadeva's commentary on the Jnâtâdharmakathâ in Samvat 1120. 1, App p 36 v 10. Compare Weber, II p 401, p 819, p. 992, l 18. *Indische Studien*, XVI p 277. Also our entry Abhayadeva. Dronacharya himself wrote a commentary on the Oghaniryukti (No 1213 of this Report's collection is a copy of that work. Also No 95 of Buhler's collection of 1872 73, Gough, p 109).

Dhananjaya—

Author of the Dhanjayî Nâmamâlâ. A Jain writer. 3, App p 217. He is called in the colophons Dhananjayakavi. He may therefore be the same as the poet whose skill in "dvisandhâna" poetry is, according to an extract in the Harihârâvali, praised by Râjasekhara. 2, p 59, Nos 511—2 in my collection of 1884 86 are copies of a "dvisandhâna" kavya, called Raghavapândavîya, by Dhananjaya (No 511 with the commentary of Nemichandra). Cf. 2, p 61 note.

Dhanapâla—

Author of the Rishabhapanchâsikâ This has been edited by Klatt in the Journal of the German Oriental Society xxxiii, p 45 fg 1, App pp 85 and 92 3 App p 28 Mentioned as the author of the Tilakamanjari 3 App p 91 (where Dhanapâla is styled a king s favourite) This book which is almost certainly in existence has not yet been recovered It is mentioned by Subhashitagani Weber, II p 1117 Aufrecht in C C notes that it is quoted by Nami on Kâvyâlankara 16 3 (Mr Bhagvandas Kevaldas informs me at the time of writing that an incomplete copy does exist at Surat) According to a beautiful story in Merutunga s Prabandhachintamani the poet called his book after his own daughter in the following circumstances He composed it from day to day and handed over each day s work to his patron Bhoja When his patron and he fell out the incomplete work was by order of the king destroyed and Dhanapâla saw no means of recovering what had cost him so much labour, or of finishing the work Sitting sorrowful he was accosted by his daughter who asked him the cause of his grief He told her when she smiled and said that she knew all of his poem that had been composed by heart so carefully had she committed it to memory from day to day This proved to be the case and the grateful poet called the poem by her name Shastri Ramchandra s edition, p 99 (The Dhanapâla of 3 App p 138 may be our poet Devabhadra the author of the Kathâratnakosa was a poet in Bhoja s court 3 App p 91)

Dhanapâla was the author also of a Payalachchhi Namamâlâ which he wrote in Samvat 1229 This has been edited by Buhler No 859 of this Report s collection is a copy of this rare book Dhanapâla tells us that he wrote this book for his sister Sundari who was walking in the blameless way *i e* who had turned her back upon the world It would seem as if Dhanapâla who was a convert to Jainism was so to say converted with all his house (Buhler differently)

Dhanavijaya vâchaka—

Author of a Bhashavritti on the Lokanalikasutra which he wrote apparently in Samvat 1141 When he wrote Vijaya

devasuri was at the head of his gachchha, and Vijayasinha was flourishing. This last must be the Vijayasinha who, in Samvat 1183, wrote a Sraddhapratikramaṇasûtravritti. See Weber, II, p. 8891. 3, App. p. 223.

Dhanasinha—

Mentioned among the yugapradhanas. 3, App. p. 307.

Dhaneśvara sûri—

Of the Viśavâla gachchha. Author of a commentary on the Sârddhaśataka of Jinavallabha, which he wrote in Samvat 1171.

Dhammila—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

Dharma—

One of the seven âchâryas of the Kotika gaṇa. 3, App. p. 308.

Dharmakumara sâdhu—

Author of the Sâlibhadracharitra, which he wrote in the year "Jinâtiśayayaksha." Dharmakumârasâdhu gives his spiritual genealogy as follows. In the Nâgendra gachchha there arose:—

(1) Hemaprabhasûri.
(2) Dharmaghosha.
(3) Somaprabha.
(4) Vibhudhaprabha.

Our author was one of the pupils of this last. Another teacher by name Pradyumna corrected it. The first copy was written out by Prabhâchandra. 3, App. p. 174.

Dharmagupti—

A mistake for Dharmamurtti. 3, App. p. 220.

Dharmaghosha—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

Dharmaghosha—

Author of twenty e ght stutis described as antiryatiparyan tavinyastayamak ih His Sangh chara is mentioned Pupil of Devendra and guru of Somaprabha (These three writers are Nos 45 7 in the Tap i gachchha with Klatt) 3 App p 312 v 2 Compare 3 App p 168 where (beginning at foot of page) there is a prasasti stating how No 316 of the Cambay Palm Leaf MSS was the present of certain sravakas who had l stened to the teaching of V dyananda and Dharmaghosha the two pupils of Devendra No 21 of the Cambay Palm Leaf MSS (1, App p 14) is a copy of th s writer s Sangh achara written before he attained suripada under his up dhyaya name Dharmakirti In Samvat 1302 Devendra converted Viradhavala and Bhimasimha sons of the Mahebhya Jina chandra at Ujjayini and in Samvat 1323 (Kvach t 1304) gave to Viradhavala the sûripada under the name of Vidyânan dasûri and to Bhimas nha the upadhyayapada under the name of Dharmakîrti Devend a died Samvat 1327 in Malava and his appointed successor Vidy nandasuri thirteen days after him at Vidy apura therefore the brother of the latter Dharma kirtyup dhyaya received the sur pada under the name Dhar maghosha I A Ant XI p 255 No 1227 of this Report s Collection is this writer s Kalasattari

harmaghosha sûri—

Mentioned as pupil of Chandraprabha, in the Kotika gana, Vajra śâkhâ, Chandra gachchha, and guru of Samudraghosha. He gave the dignity of sûri to twenty pupils. He was the author of a grammar which apparently was called 'Sabdasiddhi. He was praised by Siddharâja. 3, App. p. 25. Compare 1, App. p. 8, where he is mentioned as the guru of Chakreśvarasûri, and his connection with King Jayasinha is again referred to. Mentioned as the pupil of Chandraprabha and grandpupil of Jayasinha. By Jayasinha's orders he founded the Purṇimâ gachchha. 3, App. p. 40 Compare Bhandharkar's Report, 1883-84, where an account is given of the founding of the Paurṇamîyakapaksha in Samvat 1149 by Chandraprabha.

Dharmaghosha—

Pupil of Jayasinha in the Anchala gachchha. He composed the 'Satapadikâ in Samvat 1263. His pupil Mahendrasûri made an easier recension of it in Samvat 1294. 1, App. p. 12. Compare 3, App. p. 219, where the succession (1) Aryarakshita, (2) Jayasinha, (3) Dharmaghosha is given. No. 1340 of this Report's Collection is a copy of a 'Satapadikasâroddhâra by Merutunga, with a praśasti in which Merutunga says of Dharmaghosha that he was born in Marudeśa in Mahapura in Samvat 1208. His father's name was Chandra and his mother's Râjalde. Vrata, Samvat 1216: sûripada, Samvat 1224: svarga, Samvat 1268, at the age of 60. Merutunga also says that this Dharmaghosha converted "Prathamarâja" in 'Sâkambharî.

Dharmaghosha sûri—

Mentioned as the pupil of Hemaprabha, in the Nâgendra gachchha, and guru of Somaprabha. 3, App p. 174.

Dharmaghosha—

Author of a Maharisikula. 3, App. p. 28.

harmachandra gani—

Mentioned as the sister's son of Mânatunga, author (in Samvat 1260) of the Siddhajayantîcharitra. 3, App p. 42.

Dharmadâsa gaṇi—

Author of the Uvaësamâlâ 1, App pp 9, 13, 32, 45, 55, 61, 64, 71, 90, 95, 103, 3, pp 24, 27, 130 (a commentary of Siddhasâdhu The gathâ quoted there as the first is really the second See Kielhorn's Report, 1880 81, p 51), 165 (commentary of Ratnaprabha) See Weber, II p 1119, where Dharmadâsagani is quoted by Devendra (Samvat 1429) and p 1082, where there is a copy of Jayasekharasûri's avachûri on the book (At p 1084 there is a fragment of another commentary)

Dharmaprabha sûri—

Mentioned as pupil of Devendrasinha in the Anchala gachchha, and guru of Sinhatilaka 3, App p 220 This writer was *born in Samvat 1331 dîksha, Samvat 1341 sûripada, Samvat* 1359 gachchesapada, Samvat 1371 svarga, Samvat 1393, at the age of 63 See under Merutunga

Dharmahansacharya—

So read for "Dharmasinhâchârya," I. 18. Mentioned as the guru of the anonymous commentator on Indrânandin's Nigamastavana. 3, App. p. 327.

Dharmottarâchârya—

Author of the Nyâyabindutikâ. 3, p. 33, App. p. 33.

Dhritishena—

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

Dhruvasena—

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas.

Nakshatra—

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas. 3, App p. 256.

Naga—

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App p. 256.

Nandin—

Mentioned as one of the five "śrutapâragas." 3, App p. 256.

Nandimitra—

Mentioned as one of the five "śrutapâragas." 3, App. p. 256. As one of the yugapradhânas 3, App. p 307.

Nandila—

One of the sthaviras. 3, App. p. 303.

Nandishena—

Author of the Ajitaśântistava. 1, p. 88; App. p. 10; 3, App. pp. 8 and 230.

Nanna sûri—

Mentioned as in his time at the head of the Chandra gachchha, and guru of Sarvadeva (read "amitayaśâ vâdisûrih" v. 2). 3, App. p. 87. Govinda and Nanna were, according to the Bappasûricharitra (No 297 of my collection of 1883-4), the two pupils of Bappabhattisûri (died, Samvat 895)

Nami—

Author, in Śamvat 1125, of a commentary on Rudrata's Kâvyâlankâra. 1, pp. 14 and 84 He wrote a Shadâvaśyaka-tikâ in Śamvat 1122. He was a pupil of Sâlisûri. 3, p. 13.

Narahari—

Author of a Kâvyaprakâsatikâ He gives his genealogy as follows. In the Ândhra desa, and the Vatsa gotra there arose —

(1) Râmesvara
(2) Narasinha.
(3) Mallinâtha.
(4) Nârâyana and Narahari.

Narahari was born in Samvat 1298 When he became an ascetic he took the name Sarasvatîtîrtha, and under that name composed this tikâ in Kâsi Aufrecht in C. C says that Narahari Sarasvatitirtha was the author of a commentary on the Meghadûta, of which there is a copy in the Cambridge University Library. 1, pp 25 and 74.

Narendraprabha—

Mentioned as the pupil of Narachandra in the Harshapuriya gachchha He was the author of an Alankâramahodadhi and a Kâkutsthakeli. 3, pp. 28 and 275.

Nâgarâja—

Author of the Bhâvasataka He gives his genealogy as follows In the Karpati gotra there arose —

(1) Vidyâdhara.
(2) Jâlapa Described as "Takavansaprasasyah."
(3) Nagarâja "Takavansâvatansa" 3, pp 21 and 338. Compare Bhandarkar's Report, 1882 83, pp 9 and 198. "The Tâka race here mentioned is probably the same as that to which Madanapala, the patron of the author of the Madanapârijâta, noticed above, belonged It was a family of petty chiefs whose capital was, as stated in the introduction to the latter, a town of the name of Kâshthâ situated as the Yamunâ to the north of Delhi."

Nâgahastin—

The sthavira 3, App p. 303 Mentioned among the yuga pradhânas 3, App p 308.

Nâgârjuna—

The sthavira 3, App p 303. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p 306. The reputed author of the Yogaratnamâlâ. 3, p. 17, App p. 313 (where the work is variously called Yogaratnamâlâ, Âśchâryaratnamâlâ and Yogaratnâvalî).

Narayana—

His Veṇîsanhâra is quoted by Kshemendra. 1, p 7.

Nârâyaṇa—

Author of the Padmalîlâvilâsinî. 2, p. 131.

Nârâyaṇa—

Called Sâmudrika Author of a commentary on the 'Tâjikatantrasâra. 2, p. 130.

Raghunâtha. In the line of Ambâchârya, who was in the line of Vatsa. 2, p. 104.

Nemikumâra muni—

Flourished in Samvat 1295. 3, App. p. 124. Is this the father of Vâgbhaṭa?

Nemichandra—

See under Devendra.

Nemichandra—

Mentioned as the pupil of Vairasvâmin and the guru of Sâgarendumuni, by Mâṇikyachandra, Sâgarendumuni's pupil, who wrote in Samvat 1276. He was a great teacher of Tarka, in which science he combatted the views of Kaṇâda. 3, App. pp. 160, 322.

Nemisheṇa—

Mentioned as the pupil of Amitagati of the Mâthura sect of Digambara Jains, and the guru of Mâdhavasena. His conversion of one Kamalâkara appears to be referred to. 3, App. p. 294.

Pakshila—

Another name of Vâtsyâyana, the author of the Nyâyasûtrabhâshya. Aufrecht in C. C. with a reference to Ox. 247ᵃ. Referred to as an authority on Nyâya. 3, App. p. 205.

Padmachandra—

Mentioned as the pupil of Dharmasûri and the guru of the pâṭhaka Râjavallabha, who wrote the Chitrasenapadmavatîcharitra in Samvat 15—. 3, App. p. 215.

Padmachandra upâdhyâya—

Mentioned as belonging to the Śrîkṛishṇarâjarshi gachchha. Prabhânandasûri, who flourished in Samvat 1391 (see below under Prabhânanda), is said to have been in his line. 3, App. p. 114.

Padmachandra—

Mentioned as the pupil of Jinaśekhara and the guru of Vija yendu in the Chandra gachchha 1, pp 53 54 93 Cf Weber II p 1088

Padmadeva sûri—

Pupil and successor of Manatungasuri No 36 of the Cambay Palm Leaf MSS is a copy of Hemachandra s Yoga strava varana which was caused to be written for this teacher, and presented to him in Samvat 1292 by a Ja n nun 1 p 65 App p 23 The prasasti at 3 App p 104 gives the following account of a Padmadevasuri who is probably the same In the Pragv ta vansa (Porvad banias) there arose Sida who had Viradevi to wife To them was born Pûrnadeva Purnadeva and his wife Vahlavi listened to the teaching of Vijayas nha suri *Vâhlavi is described as receiving from Vijayasimha* himself the garland she won by performing the upadhana penance To this couple were born eight sons, two of whom they dedicated to a sadhu s life

7. Vîrachandra.
8. Jinachandra.

Going back now to Vilhana, first son of Bohadi, and grandson of Purnadeva, to him and his wife Rûpiṇî were born four sons and one daughter—

(1) Âśipâla, who had Khetukâ to wife. They had four sons—Sajjana, Abhayasinha Tejaka, and Sahaja.

(2) Sidhanâma, who had Soharâ to wife.

(3) Jagatsinha. This man took dîkshâ and sûripada, and received the name Ratnaprabha. His elder brother Âśipâla listened to his instruction, and caused to be written for his use in Samvat 1322 the copy of Bâlachandra's commentary on the Vivekamañjarî of Âsada, which is No. 260 in the Cambay Palm-Leaf MSS

(4) Padmasinha, who had Vâlû to wife. They had a son called Nâgapâla, who, instigated thereto by the teaching of his uncle Ratnaprabha (Jagatsinha), erected an image of Sumatinâtha in a chaitya in Dibhipadrapura

(5) Virî. 3, App. p. 104.

No. 225 in the Cambay Palm Leaf MSS. is a copy of the Kalpasûtra which was written for the use of the pupils of Padmadevasûri, successor of Vijayasinha, in Broach, in Samvat 1247, Bhimadeva reigning, Sobhanadeva being his governor in the Lâta country, and Ratnasinha being employed under Sobhanadeva. For Sobhanadeva compare Râs Mâlâ. 3, App. p 51.

Padmadeva—

In the Narachandrasûrivanśa. Mentioned as the guru of Tilakâchârya (Samvat 1261-1296), who was guru of the Râjaśekhara who wrote a panjikâ on the Nyâyakandalî of Sridhara. 3, App. p. 275.

Padmanâbha—

Son of Balabhadra and Vijayasrî Brother of Govardhanamisra (Aufrecht in C C) and Visvanâtha the latter being an elder brother Author of the Vîrabhadradevachampu which he composed in Samvat 1648 1 p 101 And of the Kundarahasya, a commentary on his own Buddhimuktâmuktâhâra. 3, App p 261

Padmaprabhadêva—

Author of the Pârsvastavana 3, App p 212

Padmaprabha—

Author of a Munisûvratacharitra, which is quoted in the Vichâraratnasangraha He gives his genealogy as follows In the Chândra kula there arose —

(1) Vardhamâna

(2) Jinesvara and Buddhisâgara.

Panhasravana muni—

Author of the Yoniprabhrita 1, p 91

Paramânanda chakravartin—

Author of a commentary, called Vistarika, on the Kavyaprakâsa He mentions his guru Îsvara 2, p 108

Paramânanda—

Author of a commentary on the Karmavipâka of Garga He gives his spiritual genealogy as follows —

(1) Bhadresvarasuri

(2) Santisuri

(3) Abhayadevasûri

Pâdalipta (Pâlitta)—

Author of a concise Satrunjayakalpa, which professes to be a compendium of previous works by Bhadrabahu and Vajrasvamin 3 App p 206 Mentioned as the author of a collection of tales called Tarangavati "apurvah srutasagarah | yasmat tarangavaty akhyam kathasroto vinirgatam 3, App p 91 Referred to as a great poet by Vijayasinhasuri (read 'padittakai') 1, App p 38 Compare with Weber, the reference to 'the author of the Tarangavati' Weber, II, p 706 See also the note at Weber, II p 574 where Padaliptas connection with an alteration in the commencement of the series of nakshatras is referred to Also Indische Studien, 10 p 404

Pârsvachandra—

Author, in Samvat 1597, of a varttika on the Chatuhsarana prakirnaka of Virabhadrasiddhu 3 App p 214 This must be the Parsvachandra who wrote balavabodhas (translations into Gujarathi) of the first two angas and of other works Weber, II pp 305 and 371

Pârsvadeva gani—

Author, in Samvat 1169 of a panjika on the Nyayapravesa of Haribhadra 1, App p 81 Mentioned as one of three gani who assisted Amradevasûri in Samvat 1190, in writing his commentary on the Âkhyanamanikosa of Nemichandra 3 App p 82

Pârsvanâga—

Author, in Samvat 1042 of the Âtmanusasana 3, p 31 App p 9

Pâlakâpya—

Author of the Gajayurveda (Gajachikitsa, Gajavaidya, Hastyayurveda) 1 App p 98 Aufrecht in C C notes that Palakapya is quoted by Kshirasvâmin on Amarakosa Hemadri in Vratakhanda in the Sarngadharapaddhati and by Mallinatha

Prithvichandra sûri—

Author of a Parsvanâthakalpatippanaka He gives his spiritual lineage as follows In the Chandra Kula there arose —

(1) Sîlabhadra

(2) Dharmaghosha He converted the king of Sâkhambharî

(3) Yasobhadra

(4) Devasenagani

(5) Our author 1 App p 69 (correct Dêvasenagani), 3, p 17, App pp 15 and 307.

Prithvichandra sûri—

Mentioned as in the line of Padmachandra in the Râjarshi gachchha, and guru of Prabhânanda No 295 of the Cambay Palm Leaf MSS, 3, App p 144, was written at the expense of certain sravakas in Samvat 1391, who had listened to Prabhânanda's teaching.

Prajnânanda—

Pupil of Prajnâsvarûpa Author of a Tattvâlokatîkâ called Tattvaprakâsikâ 3 App p 208 He is the author also of a Triputiprakaranatîkâ L No 163 (Aufrecht in C. C)

Pratâparudra Gajapati—

('Son of Puroshottamadeva grandson of Kapilesvaradeva, patron of Visvanâthasena' Aufrecht in C C) Referred to by Sri Vidyâbhûshana 2, pp 10 and 99

Pradyumna sûri—

Of the Râja gachchha Mentioned as the guru of Abhayadeva in that gachchha His prowess in tarka is referred to Using the medicine of his words he made his opponents sweat, and so cured them of the fever of their pride Reference is made to his victory over the Digambaras, by means of which he recovered for his own sect the city Venka. 3, App p 158 Eighth in ascent from Mânikyachandrasûri, who wrote the Parsvanâthacharitra in Samvat 1276 He is said to have composed eighty four books, and to have pleased by them the kings of Sapâdalaksha, Tribhuvanagiri, and other countries. Ib p 162.

Pradyumna sûri —
Author of the Mulasudhiprakarana 1, App pp 46 and 64 This is perhaps the same as the last.

Pradyumna sûri—
Of the Chandra gachchha Mentioned as the pupil of Sarva deva 3 App p 87

Prabhava—

The sthavira. 3, App. pp. 303 and 308.

Prabhâchandra—

Mentioned as the pupil of Lokachandra and the guru of Nemichandra in a Digambara paṭṭâvalî. 2, App. p. 164. These three teachers are Nos. 15-7 in Hoernle's list, Ind. Ant. XX. p. 351. Mentioned as one of the seven kavis who come after the śrutakevalins and sûris. 2, App. p. 160.

Prabhâchandra deva—

Mentioned in a Digambara paṭṭâvalî as pupil of Ratnakîrti and guru of Padmanandin, who was succeeded by Śubhachandra. 2, App. p 164. These four teachers are Nos 82-5 in Hoernle's list, Ind. Ant. XX. p. 354. In our place it is mentioned that Prabhâchandra wrote a commentary on the Pûjyapâdiyaśâstra. Hoernle gives his date as 1310. A commentary on the śâstra of Pûjyapâda is attributed also to the first Prabhâchandra, Samvat 453.

Prabhâchandra sûri—

Wrote in Samvat 1334, the first copy of Dharmakumârasidhu's Śilibhadracharitra. 3, App. p. 175. This must be the author of the Prabhâvakacharitra, and our passage therefore confirms Bühler's date for that book. Bühler's Hemachandra, note 1.

Prabhâchahdra—

Pupil of Prithvîchandra. Was teaching in Samvat 1391. 3, App p. 145. Author, in Samvat 1390, of a commentary on Haribhadra's Jambudvîpasangrahiṇî. 3, App. p. 254. He belonged to the Krishna gachchha. Cf. Weber, II. p. 596.

Prabhânanda sûri—

Mentioned as the pupil of Devabhadra and guru of Chandrasûri and Vimalasûri in the Chandra gachchha. 2, p. 93. Cf. Weber, II. p. 1089.

Prasannachandra sûri—

Mentioned as the pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas and guru of Sumati 3 App pp 64 and 306 Called pupil of Jinachandra, Abhayadeva s elder 'brother 3 App p 302 Praised with a reference to his 'sevaka Sumati 3 App p 140

Pritikara—

Author of an Ûhaganadarpana and an Ûhyaganadarpana 2 p 110 Aufrecht in C C adds his S mavedaprak sana and his Veyadarpana

Proshthila Achârya—

One of the knowers of the twelve angas 3 App p 256

Phalgumitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 308

Bappabhatti sûri—

Praised as an incomparable poet along with Padalipta and Haribhadra 1, App p 38 Author of the Sarasvatistotra 3 App p 212 His date given as 1300 after Mahavira s nirvana 3 App p 272 Compare 3 App p 285 v 109 See also Weber II p 1004 where Bappabhatti s dates are given as Vira 1270 Vikrama 800 (birth) and Vira 1365 Vikrama 895 (death) and where his conversion of Amaraja is referred to See also ib pp 932 and 1116

Bâna—

Quoted by Kshemendra 1 p 7 Praised by Lakshmana 3 App p 56

Bâlachandra—

Author, in Samvat 1322 of a commentary on the Vivekamanjari of Asada 3, p 39 App p 100 In Kielhorn s Palm Leaf MSS Report No 6 is a commentary by Bâlachandra on the Upadesakandali another work by Âsada

Bâlasarasvati—

A name under which Râjada, son of Âsada, was known. 3, App. p. 102.

Bâleśvara—

One of the compilers of the Vyâvahârârnavabhanga 2, p. 118.

Budhila—

One of the knowers of the twelve angas 3, App p. 256.

Buddhisâgara—

Mentioned as twin-pupil with Jineśvara of Vardhamâna in the Chandra kula. 3, App pp 302 and 305. Compare Klatt in Ind Ant XI. p. 248 "Vardhamâna converted the two sons Śiveśvara and Budhisâgara, and the daughter Kalyânavatî, of the Brâhmana Soma. Śiveśvara received at the dîkshâ the name of Jineśvara."

Buddhisâgara—

Mentioned as the guru of Pradyumnasûri in the Chandra kula. 1, App. p. 22.

Bhaktivijaya—

Author of the Gujarathi translation of the Chitrasenapadmavaticharitra. Pupil of Nayavijaya. Wrote in Samvat 1522. 3, App p. 215.

Bhadrakîrti—

Praised as a friend of Âmarâja This is the name of the king who was converted by Bappabhatti. 3, App. p. 91.

Bhadragupta—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App p. 308. "*After* Sinhagiri had taught him (Vajra No. 16 of the Kharatara gachchha) the eleven angas, Vajra went from Daśapura to Bhadragupta at Avanti (Ujjayini) to learn the twelfth, viz, the Drishtivâdânga." Klatt in Ind. Ant. XI. p. 247. Compare Jacobi's Introduction to his edition of the Pariśishtaparvan, pp. 75 and 80.

Bhaṭṭoji dikshita—

The well known grammarian Author of a Sandhyâmantra vyâkhyâna 2, p 106

Bhadrabâhu svâmin—

Author of ten Niryuktis The texts thus commented on by him are—(1) the Âvasyakasûtra (2) the Dasavaikâlikasûtra, (3) the Uttarâdhyayanasûtra (4) the Âchârangasûtra, (5) the Sutrakritângasûtra, (6) the Dasâsrutaskandhasûtra, (7) the Kalpasûtra, (8) the Vyavahârasûtra, (9) the Sûryaprajnaptisûtra, and (10) the Rishibhâshitasûtra 1, App p 15. His Âvasyakaniryukti, with the commentary of Tilakâchârya 1 App p 7 For other copies see Index of Books in Third Report His Dasavaikâlikasûtraniryukti, 1, App. pp 51 and 97, 3, App p 165 (with the commentary of Haribhadra write âchâryaharibhadreṇa) His Âcharângasûtraniryukti, 3 App p 89 His Sukritangasutraniryukti (with the commentary of Silâchârya 3, App p. 70 His Dasasrutaskandasûtraniryukti (Âyâradasaniyyutti), 3, App p 182 Praised by Muniratnasuri, who compares his ten niryuktis to the ten maṇḍalas of the Rigveda 3, App p 90 Malayagiri, author of a commentary on the Suryaprajnaptisûtra, states that in his time Bhadrabâhu's niryukti on that text had disappeared 3, App p. 173 Referred to as one of the five "śrutapâragas" 3 App p 266. His Satrunjayakalpa is referred to 3, App p 306 Mentioned among the yuga pradhânas 3 App p 308

For Bhadrabâhu see Klatt, Ind Ant XI p 246. "7 and 8 Sambhûtivijaya and his laghugurubhrâtar Bhadrabâhu the former of the Mâthara gotra, lived 42 years in griha, 40 in vrata, 8 as yugapradhâna, died at the age of 90, in 156 V. Bhadrabâhu, of the Prâchîna gotra composed the Upasargaharastotra the Kalpasûtra and niryuktis on ten sastras, lived 45 years in griha, 17 in vrata, 14 as yugapradhâna, died in 170 V, at the age of 76" This is from the Kharataragachchhapaṭṭâvallî In the Tapâgachchhapaṭṭâvallî Sambhutivijaya and Bhadrabbâhu are bracketted as No. 6 Compare Weber, II p 999

Bhadreśvara surı—

Ment oned as tl e gmıu of Devabhadrı ın the Chandrı gachchha Bhıdresvara aud Devabhadra arose ın tbat gachchha when the older surıs Nanna Amıtayısıh Sarvadeva and Pradyumna had become only a memory 3 App p 87 Devabhadra was succeeded by S ddl asena At Weber II p 850 there ıs a commentary on the Pravachanas ıroddh ra which was composed by thıs Sıddhasena ın Samvat 1242 Sıddhasena gıves his lineage as follows —

(1) Abhayadeva This ıs the Abhayadeva of the Raja gachchha See that entry
(2) Dhanesvarasûri A contemporary of king Munja
(3) Ajitasinha
(4) Vardham ına
(5) Devachândra
(6) Chandraprabha
(7) Bhadresvara (Our author)
(8) Ajitasinha
(9) Devabhadra Called ın our passage the pupıl of Bhadresvara
(10) Sıddhasena

At 3 App p 101 B lachandra, author of a commentary on Asada s Vivekamanjarî tells us that Âsadı who wrote ın Samvat 1248 was the pupıl of Abhayadeva, who was the *pupıl of Bhadresvara who was the pupıl of* Devendra. Âsadı (S 1248) then ıs third from Bhadresvarı and Sıddhasena (S 1242) ıs third or fourth The dates agree but the name of Bhadresvarasûrı s guru ıs diffeıent ın the two lists (At 3 p 39 I have wrongly transferred the epıthets for Devendra ın the passage to hıs pupıl Bhadresvara) Bhaaresvara, the guru of Abhayadeva ıs mentioned by Paramananda, pupıl of Abhayadeva, who however ınserts a Sıntisurı between Bhadresvara and Abhayadeva 3 App p 7

Bhadreśvara sûri—

Mentioned as pupıl along with Ratnaprabhasurı of Devasurı the contemporary of king Jayasınha Ratnaprabhasurı wrote hıs commentary on the Upadesamalı of Dharmadasaganı to please hıs fellow pupıl ın Samvat 1238 3 App p 167 May be the same as the last

Bharanimitra—
Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308

Bharata—
Described as the author of the kârikâs in the Kâvyaprakasa 2 pp 12 and 99

Bharatesvara sûri—
Mentioned as pupil of Silabhadra and guru of Vairasvamin by Manikyachandra See that entry 3 App p 159 and p 321

Bhartrimentha—
Quoted by Kshemendra in his Suvrittatilaka 1, pp 7 and 9 Kshemendra preserves the first verse of his Hayagrivavadha 1, p 9

Bhavabhûti—
Quoted by Kshemendra 1, p 7 Kshemendra notes his fondness for the sikharinî metre. 1, p 110

Bhâvadeva sûri—
Author of a Kâlikâchâryakathânaka 1, App. p 30

Bhâvasâgara—
Mentioned as pupil of Siddhântasâgara, and guru of Gunanidhâna in the Anchala gachchha 3 p 220 In it the Anchalagachchhapattavalî the following dates are given for Bhâvasâgara Birth, Samvat 1510 dîkshâ in Cambay from Jayakesarisûri Samvat 1520 acharyapada, Samvat 1560 death, Samvat 1583

Bhîmasena—
Author, in Samvat 1779, of a commentary on the Kavyaprakasa which he called Sudhasâgara 1, p 94 He was the author also of a commentary on the Ratnavalî Aufrecht in O C

Bhâravi—
Quoted by Kshemendra in his Suvrittatilaka 1, p 7 Kshemendra notes his fondness for the vansastha metre 1, p 10

Bhuvanasundara—

Mentioned as third of the five pupils of Somasundara 3, App p 227 Their pupil Ratnaśekharasûri wrote in Samvat 1496 Cf Klatt, Ind Ant XI p 256, and Weber, II p 1012 In this latter place he is called Mahâvidyâtippanakâraka

Bhuvanatunga sûri—

Author of a Siyacharîya 3, App p 293.

Bhûtadharmaśri—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p 308

Bhûtabali—

Mentioned in the Jagatsundariyogamâlâ 1, p. 91. In a Digambara pattâvalî purchased for Government this year Bhûtabali is assigned to Samvat 35 He was the pupil of Arhadbali

Bhûtadinna—

The sthavira 3, App p 303 Mentioned among the yugapradhânas 3, App p 308 See Weber, II p 1004

Bhaumaka—

Referred to by Kshemendra as the author of a Râvanârjunîyakâvya 1, p 8

Manuratha—

Mentioned among the yugapradhânas 3, App p 307.

Mandana âchârya—

Apparently referred to as the pupil for whose benefit the anonymous author of the Sârasvatamandana, pupil of Bhattatungara, wrote In my Index of books I have wrongly made Mandana the guru of the author In C C Aufrecht ascribes the book to Mandana. 3, App p 205

Matanga—

Referred to as father of Pâlakâpya 2, p 98

Madanendu—

Mentioned as the pupil of Devasûri (Vâdîsvara) 1, App p 6

Mammaṭa—

The autl or of tl e Kāvyaprak a 1 p 21 and fg p 94 2 p 10 & fg p 106

Maladhārin—

3 App p 3? A m stake or abbreviated expression for Maladh ri Chandrasūri

Maladhārin—

Referred to as the guru of Narachandra author of the Prakr taprabodha 1 p 91 Here also the name proper has probably fallen out

Malayakīrti—

Was teacl ing in Samvat 1292 3 App p 36 Also in Samvat 1?95 3 App p 124

Mallishena sûri—

Author of a commentary, which he called Syâdvâdamanjarî, on Hemachandra's hymn in thirty-two verses (and therefore called Dvâtrinśikâ) in praise of Vardhamâna (correct my entry). He was the pupil of Udayaprabhasûri (write so in v. 6). He composed this commentary in Saka 1214. He acknowledges assistance given by Jinabhadra. 3, App. p. 207.

Mahâgiri—

(Ârya Mahâgiri). Ârya Mahâgiri and Ârya Suhastin, according to Haribhadra, were two brothers originally called Jayaśreshṭin and Vasubhûti. 3, App. p 46. These teachers are No. 10 and 11 in the Kharatara gachchha with Klatt. Ind. Ant. XI. p. 246.

Mahâdeva—

Author of a ṭippanî on Bâṇa's Kâdambarî. 2, p. 121.

Mahimachandra—

Mentioned as the pupil of Padmachandra and guru of Râjavallabha the author of the Chitrasenapadmâvatîcharitra. 3, App. p. 215.

Mahendraprabha sûri—

Mentioned as the pupil of Sinhatilaka and guru of Merutunga in the Anchala gachchha. 3, App. 220. In the Anchalagachchhapattâvalî his dates are given as follows:—Birth, Samvat 1363: dîkshâ in Vijayapur, Samvat 1375: âchâryapada in Aṇahillapattana, Samvat 1393: gachchhanâyakapada, in Cambay, Samvat 1398. death Samvat 1444.

Mammaṭa—

The author of the Kavyaprakāśa 1 p 21 and fg p 94 2, p 10 & fg p 106

Maladhārin—

3 App p 32 A mistake or abbreviated expression for Maladhāri Chandrasuri

Maladhārin—

Referred to as the guru of Narachandra author of the Prakritaprabodha 1, p 91 Here also the name proper has probably fallen out

Malayakirti—

Was teaching in Samvat 1292 3 App p 36 Also in Samvat 1295 3, App p 124

akshadeva muni—

Autl or of five verses attacl ed to a copy of the Anck n tajayapat k i of Haribhadrasuri He describes h mself as a pupil of Sangamasinl asur and says that he l ad left Nagpore to profit by the teaching of Jayasinhasuri 3 App p 192

asahkalasa upâdhyâya—

Younger brotl er of Somakalasav chaka Wrote the first copy of a commentary on tl e Samyaktvasaptatika in Sarasvati pattana in Samvat 1422 1 p 93

Meghavijaya upâdhyâya—

Author, in Samvat 1757 of a commentary on Hemachandra's Sabdânusâsana, which he called Chandraprabhâ 3, p 10

Medhâvin—

Pupil of Jinachandra Author of a prasasti attached to Vasunandin s Âcharavritti (a Digambara book) 2, p 136 No 1430 of this Report s Collection has a prasasti by the same writer in which his date is given as Samvat 1519.

Merutunga—

Metioned as pupil of Mahendraprabha and guru of Jayakîrti in the Anchala gachchha 3 App p 220 Author of the Sûrimantrakalpasaroddhara 3, App p 364 Author of a commentary on the Meghaduta 3, App p 248 In the Anchalagachchhapattavalî the dates for this teacher are given as follows —Birth Samvat 1403 dîkshâ Samvat 1418, âchâryapada, Samvat 1426, gachchhanâyaka Samvat 1446, death, Samvat 1471 Compare Weber, I p 297. Guru of Manikya chandrasuri. 1, p 123 (No 262)

Merutunga—

Author of the Mahâpurushacharitra, otherwise called Upadesasata 3, App p 266 He refers to his guru Chandraprabha, as he does also in the beginning of his Prabandhachintâmani A third name for the present book is Dharmopadesa (No 1269 of this Report's Collection Insert the author's name) Compare Weber, II p 1024 "According to Bhau Daji, Journal of the Bombay Branch Royal Asiatic Society, 9, p 147 (1867), Merutunga composed also a Theravali, which Bhau Daji gives there, a Shaddarsanavichara and the Prabandhachintâmani This last book composed Samvat 1367, according to Buhler (Life of Hemachandra) rather Samvat 1362, at Vardhamânapura or Vadvana in Kattiwar' Weber Compare 2, p 87. The Prabandhachintâmani has been published with a translation into Gujarathi by Mr Dinanath Ramchandra Sastri (Bombay, 1888)

Modha rishi—

Mentioned among the yugapradhânas 3, App p 308

Yakshadeva muni—

Author of five verses attached to a copy of the Anekantajayapatika of Haribhadrasuri He describes himself as a pupil of Sangamasimhasuri and says that he had left Nagpore to profit by the teaching of Jayasimhasuri 3, App p 192

Yasahkalasa upâdhyâya—

Younger brother of Somakalasav'charka Wrote the first copy of a commentary on the Samyaktvasaptatika in Sarasvati pattana, in Samvat 1422 1 p 93

Yasahkara—

A Kashmirian Author of a Devistotra contained in his Alankararatnakarodaharana 1, p 81

Yasahkirti—

Mentioned as the vidyaguru of Tarunaprabhasuri (Samvat 1411) 3, App p 222

Yasahtilaka pandita—

Pupil of Tilakacharya Wrote the first copy of that writer s Avasyakaniryuktitika (Samvat 1296) 1, p 62 1, App p 9

Yasahpala—

Was present at the sabha in the temple of Santinatha at Anahilapataka at which the Amamasvamicharitra of Muniratnasuri was read for the first time in Samvat 1252 3 App p 89 This is probably the same as the Mantri Yasahpala who was author of the Moharajaparajaya taka 3 App p 208 See Kielhorn s Palm Leaf MSS Report p 32 ' An allegorical play in five acts celebrating the support given by Kumarapala to the Jain religion composed by Yashpala, the son of the minister Dhanadeva and of Rukmini of the Modha family, and himself minister of king Ajayadeva The play is represented as having been first acted at Thárapadrapura, the capital of Marwar'

Yasodeva gani—

Author of the Parsvathasantiho He styles himself dharmanaptri of Pradyumna ... 3 App pp 3 90 and 98 In

the last of the three places he is described as pupil of Udyotanasuri and co pupil with Munichandra He wrote the tract in the village Vaddavali Mentioned as pupil of Udyotanasûri and guru of Pradyumnasûri 3, App pp 68, 69

Yaśodeva sûri—

Author of a Pâkshikasûtravritti He wrote it in Anahilapataka in the reign of king Jayasimha, in Samvat 1180 He gives the following account of his spiritual lineage. In the Chandra gachchha there arose

(1) Vîragani
(2) Chandrasûri and Devachandra
(3) Yasodeva Pupil of Chandrasûri

3, App p 128 No 45 of Kielhorn's Palm Leaf MSS Report is a copy of this book No 47 of the same Report is a copy of the Pindavisuddhi of Jinavallabhagani, with a commentary by our author, which he wrote in Samvat 1176 He may be the same as the Yasodeva, formerly called Dhanadeva, pupil of Devagupta, who in 1174 composed at Anahilapâtaka a commentary on the Navatattvaprakarana

Yaśodeva—

Mentioned as the pupil of Siddhasena and the guru of Mânadeva 3, App p 87.

Yaśodeva sûri—

Author of a Dharmopadesamâla 1, App pp 25 and 47

Yaśodeva—

Author of a Vandanachurni 1, App p 7o This is part of the Prathamapanchâsakachurni by Yasodeva mentioned at Weber, II p 844 This Yasodeva was brother of Nemichandra, author of the Pravachanasaroddharaprakarana and a contemporary of Abhayadevasuri See Weber, notes 2 and 5 See also Klatt, Ind Ant XI p 253

Yaśobahu—

Mentioned as one of the four knowers of the Âchârânga 3, App p 206

Yaśobhadra—

Mentioned in the same way as Yasobhadra 3, App p 256 Mentioned among the sthaviras 3, App p 303 Among the yugapradhanas 3, App p 308

Yaśobhadra sûri—

Mentioned as the pupil of the Dharmaghoshasûri who converted the king of Sakambhari 1, App p 69 See also 3, App p 15, where Prithvichandra says that his guru Devaseṇagaṇi was the pupil of Yasobhadra who was the pupil of Dharmaghosha See also 3, App p 262 (3, App p 307)

Yaśobhadra sûri—

Corrected the Pandavacharitra of Devaprabhasûri 3, App p 134

Yaśobhadra sûri—

Teacher of the five sons and three daughters of Martanda, king of Nandanipura and Sobhana his wife 3, App p 164 Âbhada, son of Yasaschandra and grandson of Martanda was instructed by Manatunga

Yaśobhadra sûri—

Author in Samvat 1182 of a Pratyakhyanasvarupa This may be No 39 in the Tapagachchha 1, App p 76

Yaśomitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 307

Yaśovijaya—

Author of the Jnanabinduprakarana Pupil of Nayavijaya 3, App p 192 Author of a Mahavîrastavana 3 App p 194

Ratnakaṇṭha—

Mentioned in connection with Yasahkara s Devîstotra 1, p 81

Ratnachandra gaṇi—

Author of the Nanditâdhyachchhandahsûtra and its commentary Pupil of Devacharya the author of 108 prakaranas 3 App p 224

Ratnaprabha sûri—

Mentioned as pupil of Manadeva and guru of Devaprabha in Samvat 1308 3, App p 88 Was teaching in Cambay, Samvat 1295 3, App p 124

Ratnaprabha sûri—

Author of a commentary on the Upadesamala of Dharmadasagani, which he wrote in Samvat 1238 He gives his spiritual descent as follows In the Brihad gachchha there arose

(1) Munichandrasûri

(2) Devasûri The victor over the Digambaras at the court of king Jayasinha

(3) Bhadresvarasûri

(4) Our Author

He wrote the book to please Bhadresvarasuri, and in payment of the debt he owed to Vijayasenasûri the "brother" of Devasûri's sishya, i e, Bhadresvara The book was written in Broach, in the Asvavabodhatirtha Compare Weber, II, p 922, note 7 Weber takes vasulokarkavarsha to mean 1278

Ratnayogindra—

Author of the Nagakumaracharitra 3, App p 125.

Ratnasekhara sûri—

Author of a commentary on the Siddha (or Srivala) pratikramanasûtra, which he wrote in Samvat 1496 He gives his spiritual descent from Devasundara (No 49 in the Tapa gachchha with Klatt) as follows —

(1) Devasundara

(2) The five pupils of Devasundara, viz , Jnânasâgara, Kulamandana, Gunaratna, Somasundara, and Sadhuratna Of these it was Somasundara who succeeded Devasundara

(3) The five pupils of Somasundara, viz , Munisundara Jayachandra, Bhuvanasundara, Jinasundara, and Jinakirti

(4) Our Author, Ratnasekharamani Lakshmibhadra corrected the work for him He called his commentary Arthadipikâ 3, App p 226. Compare Weber, II p 883

This teacher is No 52 of the Tapa gachchha with Klatt "Ratnasekhara (biruda Balasarasvati), born, Samvat 1457 (Vachit 1452), vrata, Samvat 1463, panditapada, Samvat 1483, vachakapada, Samvat 1493, suripada, Samvat 1502, died, Samvat 1517 Pausha vadi 6 composed Sraddhapratikramanavritti, Sraddhavidhivritti, and Âchârapradipa." Ind. Ant XI p 256

Ratnasekhara sûri—

Author of the Sripâlacharitra Pupil of Hematilaka, who succeeded Vajrasena He dictated his book in Samvat 1428 to his pupil Hemachandra The Cambay copy was written in Samvat 1430 by Udayaratnagani, pupil of Munisimhasûri Compare Weber, II. p 1022 3, App p 203 Vajrasena and Ratnasekhara occur in the list of eminent persons belonging to the Nagpuriya branch of the Tapa gachchha given by Bhandarkar, Report, 1882 83, p 13 from Harshakirti "Ratnasekhara to whom Perojasahi gave valuable garments Perojasahi must be Pheroz Shah Taghlak who reigned at Delhi from 1351 to 1388" Bhandarkar No 1348 of this Report s collection is a copy of Ratnasekhara's book (correct the entry)

Ratnasekhara sûri—

Author of a Gunasthânakramârohanaprakarana 3, App. 214.

Ratnasinha sûri—

Mentioned as pupil of Jayatilaka and guru of Udayavallabha. 3, App. p. 220 See the entry Labdhisagara

Ratnasinha sûri—

Guru of Vinayendu (Vinayachandra) suri, who, in Samvat 1325, composed a short commentary on the Kalpasutra He was the pupil of Saddhantika Sri Munichandra 3, App p 314 Compare Weber, II p 1209, where Weber mentions Klatt s conjecture that this Ratnasinhasuri is the author of

the Pudgalashattrins k Weber II p 464 Autl or of a commentary on a Nigodashattrii s ki ascribed there to Abhaya devasuri 3 App 212 Compare Weber II p 937 wl ere in a collection of stavas there is a Nigodavichârag ithâshattrins ka w th a commentary by Ratnasinhasuri pup l of Municl andra Weber is disposed to take th s Municl andra to be No 40 in the Tap gacl chhapatt vali died Samvat 1178

Ratnâkara—

Called Vidyadl pati Son of Amr tabh nu a descendant of Durgadatta Lived under Avantivarman of Kashmir Author of the Vakrokt pañchas ka Author also of the Dhvan ga th panj k i and the Haravijayakâvya See Buhlers Kashm r Report p 42 fg The Haravijaya has now been printed in tl e Kavyam il

Ratnâkara sûri—

P ip l of Devaprabl asuri Autl or in Samvat 1308 of a prasasti giv ng the c rcumstances under which No 253 of tl e Cambay Palm Leaf MSS was copied 3 App p 86 (correct the date given there)

Ratneśvara—

Author of a commentary on the Sarasvat kanthabharana 3 App p 350 The nominal autl or Ramasinhadeva must be his patron

Rathamitra—

Mentioned among the yugapradh nas 3 App p 308

Ravi—

Author of a commentary on the Kavyaprak sa which he called Madhumati Son of Ratnap m grandson of Achyuta, who was minister of Śivasinha king of Mithila 3 p 20 App p 339

Ravigupta âchârya—

Author of the Lokasamvyavahara a sah tyasastra 1 App p 68 A poet of that name was author of a Cl andraprabha vijayakavya See Introduct on to Subhashitavali

Ravideva—

"One of the claimants for the Nalodaya." Aufrecht in C. C. 3, App. p. 335. Son of Nârâyana from Malwa. The Râkshasakâvya is also ascribed by some to him, as also a commentary on the Nalodaya called Jativabodhini.

Raviprabha sûri—

Mentioned as the pupil of Yasobhadra and the guru of Udayaprabhasûri, the author of a vishamapadavyâkhyâ to the Pravachanasâroddhâra. 3, App. p. 263.

Ravimitra—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

Râhasuya—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

Râjamukuṭamaṇi—

Author of a Laghustava and its commentary. 3, App. p. 264.

Râjavallabha pâṭhaka—

Author of a Chitrasenapadmâvatîcharitra, which he wrote in Samvat 1524. Pupil of Mahimachandra. 3, App. p. 215.

In the line of the Namachandra of this list there arose—
(i) Padmadeva
(ii) Tilakasûri
(iii) Rajasekhara Our author

3 p 28, App p 274 At Weber II p 209 there is an Ekakshara mamala by a pupil (Sadhakalasa) of this Rajasekhara Compare also Weber, II p 1207 where Rajasekhara's date is given as Samvat 1405 with a reference to Buhler Journ Bombay Br R A S 10 p 31

Râjendrachandra sûri—

Mentioned as one of the teachers of Tarunaprabhasuri 3 App p 222

Râma rishi—

Author of a commentary on the Nalodaya which he composed in Samvat 1664 Son of Vriddhavyasa and brother of Nimbaditya and Harivansa 3 p 20, App p 334 Aufrecht notes that Ramarshi wrote also a commentary on the Bhartriharisataka (Gu 4 Jac 597) and a Vrindavanakavyatika (I O 2079)

Râmakrishna bhatta—

Son of Narayanabhatta 1, p 107

Râmakrishna bhatta—

Son of Madhavabhatta 1, p 102

Râmachandra kavi—

Author of the Nirbhayabhîmavyayoga Described as prabandhasatakakartri This then is the famous one eyed pupil of the great Hemachandra See Buhler's Hemachandra, pp 19 and 44 His Raghuvilasanataka (so correct the title) is in GBC Buhler's Collection of 1875 6 No 700 At Weber, II p 943 there is a Viharasataka by this Ramachandra The other ninety seven works on which his fame rested have still to be found For a further account of this writer see body of this Report

Lakshmisena—

Author of a short commentary on the Sanghapaṭṭaka of Jinavallabhasuri 3 App p 209

Labdhisâgara sûri—

Author of Sripâlakathâ (a work originally in gâthâs which are here translated by him into slokas) which he wrote in Samvat 1557 He gives the following account of his spiritual descent In the Tapâ gachchha there arose

(1) Jayatilaka
(2) Ratnasimha
(3) Udayavallabha
(4) Jnânasâgara
(5) Udayasâgara
(6) Labdhisâgara

3 App p 2 220

Lâbhavijaya—

Mentioned as the fellow pupil of Yasovijaya 3 App p 192

Lili—

Author of the prasasti attached to the Cambay Palm leaf MS copy of the Upamitibhavaprapanchâsamuchchhaya 3 p 30 App p 3

Lohâchârya—

Mentioned among the knowers of one anga 3 App p 250

Lauhityâchârya—

The sthavira 3 App p 303

Vaṭṭakera âchârya—

Author of a Digambara Âchârasutra 2, p 134

Vaṇiputta—

Mentioned among the yugapradhânas 3 App p 308

Vajra—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 307 Said to have been born in the Kotika gana 3, App pp 94, 158, 308. Described as in the line of Suhastin • 3, App p 303 An old Satrunjayakalpa attributed to him 3, App p 206 Born five hundred years after Vira 3, App p. 284 Account of him by Hemachandra in that writer's Parisishtaparvan 3 App p 51

This is the sage who is No 16 of the Kharatara gachchha and No 13 of the Tapâ gachchha with Klatt "Vajra, of the Gautama gotra, son of Dhanagiri and Sunandâ, who dwelt at Tumbavanagrâma, born 496 V , lived 8 years in griha, 44 in vrata, 36 as sûri, died at the age of 88 in 584 V After Sinhagiri had taught him the eleven angas, Vajra went from Dasapura to Bhadragupta at Avanti (Ujjayinî), to learn the 12th, viz the Drishtivâda He was the last who knew the complete ten pûrvas (vajrasvâmito dasamapûrvachaturthasan hananadivyuchchhedah), and he extended the Jain religion southward in the kingdom of the Bauddhas From him arose the Vajrasakhâ " Ind Ant XI p 247 Cf ib p 252 See also Jacobi, preface to his edition of the Parisishtaparvan

Vajrasena—

Mentioned as the guru of Hematilaka, who was the guru of Ratnasekharasûri, author of a Sripalacharita 3, App p 204 Cf Weber, II p 1023 Assisted Mahesvara with that writer's commentary on the Âvasyakasaptati of Munichandrasûri 3, App p 245 Vajrasena is one of the eminent teachers of the Nagapuriya branch of the Tapa gachchha mentioned by Harshakirti "Vajrasena, to whom, at the suggestion of Sihula, the emperor Allavadi gave a valuable garment and Pharmana (firman) in the town of Runa" Bhandarkar, Report, 1882 3, p 43 See also Weber, II pp 207, 859

Vararuchi—

The Srutabodha ascribed to him 3, App p 225

Varâhamihira—

Author of the Brihajjataka (or Horâsâstra) 1, App p 87. Author of the Yogayâtra 1 p 100

Vardhamâna sûri—

Author of the Upamitibhavaprapanchanâmasamuchchaya 3, p 30, App p 3 See also 1, p 92 (dharanendra and jachananah) 3, App pp 64 305, 314, 309, 302 "Vardhamâna, the first sûri peculiar to the Kharatara gachchha, was at first the pupil of the Chaitya vâsin Jinachandra, but passed over to Uddyotana He converted the two sons Sivesvara and Buddhisâgara and the daughter Kalyanavati of the Brâhmana Soma Sivesvara received at the diksha the name of Jinesvara Klatt, Ind Ant XI p 248 Klatt goes on to quote the passage in the pattavali describing how Vardhamâna consecrated Vimalasiha temple on Mount Abu in Samvat 1088, and shortly afterwards starved himself to death

Vardhamâna ganin—

Pupil of Hemachandra Author of a Kumâravihâraprasastikâvya He mentions the minister Vâgbhata, 3, App p 316

Vardhamâna sûri—

Of the Raja gachchha Pupil of Ajitasenasûri, and guru of Silabhadra 3 App p 159 According to the Kharataraga chchhapattavali the Rajagachchha arose in the time of Jinakusala (born Samvat 1326)

Vallaṭa bhaṭṭa—

Quoted by Kshemendra in his Suvrittatilaka 1 p 86

Vallabhadeva—

Author of a commentary on the Vakroktipanchâsikâ of Ratnâkara Aufrecht refers to his commentaries on the Kumârasambhava, Meghaduta, Raghuvansa, Sisupalavadha, Suryasataka and our book ' Son of Ânandadeva, father of Chandrâditya grandfather of Kayyata (who wrote a commentary on Ânandavardhana s Devisataka in 977 A D) Kavyamala, 1,101 He is quoted by Mallinatha, Ox Cat p 113' Aufrecht in C C Vallabhadeva calls his father "amâtyavara"

Vallabhadeva—

The compiler of the Subhashitâvali. (Printed in the Bombay Sanskrit Series). Aufrecht in C. C. assigns him to the 16th century, and says that he has laid the Sarngaddharapaddhati under contribution. 1, p. 30 fg.

Vasunandin—

Author of a commentary on the (Digambara) Âchârasûtra. 2, p. 134.

Vâkpati—

Author of the Gandavadhakâvya. 1, App. p. 103. See Shankar Pandit's edition in the Bombay Sanskrit Series.

Vâmadeva—

Author of a dipikâ on the Panchasangraha of Nemichandra Pupil of Jinesvara. 1, App. p. 74

Vâmadeva kavi—

Praised in the Suktâvali of Lakshmana. 3, App. p 55 Aufrecht notes that he is quoted in the Sûktikarnâmrita.

Vâmana âchârya—

Author of the Linganusâsana. 3, p 40; App. p 110. "Whether the Sûtrapâtha, Unâdisûtra, Lingasûtra belong to the same Vâmana [the joint author of the Kâsikâvritti] is by no means certain. He quotes the Panjikâ and Jainendra." Aufrecht in C. C.

Vâlmiki—

Praised by Lakshmana 3, App. p 55.

Vasudeva—

Author of the Yudhishthiravijayakâvya. 3, App. p. 355.

Vâhari ganin—

Silânga at the end of his commentary on the Sûtrakritânga calls himself Vâharigamisahâya. 1, App. p. 37. Compare Weber, II. p. 1200. So also at the end of his commentary on the Âchâringa he styles himself Vâharisâdhusahâya. Weber, II. p. 367.

Vijaya—

Pupil of Rahuacharya 3 App p 196 Mentioned among the knowers of the twelve angas 3 App p 256

Vijayachandra sûri—

The copy of a Sutrapatha Unadi, and Linganusasana by Vamanacharya which is No 266 of the Cambay Palm Leaf MSS was written at the expense of certain sravakas who had listened to the instruction of this teacher along with others in Samvat 1287 3 App p 114 Devendrasuri whose name is also given was the guru of Vijayachandra See 3 App p 61 (Devabhadragani is also mentioned in both places) Compare Klatt Ind Ant XI p 255 In the time of Devendra (No 45 of the Tapa gachchha) lived Vijayachandra who had been a lekhyakarmakrin mantri in the house of Vastupâla, and was made suri by Jagachchandra Compare Weber, II p 1008 No 247 of the Cambay Palm Leaf MSS was in the same way caused to be written by certain sravakas who had profited by the instruction of the same three teachers in Samvat 1301 3 App p 73

Vijayachandra (Vijayendu)—

Mentioned as the pupil of Padmachandra and guru of Abhayadeva (styled the second) 1, p 93

Vijayadeva sûri—

Was 'reigning" in Samvat 1142 3 App p 223

Vijayasinha sûri—

Was 'reigning" along with Vijayadevasûri in Samvat 1142 3 App p 223 No 225 of the Cambay Palm Leaf MSS is a copy of the Kalpasûtra which was written in Samvat 1247 for a pupil of Padmadevasuri, who was pupil of Vijayasinhasûri 3 App p 51 Mentioned as pupil of Maladhari Hemachandra and guru of Chandrasûri 3 App p 133, Compare Weber, II p 923

Vijayasena sûri—

Mentioned as the pupil of Haribhadrasûri and guru of Udayaprabhasûri in the Nâgendra gachchha, author of the Dharmâbhyudayamahâkâvya. 3, App. p. 18. Assisted to correct the Vivekamanjari of Âsada. 3, App. p. 103. Dharmasâgaragaṇi calls the Vijayasinha who is No. 42 in the Tapâ gachchha "vivekamanjarîśuddhikrit." See Weber, II. p. 1007, and compare Klatt in Ind. Ant. XI p. 254.

Vijayânanda—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

Vidyânanda sûri—

Mentioned as the chief pupil of Devendrasûri. 3, App. p. 160. See the extract from Klatt given under Devendra.

Vidyâbhûshaṇa—

Author of the Sâhityakaumudî. 2, pp. 10 and 99. Aufrecht in C. C. says that this writer's Utkalikâvallaritikâ was written in 1765 A. D.

Vidyâsâgara—

Mentioned as pupil of Amarasâgara (Amarâbdhi) and guru of Udayasâgara (Udayodadhi), author, in Samvat 1304, of the Snâtripanchâśikâ. See the entry Udayasâgara. 3, App. p. 239.

Vinayakuśala—

Author of the Śrîmandalaprakaraṇa. 3, App p. 240.

Vinayachandra (Vinayendu) sûri—

Pupil of Ratnasinhasuri. Author, in Samvat 1325, of a nirukta to the Kalpasûtra. 3, App. p. 304, 302. (For Vinayachandra in 1, App. p. 35, read Vijayachandra.)

Vinayamitra—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

Vibudhachandra (Vibudhendu)—

Mentioned along with Chandramunîndra as a "vansya" of Hemachandra. 3, App. p. 275. Compare Weber, II. p. 800, where a passage is cited in which Hemachandra acknowledges the assistance given to him by Vibudhachandra and others in his "Sishyahitâ."

Vibudhaprabha sûri—

Mentioned as the pupil of Somaprabhasûri and the guru of Dharmakumarasâdhu, author of the Sâlibhadracharitra. 3, App. p. 175.

Vibudhaprabha sûri—

Mentioned as the pupil of Devânandasûri. 3, App. p. 302.

Vimala gani—

Author of a commentary on the Darsanasuddhi of Chandraprabhasûri. Pupil of Dharmaghoshasûri. 1, App. p. 41. Abhayadeva acknowledges the help of a pupil of his of this name at the end of his commentary on the fifth anga. Weber, II. p. 463.

Vimala sûri—

Author of the Padmacharitra or Râmacharitra. Pupil of Vijaya. His date is given as 530 after Vira's nirvâna. At 3, p. 44, this writer is wrongly identified with the author of the Prasnottararatnamâlikâ. 3, App. p. 194.

Vimala sûri—

Mentioned as guru of Chandrakirti. See that entry. 1, App. p. 33.

Vimalachandra—

Author of a Prasnottararatnamâlikâ. 1, App. p. 15. For other copies of the book see Index of Books. Compare Weber, II. p. 1118, and the references given there. Klatt

notes there that in a Bṛihadgachchhagurvavali (Decc Coll p 66, No 245) Vimalachandra is described as the bhratri and bandhu of vadi Devasûri (Samvat 1226), fol 18 vadi Deva sarmâin bhrâtro Vimalachandrah pathako, yena "prampatya Jinavarendram prasnottararatnapaddhatim vakshye iti prasnottararatnamâlagranthah kritah pravartate"

Vimalachandra—

Mentioned as pupil of Prabhachandra See under Sangha tilakasuri 1, p 93

Vimalavijaya—

Author of a Chaturvimsatijinastotra 3, App p 213

Visâkha Acharya—

Mentioned as pupil of Bhadrabahu 3 App p 256

Visvanâtha—

Author of the Satrusalyakâvya Son of Vaidya Narayana. 3, App p 342 Author of the Jagatprakasa 3 App p 354 Author of the Kosakalpataru Aufrecht in C C notes that he mentions the Medinikosa as one of his sources 2, p 123

Visvesvara bhatta—

"Surnamed Gagabhatta Son of Dinakara son of Râma krishna son of Narayana, son of Ramesvara nephew of Kamalakara (1612 A D) Aufrecht in C C His commentary on the Chandraloka called Rakagama 2 p 109

Vishnu—

Author of a Sankhyayanasutrapaddhati Son of Sripati Sarman who was son of Jagannatha Dvivedin Aufrecht cites the book from the Catalogue of Sanskrit MSS in the Sanskrit College of Benares and says that it is called Kratu ratnamâla and that its author was Vishnu Kavi 2, p 101

Venkaṭanātha vaidikasarvabhauma—

Son of Ranganāthārya, grandson of Sarasvatīvallabha Author of the Smṛtiratnākara 2, p 104

Vaidyanātha—

Son of Rāmachandra (Rāmabhaṭṭa), grandson of Viṭṭhala Author, of a Kāvyaprakāśodāharaṇachandrikā which, according to Aufrecht in C C, he wrote in Saṃvat 1739

Vaira svāmin—

Mentioned as pupil of Bhārateśvara and guru of Nemichandra in the Rāja gachchha 3, App p 160 See also 3, App p 321

Vaiśākha—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App p 308 In his time the Niśītha sūtra was lost 3, App p 22.

Vyāsa—

Reputed author of the Vyāsasiddhānta 2, p 105

Śaṅkara (Oḍāśaṅkara) kavi—

Son of Sudhākara by Madhumatī Grandson of Sachikara Author of the Smṛtisudhākara a saṃvatsaral rityambandha 2, p 105 Author also of a Granthavidhānadharmakusuma Aufrecht in C C with a reference to Lahore 14

Śambhu kavi—

Author of the Rājendrakarṇapūra 1, p 82 A poet of Kashmir, father of Ānanda vaidya (Śrīkaṇṭhacharita, 25, 97) Aufrecht in C C Author also of the Anyoktimuktālatā 1, p 81, where and at p 118 it is called Muktālatāśataka The Rājendrakarṇapūra is a poem in praise of Harshadeva of Kashmir

Śaṅkhadhara—

(So correct) Author of the Kavikarpaṭikā (or Kavikarpaṭi), a work on alaṅkāra 3, p 21, App p 340 Author also of the Laṭakamelanaprahasana 2, pp 57 and 122 He was court poet of Mahāmaṇḍalikādhirājagovindarāja

Satrughna sarman—

Author of the Mantrârthadîpikâ, which he composed at the request of Dharmachandra, son of King Râmachandra. 2; p. 114. Aufrecht, who notes that Satrughna is quoted by Kesavamisra in the Dvaitaparisishta, adds two other works of his, a Rudrajapabhâshya, and the Vedavilâsinî.

Sânti sûri—

Mentioned as pupil of Mahendraprabhu and guru of Ânanda and Amarachandrasuri in the Nagendra gachchha 3, App. p 17

Sânti sûri (Sântyâchârya)—

Author of a commentary on the Uttarâdhyayanasûtra 3 App p 63 'Samvat 1096 died Sântisuri, named Vadivetala of the Thârapadra gachchha, who wrote a tîkâ on the Uttarâdhyayanasûtra (conf Prabhâvakacharitra sringa XVI" Klatt in Ind Ant XI p 253 Compare Weber, II p 1005, and Bhandarkar, Report for 1883 4, p 129

Sâlibhadra sûri—

Mentioned as guru of Jinabhadrasûri (Samvat 1204) 1, App. p 83

Sâlihotra—

The reputed author of the Turangasâstra 1, p 95.

Siva jyotirvid—

Author of the Munditaprahasana 2, p 122

Sivaprabha sûri—

Mentioned as the pupil of Chakresvarasûri and guru of Tilakâchârya (Samvat 1296) 1, App p 8

Sivabhadra—

Author of the Sivabhadrakâvya (No 167 of my Collection of 1882 3) 3, App p 292 Aufrecht notes that the Sivabhadrakâvya is quoted by Nâmi h 4, and by Râyamukuta

Siva sarman—

Referred to as (part) author of the Karmagrantha 3 App. p 70 Compare Weber, II p 919 See also ib p 837 and Indische Studien, 16, p 354

Sivasindhu sûri—

Mentioned as pupil of Dharmamûrti and guru of Amarâbdhi (Amarasâgara) in the Chandra kula, Vidhipaksha gachcha 3, App p 238

Sîlagaṇa sûri—

Mentioned as an ornament of the Chandra gachchha 3, App p 304 Mentioned as the pupil of Jayasimha 3 App p 11

Sîlabhadra sûri—

Mentioned as pupil of Vardhamana and guru of Bharatesvara in the Raja gachchha 3 App p 1 See also 3, App p 3'1

Sîlabhadra sûri—

Mentioned as guru of the Dharmaghosha who converted the king of Sâkambhari 3, App pp 15 and 307

Sîlamitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308

Sîlaratna sûri—

Author of a commentary on Merutunga's Meghadûta, which he wrote in Samvat 1491, in Anahillapataka He describes himself as pupil of Jayakirti who was pupil of Merutunga 3, App p 248

Sîlânka—

Author of a commentary on the Âchârangasûtra 1, p 68 App p 31, 3 p 36, App p 89 He bases his work on an older commentary by Gandhahastin He wrote his book in Saka 784 or 798 Compare Klatt in Ind Ant XI p 247 "The MSS quote further Jinabhadraganikshamasramana composer of Viseshavasyakatikabhashya and his pupil Silanka, called Kotyacharya, composer of vrittis on the first and second angas' In a note Klatt says that according to Prabhâvakachar (XIV v 10ofg) Silanka wrote vrittis on eleven angas which with the exception of two have been lost "The Âchârangavritti contains the date of its composition, Saka 798 But as the verse which contains the date has been added after the colophon of the MS it seems to be of no great weight The first of the two Cambay copies, which was written in Samvat 1303 in Anahillapataka, while Visaladeva was reigning at the expense of the minister Tejahpala, has no date But the second copy, which was written in Samvat 13-7 or

only 24 years later has the verse with the date but the date is 784 For the verse see Weber II p 370

Author also of a commentary on the Sutrakritangasutra 1, App p 37, 3 App p 70 This he wrote with help of Vaharigani

Subhasila gani—

Author of a Snatrinpanchasika Pupil of Munisundara of the Tapâ gachchha 3 App p 235 This is the author of the Panchasatîprabodhasambandha, (Weber II p 1112) pupil both of Lakshmîsagarasuri (No 53 of the Tapa gachchha with Klatt) and of Munisundarasuri (No 51 of the same list) He wrote his Panchasatiprabodhasambandha in Samvat 1521

Sobhana—

Author of the Śobhanastuti 1, App p 101 3 App p 22 Compare Weber, II p 944 Sobhana was a brother of Dhana pala, author of the Rishabhapanchâsikâ He wrote in the second half of the tenth century A D According to Prabhavakacharitra (sringa 17, v 314 fg) Dhanapala wrote a commentary on the stuti of his brother (Weber from Klatt) The Sobhanastuti has been edited and translated by Jacobi, Journal of the German Oriental Society, XXXII pp 509 534 "Fourteen groups of four verses each the first in praise of the twenty four tirthankars the second in praise of all the Jinas, the third in praise of the Jain doctrine and the fourth in praise of various deities

Sobhâkaramitra—

Son of Trayîsvaramitra Author of the Alankararatnakara and Udaharana 1 pp 12 and 77 (Also No 71 of my Col lection of 1882 3)

Syâmala bhatta—

Quoted by Kshemendra, 1 App 87 In the Subhashitavali he is called Syamalaka

Srinivasâchârya—

Mentioned as the guru of the anonymous author of the Jâlandharapîthamâhâtmya 2, p 116 No 22 of my Collection of 1883 4

Sriprabha—

Mentioned among the yugapradhânas 3, App p 307

Srirâma—

Author of the Kansavadhanâkavya 3, App p 355 This poet's name should have been entered as Râma

Srivatsalânchhana (Vatsavarman)—

Author of a commentary, called Sârabodhini, on the Kâvyaprakâsa 2, p 130 No 103 of my Collection of 1883 4. Aufrecht ascribes to this writer three other works, Kavyapariksha, Kavyâmrita, and a Râmodayanataka

Srutakirti—

Author of a commentary on the Pârsvanâthâshtaka of Indranandin 3, App p 264

Srutasâgara—

Author of a commentary on the Shatprâbhrita of Kundakundâchârya. Pupil of Vidyânandin, who was pupil of Devendrakîrti, who was pupil of Padmanandin He wrote the work at the repeated request of Mallibhushana 2, pp 80 and 158 For this writer see Bhandarkar's Report 1883 4 p 117. Bhandarkar has there a Jainendravajnavidhi by Srutasâgara at the end of which there is the same succession from Padmanandin Srutasâgara also wrote a Tattvârthadîpikâ His date can be deduced from a statement of Nemidatta who wrote in Samvat 1585 Nemidatta's teacher Sinhanandin had the following lineage —

(1) Padmanandin, High priest of the Sârasvatiya gachchha of the Mula sangha.
(2) Devendrakîrti
(3) Vidyânandin
(4) Mallibhushana Teacher of Sinhanandin who was the teacher of Nemidatta (Samvat 1585)

"Nemidatta describes himself as 'devoted to the service of Śrutasāgara and other yatis So that Śrutasāgara's literary activity must be referred to about the year 1550 Samvat or 1494 A D

Sangatimitra—

Mentioned among the yugapradhânas 3, App p. 308.

Sangamasinha sûri—

Mentioned by Yakshadeva, apparently as one of his teachers 3, App p 192

Sangatilaka sûri—

Of the Rudrapalliya gachchha Author, in Samvat 1442, of a commentary on a Samyaktvasaptati (in Prakrit) of an anonymous author. Sangatilakasûri gives his spiritual descent as follows In the Chandra gachchha there arose—

(1) Vardhamâna "Dharanendravandyacharanah"
(2) Jinesvara 'Suvihitasrenîsirahsekharah,'
(3) Abhayadevasûri
(4) Jinavallabha

So far the list has followed that of the Kharataragachchha pattavali, except that Jinachandra Abhayadeva s elder brother in the faith, is passed over In the Kharataragachchhapattavalî Jinavallabha is succeeded by Jinadatta Our list starts now from another pupil and successor of Jinavallabha—

(5) Jinasekhara The founder of the Rudrapalliya gachchha
(6) Padmachandra
(7) Vijayendu
(8) Abhayadeva 'Vâdisimha A second Abhayadeva not inferior to the first, under whom the Rudrapalliya gachchha attained to great splendour
(9) Devabhadra,
(10) Prabhânanda
(11) Chandrasuri and Vimalasasi guru (Vimalachandra suri)
(12) Gunasekhara

(13) Sanghatilakâchârya. Our Author. He wrote the book at the request of his pupil Devendramuni, brother in the faith of another pupil Somatilakâchârya. 1, pp. 53 and 92.

Compare Weber, II. p. 1085, where a work by the Somatilakasûri mentioned here is described.

Sanghadâsa kshamâśramana—

Author of a Mahatpanchakalpabhâshya. See Weber, II. p. 826; 3, App. p. 178. Compare Weber, II. p. 919. Author of the first khanda of Vasudevahindi. 1, App p. 4; 3, App p. 196. Compare Weber, II. p. 919.

Sanghavîra gani—

Mentioned as pupil of Ânandavîragani and guru of Udayavîragani, by Udayavîragani's pupil Udayasingha, who flourished Samvat 1646. 3, App. p. 227.

Sambhûtivijaya—

The sthavira. 3, App. 303. In his time the Samavâyânga was lost. 3, App. p. 22. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. ' 7 and 8. Sambhûtivijaya and his laghugurubhrâtar Bhadrabâhu; the former of the Mâthara gotra, lived 42 years in griha, 40 in vrata, 8 as yugapradhâna, died at the age of 90, in 156 V." Klatt in Ind Ant XI. p 246. Compare ib p 251 (Sambhûtavijaya).

Sakalachandra gani—

Mentioned as pupil of Jinachandraganâdhipa and guru of Samayasundara (Samvat 1686). 3, p 3; App p. 290. Compare Weber, II. pp 587, 1063, where works by Śântichandra (a contemporary of Akbar), a scholar of this Sakalachandra, and by a pupil of Śântichandra are described.

Sandila—

The sthavira. 3, App. p. 303. Compare Weber, II. p. 673.

Satyamitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 308 Compare Weber, II. p 1003 where Dharmasagaragani states that Satyamitra lived 1000 V, and that in his time there was pûrvavyavachchheda See Klatt in Ind Ant XI p 252

Satyahansa sûri—

Mentioned as pupil of Ratnasekharasuri (died Samvat 1517) 3, App p 227.

Samayasundara—

Author of the Gathâsahasrî, which he compiled in Samvat 1686 He describes himself as the pupil of Sakalachandra gani, who was the pupil of Jinachandragani adhipa He wrote when Jinaraja was 'reigning" and when Jinasagara had obtained the title of acharya 3, App p 284 The Jinaraja mentioned here is the teacher of that name who is No 63 of the Kharatara gachchha with Klatt, and whose dates run from Samvat 1647 to Samvat 1699 'Samvat 1686 (the date of our book) originated the Laghvachâryakharataras akha from Âcharya Jinasagarasûri, occasioned by Harshanandana, pupil of Samayasundara, this is the eighth gachchhabheda' Klatt in Ind Ant XI p 250 Compare Weber, II p 1053 Author also of the Visamvadasataka, which he wrote in Samvat 1685 3 App p. 290

Samarasinha—

Of the Pragvâta vansa Son of Kumârasinha, who was son of Samanta, who was son of Sobhanadeva, who was son of Chandasinha, who was minister of one of the Chalukya princes of Gujarat Author of the Tajikatantrasara 2, p 130 "The author traces his descent to Chandasinha of the Prâgvata family, who was a minister of the Chalukya kings of Gujarat He was probably the same person as Chandlapa, who, as stated by Somesvara in the Kirtikaumudi, (III 1-4), also belonged to the Pragvata family and was a mantrin or counsellor and ancestor of Vastupala' Bhandarkar, Report, 1882 3, p 32

Samudra (Âryasamudra)—

The sthavira 3 App p 303 See Weber, II p 984, and compare the same p 673

Samudra sûri—

Mentioned as the guru of Vijayasinhasûri 1, App p 38

Samudraghosha sûri—

Mentioned as pupil of Dharmaghoshasuri (a contemporary of Siddharaja) and guru of Suraprabha Ratnasuri and Tilaka chandra Described as overcoming all opponents at the courts of King Naravarmadeva of Dhara the king of the Gol rada country, and Siddharaja king of Gujarat 3 App p 95

Sarasvatîtîrtha—

See under Narahari

Sarvadeva—

Mentioned as the root of that tree which is the Vata gachchha otherwise called the Vrihad gachchha He was succeeded by Jayasinhasuri 3 App p 40 For the establishment in Samvat 994 of the Vrihad or (Vata) gachchha under a large fig tree (vata) on Mount Abu, see under Uddyotana Sarvadeva is No 35 in the Tapa gachchha with Klatt See the Sanskrit extract there Indian Antiquary, XI p 252

Sarvadeva sûri—

Mentioned as the pupil of Vadisuri and the guru of Pradyumnasuri in the Chandra gachchha 3 App p 87

Sarvadeva sûri (Târkika)—

Author of the Pramanamanjari 3 App p 265 No 395 of Buhler s Collection of 1875 76 is a copy of this book

Sarvamitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 307

Sahajakuśala—

Perhaps alluded to as the author of the Siddhantasvadasiksha 3, App p 270

Sâgarachandra (Sâgarendu)—

Mentioned as pupil of Nemichandra and guru of Mânikyachandra, author of the Pârsvanâthacharitra and the Kâvyaprakâsasanketa 3, App pp 161 and 322 The Pârsvanâthacharitra was composed in Samvat 1276 so that the Sâgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the Amamasvâmicharitra, 3 App p 99, is probably to be identified with Mânikyachandra's guru

Sâgarendu (Sâgarachandra —

Mentioned as pupil of Amaraprabha and guru of Gunâsâgara. 3, App p 228

Sâdhuratna sûri —

Author of a Yatijitakalpavritti which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devasundarasuri (No 43 of the Tapâ gachchha suripâvalî, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jinabhadragamkshamâsramana as the author of a samkshipta jîtakalpa Somaprabha expanded the book, and Somatilaka wrote a commentary on it 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devasundara and author of the Yatijitakalpavritti 3, App p 226

Sâmba—

Author of the Simbapanchâsikâ or Sûryastotra 1 pp 18 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrecht in C C ascribes, from Burnell, two other works to him, a Suryâdvâdasâryâ and a Sûryasaptaryâ

Sâhila —

Quoted by Kshemendra in the Suvrittatilaka 1, App p. 67.

Sinha —

Mentioned among the yugapradhânas 3 App p 308.

Sinhagiri—

The sthavira "In the line of Suhastin" 3, App p 307 He is No 15 of the Kharatara gachchha with Klatt, with the entry "jâtismaranajnânavan" His birth was a sleep without forgetting A contemporary of Vikramâditya Ind Ant XI p 247.

Sinhatilaka sûri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasûri and guru of Mahendraprabhasûri in the Anchala gachchha. 3, App. p. 220.

In the Anchalagachchhapattâvalî the following dates are given for this writer: born, Samvat 1345; dikshâ, Samvat 1352; âchâryapada, Samvat 1371; gachchhanâyaka, Samvat 1393; died, Samvat 1395, in Cambay.

Sinhaprabha sûri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinhasûri in the Anchala gachchha. 3, App. p 320.

In the Anchalagachchhapattâvalî the following dates are given for this writer: born, Samvat 1283; dikshâ, Samvat 1291; âchâryapada, Samvat 1309; died Samvat 1313.

Sinhâchârya—

The sthavira. 3, App. p. 303.

Siddharshi (Siddha rishi)—

Author of the Upamitibhavaprapanchâ, which he wrote in "the year" 962. From the fact that he tells us, 3, App. p. 148, that Haribhadra wrote his Lalitavistara for his edification it woud appear that this is a Vîra date, and that the book was therefore written in 962 V.=Samvat 492=A. D 436. The first copy was written for him by the nun Gaṇa, a disciple of Durgasvâmin. Siddharshi gives his spiritual descent as follows—

(1) Sûrâchârya.
(2) Dellamahattara.
(3) Durgasvâmin.
(4) Saddarśin.
(5) Siddharshi.

It is mentioned incidentally that it was the sage Garga who gave dikshâ to Durgasvâmin and Siddharshi. 3, App. p. 146. p. 42. No. 7 of Kielhorn's Palm-Leaf Collection is a copy of this book. Referred to as author of the Upamitibhavaprapanchâ. 3, App p. 91, v. 21. Author also of a commentary on the Uvaesamâlâ of Dharmadâsagani. Describes himself

Sâgarachandra (Sâgarendu)—

Mentioned as pupil of Nemichandra and guru of Mânikyachandra, author of the Pârsvanâthacharitra and the Kavyaprakâsasanketa 3, App pp 161 and 322. The Parsvanâthacharitra was composed in Samvat 1276 so that the Sâgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the Amamasvâmicharitra, 3, App p 98, is probably to be identified with Mânikyachandra's guru

Sâgarendu (Sâgarachandra)—

Mentioned as pupil of Amaraprabha and guru of Gunasâgara. 3, App p 228

Sâdhuratna sûri—

Author of a Yatijitakalpavritti, which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devasundarasûri (No 49 of the Tapâ gachchha sumpâda, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jinabhadragamkshamâsramana as the author of a 'samkshipta' jitakalpa Somaprabha expanded the book, and Somatilaka wrote a commentary on it. 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devasundara and author of the Yatijitakalpavritti. 3, App p 226

Sâmba—

Author of the Sâmbapanchâśikâ or Sûryastotra 1, pp 13 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrecht in C C ascribes, from Burnell, two other works to him, a Sûryadvâdasâryâ and a Suryasaptaryâ

Sâhila—

Quoted by Kshemendra in the Suvrittatilaka 1, App p. 87

Sinha—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308

Sinhagiri—

The sthavira "In the line of Suhastin" 3, App p 303 He is No 15 of the Kharatara gachchha with Klatt, with the entry "jâtismaranajn mavân' His birth was a sleep without forgetting. A contemporary of Vikramâditya Ind Ant XI p 247.

Sinhatilaka sûri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasûri and guru of Mahendraprabhasûri in the Anchala gachchha 3 App p 220

In the Anchalagachchhapattavali the following dates are given for this writer born Samvat 1345, diksha Samvat 1352, acharyapada, Samvat 1371, gachchhanayaka, Samvat 1393, died, Samvat 1395, in Cambay

Sinhaprabha sûri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinha sûri in the Anchala gachchha 3, App p 320

In the Anchalagachchhapattavali the following dates are given for this writer born, Samvat 1283, diksha Samvat 1291, acharyapada, Samvat 1309, died Samvat 1313

Sâgarachandra (Sâgarendu)—

Mentioned as pupil of Nemichandra and guru of Mânikyachandra author of the Pârsvanâthacharitra and the Kâvyaprakâsasanketa 3, App pp 161 and 322 The Pârsvanâthacharitra was composed in Samvat 1276 so that the Sâgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the Amamasvâmicharitra, 3 App p 93, is probably to be identified with Mânikyachandra's guru

Sâgarendu (Sâgarachandra)—

Mentioned as pupil of Amaraprabha and guru of Gunasâgara 3, App p 228

Sâdhuratna sûri—

Author of a Yatijitakalpavritti, which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devasundarasûri (No 49 of the Tapâgachchha succession, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jinabhadragamikshamâśramana as the author of a samkshipta jitakalpa Somaprabha expanded the book, and Somatilaka wrote a commentary on it 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devasundara and author of the Yatijitakalpavritti 3, App p 226

Sâmba—

Author of the Sâmbapanchâsikâ or Sûryastotra 1, pp 13 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrecht in C C ascribes, from Burnell, two other works to him, a Sûryadvâdaśârya and a Sûryasaptârya

Sâhila—

Quoted by Kshemendra in the Suvrittatilaka 1, App p. 87

Sinha—

Mentioned among the yugapradhânas 3, App p 308

Sinhagiri—

The sthavira "In the line of Suhastin" 3, App p 303 He is No 15 of the Kharatara gachchha with Klatt with the entry "jâtismaranajnânavân His birth was a sleep without forgetting A contemporary of Vikramâditya Ind Ant XI p 247.

Sinhatilaka sûri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasûri and guru of Mahendraprabhasûri in the Anchala gachchha 3, App p. 220.

In the Anchalagachchhapattâvalî the following dates are given for this writer: born, Samvat 1345; dikshâ, Samvat 1352; âchâryapada, Samvat 1371; gachchhanâyaka, Samvat 1393; died, Samvat 1395, in Cambay.

Sinhaprabha sûri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinhasûri in the Anchala gachchha. 3, App. p. 320.

In the Anchalagachchhapattâvalî the following dates are given for this writer: born, Samvat 1283; dîkshâ, Samvat 1291; âchâryapada, Samvat 1309; died Samvat 1313.

Somasundara sûri—

Mentioned as fourth of the five pupils of Devasundara He succeeded Somasundara and in his turn had five pupils—Munisundara Jayachandra Bhuvanasundara Jinasundara and Jinakirti 3, App p 226 Devasundara, Somasundara, and Munisundara are Nos 49, 50, and 51 of the Tapa gachchha with Klatt "Somasundara born, Samvat 1430 vrata, Samvat 1437 vachakapada, Samvat 1450 sûripada Samvat 1457 died, Samvat 1499 Wrote balavabodhas on Yogasastra Upadesamalâ Shadavasyaka, Navatattva, &c His pupils were Munisundara, Jayasundara (in a note Klatt says that this pupil is in colophons of MSS and otherwise called Jayachandra) with the biruda Krishnasarasvatî, Bhuvana sundara and Jinasundara, author of Dipâlikakalpa' Ind Ant XI p 256 He was the author of a commentary on the first painna Weber II p 612 Of a commentary on the Pratyakhyanabhashya Weber, II p 803

Skandila âchârya—

The sthavira 3, App p 303 Mentioned among the yuga pradhânas 3 App p 308 This is the name of the guru of the Vriddhavadisûri, whose pupil Siddhasenadivakara converted Vikramaditya See Weber, II p 938, note, and the references given there

Sthûlibhadra (Sthûlabhadra)—

The sthavira. 3 App p 303 Mentioned among the yuga pradhânas, 3 App p 308 In his time the fourteen pûrvas were lost 3 App p 21 Sthulabhadra is No 9 of the Kharatara gachchha and No 7 of the Tapâ gachchha with Klatt 9 Sthûlabhadra, from Pataliputra of the Gautama gotra his father was Sakadala mantrin of the ninth Nanda and his mother Lachchhaladevi (variants Sakatala and Lakshmivati) He converted the vesya Kosâ, and was the last who knew the fourteen purvas, but with this modification —dasa pûrvani vastudvayo nyûnâni sûtrato 'rthatas cha papâtha antyani chatvari pûrvani tu sutrata evadhitavan anarthata iti vriddhapravadah He lived 30 years in griha, 20 in vrata, 49 as suri died 219 V, at the age of 99 Ind

Ant. XI. p 246. In the Tapâgachchhapattâvalî it is stated that the year of Sthûlabhadra's death coincided with the year in which the ninth Nanda was killed by Chandragupta. Ib. p. 251. According to a statement in Hemachandra's Parisishtaparvan part of the Âchârânga was revealed to an elder sister of Sthulabhadra's by the Jina Simandhara Weber, II. p. 370, note 2.

Svâti—

The sthavira 3, App p. 303. A date 1250 from Vira is assigned to a teacher of the name. 3, App. p. 285.

Hariprasâda—

Author, in Samvat 1784, of the Kâvyâloka Son of Gangeśa ("mâthuramiśra"). 3, App. p. 356. Author also of a Saddharmatattvâkhyâhnika (mâsâdinirnayaprakarana). No. 68 of my Collection of 1883-4.

Haribhadra sûri—

Author of—

(1) The Anekântajayapatâkâ. 3, App. p 191; ib. p 194 (a tippana on). No. 362 of Kielhorn's Collection of 1880-1 is a copy of this book, with the commentary of Munichandrasûri.

(2) An Âvaśyakatîkâ, called Sishyahitâ. 3, App. p. 202 (also ib. p. 154). For an account of this book see Weber, II. pp. 763 to 786. Weber, p. 764, note, points out that the anonymous Âvaśyakatîkâ which is No. 275 of the Cambay Palm-Leaf MSS. begins in the same way as his MS., but is apparently of lesser bulk. The colophon of the Âvaśyakatîkâ should apparently run thus (my p. 202 compared with Weber, p. 786)—"Samâptâ cheyam śishyahitânâmâvaśyakatîkâ. Kritih sitâmbarâchâryajinabhatanigadanusârino vidyâdharakulatilakâchâryajinadattaśishyasya dharmato jainî (i. e. yâkinî: cf. 3, App. p. 165, where "harichandrena" is a misprint for "haribhadrena") mahattarasunor alpamater âchâryaharibhadrasya."

(3) The Upadeśapada. 1, App. p. 34; 3, App. p. 46.

(4) A Chaityavandanavṛitti (Lalitavistara). Siddharshi (Vîra 962) states that Haribhadra wrote this commentary for his (Siddharshi's) benefit. 3, App. p. 148 The Chaityavanadanavidhipanchâsaka, 1, App p. 16, may be the same book.

(5) The Jambudvîpasangrahanî. 1, App. p 49; 3, App pp. 213, 253 (with the commentary of Prabhânandasûri), 276 (with the commentary of Prabhânandasûri). For a description of this book see Weber, II. pp. 593 6.

(6) A Jnânapanchakavivarana. Quoted by Samaya sundara in his Gathâsahasrî 3, App. p. 285

(7) A Darśanasaptatikâ 3, App. p. 13. No. 275 of my Collection of 1882 3.

(8) A Daśavaikâlikaniryuktiṭîkâ. 3, App. p 165 ("harichandrena" in the extract is a misprint for "haribhadrena"). In the colophon to this work he is described as the dharmaputra of Yâkinî. In the list of Haribhadra's writings given in the Ganadharasârdhaśataka (Weber, II. p. 937) he is credited with a brihadvritti and a laghuvṛitti to the Daśavaikâlikasûtra. At Weber, II. p. 807, will be found a description of an avachûri on the Brihadvṛitti of Haribhadra on the Daśavaikâlikasûtra.

(9) A Dîkshâvidhipanchâśaka. 1, App. p. 16.

(10) The Dharmabindu. 1, App. p. 44; 3, App. p 53.

(11) The Nânâchitrikâ. 1, App. p. 48 (Nânâitta: I take the title from Klatt, Onomasticon, who refers to Weber, II. p. 937).

(12) A Panchâśaka. 1, App. p. 16 No. 742 of Bühler's Collection of 1875 is a Panchâśikâvṛitti by Haribhadra.

(13) A Munipaticharitra. No. 314 of my Collection of 1882 3.. Flor. G 196 A (Klatt).

(14) A Lagnakundalikâ. 1, App. p. 83.

(15) A *Vedabâhyatânirâkarana.* No. 291 of my Collection of 1882-3.

(16) A Srâvakadharmavidhipanchâsaka. 1, App. p. 16.

(17) A *Samarâdityacharitra.* 3, App. p. 118. Compare Weber, II. p. 987 (list in Ganadharasârdhasataka). Klatt takes "Arhachchhrîchudâmani Samaradityacharita" to be the name of one book. A copy of this book is among the Pattan Palm-Leaf Manuscripts described in the body of the present Report.

(18) A Yogabinduprakaranavritti. 3, App. p. 327. There is a Yogadrishtisamuchchhaya in the list in the Ganadharasârdhasataka. Weber, II. p. 987. Weber refers to the Shaddarsanasamuchchhaya of Haribhadra. Weber, *II.* p. *180.*

(19) Panchasûtravritti. 3, App. p. 293. Malayagiri, the commentator of the Nandisûtra refers to a previous work of the kind by Haribhadra. 3, pp. 35 6, App. p. 36. A Panchavastuka by Haribhadrasûri is quoted in the Gâthâsahasrî 3, App. p. 286 (Panchavastutikâ, Gough Pap. p. 110, n. 115, Weber, II. p. 987, l. 17; Panchavastuka, l. 23. Panchavastukavritti.)

For other known works of Haribhadrasûri see Klatt, Onomasticon. He is said to have protected the Word of the Arhats like a mother by his 1,400 works. 3, App. p. 91. See also 1, App. p 5 (correct the number "1114" at 1, p. 59. He used the word "viraha" as his mark in the last verse of each of his works. 3, p. 34. Praised with Pâdalipta and Bappabhatti, as an incomparable poet by Vijayasinhasûri. 1 App. p 38. In the Gachchhotpattiprakîrnaka (quoted in the Gâthâsahasri) the date of his death is given as 535 Vikrama. 3, p 3, App p 284. Cf. 3, App. p. 272.

Haribhadra sûri—

Mentioned as the pupil of Ânandasûri and Amarachandrasûri and guru of Vijayasenasûri in the Nâgendra gachchha. Called Kalikâlagautama. 3, p. 32; App. p. 18. So also 3, p. 40; App. p. 103 Klatt refers to Buhler's Sukritasankîrtana, pp. 24-5. This Haribhadrasûri must be the same as the

"Haribhadrasûri, about Samvat 1225, pupil of Amarachandrasûri (about Samvat 1150 92), pupil of Śantisûri (Samvat 1150 99) of the Nâgendra gachchha author of Tattvaprabodha Brit Mus Or Nr 2112, whom Klatt distinguishes from him (assigning about Samvat 1260' to our author)

Harischandra (Harichandra) bhaṭṭâraka—

Author of the Dharmaśarmabhyudayakavya 2, pp 77 and 141

Harisheṇa—

Author of the Jagatsundarîyogamâlâ 1 p 91

Harissaha—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 307

Harila—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 308

Himavân—

The sthavira 3, App p 303

Hemachandra (Maladhârihemachandra) sûri —

Pupil of the Abhayadevasuri who founded the Maladhari line See that entry Author of—

(1) The Jivasamasa 1, p 63 (where I have wrongly confounded this Hemachandra with the better known teacher of that name), App p 18 The copy there is the book written by Hemachandra with his own hand Samvat 1164 No 151 of Kielhorn's Collection of 1873-4

(2) The Bhavabhavana 3 App p 155 (For other copies see Index of Books) In the colophon Hemachandra assigns his teacher Abhayadeva and himself to the Prasnavahana kula Madhyama sakha Harshapuriya gachchha

(3) Uvaesamala 1 App p 91 At 3 App p 176 there is an Upadesamal ivritti which Buhler (Life of Hemachandra p 75) conjectures may be a commentary in Sanskrit by the author himself See also 3 App pp 71 and 89 (For other copies of the text see Index of Books)

(4) An Anuyogasutratika 3 App p 36 Weber II p 692 To these Buhler (loc cit) adds—

(5) Satakavritti Vineyahit i Kielhorn's Palm Leaf Report p 41 The prasasti there is dentical with the prasasti to the Anuyogasutratika

(6) S shyahitavritti, a Sanskrit commentary to Jina bhadra s bhâshya on the Âvasyasûtra Weber II p 787

Referred to as pupil of Abhayadeva and honoured by Siddha r ja 3 App p 133 So also 3 App p 274

Hemachandra—

Pupil of Devachandra of the Vajra sakha For all that is known of this famous teacher the student must be referred to Buhler, Ueber das Leben des Jaina Monches Hemachandra What follows here is a conspectus of the references to this Hemachandra in my three reports Author of—

(1) A 'Sabdânusasana Called S ddhal emachandra (i e composed by Hemachandra by request of Siddha raja) For copies see Index of Books For a de scription of the work and the literature that grew round it see Weber II pp 208 to 254

(2) An Abh dhanachint mani or Namamala 3 App pp 53 and 109 w th a commentary by the author 3 App pp 109 and 154

(3) The Anekarthasangrah a With a commentary by the author s pupil Mahendrasûri 1 p 51 App p 89

(4) The Dvasrayamahak vya 3 p 19 App p 322 (with a commentary by the auth or) See Kielh orn s Palm Leaf MSS Report p 15

(5) The Trishashtisalâkapurushacharita, with the appendix called Parisishtaparvan For copies see Index of Books For an account of the book see preface to Jacobi's edition (in the Bibliotheca Indica) of the Parisishtaparvan

(6) The Yogasastra For copies see Index of Books With a commentary by the author.

(7) The Syâdvâdamanjarî A hymn in praise of Vardhamâna in 32 verses which Hemachandra modelled after the earlier work of the kind by Siddhasenadivâkara 3 App p 206 See Weber, II p 940

Referred to as the pupil of Devachandra 1, App p 5 As the bandhu of Pradyumnasûri 3, App p 209

Hemachrandra—

Mentioned as the pupil of Ratnasekharasûri (Samvat 1428) 3, App p. 204

Hematilaka sûri—

Referred to as the pupil of Vajrasenaganadhara 3, App p 204

Hemaprabha sûri—

Mentioned as the guru of Dharmaghosha, who was the guru of Somaprabha, in the Nâgendra gachchha 3, App p 174

Hemasoma sûri—

Was teaching in Samvat 1646 3, App p 227

JOURNAL

OF THE

BOMBAY BRANCH

OF THE

ROYAL ASIATIC SOCIETY.

EXTRA NUMBER

A Fourth Report of Operations in search of Sanskrit MSS. in the Bombay Circle April 1887—March 1892 By PROFESSOR PETERSON

The chief feature of the present Report must be the foregoing Index of Authors in which an endeavour has been made to present in a form convenient for reference all the information about the various writers that can be gleaned from the extracts furnished with my first three Reports That information has been supplemented, wherever it was possible and seemed desirable from other sources so that the whole forms, it is hoped, a pretty complete Onomasticon of the writers dealt with I cannot hope to have escaped mistakes The ground is one which it is difficult to traverse without tripping But I trust it will be thought that due care has not been wanting and that the list is calculated to be of some little service As the work of printing the extracts for the present Report went on *pari passu* with the Index it has not been possible to include any reference to them They will be dealt with, in Index form in my next Report

The list of manuscripts purchased is for the period from April 1887 to March 1892 During the whole of that long period I had

not—with one exception which did not prove fruitful—any opportunities such as I previously enjoyed of travelling about the country personally in search of manuscripts In the Christmas vacation of the year of writing however (1893) I was able to carry out a long cherished project of a visit to Anhilvad Patan the results of which were in some respects so noteworthy that I propose to give here a short conspectus of them My chief object in visiting that once flourishing and ever-famous town was to endeavour to obtain access to what may be called the Hemachandra bhandar or library which has not yet been seen by any of our officers The attempt failed as all previous attempts have done The owner or guardian was absent and before leaving he had not only locked the door of the treasure he loves too well but to make assurance doubly sure had run up a brick wall in front of it My cordial thanks are due to the Gaikwar authorities at Baroda and Patan itself who had done all in their power to guard against such a mischance I have great expectations with their continued assistance of meeting with better luck another time But the hope of turning over with my own hands the books which fed the marvellous knowledge of one of India's greatest writers had for the time at least to be abandoned

The Hemachandra library however is not the only collection of those palm leaf manuscripts which are the sole glory now of a city which was once the capital of an Empire of Gujarat In his Report for 1883 4 my colleague Bhandarkar gives a list of eleven bhandars all of which are reputed to contain palm leaf books It is convenient to produce his list

1	Bhandar of Phophaliâpâdo belonging to the Tapagachchha	
2	Another (smaller) one in the same ward	do
3	Bhandar of Bh bh inop do belonging to the Vimalagachchha	
4	Do	Sanghavinopâdo
5	Do	Rajavijaya Dayavijaya
6	Do	Limr op lo
7	Do	Vadi Parsvanâtha Mandira
8	Do	Rûpasagarji
9	Do	Ratanvijaya Kl etarsi Mahal
10	Do	Makamod a Vâ a
11	Do	Hemachandra in the charge of Svarupachandra Yati

A reference to Bhandarkar's account will show the difficulties that have to be contended with by those desirous of inspecting books that are in all probability of unique importance. Svarûpachandra Yati (whose recent death, be it said in passing, was the reason why I ventured to hope for success where Bühler and Bhandarkar had failed) positively refused to show his books. The owners or guardians of other bhandars had, in anticipation of his visit, removed their persons or their books from Patan. In the end Bhandarkar and his companion got access among others (Nos. 2, 3 and 4) to the large bhandar in the Phophaliâpâdo; and if I have been able to glean something there after them it is for a reason which I will state, as it was stated to me, without vouching for the truth of it. Since his visit it has been discovered that a large box in that bhandar, supposed to contain only vestments, is really a library in itself. It is full of palm-leaf manuscripts of great antiquity. These were all freely exhibited to me by the people in charge, who treated me throughout with the greatest courtesy; and, thanks to the exertions of Ramchandra Shastri and assistants procured in the place itself, I secured extracts from upwards of 200 books of the kind I was most anxious to inspect. These will be given *in extenso* in my next Report, which is already in hand. In the meantime the following is a brief account of the more notable discoveries made in one of the eleven bhandars which Patan boasts. It is not too much to say that they raise curiosity as to what still remains to be discovered at Patan to a very high pitch, and I will not leave that side of the matter without urging on the authorities concerned the extreme importance of taking all legitimate steps to overcome the reluctance of the jailors of these books to let them see the light.

A commentary on the Nyâyabindutîkâ by Mallavâdyâchârya.

By a strange chance my most important discovery at Patan is closely connected with what must, I think, have been regarded at the time as the most important of the Cambay books described in my Third Report. I refer to the Nyâyabindutîkâ of Dharmottara, a commentary by a Buddhist writer, well known previously by name, on the Buddhist logical sutras. It will be remembered that while it was known from Tibetan sources, made available at Pekin, that Dharmottara had written such a book, the Cambay copy was at the time of its

discovery the only copy known to exist in India No .14 of the Phophaliap do bhandar collection is a commentary (tippana) on this work of Dharmottara s, by one Mallavadyacharya The MS is dated Samvat 1231=A D 1175 Now the name Mallavadin Malla the Disputant, has been known to us previously by tradition only and tradition which has been regarded very sceptically The Jain legend with regard to him is thus given in the Prabandhachintamani (Ramchandra s edition p 273) Once upon a time the Svetambara Jains and the Buddhists calling king Siladitya to preside, and binding themselves by the usual vow that the party worsted in the fight would leave the country held a great theological tournament Victory on this occasion lay with the Buddhists the Svetambaras went into exile, and the great figure of Âdinath on Mount Satrunjaya was thenceforth worshipped under the style of Buddha Siladitya s sister s son Malla was only a youth at the time of these events and the victorious Buddhists thought it safe not to insist on his exile Sprung as he was of the warrior caste Malla brooded over the injury done to his faith He applied himself night and day to study in the hope of confuting in his turn the enemies of the religion he clung to Once in the middle of the night he heard a voice asking him what food he ate He looked and saw no speaker, but answered "valla grain ' Six months passed and again the Goddess of Speech for it was she who had been his visitant came and said ' with what ' ' Malla remembered and said simply ' with gu laghrita ' Pleased at the faithful memory of the boy Sarasvati gave him a boon and he asked for a book which should enable him to overthrow in argument the hated Buddhists The Goddess gave him (inspired him to write) the Nayachakra Armed with this Malla sought and obtained from his uncle a renewal of the war of words He conquered in this fight and the Svetambara faith became again the established religion Malla was called in consequence Vadin

In the Prabhavakacharitra (Klatt Vienna Oriental Journal Vol IV p 67) it is stated that Mallavadin was the author of a Padmacharitra, and a date Vira 884 is assigned to him

The Patan book therefore restores to his long vacant place in India's literary pantheon a prince and sage who probably dates from A D 358

The Upamitabhavaprapanchakathâ of Siddharshi.

No. 26 of the Pattan books is a copy of the Upamitabhavaprapanchakathâ of Siddharshi, which contains the prasasti already given, Third Report, Appendix, p. 146, but in a more correct form. The MS. is dated Samvat 1294, A.D. 1238 The account Siddha gives here of himself agrees in the main with the account Klatt gives, in the paper just now referred to, from the Prabhâvakacharitra. In particular it is stated in both places that it was Gargarshi who initiated Siddha. In this colophon Siddha states that Haribhadra composed his Lalitavistara for Siddha's benefit. Klatt takes this to mean that Siddha, who long wavered between Buddhism and Jainism, found conviction on reading this book by a long deceased author. But that is certainly not the natural meaning of Siddha's own words. I cannot say how far Klatt is right in saying that the context of the corresponding passage in the Prabhâvakacharitra lends itself to the interpretation he favours. Haribhadra is said to have died in Samvat 585. It appears to me that it has been too hastily taken for granted that the date Siddha gives for the composition of his Upamitibhavaprapanchakathâ is a *Vikrama* date. Take it to be a Vîra date and the whole difficulty of the reference to Haribhadra vanishes, for the book then goes back to Samvat 592, only seven years after Haribhadra's death. This speculation has an important bearing on a date it is of even more importance to know, that namely of the poet Mâgha, the author of the Sisupâlavadha. As against Jacobi, who (Vienna Oriental Journal, Vol. III, p. 121) from internal evidence places Mâgha after Bhâravi (not later than A.D. 634) and before Subandhu and Bâna, Klatt, assuming that Siddha's date is Samvat 962, places his cousin Mâgha at the same late time. Durgaprasâda has already shown that this is impossible, inasmuch as Mâgha is quoted by Ânandavardhana (flourished under Avantivarman 855-884). But if Siddha's date is not a Vikrama date, there is a strong probability, in the case of so famous a Jain writer, of its being a *Vîra date. And in that case we have good reason for* placing Mâgha in the end of the sixth of the Vikrama centuries, A.D. 536. This gives us also a *terminus ad quem* for *Bhâravi* a hundred years earlier than our present earliest date. Of the fact that Siddha and Mâgha were cousins there appears to be no reasonable doubt. Their common grandfather was Suprabhadeva, minister of the king of the time of Srimâla in Gurjaradesa. Suprabhadeva

had two sons, Datta and Subhankara Mâgha (who tells us himself that he was the son of Dattaka and the grandson of Suprabhadeva) was the son of the one and Siddha the son of the other (Klatt *loc cit* from the Prabhavakacharitra)

The Mahâvîracharitra of Hemachandra

No 49 is an old copy, unfortunately, however not dated of the Mahâvîracharitra of Hemachandra From the colophon it would appear that the manuscript originally included the whole of the Trishashtsalâkapurushacharitra of which the Mahâvîracharitra is the tenth and last parvan After the colophon comes a prasasti in which the spiritual descent of Hemachandra is traced from Jambû Jambu Prabhava Svyambhava Yasobhadra, Sambhuta and Bhadrabahu, follow each other in the well established order (see Klatt in Indian Antiquary, XI p 246) Sthulabhadra succeeded Sambbûta He was the last who knew the fourteen purvas His pupils and successors Mahâgiri and Suhastin knew only ten Suhastin had an illustrious convert in King Samprat, who set up Jain temples in every town village and akara of this ' Ardha Bharata " Susthita and Supratibuddha succeeded Suhastin. With Susthita originated the Kotika gaṇa The praśasti here leaps to Vajrasûri (No 16 with Klatt Susthita being No 12) He was the vajra (thunderbolt) of the Vajra Śakha, which arose under him in the glorious Tumbavanapattana On the occasion of a great famine this sage placed the community on a carpet which he then raised into the air with his lotus hand, and carried through the sky to Mahapuri where food in abundance was to be had (Compare Klatt " He extended the Jaina religion southwards in the direction of the Bauddhas) The Vajra sakha ranged itself alongside of the previously existing Uchchanagarika and Mukhya sakhas The Chandra gachchha was an offshoot of the Vajra sakuha In it arose—

(1) Yasobhadra His death on Mount Girnar (" Nemijinendrapavitasirasyadrau ') is described After the manner of Jain saints he at the end starved himself to death fasting for thirteen days, with the additional mortification of refraining from the slightest movement of any of his limbs (" sanlekhanam kritvâ cf the common "alikhita iva) In this way the sage attained to pure knowledge and died By this exploit he rendered the similar tales told of old sages credible to an unbelieving generation He was succeeded by

(2) Pradyumna He was succeeded by

(3) Gunasena (Senânim) He was succeeded by

(1) Jayasimha, of the Prasnavahana kula and the Harshapuriya gachchha He was succeeded by

(2) Abhayadeva Among this sage's many virtues it is specifically mentioned that he never owned more than one suit of clothes (in two pieces) at a time, and that he was as dirty without as he was pure and purifying within Hence his title Maladhārin the Filthy One He was held in high honour by the chief men of Āmana and Anahilavada cities, and at his request King Bhuvanapala remitted the taxes levied on the worshippers in Jain temples At his request King Jayasimha ordered that throughout all his dominions no living thing should be put to death on these five days, the eighth and the tenth of the bright and the light halves of the month, and the fifth of the light half Prithviraj King of Śākhambharī was one of those who listened to his teaching and it was at his suggestion that that sovereign adorned with a golden pot the Jain temple at Ranastham bhapura (Ranasthambore, near Ajmere) There is a long and very poetical description of Abhayadeva s self imposed death, and the grief caused thereby to the citizens, in the course of which it is mentioned that Śilabhadra was at the head of the monks not his immediate pupils who thronged the room where the sage was slowly starving himself to death They carried him to the burning place in a lordly way He was placed on a chariot of sandalwood, and in every house in the town one man only remained the rest accompanying Abhayadeva s funeral procession King Jayasimha himself, accompanied by his court, stood at the western battlements of Anahillavada to watch the procession go past It started with the rising of the sun, but it was afternoon before the burning place was reached His ashes were distributed among the eager people standing round for a protection against fever and evils of every sort Those who could not get part of the ashes were fain to be satisfied with part of the soil on which the pyre had stood This was the end of Abhayadeva He was succeeded by

(3) Hemachandra A description is given of the crowds who assembled to hear this sage expound Siddha's Upamitibhavaprapancha No single one among them failed to understand this difficult book His Upadesam 1 Bhavabhavana, Anuyogadvaravritti Jiva samasa, Satakavritti Mûlavasyakavritti and Visesbakasutravritti the last two of 5 000 verses and 28 000 verses respectively are referred to King Jayasimha came in person to attend his lectures He

obtained from Jayasimha protection for his co religionists at Dhandhuka and Satyapura, who were being oppressed by the orthodox Hindoos. On one occasion Hemachandra led a *great crowd of pilgrims* from Anahilavada to Girnar The wealth of the caravan excited the cupidity of King Khengar, and things would have gone hard with the pilgrims had not Hemachandra sought and obtained an audience, in the course of which he induced the king to let the assembly go Hemachandra starved himself to death at Śatrunjaya He was succeeded by—

(4) Śrichandrasûri, Vibudhachandra and Tinni (?), of whom Srichandrasuri was *the first in rank* He was *staying* at Broach when the Nagar Seth of the town, one Dhavala, and other pious Jain laymen came to him with Jinachandra at their head and asked him to compose a life of Munisuvrata Hence the present book *He wrote it in the city* Âsivalli, *being the guest of the merchant* Nagila of the Śrîmala kula The first copy was written by Parsvadevagani

The Dharmavidhi of Śriprabhasûri with the commentary of Udayasimhâchârya.

This manuscript is dated Samvat 1418 The commentator tells *us that he wrote in Samvat* 1286, *finishing* his task when but two ghatikas were left of the tenth day of the dark half of Kartika. He gives the following account of the text of the work In the Chandragachchha there arose

(1) Sarvadevasûri He was succeeded by the two teachers

(2) Suprabhadevasûri and Somaprabhasûri The first of these is the author of Udayasimha's text, and he composed himself a commentary on it. In Samvat 1253 this commentary was lost (nashta) Suprabhadevasuri had four pupils and successors

(3) Bhuvanaratnasuri, Nemiprabhasuri, Manikyaprabhasûri, and Mahimachandrasûri With all these our commentator Udayasimhasuri stood in a relation which he specifies The first was his dîkshaguru The second was his maternal uncle The third was his sikshaguru The third was his padapratishthaguru He adds that he was the servant of the third, Manikyaprabhasuri His new commentary on the Dharmavidhi was corrected for him by Vinayachandra the pupil of Raviprabhasuri He acknowledges the assistance given to him by Vimalachandragani The first copy of the book was written out by the pious woman Rajimati, daughter of Somadeva in the city Chandravatî This Patan copy was written in the temple of Kach

chhulij ırsvanatha in the village Kachchhuli lying below Mount Abu There the scribe tells us Manikyaprabhasuri died, and there Udayasimha was born This manuscript is written on cloth with black ink the leaves being 13 inches long and five inches broad It is in beautiful preservation

The manuscripts under review add something, as was to be expected to our at present scanty knowledge with regard to Devachandra the teacher who laid the foundations of Hemachandra's learning

The Suriacharya of Devachandra

According to Jain accounts (Buhler's Hemachandra p 7 fg) Hemachandra was born in the Vikrama year 1145=A D 1089 on the full moon day of the month Kartika His parents were of the Bania caste Chachiga and Pahini The mother was a pious disciple of the monk Devachandra. Once upon a time she dreamed a dream, and seemed to herself to be presenting to her honoured teacher the "chintamani" stone, that grants all desires Devachandra expounded this dream as meaning that she would bear a son who would be the Kaustubha jewel as it were, in the ocean of Jain learning Time passed and the son was born but the dream and its interpretation were forgotten When the young Changadeva—for such was Hemachandra's baptismal name so to speak—was five years old he accompanied his mother to the temple and to the surprise of all sat down on Devachandra's seat When Devachandra heard that this youth was Pahini's son he reminded her of the dream, and claimed the child He took him to Cambay where on the fourteenth day of the light half of the month Magha of the Vikrama year 1150= A D 1085 a Sunday, Changadeva received the first initiation and the new name Somachandra This legend undoubtedly means as Buhler points out that Devachandra, anxious to secure a successor, induced Pâhinî and her husband to part with the boy, that he might become a yati In theory, the ranks of yatis are recruited from persons who have been awakened to a sense of the idleness of worldly things, and who seek shelter from temptation in the quiet of the monastery In practice it was and is different The community procure the children of poor parents and present them to the yatis that the line of teachers may be kept up The illegitimate children of Brahminical widows are frequently the objects of their choice their mothers are willing and anxious to part with

them, and the stock of which they come gives promise of intellectual power What took place in Hemachandra's case it is impossible to say, but there is, at all events, no inherent probability in the account given by all the authorities as to his transfer from his parents to Devachandra at a very early age Rajasekhara tells us that Devachandra belonged to the Pûrnachandra gachchha and the line of Yasobhadra, a Rana of Vatapadra, who had been converted by Dattasûri Yasobhadra was succeeded by Pradyumnasuri, the author of many books, and Pradyumnasûri's scholar Gunasena was the teacher of Devachandra Rajasekhara adds that Devachandra was the author of a Commentary on the Sthananga and a "life of Sântin tha" This last, a Santinâthacharitra in Prakrit by Devachandra is referred to by the author of a later work in Sanskrit on the same theme, Devasuri (My First Report, p 59, App p 4 See under Devasûri for correction) No 50 of the Patan books is this Prakrit work of Devachandra After due meed of respect to his teacher whom he styles Gunasûri, Devachandra mentions *honoris causa* the following Jain sages 1 Indrabhûti This is the first disciple of Mahâvîra, otherwise called Gautama 2 Bhadrabhu Of this sage (No 7 with Klatt) Devachandra asserts that he composed in a book of 100,000 slokas a Vasudevarajacharitra 3 Haribhadra His Samaradityacharitra (in Prakrit) is referred to The Samarâdityacharitra hitherto known is a work in Sanskrit (No 1361 of this Report's Collection By Pradyumnasûri) That Haribhadra wrote such a work of the name was known from the list given at Weber II p 987 from the Ganadharasardhasataka A copy of it is among the books we are considering 4 Indrasûri Author of a Kuvalayamala 5 Siddhasûri Author of the Upamitibhavaprapanchakatha

The granthagra of the book is given at 12,100 This copy was the property of Śrî Devaprabhasuri, the pupil of Sri Yasobhadrasuri who was the pupil of Sri Vijayachandrasuri The scribe was a disciple of Sri Jinachandra

This is a complete copy of one of the old books quoted by Jayasomasuri in his Vichara（ratnasangraha (Third Report, p 13) The author's name is not Gurachandragani (as at p 17 and in foregoing Index) but Gunachandragani Our

Mahâvîracharitra (Mahâvîracharitra) by Gunachandra

author who wrote in Samvat 1139 gives the following account of his spiritual ancestry Beginning with Sudharman and Jambu the genealogy leaps to Vairasvamin in whose Śâkhâ (the Vajra Sâkhâ) arose the Chandra kula In the Chandra kula arose

(1) Vardhamana He had two pupils and successors

(2) Jinesvara and Budhisâgara Of Budhisâgara it is said that he was the author of a grammar and a work on metres These two teachers were succeeded by

(3) Jinachandra, whose authorship of the Samvegarangasâla is referred to He was succeeded by his fellow pupil

(4) Abhayadeva He was succeeded by

(5) Prasannachandra It was at the request of this teacher that Gunachandragani pupil of Sumati wrote this account of Mahâvira The book was composed under the following circumstances Jivadevasuri had a pupil Jinadattasuri, who converted the merchant Govardhana of Kappadavanijapura Govardhana built fifty two shrines to his new faith His wife was called Sodhi They had four sons Amrita, Siddha Jajjanâga, and Nanna After the death of Govardhana his first three sons migrated to the city of Chhattravalli Nanna remained in his native town The book was written to Siddha s order

Kumârapâlaprat bodha mal âkâvya by Somaprabhâchârya

This is a Prakrit poem on the conversion to the Jain faith of Kumârapâla At the end there is a praśasti in Sanskrit The work consists of five prastâvas. The account of the lineage of the author starts with these 'two wheels of the chariot of righteousness

(1) Munichandra and Mânadeva They where succeeded by

(2) — —tadevasuri (? Ajitadevasuri) He had many pupils, of whom the first in rank was

(3) Devasuri He was succeeded by

(4) Vijayasimhasuri He was succeeded by

(5) Somaprabhâchârya

Somaprabhâchârya wrote his poem in the house of Siddhapâla one of the court poets of Kumârapâla as his father Sripala had been one of the court poets of Siddharâja Mention is made of

the fact that Siddharaja called Śrîpâla kavîndra and brother. (This is the Srîpâla kaviraja of the Sârngaddharapaddhati). The poem was recited to Hemachandra's pupil Mahendramuni. This is the author of the Anekârthakairavakaumudî (First Report, p 51).

It was recited also to Vardhamâna and Guṇachandragaṇi.

The date Samvat 1241 is that of the composition of the work. It was written in Gurjarendrapura, *i. e*, Patan. The number of the slokas is 1,800. The copy now at Patan was written at Cambay by one Kheta to the order apparently of a disciple of Jatyatilaka.

Forty-eight of these manuscripts are dated, as follows :—

No. 1. Saptatikâchûrni. Samvat 1118=A.D. 1062. This is twenty years older than the oldest book in the Government of Bombay Collection of Palm-Leaf MSS.*

No. 2. Yogadṛishtisamuchchaya. By Haribhadra. With a commentary. Samvat 1146=A. D. 1090.

No. 3. Oghauiryukti. Samvat 1154=A.D. 1098.

No. 4. Pratikramaṇachûrni. Samvat 1178=A.D. 1122.

No. 5. Oghaniryukti. Samvat 1181=A.D. 1125.

No. 6. Jinadattâkhyânam. Samvat 1186=A.D. 1130.

No. 7. Parigrahapramâṇa. This is the notebook of the merchant Dhavala, containing the substance of the instruction Dharmaghosha gave him as to the duties incumbent upon the pious layman. Samvat 1186=A.D. 1130.

No. 8. Bhagavatîṭîkâ. By Abhayadeva. Samvat 1187=A. D 1131. Abhayadeva composed this book in 1128, and died in Samvat 1135, so that this copy was written only fifty-two years after the author's death.

No. 9. Śabdânuśâsanaṭîkâ. By Hemachandra. Samvat 1216= A. D. 1160. Hemachandra was alive when this copy of his grammar was written at Pattan, where it has remained ever since. He died in Samvat 1229. Bühler puts the composition of his Śabdânuśâsana in Samvat 1194-7, or only twenty years before this copy was written.

No. 10. Karmastavaṭîkâ. By Govindasûri. Samvat 1218=A. D. 1162. See my Third Report, App. p. 5.

No. 11. The Same. Samvat 1226=A. D. 1170.

No 12 Vighat lank ira Samvat 1227 = A D 1171

No 13 Uttaradhyayanatik i By Nemichandra Samvat 1228 = A D 1172

No 14 A t panna on the Nyayabindutika of Dharmottaracharya By Mallav idyacharya Samvat 1231 = A D 1175

No 15 Kumarapalapratibodhamal ikavya By Somaprabh i charya Samvat 1241 = A D 1185

No 16 Dasavaikalikat ka By Haribhadra Samvat 1248 = A D 1192

No 17 Nagananandan taka By Sriharsha Samvat 1258 = A D 1202

No 18 Dharmaratnalaghuvritti By Santisuri Samvat 1271 = A D 1215

No 19 Ling nus isana With the Commentary By Vamana Samvat 1273 = A D 1217

No 20 Nighantusesha By Hemachandra Samvat 1280 = A D 1224

No 21 Sabdanus isanavritti By Hemachandra Samvat 1288 = A D 1232

No 22 R shabhadevacharitra By Vardhamanasuri Samvat 1289 = A D 1233

No 23 Vrihatkalpasutra and Chûrni Samvat 1291 = A D 1235

No 24 Yogas strat ka By Hemachandra Samvat 1292 = A D 1236

No 25 Pindavisuddhi By Jinavallabha Samvat 1293 = A D 1237

No 26 Upadesamalatika By Siddharshi Samvat 1294 = A D 1238

No 27 Upadesakandali By Âsada With the Commentary of B lacl andra Samvat 1296 = A D 1240 See my Third Report, p 40

No 28 Śatapadî By Mahendrasuri Samvat 1300 = A D 1244 The book was composed in Samvat 1263

No 29 Sr ivakapratikramanas itracl rni By Vijayasimha Samvat 1317 = A D 1261 See Bhandarkar s Report 1883 4, where it is

mentioned, from Ratnaśekhara, who wrote a commentary on the Śrâvakapratikramaṇasûtra, that Vijayasinha wrote his chûrni on that work in Samvat 1183.

No. 30. Niśîthabhâshya. By Jinadîsamahattara. Samvat 1320 = A.D. 1264. See Klatt, Indian Antiquary, XI., p. 253, and Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report, p. 22.

No. 31. Pâkshikasûtravṛitti. By Yaśodevasûri. Samvat 1327 = A.D. 1271. This book was composed in Samvat 1180. See my Third Report, App. p. 128.

No. 32. Upadeśamâlâṭîkâ. By Siddharshi. Samvat 1331 = A.D. 1275.

No. 33. Chaturvinśatijinastotra. By Narachandra. Samvat 1334 = A.D. 1278.

No 34. Kalpasûtra with Kâlikâchâryakathâ. Illustrated. Samvat 1336 = A.D. 1280.

No. 35. Uttarâdhyayanaṭikâ. By Śântyâchârya. Samvat 1343 = A.D. 1287.

No. 36. Kalpasûtra with Kâlikâchâryakathâ. Samvat 1344 = A.D. 1288.

No. 37. Daśavaikâlikasûtra. Samvat 1352 = A.D. 1298.

No. 38. Kalpasûtra. Samvat 1354 = A.D. 1298.

No. 39. Hemakumâra (i. e., Hemachandra and Kumârapâla) -charitra. By Somaprabhâchârya. Samvat 1368 = A.D. 1312.

No 40. Śabdânuśâsanalaghuvṛitti. By Hemachandra. Samvat 1370 = A.D. 1314.

No. 41. Kalpasûtra with Kâlikâchâryakathâ. Samvat 1377 = A.D. 1321.

No. 42. Śântinâthacharitra. By Ajitaprabha. Samvat. 1384 = A.D 1328. A teacher of this name was lecturing in Samvat 1292. See Index.

No. 43. Śabdânuśâsanalaghuvṛitti. By Hemachandra. Samvat 1403 = A.D. 1347.

No. 44. Upadeśamâlâvṛitti. By Hemachandra (Maladhârin). Samvat 1425 = A.D. 1369.

No. 45. Âvaśyakavṛihadvṛitti. By Haribhadra. Samvat 1442 = A.D. 1384.

No. 46 Sutrakritangatikâ By Silankâchârya Samvat 1455=A D 1399

No 47 Anuyogadvârachûrni By Mahâsena Samvat 1456=A D 1400

No 48 Srâvakâtichâra Samvat 1466=A D 1410

Of the palm leaf manuscripts in the smaller Phophalia P do bhandar, the following seven are dated

No 1 Upamitibhavaprapanchakathâ By Siddharshi Samvat 1261=A D 1205.

No 2 Jitakalpachûrni With the Commentary of Śrîchandra Samvat 1284=A.D 1228

No 3 Antaraṅgasandhi By Ratnaprabha Samvat 1392=A D 1336.

No 4 Sabdânusâsana By Hemachandra Samvat 1297=A D 1241

No 5 Vitarâgastotra and other prakaranas, including the Viveka manjarî of Âsada Samvat 1372=A D 1316

No 6 Kâvyânusâsanavritti and Chhandonusâsanavritti. By Hemachandra Samvat 1390=A D 1334

No 7 Pratyekabudhacharitra Samvat 1398=A.D 1342

The library in the Sanghavinopâdo at Patan is known to be peculiarly rich in palm leaf manuscripts A list with extracts, was prepared for Dr Buhler by Narayana Shastri of Surat, but it has not been thought expedient to publish it in the absence of further examination *in situ* of the manuscripts themselves I hope I may be able to present it, after such examination, in my next report On the present occasion I was unable to obtain admission to this bhandar on account of the absence of the priest in whose charge it is His people showed me, however the books contained in a box that was lying in the outer court of the bhandar, and by good luck four of these were palm leaf ones Two are incomplete, and seem to be fragments of different books A third is a copy of the drama by Râmachandra, the famous one-eyed pupil of Hemachandra, which was first brought to notice by Dr Buhler (No 760 in his collection of 1875 6

The Raghuvilâsanâtaka of Râmachandra

Compare also his Hemachandra, p. 44). The copy in the Government collection is probably a copy of that in the Sanghavinopâḍo bhandar at Pâtan; but I am able from inspection of the latter to correct the title, which Buhler's Shastri gave incorrectly as Raghuvilâpanâṭaka. In the prologue Râmachandra boasts, according to the manner of Indian dramatists, of being the author of four other works, a Dravyâlankâra, Râghavâbhyudaya, Yâdavâbhyudaya and a Nalavilâsa. That Râmachandra was one-eyed appears to be a historical fact. Two legends are current with regard to the circumstance. According to the one, Râmachandra was one day taken before the sage Jayasinha, who bade him "have a single eye" to the furthering of the Jain faith. On this Râmachandra lost one of his bodily eyes! According to the other legend, the loss was a punishment for criticism passed by Râmachandra, in spite of the warning of his teacher, on a poem of Śripâla's. There appears to me to be an interesting reference to his semi-blindness in the opening verse of the Raghuvilâsa. It will remind the English student of the line:

"So much the rather Thou Celestial Light"

by a greater poet. The verse runs—

Satâm yah kevalâm dṛishtim hṛitâm atyugrakarmanâ

Tîrtvâ mohâbdhim anaishid Vîrâyasmai namo namah.

"All glory to that Vîra who, when their sins had removed the eye of faith of the good, crossed the ocean of illusion and brought it back."

The fourth of these books is a copy of a Yogasâra by an author whose name is not given. The manuscript is dated. It was written by the scribe Vâmakîrti for Amalakîrti, the pupil of Jayakîrti, in Samvat 1192, A. D. 1136.

EXTRACTS FROM MSS. PURCHASED FOR GOVERNMENT.

No. 1.

अग्निब्राह्मणम् ।

आ०—उँ अग्निरिंद्रः प्रजापतिः सोमो य--णस्तटांगिरसः पूषा सरस्वतींद्राग्नी इडा निधनानि पदनिधनानीकारनिधनानीत्याग्नेयानि ।

च०—य एव वेद दुष्टता दुरुपयुक्ता न्यूनाधिका च सर्वस्मात्स्व-स्ति देवऋषिभ्यश्च ब्रह्म सत्यं च पातु मामिति ब्रह्म सत्यं च पातु मामिति ॥ ४ ॥ इत्यग्निब्राह्मण समाप्तम् ॥

No. 2.

अनुवाकपरिशिष्टम् ।

आ०—अथानुवाकान्वक्ष्यामि ब्रह्मणा विहितान्पुरा ।

विप्राणां यज्ञकालेषु जपहोमार्चनादिषु ॥ १

इषे त्वेंका वसो. पवित्रं तिस्रोऽग्ने व्रतपते सप्त पवित्रे स्थो द्वे ।

च०—एकीकृत्य समाख्यातं तु त्र्यधिक शतत्रय तु त्र्यधिकमि-त्यनुवाकसख्या समाप्ता ॥ इत्यनुवाकपरिशिष्टम् ॥

No. 4.

आज्यशस्त्रादि. ।

आ०—अथाज्यशस्त्रं अध्वर्युः पराङ्मुखो भवति तदा होता जपति ।

च०—शुमदग्ने सुवीर्य वर्षिष्टमनुपक्षिता ३ त्रि ।

आ०—अथ प्रउगशस्त्रं हि ३ भूर्भुव.स्वरों ३ शों ३ .सावों ३ वायुरग्रे गायत्रीः साक ।

च०—धियो विश्वा विराजतों ३ त्रिः ।

आ०—अथ मैत्रावरुणशस्त्रं हिं ३ भूर्भुवःस्वरों ३ शों ३ सावो ३मानो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतं ।

च०—ते स्याम देव वरुण ते मित्र सूरिभिः सह इषं स्वश्च धीमहे ३ त्रिः ।

आ०—अथ ब्राह्मणाच्छंसि शस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरों ३ शों ३-सावो ३मायाहि ।

च०—शिरः सखा श्यावह्मोमवावमत् उरुधारे वदो हर्तो ३ त्रिः।

आ०—अथाच्छावाकशस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरों ३ शों ३ सावो ३-मिंद्राग्नी आगत ।

च०—इन्द्राग्नी शर्म यच्छतो ३ शों ३ सावों ३ गोमद्धिरण्य-वद्वसु यद्वामश्वा वदामहे इंद्राग्नी तद्वने महो ३ ।त्रिः। इति प्रातःसवनम् ॥

आ०—अथ मध्यंदिनसवनं । हिं ३ भूर्भुव.स्वरो३मध्वर्यो शों ३ सावो ३ मा त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्त्तयामसि...

अथ निष्केवल्यशस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो३मध्वर्यो शों ३ सावो ३ मभित्वा शूरनो नुम्मो दुग्धा इव धेनवः...

अथ मैत्रावरुणशस्त्रं । हिं भूर्भुव स्वरो ३मध्वर्यो शों ३ सा-वों ३ कयानश्चित्र आभुवदूती सदा वृधः सखा...

अथ ब्राह्मणाच्छंसि शस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो ३ मध्वर्यो शों ३ सावो त वोदस्ममृतीपहं वसोर्मन्दानमधसः...

अथाच्छावाकशस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो ३ मध्वर्यो शों ३ सावो ३ तरोभिर्वो विदद्वसुमिंद्रं सबाध ऊतये ...

आ°—हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ मध्वर्यो शो ३ सावो ३ तत्सवितुर्वृणीमहे वयं देवस्य भोजनं

च°—अधिभयो माहि न यज्जरिर्त्रो ३ त्रि इति तृतीयसवनं समाप्तम् ॥

वृषाकपिशस्त्रम् ।

आ°—अथ वृषाकपिशस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ मध्वर्यो शोंशों ३ मावो ३ वयमुत्वामपूर्व्यस्यूरन्नकच्चिद्भर तो वस्यवः ॥

च°—बाहुभ्य आसगमेभ्यः । एव मे देवेषु वसुवार्याय । सूक्ता ब्रूहि ॥ इति वृषाकपिशस्त्रं समाप्तम् ॥

No. 11.

इष्टकापूरणस्य भाष्यम्—याज्ञिकदेवः ।

आ°—उँ नम- - - - - - - - - - नमस्कृत्य- - - - - - -दायकम् । इष्टकापूरणस्याहं कुर्वे विवृतिमुज्ज्वलाम् ॥ १ ॥ अथातः सुप - - - - - - कातीयसूत्रशेष ऋजुपक्षस्यानुव्याख्यास्यामः । अत्राथशब्दो मंगलार्थः । आनन्तर्यार्थो वा···

इति पूरणभाष्ये याज्ञिकदेवकृतौ प्रथमा कण्डिका ॥

चयनमयनने यथायोगं योगशब्देन सर्वोयस्यो बाह्या इत्यादिवक्ष्यमाणयुक्तिरभिधीयते योगमनतिक्रम्य यथायोगम् ···

इति याज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये द्वितीया कण्डिका ॥

लोक पृणाः विविच्य कथ्यन्त इति शेष.—द्विसाहस्री प्रथमा···

॥ ३ ॥ इति याज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये तृतीया कण्डिका ॥

द्वितीयायाः स्रक्तिषु जंगमात्री द्वितीयाया नितौ सर्वासु स्रस्रक्तिदश···

॥ ४ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये चतुर्थी कण्डिका ॥
प्रथमया तृतीयोक्ता तृतीया चितिः प्रथमया चित्या उक्तः...
॥ ५ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये पञ्चमी कण्डिका॥
द्वितीयावचतुर्थी चतुर्थी चितिर्द्वितीयावद्भवतीति शेषः ...
॥ ६ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृते पूरण------(अस्मात् पत्रमेकं गतम्)
॥ ७ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृते पूरणभाष्ये सप्तमी कण्डिका ॥
अथ धिष्ण्यानां पूरणमुच्यते । सू° । धिष्ण्येषु न पादलोकाः ...
॥ ८ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये अष्टमी कण्डिका॥
सू० अथातः सर्वासां पक्वेष्टकानां समासेन संख्यां प्रमाणान्यनुव्याख्यास्यामः ।

च°—शास्त्रान्ते मंगलमाचरति ।

अयुतं च सहस्रं च शतं च सप्ततिस्तथा ।
संख्यैषा शांडिलस्याग्नेस्तस्मै च मुनये नमः ॥

इति श्रीसम्राट् स्थपत्यग्निचिदेकोनत्रिंशत्क्रतु[कृ]न्महायाज्ञिकप्रजापतिसूनुना याज्ञिकदेवेन कृतं पूरणभाष्यं समाप्तम् ॥ संवत् १६६७ अषाडादि श्रावणकृष्णद्वितीयायां तिथौ मृगशशिलांछनवासरे धनिष्ठानक्षत्रे अद्येह श्रीमदिलमहादुर्गाभ्यन्तरनागरज्ञातीयाग्निचित्सम्राट् स्थपतिमहायाज्ञिकश्रीगोपालसुतदेवीदासेन आत्मनां अध्यापनाय अन्येषामीक्षणाय च पूरणभाष्यं स्वयमेव लिखितम् । महाराजाधिराजश्रीभीमेन्द्रस्य साम्राज्ये । लेखकपाठकयोः स्वस्त्यस्तु ॥

No. 58.

नैगेयानामृक्षु दैवतम् ।

आ०—ॐ नमः सामवेदाय ॥ ॐ अथार्षमार्चिकस्याग्निरेहि

त्वामग्ने भरद्वाजो बार्हस्पत्योग्नि मेधातिथिः काण्वः प्रेष्ठमुशकाव्य-स्त्वन्नः सुदीतिर्वार्हद्दिरसः सौहोत्रः पुरुमीढो वा तेवश्यः कण्वोग्ने सुमित्रो वाध्यश्वो वध्यश्वो वानूपः ॥ १ ॥...

प्रथमः प्रपाठकः ।

पुरुदीर्घतमा औतथ्यः प्रहोत्रेमेयजिष्ठो विश्वामित्रो गाथिनेग्ने राहूगणो गोतमो जज्ञानस्त्रित आत्य उत इरिंविठिः काण्व इडिश्व-नस्तस्यं श्रुटीव्यश्वमनावैयश्वोपभरद्वाजौ बार्हस्पत्यः ॥ १ ॥ ...

द्वितीयः प्रपाठकः ।

उत्तरा प्रगाथः काण्वो गिर्वणो विश्वामित्रो गाथिनः ...

तृतीयः प्रपाठकः ।

इमे वशिष्ठो मैत्रावरुण इमे शौनको गृत्समद ...

चतुर्थः प्रपाठकः ।

गृणे प्रगाथः काण्वो यस्य भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऐंद्रनृमेध ...

पञ्चमः प्रपाठकः ।

उपसद्दे अमहीयुरांगिरसः पुनानो बृहन्मतिरांगिरस आविशन्न-सितः ।

षष्ठः प्रपाठकः ॥ इति छंदस्यार्षम्—

इंद्रशंयुर्बार्हस्पत्य इंद्रो वशिष्ठो मैत्रावरुणो यस्येदमुच्छुशेप. ...

आरण्यकमार्षं समाप्तम् ।

अथोत्तरमुपासितः काश्यपो देवलो वादविकश्यपो मारीचः ...

इति नैगेयानानृक्षुमार्षं समाप्तम् ।

इति प्रथमः प्रपाठकः ।

ॐ नमः ॥ वेदविद्भ्यो नमस्कृत्य नैगेभ्यस्तु विशेषतः ॥

तृचर्चार्धर्चपादानां तेषां वक्ष्यामि दैवतम् ॥ ...

च०—तृतीये देवाश्चतुर्थे एकादशे चाग्नि सप्तमे भद्र हे वैश्व-देव्यौ ॥ २० ॥ नैयानामृत्सु देवत समाप्तम् । द्वितीय प्रपाठक । ग्रन्थसख्या ३९६ सवत् १७२० वर्षे द्वितीयचैत्रवदी १ शनौ सूरजीसुतमाधवजी लिखितम् ॥

No 60

पाशुकानि चातुर्मास्यानि ।

आ०—ॐ नम शिवाय ॥ अथ चातुर्मास्यानि हौत्र लिख्यते । वैश्वानरपर्जन्येष्टि । सप्तदश सामिधेन्य ।

च०—पत्नीसजायादि पूर्ववत् । हृदयशूलोपस्थानान्त कर्म ॥ इति पाशुकानि चातुर्मास्यानि समाप्तानि । सवत् १७३९ वर्ष फाल्गुन-शुदि १ शनौ लिखित । दी । अनतेन ।

No 99

शुल्वसूत्रवृत्ति —रामचन्द्र ।

आ०—रामो निमिरवास्तव्य सोमपीथी गुरून् हरिम् ।
प्रणम्य वृत्तिमाधत्ते शुल्वसूत्रेष्वविस्तराम् ॥ १ ॥
उद्धृत्य सारभूतार्थं स्वकृताच्छुल्ववार्त्तिकात् ।
सूत्रार्थविवृतिद्वारा बालेभ्य प्रददे स्फुटम् ॥ २ ॥
रज्जुसूत्र वक्ष्याम ॥

च०—शुल्वे क्रतुकृता नेत्रे मखदशप्रकाशके ।
अबोधध्वान्तकलिते वृत्तिर्भेषजमस्त्विदम् ॥ १ ॥
उ ठेनु जनमोहपानवि[नि]रत त्रातु महीदेवता
देवैर्द्राश्रमनामराम उदभूत्तस्यानुकपापदम् ।
सम्राडन्वयगोपवाजिकसुतर्भानियज कृष्ण इ-
त्यास्ते तस्य कुले कृतेति विवृति शुल्वस्य राम स्फुटम् ॥ २ ॥

इति निमिषीयसोमसुद्रामचंद्राचार्यकृतायां शुल्वसूत्रवृत्तौ षष्ठी कंडिका समाप्ता ॥ संवत् १६३४ वर्षे चैत्रकृष्णभौमे अद्येह रेवातीरवास्तव्यनागरज्ञातीययाज्ञिकश्रीविश्वक -------

No. 105.

सामप्रकाशनम्–प्रीतिकरः ।

आ°–यो गजवदनचरणकमलं नत्वा सामप्रकाशनं ग्रंथम् ।
विरचयति सामसमूहात्प्रीतिकरस्सारमुद्धृत्य ॥ १ ॥

च°–|७|मिश्रितमिदमिति सुखदं कौतुकसहितं च दुर्घटं श्लोकैः ।..
प्रीतिकरेण यथाक्रममुदितं गानस्य सर्वस्वम् ॥
समाप्तमिदमिति सामप्रकाशनाख्यग्रंथम् ॥
श्वरामशरसंख्यापु[स्त] ग्रंथः प्रीतिकरेरितः ।
सामप्रकाशनाख्योय सम्यक्संपूर्णसामगान्
[सपूर्णतामगात्] ॥

No 106

सामब्राह्मणम् ।

आ°–प्रजापतिर्वा इदमेक आसीत्नाहरासीन्न रात्रि–
च°–मूर्धा यत्सर्वामृद्धिमृध्नुवति य एतदुपनयंति ॥ १८ ॥
इति पंचमः प्रपाठकः समाप्त. ॥ संवत् १४६० वर्षे

No. 117

सामरथन्तराणि चत्वारि ।

२९
अ°–॥ ॐ नमः सामवेदाय । रथंतराणि चत्वारि ॥ आ भि
र र र ४ १ २र र र र
त्वा शूर नो नु मो वा । आ दुग्धा इव धेनव ई शा नमस्य
१ १ र ७ १ ४ १
जगतः सु वा २३ र्दृशाम् । आ ईशा नमा २३ इंद्रा ३ । सू

४र र ५ २ १ २
स्थू २३४ पा नु वा ६ । हा उ वा । ई शो वा । नार्मिद्र सु-
र र र १ १ र
स्थुपो न त्वा वा३ अन्यो दिवि यः । न पा २३ र्थिवाः । न जा
२र १ ४ १ र र ५ ५
तो ना २३ जा ३ । ना ईप्या २३४ ता । उं वा ६ । हा उवा ।
२ १ २ र र र १ २
न जो वा । तोन जनिष्यते अश्वायतो मघवन्नो । इ वा २३ जिनाः ।
१ १ १ ४ १ र र ५ ५
गद्यं तस्त्वा २३ हा ३ । वा मा २३४ हा उं वा ६ । हा
उवा ॥ हु ॥ १ ॥

र १ २ ४ ५ र
च०—३ पा यि । अ मू ३ । चाथाः । पवमान महा २३
१ १ २ १ १ १ १ १ ११
होइ । त्वा ना ३१३ वा २३ इ ट् इ डा २३४५७ इति षष्ठः
प्रपाठकः । संवत् १७०२ वर्षे पोषसुद ८ भोमे त्रवाडी कीकासुत
जीवा तथा गणेश तथा गोपालजी तथा नारायणजी हरजी मुकुं-
दजी । त्र० गोपालजीयेन लिखितम् ॥

No. 120.

सोमोत्पत्तिः ।

आ०—अग्निहोत्रं हुतासीनं गार्ग्यं वृद्धि[द्धं] महामुनिम् ।
विनये[विनयेनो]पसंक्रम्य भागुरिः परिपृच्छति ॥ १ ॥

च०—इति सोमोत्पत्तिः । संवत् १७४४ वर्षे शाके १६०९
प्रवर्त्तमाने उत्तरायणगे मासोत्तम अषाडमासे कृष्णपक्षे पञ्चमी श-
निवासरे अध्यारु शिवरामेण लिखितं त्रवाडि जागेश्वरपठनार्थम् ।

No. 203.

दत्तकसिद्धान्तमञ्जरी—बालकृष्णः ।

आ०—प्रणम्य पर(मात्मानमद्वै)तानंदविग्रहम् ।
क्रियते युक्तिमुक्ताभिर्दत्तसिद्धांतमंजरी ॥ १ ॥

मान्यान्प्रणम्य विहितांजलिरेष भूयो
भूयो विधाय विनयं विनिवेदयामि ।
दृष्यं वचो मम परं निपुणं विभाव्य
भावावबोधविहितो न दुनोति दोषः ॥ २ ॥

ष०–इति शौनकरीत्या पुत्रप्रतिमहविधिः ॥
सतां संतोषसिद्ध्यर्थं दत्तसिद्धांतमंजरी ॥
अकारि बालकृष्णेन तेन तेषां मुदेऽस्तु सा ॥ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यसर्वतंत्रस्वतंत्रश्रीमदद्वैतानंदभगवत्पादारविंदभृंगायमानांतःकरणेन श्रीमत्पल्हनीटकरकुलोत्तंसश्रीमद्देवभट्टदीक्षितपंडितात्मजेन बालकृष्णशर्मणा विरचिता दत्तसिद्धांतमंजरी समाप्ता ।

No. 246

प्रवरमञ्जरीसारोद्धारः—शंकरदैवज्ञः ।

आ०–विघ्नौघध्वांतविध्वंसमार्तंडं सिंदुराननम् ।
ब्रह्मादिविबुधैः सेव्यपादपद्मं भजाम्यहम् ॥ १ ॥
रणत्र[नू]पुरसंस्कारैः क्वणद्वीणादिवादनैः ।
जातहर्षां प्रफुल्लास्यां भारतीं भावयाम्यहम् ॥ २ ॥
बौधायनादिसूत्राणां व्याख्याकृद्भिः पुरातनैः ।
प्रपंचितं विस्तरेण तत्संक्षिप्य मयोच्यते ॥ ३ ॥
विवाहसिद्ध्यै किल वैदिकानामुर्वीसुतानामवहुश्रुतानाम् ।
संदोहगोत्रप्रवरानुपूर्व्या विरच्यते शंकरतांत्रिकेण ॥ ४ ॥

ष०–इत्थं सगोत्रप्रवरः संदोहः परिगुंफितः ।
आदरेण बुधैर्भाव्यः क्षम्यतां मम साहसम् ॥

इति श्रीमच्छियात्मजशंकरदेवज्ञविरचिते प्रवरमंजरीसारोद्धारे गोत्रप्रवरनिर्णयः समाप्तः ॥ ॥

No 281.

रुद्रकल्पद्रुमः—अनन्तदेव ।

आ०—सिद्धिबुद्धिप्रदातारं विघ्नव्यूहविदारणम् ।
महागणपतिं वंदे लक्ष्मीविष्ण्वादिभिर्नुतम् ॥ १ ॥
सच्चिदानंदरूपाय शिवादेहार्धधारिणे ।
नम ॐकारवाच्याय शिवायाभीष्टदायिने ॥ २ ॥
श्रीनृसिंह रमानाथ सच्चिदानंदविग्रहम् ।
विधीन्द्रोपासितं वंदे भक्तकल्पमहीरुहम् ॥ ३ ॥
कात्यायनान्गुरूंन्नत्वा श्रीमदुद्धवसूनुना ।
तन्यतेऽनंतदेवेन रुद्रार्चापद्धतिर्मया ॥ ४ ॥
पद्धत्यो विविधा अन्या स्फुटा सतीह यद्यपि ।
नाभ्यस्तस्या विशेषो यः पश्येत् सोऽवधार्यताम् ॥५ ॥

अथ काण्वमाध्यंदिन्यादिवाजसनेयीशाखानुसारेण रुद्राभिषेकप्रयोग उच्यते ॥· ...

पत्रे ८६ इति श्रीमद्द्विवेदी उद्धवसूनुना द्विवेदीदेवानुजेन द्विवेदी श्रीमदनंतदेवेन विरचिते श्रीरुद्रकल्पद्रुमे रूपकाख्याद्यरुद्राभिषेकपद्धति. समाप्तिमगमत् ॥ अथ द्वितीयो रुद्र उच्यते ॥

च०—धीमतानंतदेवेन श्रीमदुद्धवसूनुना ।
त्रैवेद्यमोढसंज्ञेन काशीपुरनिवासिना ॥ १ ॥
श्रुतिस्मृतिभ्य उद्धृत्य रुद्रकल्पद्रुमोऽर्पित ।
मदीयनाथयोर्विष्णुवद्ययो शिवपादयो ॥ २ ॥
मुहुर्मुहु प्रार्थयेह सज्जनान् शुद्धमानसान् ।
मयोक्तमिह सशोध्य विचार्य सदसच्च यत् ॥ ३ ॥

यश्च श्रमः समुत्पन्नो ग्रंथस्यास्य विलेखने ।
सर्वात्मा तेन विश्वेशः प्रीयतां परमः शिवः ॥ ४ ॥

इति श्रीमद्द्विवेदी उद्धवसूनुना द्विवेदीश्रीदेवानुजेन द्विवेदी अनंतदेवेन ---------------

No. 285.

लघुकारिका—कर्काचार्यः ।

आ°—श्रीदेवदत्तोप्यविनायकः पुरा
माध्यंदिनीयोप्यथ गौडवासी ।
श्रीविष्णुशर्मा इति तस्य नंदनः
स कारिकाकारतया बभूव ॥ १ ॥

च°—चतुर्विंशतितंतूनां वशिष्ठो वाक्यमब्रवीत् ।
अधिकारी सपत्नीको दंपत्योरुपविष्टयोः ।
जलेशाभिमुखी दद्यात्प्राङ्मुखो यः[ष्य] प्रयोगतः॥ २७१॥

इति श्रीकर्काचार्यविरचिते लघुकारिकायां यजुर्वेदब्रह्मसूत्रे --- प्रकाशः ॥

No. 296.

विष्णुभक्तिचन्द्रोदयः—नृसिंहारण्यमुनिः ।

आ०—वंदेहं श्रीनृसिंहेशं पुण्यारण्य प्रभूपमम् ।

च°—श्रीमन्नृसिंहमुनिना ख्यातो धर्मप्रकाशकः ।
विचार्य धर्मशास्त्राणि चक्रे ग्रंथं महामुनिः ॥
बुद्धिप्रेरककृष्णस्य पादपद्मं प्रसीदतु ।
ध्यानासमर्थजीवानामस्माकं सर्वदा स्वतः ॥

इति श्रीश्रीमन्नृसिंहारण्यमुनिविरचिते श्रीविष्णुभक्तिचंद्रोदये एकादश्यादिमाहात्म्यं निर्णयषोडशकलाप्रकरणम् ॥

No 396

भागवतामृतम् ।

आ° श्रीगोपकुमार उवाच ॥

ब्रह्मलोकादिमा पृथ्वीमागच्छन् दृष्टवानहम् ।
पूर्वं यत्र यदासीत्तद्यथोऽप्यस्ति न कुत्रचित् ॥

च°—अथ श्रीरामेण प्रचुरकरुणाकोमलहृदा
जगच्चित्तज्ञेन प्रणयमृदुनाश्वास्य वचसा ।
व्रज द्वारावत्या सुखमिति समादिश्य गमितः
सम ता भक्तुकावल्लिपरिवृढेनाहमचिरात् ॥

इति श्रीभागवतामृतनाम्नीतिहासे गोलोकमाहात्म्यखण्डे वैकुण्ठनामा चतुर्थोऽध्याय ॥

No 402.

हरिलीला—बोपदेव ।

आ°—नम कृष्णाय नित्यैकसच्चिदानन्दमूर्त्तये ।
जगत्सर्गविसर्गादिसाक्षिणे चिन्त्यशक्तये ॥ १ ॥
श्रीमद्भागवत स्कन्धाध्यायार्थादि निरूप्यते ।
विदुषा बोपदेवेन मन्त्रिहेमाद्रितुष्टये ॥ २ ॥
आनन्दस्य हरेर्लीला वक्ता भागवतागम ।
स्कन्धैर्द्वादशभि शाखा प्रतन्वन् द्विजसेवित ॥ ३ ॥
सा च द्वितीये दशमे दशधाऽर्थाश तद्यथा ।
अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थान पोषणमूतयः ॥ ४ ॥
मन्वन्तरेशानुकथा निरोधो मुक्तिराश्रय ।
सर्गादयस्तृतीयादिस्कन्धेषूक्ता दश क्रमात् ॥ ५ ॥
श्रोतुर्नृकुथ लक्ष्मावे द्वितीये श्रवणे विधिः ।
इतीद द्वादशस्कन्ध पुराण दशलक्षणम् ॥ ६ ॥

च°—इति भागवते लीलानुक्रमणी रमणी कृता ।
विदुषा बोपदेवेन विद्वत्केशवसूनुना ॥ १७५ ॥
हरिलीलाविवेकोऽयं हरिभक्तैर्विलोक्यताम् ।
अस्याविलोकनादेव हरौ भक्तिर्विवर्धते ॥ १७६ ॥
अतत्त्वे तत्त्वधीर्येषा तत्त्वे चातत्त्वधीर्नृणाम् ।
न तानानदयत्वेता बोपदेवस्य सूक्तयः ॥ १७७ ॥
यस्य व्याकरणे वरेण्यघटना, स्फीताः प्रबंधा दश
प्रख्याता नव वैद्यकेऽपि तिथिनिर्धारार्थमेकोद्भुतः ।
साहित्ये त्रय एव भागवततत्त्वोक्तौ त्रयः सस्यभु-
व्यतर्वाणिशिरोमणेरिह गुणाः के के न लोकोत्तराः ॥१७८
इति श्रीबोपदेवपंडितविरचिता हरिलीला समाप्ता ।

No. 448

न्यायसारः—माधवदेवः ।

आ°—नत्वा विश्वेश्वरं देवं गुरुं श्रीलक्ष्मणाभिधम् ।
द्रव्यादीनां पदार्थानां विवेकः क्रियतेऽधुना ॥ १ ॥

च°—इति धारासूरनिवासिलक्ष्मणदेवात्मजमाधवदेवविरचितो न्यायसारः समाप्तो ऽयम् ॥

श्रीमन्माधवदेव इत्यभिहितो ब्रह्मांडभांडोदरे
सूरिः सूर्यनिभः शरत्कुमुदिनीबंधुप्रभाधीरभूत् ।
तत्रद्राविडधीकृताखिलजगच्छ्रीमाधवः सूरिराट्
तंत्रार्थं निखिलं विचार्य विदधौ श्रीन्यायसारं सुधीः ॥१॥
गोदातीरविभूषण पृथुयशाः श्रीलक्ष्मणाख्यः सुरो
धारासूरपुरे स्थितोऽखिलजगद्वयोर्जुनानुमही ।
तत्सूनुस्त्रिपुरारिराजनगरे श्रीन्यायसाराभिध
मथ माधवदेवपंडित इमं शास्त्राकरोदाकरम् ॥ २ ॥

No. 481.

उक्तिरत्नाकरः—साधुसुन्दरः ।

आ०—स्मृत्वा श्रीभारतीं देवीं गुरुपादांश्च भक्तितः ।
उक्तीनां संग्रहं वक्ष्ये स्वान्ययोर्हितहेतवे ॥ १ ॥

च०—खरतरेअणुपाद्य[तरमतपायो]राशिवृद्धौ मृगांका
यत्तनपतिसभायां ख्यापिताईन्मताज्ञाः ।
प्रहतकुमतदर्पाः पाठकाः साधुकीर्त्ति-
प्रवरसदभिधानापिवासिंहा [नाःसिंहतुल्या] जयतु ॥
तेषां शास्त्रसहस्रसारविदुषां शिष्येण शिक्षाभृता
भक्तिस्थेन हि साधुसुंदर इति प्रख्यातनाम्ना मया ।
ग्रंथोयं विहितः कवीश्वरवनोवुद्धयोक्तिरत्नाकरः
स्वान्यानां हितहेतवे बुधजनैर्मान्यश्चिरं नंदतु ॥

इति श्रीउक्तिरत्नाकरः संपूर्णः ॥

No. 485.

कातन्त्रदोर्गसिंहीवृत्तिष्टीकासमेता ।

मू० आ०—राज्याभिषेके कनकाचलस्थः
सर्वांगदिव्याभरणाभिरामः ।
श्रियेऽस्तु वो मेरुशिरोवतंस-
कल्पद्रुकल्पः प्रथमो जिनेंद्रः ॥ १ ॥

देवदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शिनम् ।
कातंत्रस्य प्रवक्ष्यामि व्याख्यानं शार्ववर्मिकम् ॥ १ ॥

सिद्धो वर्णसमाम्नायः । सिद्धः खलु वर्णानां समाम्नायो वेदितव्यः । न पुनरन्यथोपदेष्टव्य इत्यर्थः । सिद्धशब्दोत्र नित्यार्थो निष्पन्नार्थः प्रसिद्धार्थो वा । यथा सिद्धमाकाशं सिद्धमन्नं कांपील्ये सिद्धो देवदत्त इति ॥

टी° आ°—ॐकारं बिंदुसंयुक्तं यं ध्यायंतीह योगिनः ।
कामदं मोक्षदं तस्मै ॐकाराय नमो नमः ॥ १ ॥
अविरलशब्दमयौघा प्रक्षालितसकलभूतलकलंका ।
मुनिभिरुपासिततीर्था सरस्वती हरतु दुरितं नः ॥ २ ॥
पट्टकं निश्चलं कृत्वा यथा मेरुं सुनिश्चलम् ।
स्वोपाध्यायं नमस्कृत्य ततो व्याख्यानमारभेत् ॥ ३ ॥
देवदेवं प्र° ४
प्रणम्य योगिभिर्ध्येयं जिनं सज्ज्ञानभास्करम् ।
शब्दशास्त्रप्रणेतारं वक्ष्ये मुग्धप्रबोधकम् ॥ १ ॥

दिवुच् क्रीडाजयेच्छापणिद्युतिस्तुतिकांतिगतिषु । दिव् दीव्यंति क्रीडति स्वर्गेऽप्सरोभिः सह विलसंतीति देवाः ।

मू° च°—दोवारिकः द्वौवा[द्वा]रपालिकः सौवरः [श्वः] एवमन्येऽप्यनुसर्त्तव्याः । इति दौर्गसिंह्यां वृत्तौ तद्धितप्रकरणं समाप्तम् ॥

टी° च°—द्वारे नियुक्तो दौवारिकः तेन दी° कण्प्र° पश्चात् अनति° द्वारादीनां चा(वा)पदाद्योरपि वृद्धिः । इति दौर्गसिंह्यां वृत्तौ तद्धितप्रकरणं द्वदकम् ॥ ॥

No. 486.

कातन्त्रशिक्षासंदोहः—वा—कलापव्याकरणसूत्राणि ।

आ°—उक्तानुक्तदुरुक्तानां चिंता यत्र प्रवर्त्तते ।
तच्छास्त्रं वार्त्तिकं प्राहुर्वार्त्तिकज्ञा विपश्चितः ॥ १ ॥

च°—कृताकृतप्रसंगि यल्लक्षणं तन्नित्यं लक्षणसन्निपाते तदनुपरोध्य कार्यमिति । कातंत्रे परिभाषासूत्रसंदोहः समाप्तः ॥

ॐ नमः पार्श्वनाथ ॥ अष्टौ स्थानानि वर्णानां...
हकारं पंचमैर्युक्तमंतस्थाभिश्च [मंतःस्थैश्चाभि]संयुतम् ।
उरस्यं तं विजानीयात्कंठ्यमाहुरसंयुतम् ॥ १ ॥

इति कातन्त्रे शिक्षासंदोहः समाप्तः ॥ इति कलापव्याकरणसूत्राणि संपूर्ण[र्णानि] ॥

No. 487.

कातन्त्रोत्तरं सिद्धानन्दापरनामकम्—विजयानन्दः ।

आ०—नाम्ना । वस्तुवाचीनीति । ननु किं भावरूपमथाभावरूपं यदि वोभयरूपमाहोस्विद्भावाभावविनिर्मुक्तं वस्त्विति । . . .

च०—अथः शिरसा वेदतिस्यं । अथ स्यन्द तिरस्यन्दि नमस्करोति पुंस्करोति च दृश्यते । योपचति तु नेद लक्षणम् । अन्वो भोजनमित्यादि ॥

इति विजयानन्दविरचिते कातन्त्रोत्तरे सिद्धानन्दापरनाम्नि समासप्रकरण समाप्तम् ॥ .

No 495

दशबलकारिका ।

आ०—ये धातव. संति गणांतरेषु वर्णार्थनिर्देशपदैरभिन्ना. ।
विभिन्नशब्दप्रतिपादनार्थं रूपाणि तेषां समुदाहरिष्ये ॥ १ ॥

च०—य' शक्ल शक्तौ कथितो दिवादौ
स तु प्रसिद्धः स्वरितानुबंधः ।
रूपद्वयं शक्यति शक्यते च
शक्नोति नद् यस्य तु शक्नुते न ॥ ३६ ॥

द्वात्रिंशता श्लोकनिबंधनेन
धातूनसौ स्वीकृतवान्महार्थी' ।
स व्यापकोथ सुतरां प्रसिद्धो
मलीतरो विंशतितुल्यभाग' ॥ ३७ ॥

दृष्टिस्ते विषमा तनो विरविता भूतिर्मुखे पंचता
पाणौ ब्रह्मशिरो गले च गरलं दोषाकरो मस्तके ।
एतेनैव परिच्छदेः पशुपते के त्वां नमस्कुर्वते
यद्येषा सुरवृंदवंदितपदा मौलौ न भागीरथी ॥ ३८ ॥

इति दशबलकारिका समाप्ता ॥ संवत् १७८३.

No. 500.

न्यायार्थमञ्जूषा—हेमहंसगणिः ।

आ०—ॐरूपाय नमः श्रीमद्धेमव्याकरणाय च ।
श्रीसोमसुंदरगुरूत्तंसाय च नमो नमः ॥ १ ॥

अथ ये तु शास्त्रे सूचिता लोकप्रसिद्धाश्च न्यायास्तदर्थं यत्नः क्रियते ।

स्वरूपं शब्दस्याऽशब्दसंज्ञा ॥१॥
सुसर्वार्धदिक्शब्देभ्यो जनपदस्य ॥२॥

च०—श्रीसूरीश्वरसोमसुंदरगुरोर्निश्शेषशिष्टाग्रणी-
र्गच्छेंद्रः प्रभुरत्नशेखरगुरुर्देदीप्यते सांप्रतम् ।
तच्छिष्याभमहेमहंसगणिना न्यायार्थमंजूषिका-
वक्षस्कार इहांतिमोऽम्बुधिमितः सन्न्यायरत्नैर्भृतः ॥४॥...
श्रीमच्चांद्रकुले पुराजनि जगच्चन्द्रो गुरुर्यस्तपा-
चार्यस्याभिमवाप तीव्रतपसा तस्यान्वये जायते ।
प्रौढश्रीनरदेवसुंदरगुरुस्तत्पट्टपूर्वाग्निरेः
शृंगे श्रीप्रभुसोमसुंदरगुरुर्भानुर्नवीनोऽभवत् ॥ ७ ॥

यतः ।

भानोर्भानुशतानि षोडश लसत्येकत्र मासयाश्विने
यच्छिष्यास्तु ततोऽधिका अपि मर्त्यसुद्योतयंते सदा ।

तस्याह चरणानुपासिषि सदा श्रीमत्तपागच्छप-
क्षोणीविश्रुतसोमसुंदरगुरोश्चारित्रिचूडामणे( ) ॥ ८ ॥

अपि च ।

मारिर्येन निवारिता सुरकृता ससृज्य शांतिस्तवं
स श्रीमान्मुनिसुंदराभिधगुरुर्दीक्षागुरुर्मेऽभवत् ।
यस्य श्यामसरस्वतीति बिरुदं विख्यातमुर्वीतले
गुर्वी श्रीजयचंद्रसूरिगुरुरप्याधात्प्रसत्तिं स मे ॥ ९ ॥
सांप्रतं तु जयति श्रीरत्नशेखरसूरयः ।
नानाग्रंथकृतस्तेपि पूर्वाचार्यानुकारिणः ॥ १० ॥
एतानाचार्यहर्यक्षान्प्रत्यक्षानिव गौतमान् ।
वीतमाय स्तुवे स्फीतश्रीतपागच्छनायकान् ॥ ११ ॥

किंच ।

हैमव्याकरणं महार्णवमिव व्यालोड्य मंजूषिका-
सपूर्तिप्रमितान्यऽमून्यधिजगत्सन्न्यायरत्नानि यत् ।
तत्सर्वं यदयाप्रबोधकणिकासिद्धौपधीजृंभितं
विद्यासिद्धमिमं हृदि प्रणिदधे चारित्ररत्नं गुरुम् ॥ १२ ॥
चिन्मयानां मयामीषामृषीणां सुप्रसादतः ।
हेमहंसाभिधानेन वाचनाचार्यतानुजा ॥ १३ ॥
श्रीमद्विक्रमवत्सरे तिथितिथौ१५१५शुक्लद्वितीयातिथौ
पूर्वाह्णे मृगलांछने मृगशिरःशृगामचग्गारिणि ।
शुक्रस्याहनि शुक्रमासि नगरे श्रीसागरेऽहम्मदा-
वादे निर्मितपूर्त्तिरेष जयताद्ग्रंथः सुधीवल्लभः ॥ १४ ॥

इति श्रीतपागच्छपुरंदरश्रीसोमसुंदरसूरिस्वदीक्षागुरुश्रीमुनिसुंदर-
सूरिश्रीजयचंद्रसूरिप्रमुखश्रीगुरुसांप्रतविजयमानश्रीगच्छनायकपरमगु

ग्श्रीरत्नशेखरसूरिचरणकमलसेविना महोपाध्यायश्रीचारित्ररत्नग-णिप्रसादप्राप्तविद्यालवेन वाचकश्रीहेमहंसगणिना स्वपरोपकाराय संवत् १५१५ वर्षे ज्येष्ठसुदि द्वितीयायां निर्मितेयं न्यायार्थमंजूषा-नाम्नी न्यायवृहद्वृत्तिश्चिरं नंदतात् ॥

.प्रत्यक्षरं गणनया ग्रंथेऽस्मिन्मानमागतम् ।
सहस्रत्रितयी पंचाशीतिः श्लोकाश्च साधिकाः ॥ १५ ॥

ग्रंथाग्रं श्लोकाः ३०८५ अक्षर २१ ॥ श्रीन्यायार्थमंजूषानाम्नी न्यायवृहद्वृत्तिः संपूर्णा । सूत्रसहितवृत्तिग्रंथाग्रं श्लोका ३१५४ ॥

No. 502.

परिभाषाभास्करः—अग्निहोत्री हरिभास्करः ।

आ०—आखण्डलादिसुरमण्डलमण्डनं त-
मुद्दण्डकोकविरहानलदण्डचण्डम् ।
ईडे ऽहमत्र बहुशोधितपद्मखण्डं
मार्त्तण्डमंधतमसं प्रति कालदण्डम् ॥ १ ॥
श्रीगुरून् पितरौ नत्वाऽग्निहोत्री भास्कराभिधः ।
भास्करं परिभाषाणां तनुते बालबुद्धये ॥ २ ॥
युक्तायुक्ताभिज्ञं वन्द्यं भूयो २ विद्वद्वृन्दम् ।
नामं नामं याचे मंदो मांद्यं चेदं शोध्यं सम्यक् ॥ ३ ॥
मङ्क्षी मङ्क्षीकया तुल्या खरैरिव खलैर्यदि ।
नादृतेयं कृतिस्तस्मादस्माकं हानिरस्ति का ॥ ४ ॥

च०—अव्यभिचारि सत्यम् । अत्रोत्तत्तिमत्स्वपि पदार्थेषु स-म्बन्धः संबंधं न व्यभिचरतीति तत उत्पन्नो भावप्रत्ययः ॥ क्रिया-संबंधेनाहादिषु सामान्यम् । इदं न भर्तृहरेर्वचनम् । यत्तु मथुरा-नाथभट्टाचार्या वदंति पाणिनिवचनमिदमिति तदतिरभसादिति ध्येयम् ।

केचित्तु व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिरित्यादि सर्वा परिभाषा व्याडिमुनिना रचिता इत्याहुः ॥

परिभाषाकमलिनीर्युक्तिरुग्भिर्विकाशयन् ।
भास्करः पण्डितालीनां स्वांतमानंदयत्वयम् ॥

इति श्रीमदग्निहोत्रिवंशावतंसहरिभट्टात्मजापाजिभट्टसुतापराभिधानहरिभास्करकृत. परिभाषाभास्कर. समाप्तिमगात् ॥१ ॥

No 530

लघुसारस्वतम्—कल्याणसरस्वती ।

आ°—मातरंपितरौ श्रीशौ नत्वा केन त्रिदं गुरुम् ।
लघुसारस्वतं कुर्वे श्रीकल्याणसरस्वती ॥ १ ॥

च°—आदेशाच्छ्रीसरस्वत्या गुरुपादानुवंदनात् ।
बालानां शीघ्रबोधाय कृतं सारस्वतं लघु ॥ १ ॥

इति श्रीलघुसारस्वतं सपूर्णम् ॥

No. 540.

सारस्वतटिप्पणम्—क्षेमेन्द्रसूरिः ।

आ°—ॐ नमः सरस्वत्यै ॥

तदर्थतत्त्वाभिनिविष्टबुद्धि-
र्गर्वप्रतिक्षेपकयुक्तिलेशैः ।
अल्पैः पदैर्व्याकरवाम कामं
सारस्वतं व्याकृतमन्यदीयैः ॥ १ ॥

प्रारिप्सितविघ्नसमाप्तिशिष्टाचारावनाभ्यां प्रणतेष्टदेवाः ।
श्रोतृप्रवृत्त्यै विषयादि तावदाचार्यधुर्या इह संगिरन्ते ॥ १ ॥

प्रणम्य° सारस्वतीं प्रक्रियामृजु कुर्वे इत्यन्वयः ।

च°—लोकाच्छेषस्य सिद्धिरिति सूत्रबलादस्माभिर्दिङ्मात्रमुक्तम् ।
स यतिः प्रक्रिया शुभामिति ऋजुमित्यर्थः ॥ छ

कृष्णा (भय) श्रीनरगोपसत्तिमवाप्य संमाममनिमकर्वः ।
क्षेमेंद्रद्यारिरिभिरन्नुः सारहतेे टिप्पणमभ्यधत्त ॥ १ ॥
व्याख्यागुणालरीक्षेत्र निरं नंदंतु ----------

No. 375.

परमार्थबोधः—मुकुन्दः ।

आ० ॥ ॐ नमः परमात्मने पुराणपुरुषोत्तमाय ॥
अगुणाय गुणाढ्याय स्वात्मनेऽनन्तरूपिणे ।
शुद्धाय स्वप्रकाशाय श्रीरामगुनये नमः ॥ १ ॥
निर्गुणस्याप्रमेयस्य शुद्धस्याप्यमलात्मनः ।
कथं सर्गादिकर्तृत्वं ब्रह्मणोऽप्युपपद्यते ॥ २ ॥

प०—इति मुकुंदमुनिना वेदांतविवेकविरचितं श्रीरामचंद्रनाथप्रसादेन माध्यंदिनीशाखायां परमार्थबोधपूर्वकांडं समाप्तम् ॥

No 661.

अलंकारमञ्जरी—निर्मलः ।

आ०—कपोललंबिरोलंबविंबकोलाहलाकुलम् ।
अंबालंबानुरागाध्यालंबि लंबोदराननम् ॥ १ ॥
शानुभिष्पंस्यलंकारानल्पेन श्रयणेन ये ।
कुर्वंतु कर्णयोरर्थैः सर्गालंकारमञ्जरीम् ॥ २ ॥

प०—अर्थालंकारजातं हि मुख्यमेतावदेव हि ।
अन्ये येकन्विरा: सर्वे विज्ञेयाः किनु तद्गताः ॥ ४३ ॥
कादयो यल्लभट्टस्य पुत्रेण निरमाप्यसौ ।
निर्मिता त्रिम्म[निर्म]लाख्येन स्याल्कारमंजरी ॥ ४४ ॥
॥ इत्यर्थालंकारमंजरी समाप्ता ॥

No. 676.

किरातकाव्यं सटीकम्-मू॰भारविः,टी॰मल्लादयः।

टी॰आ॰—नत्वा परं ज्योतिः शिवं गणेशं
वाणीं भवानीं च गुर्वङ्घ्रिपद्मम्।
आशापुरां स्वां कुलदेवतां च
मिल्लाख्यकाव्यस्य वृत्तिं रचिष्ये ॥ १ ॥
श्रीवच्छ[त्स]लः पुष्करवंशवर्यो
ज्योतिर्विदां सूनुः द्विजाग्रगण्यभूत् ॥
जयरामनामा तत्सूनुरासी-
त्तर्कादिविद्याकुशलोऽतिविद्वान् ॥ २ ॥
तदात्मजो राजसभासु मान्यः
पुराणविद्याविदक्षः शुकाह्वः।
कृतेय सुज्ञातनुजेन तस्य
मल्लाह्वयेनैव स्वबोधनाय ॥ ३ ॥
वृत्तयः प्रचुराः संति अस्यामे भारविकृतेः।
तथापि तन्यतेऽस्माभिर्नूतना बालबोधिनी ॥ ४ ॥
घंटापथमतं गृह्य स्वात्मबुद्ध्यनुसारतः।
श्रीमनोहरजित्तस्य गुरोः पुनरनुज्ञया ॥ ५ ॥
छंदसो लक्षणं नोक्तमलंकारस्य चात्र वै।
शुद्धार्थप्रकाशिनी चेयं ज्ञातव्या विबुधोत्तमैः ॥ ६ ॥

घ॰—इति श्रीकिरातार्जुनीये महाकाव्ये लक्ष्म्यंके श्रीभारविकृतौ तस्य व्याख्यायां बालबोधिनीसमाख्यायां अर्जुनसंवरप्रदानो नामाष्टादशः सर्गः समाप्तिमगाणीत् ॥

No. 698.

चिमनीचरितम्—नीलकण्ठः ।

आ०—आसीदासी[दि]र्वचनविषयः पश्यतामामनाव्वं [आननाब्जं]
सोदर्यो[सौंदर्यां]तःकरणमवनीकौतुकं काव्यतत्त्वम् ।
स्फूर्तेर्मूर्त्तिर्मदनमहिमा भारतीभागधेयं
क्रीडास्थानं रसिकमनसां श्रीदयादेवशर्मा ॥ १ ॥
चेतोवृंदान्यलहविरदीखानसीमंतिनीनां
यस्मिन्नमी शलभकुलवद्रेजिरे झंपपातान् ।
बिभ्राणो यः किमपि ललितं लोचनालिप्रमोजः
स्त्रीणामासीदयनिवलये मोहनो मोहिनीनाम् ॥ २ ॥
सोऽयं दैवादलहविरदीखाननामानमेत्य
म्लेच्छाधीशं प्रकटितगुणः स्त्रीचकारात्तवृत्तिम् ।
तत्राप्येषः स्मरसहचरे वर्त्तमानो वयस्य-
प्युत्सुको[उल्लिसक्तां]तःपुरमृगदृशां पाठनस्याधिकारी ॥३॥
का[का]तो विमः क्व च परिचयोंतःपुरस्त्रीषु योयं
नीरूपाणां गलितवयसां युक्त उक्तोऽभियुक्तैः ।
इत्यज्ञानादपरिगणयन्म्लेच्छराजोऽन्वजाना-
देतदर्थे पवितुमनिशं मानिकामां नताङ्गी(म्) ॥ ४ ॥

च०—रस एव स ईश्वरः श्रुता-
विति निर्णीतमतोऽभिधीयते ।
निमनीचरिते रसाश्रयं
वचनं चेभम[चेतन]मभमः भ्रमः ॥ १०२ ॥
रिक्तीकृते निजतया भवभूतिमुख्यै-
र्भिक्षाटनं कृतवता[तः] पुनरुञ्छवृत्त्या ।

क्षेत्रे यदत्र खननेन ममार्थलाभो
य कोऽप्यभूदिह महेशकृपैव हेतु ॥ १०३ ॥
शुक्लजनार्दनपुत्रो वच्छा[त्सा]रार्यस्य दौहित्र ।
पवितालङ्कृतशास्त्रो भर्तृश्रीमडनच्छात्र ॥ १०४ ॥
हीराभिधानपातिव्रतमहसि प्राप्तनिजन्मना[निजजन्मा] ।
कविनीलकण्ठशर्मा निरमाच्चिमनीचरित्रमिदम् ॥ १०५ ॥
महिस्मुनीद्रदु [महीमुनीद्र] मितेऽब्देऽतिक्रान्ते विक्रमादित्यात् ।
शिवरात्रौ शिवपदयोर्निजकृतिराधायि नीलकण्ठेन ॥१०६॥
इति श्रीनीलकण्ठकविकल्पित चिमनीचरित समाप्तम् ॥

No 711

नलोदयकाव्य सटीकम्—मू० रविदेव ।

टी० प्रज्ञाकरमिश्र ।

टी०आ०—कङ्कणफणिराजमणिं दीपधिया वदनमारुतैरसकृत् ।
निर्वापयति कुमारे सगिरिसुतो जयति सस्मित शभु ॥१
नलोदयस्य सहसा दुरूहस्य सुबोधिनीम ।
क्रियमाणस्य मे कुर्वन्नूपोऽस्तु शरण शिव ॥ २ ॥
तत्रभवान कालिदास प्रारिप्सितग्रथसमाप्तिप्रतिबधकविघ्नविघाताय
श्रीकृष्णस्मरणरूपमगलमादौ निबध्नाति । हृदयेति ॥
टी०च०—श्रीमिश्रानदकस्त्वासीन्महोपाध्यायलक्षित ।
पुण्यग्रामसभाजेता यद्वा वाणीमय सुधी ॥ १ ॥
वेदेनेव विधि कवि नयरतैस्तर्केण वाग्मपति
वेदान्तेन शिव मनुस्मतिगणैर्ज्योतिश्रयैर्भास्करम् ।
व्याकृत्येन फणाधर क्षितिधर नागाधिप छदसा
धर्मो यस्य विजितुमर्हति पर साख्येन चार्वाकपम् ॥२॥

तत्सूनुः सुकृती क्षितीश्वरकृपापात्रः सुहृत्पालको
नानाशास्त्ररतो महापदयुतोपाध्यायसंज्ञान्वितः ।
सत्तर्कायतकाननोद्यतचलद्वादींद्रदंतावल-
श्रेणीमर्दनचातुरीचणहरिर्विद्याकरो मैथिलः ॥ ३ ॥
तस्याग्रजोऽभूद्विबुधाग्रगंता प्रभाकरः सज्जनतापहर्ता ।
गुणालयश्रीशपदानुमंता शास्त्रेषु दक्षः कुधियां नियंता॥४॥
स्वल्पेन वयसा तेन कृता टीका सुबोधिनी ।
पूर्वाचार्यकृतीर्वीक्ष्य सुधियां पश्यतां मुदे ॥ ५ ॥
इति श्रीमैथिलप्रज्ञाकरमिश्रप्रणीतायां नलोदयटीकायां सुबोधिन्यां चतुर्थ उच्छ्वासः ॥ ४ ॥ समाप्तेयं सुबोधिनी टीका ॥

नलोदयकाव्यं सावचूरि–मू॰ रविदेवः ।

च॰–४४ ॥ इति नारायणसुतश्रीरविदेवविरचिते नलोदयकाव्ये चतुर्थोल्लासः समाप्तः ॥ ४ ॥

No. 715.

नेमिदूतकाव्यम्–विक्रमः ।

आ॰–प्राणित्राणप्रवणहृदयो बंधुवर्गं समग्रं
हित्वा भोगान्सह परिजनैरुग्रसेनात्मजां च ।
श्रीमान्नेमिर्विषयविमुखो मोक्षकामश्चकार
स्निग्धच्छायातरुषु वसतिं रामगिर्याश्रमेषु ॥ १ ॥
च॰–सद्भूतार्थं प्रवरकविना कालिदासेन काव्या-
न्त्यं पादं सुपदरचितान्मेघदूताद्गृहीत्वा ॥ २ ॥
श्रीमन्नेमेश्चरितविशदं सांगणस्यांगजन्मा
चक्रे काव्यं बुधजनमनःप्रीतये विक्रमाख्यः ॥ १२६ ॥
इति मेघदूतांत्यपादविरचितं नेमिदूताभिधानं काव्यं समाप्तम् ॥

No. 716.

नैषधस्य टीका—लक्ष्मणः।

आ०—सर्गस्थित्युदितं सुवर्णघटितप्रासादलंकारिता-
मापन्न कमनीयवृत्तरचितश्लोक प्रकाशाकृतिम्।
कल्पोद्बोधकृदन्वयांचितपदं सद्वर्णनीयस्थिति
श्रीवल्मीकभुवः प्रबधमिव तं श्रीरामभद्रं भजे ॥ १ ॥
श्रीपङ्क्तिरथपादाब्जरोलबीकृतविग्रहम्।
पितरं रामकृष्णाख्यं नौमि विद्याविशारदम् ॥ २ ॥
स्पर्धामभिनिवेशादुमया प्राप्तामुमासमाख्यां ताम्।
द्युनदीनिर्मलचित्तां मातरमेकां सतीं सदा वंदे ॥ ३ ॥
आ पूर्वाचलमा च पश्चिमगिरेरुर्वीभृतां शेखर-
प्रोताचिह्नितप्रांतमद्भुतवपुः श्रीलक्ष्मणामाचितम्।
वंदे विष्णुपदाश्रयं दिनकर स्वभ्रातरं सर्वदा
सत्कर्मप्रतिपादनार्थमुदितं प्रक्षिप्तदोषागमम् ॥ ४ ॥
गणेशाय नमस्कृत्य पितृभ्याममजन्मने।
करोमि नैषधव्याख्यामन्यादृष्टपथानुगाम् ॥ ५ ॥
सति यद्यपि सद्व्याख्या बुधाना नैषधे शतम्।
तथाप्यमुष्या वैदग्धीं केचिद्विज्ञातुमीशते ॥ ६ ॥

सर्गः १.

No 725.

पद्यतरंगिणी—सटीका—व्रजनाथ.।

आ०टी०—गुरुचरणसरोजद्वद्वमाधाय चित्ते
किमपि तदनुकपालम्धबुद्धिप्रभावः।

इह सुललितभव्यान्योक्तिपद्यानि सम्यक्
परिकलनरहस्यान्यर्थतः सूचयामि ॥ १ ॥

अ° मू°—खद्योतो द्योतते तावद्यावन्नोदयते शशी ।
उदिते तु सहस्रांशौ न खद्योतो न चंद्रमाः ॥ १ ॥

च° मू°—धन्यः स ते विधाता धन्यो वंशः स यत्र जातोसि ।
जीवयसि मूर्छितमपि न जगत्प्राणदानेन ॥ १०२ ॥

इति पद्यतरंगिण्यां व्रजनाथकृतश्लोकसंग्रहे द्वादशस्तरंगः ॥१२॥

च° टी°—यस्तीक्ष्णांशुकुले बभूव विमले श्रीमान्धराधीश्वरः
पृथ्वीराज इति प्रभावमहितः प्रत्यर्थिजेता रणे ।
श्रीकूर्मान्वयभूषणं नरहरिप्रेमैकपात्रं श्रियो-
लीलासद्म गुणैकधाम सकलक्षोणीशचूडामणिः ॥१॥

तद्वंशे सततावदातचरितः प्रौढप्रतापानल-
ज्वालाजालविदीपितारिनिवहः सच्छास्त्रनिष्णातधीः ।
देवब्राह्मणपूजकोऽतियशसा कुर्वन्सितं भूतलं
जातः श्रीजयसिंह इत्यभिधया ख्यातो धराधीश्वरः ॥ २ ॥

के नाभवन्नृपतयो बत विक्रमाद्याः
केनाप्यकारि नहि तेषु तुरंगमेधः ।
अस्मिन्युगे निखिलभूपतिसार्वभौम-
स्तद्यज्ञकृद्विजयते जयसिंह एकः ॥ ३ ॥

पारीक्षितोऽपि विदधे हयमेधमुच्चै-
स्तत्रापि दृश्यमयमुच्चमपूर्व्योऽपि ।
राजाधिराजजयसिंहनृपश्चकार
निर्विघ्नमेनमधुना भगवत्प्रसादात् ॥ ४ ॥

योऽदाद्दनीपककुलेषु सुवर्णपूगा-
नंभःकणानिव नभःस्थितवारिवाहः ।

वेदोदितेन विधिना हयमेधमुच्चै-
श्चक्रे तथा क्रतुशतानि महाधनानि ॥ ५ ॥
आसन् पूर्वं मानसिंहाद्यो ये
भास्वद्वंश्याः क्षोणिपालाः कियतः ।
चक्रुर्भूमिं भूमिपालान्वशे ते
श्रौते मार्गे नैव निष्ठामवापुः ॥ ६ ॥
राजाधिराजो जयसिंह एव
तद्वंशजः प्राक्तनपुण्यपुंजात् ।
संभावितो दक्षिणदिग्द्विजेंद्रैः
श्रद्धालुरासीच्छ्रुतिधर्म एव ॥ ७ ॥
पपाठ वेदं विदधेऽग्निहोत्रं
चकार यज्ञान्विविधान्सदैव ।
धनं ददौ ब्राह्मणपुंगवेभ्यो
ग्रामान् गजांश्चापि तुरंगमांश्च ॥ ८ ॥
बभौ स तस्य क्रतुराट् तदानीं
महेंद्रसस्पर्धिसमृद्धिभाज ।
अत्रागतश्चैत्र[च]कुलः स दैवा-
त्स्वर्णाधिपार्थोऽथ भविष्यदेव ॥ ९ ॥
वेदव्यासतनुः पुराणमनने तर्कागमे गौतमो
वेदांतार्थविवेचने जिमिसुतः काव्येषु काव्योऽपरः ।
शेषो व्याकरणे कलासु कुशलो गर्गस्तथा ज्यौतिषे
नानाशास्त्रविचक्षणो जयहरिः क्षोणीशमुख्योऽभवत् ॥ १० ॥
तस्मादजायत गुणैकनिधिर्वरेण्यो
विद्यानिधिर्विनयवारिधिरुद्धतारिः ।

श्रीमाधवो लसदुमाधवमाधवाब्ज-
योनिष्वभेदमतिरद्भुतदानशक्तिः ॥ ११ ॥

काष्ठं कल्पतरुः सुमेरुरचलश्चिंतामणिः प्रस्तरः
कामं कामगवी पशुः सुरपतिर्वृद्धभवा गोत्रभित् ॥
चंद्रो हंत कलंककीलिततनुः क्षारान्वितः सागर-
स्तेनायं जगतीनिरुपमतमः श्रीमाधवः क्ष्माधवः ॥१२॥

यश्चोर्वीतलसार्वभौममुकुटालंकारहीरायितः
स्फूर्जद्दिग्वयशःसुधांशुविसरद्रोचिश्छटाभासुरः ।
मध्याह्नार्ककरप्रकर्षविजयिप्रोद्यत्प्रतापोदयो
दानोद्रेकतिरस्कृतामरतरुस्वर्धेनुचिंतामणिः ॥ १३ ॥

मूर्त्तो धर्म उदेयिवान्किमथवा निष्पारिजातोऽभव-
त्स्वर्गः किं सकलः कलानिधिरगात्कर्णोऽवतीर्णः किमु ।
पार्थोऽयं किमुपागतः पृथुरथो पृथ्वीवियोगातुरो
यं वीक्ष्येति निरंतरं कविमुखादवैति वाग्वीचयः ॥१४॥

युधिष्ठिरो भीमसेनस्तथैव यशसार्जुनः ।
नकुलातिक्रमी भाति सहदेवोऽच्युतो रणे ॥ १५ ॥

यं प्रोद्दंडविलेशयेशविलसद्दोर्दंडचंडीभव-
कोदंडं रणमूर्ध्नि खंडपरशोराक्रम्य भासं स्थितम् ।
आलोक्यालसलोचनाः सरभसं नृत्यंति देवांगनाः
कंपंते हरयश्चलंति गिरयस्त्रस्यंति सर्वे रयः[र्वैऽरयः] ॥ १६ ।

यत्कीर्त्तिवितानमथिडत[मंडित]नवब्रह्मांडभांडोदरे
यस्मिन्भूमिपतौ प्रशासति भुवं सौभाग्यभव्यायुषि ।
चांचल्यं चपलासु चंद्रवदनानेत्रांचले तीक्ष्णता
चंद्रे लक्ष्म करमहः परिणये लोकेषु नैवाभवत् ॥ १७ ॥

आवासो निखिलपरां रणभुवि त्रासः प्रतिक्ष्माभृता-
मुल्लासः प्रतिभाजुषामतिमहान्व्यासः सभासंपदाम् ।
विन्यासः सुजनाशिषां प्रतिलवं रासः कुरंगीदृशां
विश्वासः प्रणयात्मनां[प्रात्मनां] विजयते श्रीमाधवः क्ष्माधवः १८
कवीश्वराणाममृत[मय] पंडितानां प्रकाशयन्ती विमलांतराणि ।
देशेष्वगम्येष्वपि संचरंती विभाति सिद्धेव यदीयकीर्त्तिः ॥१९॥
भूमंडले यद्यशसा विलिप्ते काका अभूवन्बकतुल्यभासः ।
किं चापगेऽज्ञायत गंगनैरगकर्पूरकस्तूरिकयोर्विभेदः ॥ २० ॥
उष्णत्वमुच्चैर्वदता कवीनां यस्य प्रतापे मतिमोह एव ।
यतो दधत्कज्जलमद्रिदर्या वसन्नकंपं न जहाति शत्रुः ॥ २१ ॥
येनार्थिसार्थार्थितपूरणार्थमर्थं [र्थि] जलं चोभयमाददाने ।
सुवर्णशैलांबुनिधिस्वरूपनाशप्रसंगाद्ययतुः प्रकंपम् ॥ २२ ॥
शौर्ये पार्थ इवापरो वितरणे देवद्रुमो वाङ्मय-
व्यापारे सुरराड्गुरुर्वसुमतीरक्षासु विश्वंभरः ।
धर्मे धर्मसुतः कवित्वकलने काव्यः प्रसादे शिवः
सोयं कूर्मकुलैकभूषणमणिर्जीयाच्चिरं माधवः ॥ २३ ॥
यस्याच्छाच्छप्रविततयशोगीतबद्धप्रबंध-
प्रक्षिप्तांतःकरणविवशीभूतभास्वत्तनूनाम् ।
क्रीडंतीनां वनभुवि गले गौरसीमंतिनीनां
गुंजाहारः समजनि जवात्कोपि मुक्ताच्छहारः ॥ २४ ॥
शिरःकुसुमभूषणीकृतकलानिधिस्तारका-
च्छलात्कलितमौक्तिकाभरणभासुरा सर्वतः ।
विभाति वसुधापतेर्गगनमंदिरे चंद्रिका-
प्रपुष्पललोचना विमलकीर्त्तिसीमंतिनी ॥ २५ ॥

कुंताभिप्रोतदंताधिकबलनिहतद्वेषिदंतावलौघ-
श्चितासंतानसंतापितरिपुवनिताभाग्यसौभाग्यहंता ।
श्रीरंता यस्य नित्यं निवसति विपदंताय हृत्कर्णिकायां
सोऽनंताधीश्वरोऽयं भवतु सुचिरं माधवः क्ष्माधवेशः ॥ २६ ॥
अस्मिन्भूवलये चिरस्य कति नो जाता धराधीश्वरा
येषां कीर्त्तिभरैरभूद्धवलितं भूमीतलं सर्वतः ।
यत्काचाभरणानि पंडितवधूस्तेषु [धूर्त्तेषु] मुक्ताफलं-
स्येतद्दानविधानकीर्त्तिरतुला यत्रैव दृष्टाद्भुता ॥ २७ ॥
यत्प्रतापोष्णकिरणप्रतप्तो विद्विषां गणः ।
शिशिरीकर्त्तुमात्मानमाश्रितः शिशिराचलम् ॥ २८ ॥
कुंदाभः स्वच्छचंद्रादपि समधिकभा वैरिवृंदावमंता-
मंदानंदानुभावो निजजनहृदयांभोजवृंदावनश्रीः ।
नित्यं यथारविंदासन [श्चारविंदासन]भुवनगतो
वाद्यवंदारुगीतः [वाद्यवृंदोरुगीतः]
स्वच्छंदं यस्य लोके विलसति नितरामद्भुतः कीर्तिपूरः ॥ २९ ॥
देवेंद्रद्विरदंति निर्झरसरित्पूरंति कुंदंत्ययो
मातंगद्विरदंति चापचमरीवालंति फेनंति च ।
देवाधीशहयंति केतकलसत्पुष्पंति सर्पाधिपं-
त्यृक्षंत्यद्रिकुलेश्वरंति च सुधासारंति दुग्धंति च ॥ ३० ॥
कर्पूरंति हरंति मौक्तिकलसद्धारंति हीरंत्ययो
कैलासंति विसंति मुग्धदशनज्योत्स्नंति हंसंति च ।
क्षीरोदंति हिमंति चंद्रकिरणग्रामंति रामंत्यपि
श्रीमन्माधवभूमहेंद्रमुकुटालंकारकीर्तिच्छटाः ॥ ३१ ॥
कालिंदीसलिलंति दुर्धरतमःपुंजंति मेघंत्य[मेघंत्य]यो
नीलांभोजकुलंति गाढमहारत्नंति भृंगंति च ।

काकोलंति पिकंति कज्जलमहाशैलति दंतावलं-
त्येवं यस्य च विद्विषामपयशस्तोमः कलंकंति च ॥ ३२ ॥
दानं दातुमिहोद्यतेत्र सततं यस्मिन्धराधीश्वरे
स्वर्णाद्रिर्निजदेहदारणभयात्त्रस्तः परं कंपते ।
देवाः स्वस्वनिवासनाशचकिताः शक्रादयो बिभ्यति
प्राज्यानंदसमुद्रसांद्रहृदया हृष्यंति चक्राह्वयाः ॥ ३३ ॥
अनुरक्तः सुहृद्वर्गो द्विषतो मलिनीकृताः ।
सितीकृतं जगत्सर्वं यदीययशसा भृशम् ॥ ३४ ॥
पूरयन्नर्थिनामर्थान्विबुधः परिपालयन् ।
विद्विषः संहरन्सर्वांश्चिरं जीयात्स भूपतिः ॥ ३५ ॥
तत्तुष्ट्यै व्रजनाथेन रम्या पद्यतरंगिणी ।
निबद्धा शोधनीयेयं सद्भिः सारानुरागिभिः॥ ३६ ॥
जयंति के वा न मनोज्ञरूपा वाङ्मदाद्याः खलपक्षिभूपाः ।
क्षीरांबुनोः सारविवेचने तु पुरस्क्रियते किल राजहंसाः ॥३७॥
नंदाभ्रगजशीतांशु१८०९मितेऽब्दे मासि पौषके ।
एकादश्यां रविदिने ग्रंथः संपूर्णतामगात् ॥
इति पद्यतरंगिण्यां नृपवंशवर्णनम् ॥

No. 742.

. महिम्नः स्तोत्रस्य टीका—श्रीकृष्णनृपः ।

आ°—अत्र तावत्कश्चित्पुष्पदंतनामा श्रीमन्महादेवस्य गणः ईश्वरपूजानिमित्तं कस्मिंश्चिदधिष्ठाने आकाशमार्गेणागत्य उद्यानोपवनवाटिकायाः सर्वपुष्पाण्याहार्यांतरिक्षेणैवागच्छति । तदनु दिनानुदिनमेवं पुष्पाण्याददानस्य कापि पदपद्धतिः केनापि महता यत्नेनापि न दृश्यते । ततश्च कस्यापि महात्मनः उपदेशेन पुष्पवाटिकायां सर्वत्र आरामिकैः

शिवनिर्माल्यमाकीर्यत। ततोस्य शिवनिर्माल्योल्लंघनदोषेण पुष्पाण्यादाय गच्छतो गतेर्भंगः संजातः। ततश्चारामपालकैर्दृष्टो गृहीतो निबद्धश्च। मारणाय सजातराजवाक्ये तेन राजपुरुषानित्यूचे। यदहं राजवाक्यादवश्यं व्यापादनीयः परं यदि भवंतो मां संस्नाप्य ईश्वरदर्शनं कारापयत। ततोहमीश्वरं संस्तूय परलोकं साधयामीत्युक्ते तैश्च राजपुरुषैस्तदनुष्ठितम्। तेनापि कृतस्नाने(न) ईश्वरपुरतः स्तुतिरियं हरिहरयोरभेदेनाकारि। ततश्च स्तुत्यंते तेषां राजपुरुषाणां पश्यतामप्याकाशमार्गेण हरिहरसकाशं संप्राप्तश्चेति किंवदंती श्रूयते। ततःप्रभृति सर्वोपि लोक इमां स्तुतिं सादरं सविशेषां पठत्येव। महिम्न इति ॥

ए॰—इति श्रीकृष्णनृपविरचिता महिम्नः टीका समाप्ता ॥

N. 743.

मुकुंदमहिमस्तवः—पुरुषोत्तमप्रसादः।

आ॰—श्रीमुकुंदं जगद्योनिं गोपीकांतं रमापतिम्।
ब्रह्मेशानादिभिर्ध्येयं शास्त्रयोनिं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
अनंततां श्रीभगवन्महिम्नो
यतः श्रुतिः प्राह ततो न कोपि।
कार्त्स्न्येन वेत्तुं वदितुं च शक्तो
मुकुंद तेऽहं नम एव कुर्वे ॥ २ ॥

ए॰—श्रीमन्मुकुंदमहिमस्तवमेतमर्थ्यं
यः कृष्णपादकमले यदि रागमिच्छन्।
नित्यं पठेत्प्रयतमानस आदरेण
स श्रीमुकुंदकरुणामृतभाजनं स्यात् ॥ १ ॥

इति श्रीमगद्वल्लभाचार्यनियमानंदसंतत्याभयेण श्रीपुरुषोत्तमप्रसादेन विरचितः श्रीमन्मुकुंदमहिमाख्यस्तवः समाप्तः।

N. 748.

मेघदूतटीका—श्रीवत्सव्यासः ।

आ०—उपास्महे गणेशं तं सर्वविघ्नोपशांतये ।
यस्य प्रसादात्प्राप्यंते महिमादिविभूतयः ॥ १ ॥
कश्चित्कांतेति ॥

प०—इति श्रीकालिदासकृतौ मेघदूतकाव्ये श्रीवत्सव्यासकृता शिशुहितैषिणी टीका समाप्ता ॥

N. 756.

रघुवंशटीका—उदयाकरपण्डितः ।

आ०—यस्य भृगावलिः कंठे वदनांभोजराजिते ।
भाति रुद्राक्षमालेव स वः पायाद्गणाधिपः ॥ १ ॥
कालिदासोक्तयः कुत्र व्याख्यातारो वयं क च ।
तदिदं मददीपेन नाट्यवेश्मप्रकाशनम् ॥ २ ॥
तथापि क्रियतेऽस्माभिः पंजिका रघुवर्णने ।
टीकाविरहखेदार्त्तसाधुसार्थप्रवर्त्तने ॥ ३ ॥...

इति श्रीरघुकाव्ये कालिदासकृतौ पंडितोदयाकरविरचितं रघुकाव्यस्य प्रथमसर्गस्य विवरणं समाप्तम् ॥ १ ॥...

अपूर्णा ।

No. 760.

रघुवंशार्थदीपिका—हरिदासमिश्रः ।

आ०—श्रीमन्मदनगोपालं नत्वा तत्त्वार्थदायकम् ।
सर्वविघ्नापहर्तारं दातारं सर्वसंपदाम् ॥ १ ॥
विष्णुदासतनूजेन हरिदासेन धीमता ।
विरच्यते यथाबुद्धि रघुकाव्यार्थदीपिका ॥ २ ॥

च°—इति श्रीमन्महोदारांत.करणमिश्रविष्णुदासात्मजहरिदासमिश्रकृतायां रघुकाव्यार्थप्रकाशिकायां दिलीपव्रतोपदेशो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

No. 764

रसप्रदीपः सटीकः—प्रभाकरः ।

आ°—स्वबिंबमंबाकुचकुंभबिंबे विलोकमानं प्रतिबिंबमानम् ।
प्रचंडशुंडां परितः क्षिपंतं हेरंबमालंबनमाश्रयामः ॥
कलयतु कल्याणचयं रघुकुलतिलकः कुलोपास्यः ।
यस्य प्रसादलेशात्कपिभिरकूपारलंघनं विहितम् ॥
ग्रंथांतराद्विशेषो यः स्यादस्मिन्नसौ तु गुणगृह्यैः ।
अवधार्यतां रसज्ञैरज्ञैरितरैर्नरैर्मम किम् ॥

इह तावत्काव्यस्यानेकप्रयोजकत्वेपि रससवेदनजन्यं सुखमेव मुख्यं प्रयोजनम् ॥

च°—विस्तरेण चेयं वृत्तिरस्माभिरलंकाररहस्ये प्रसाधितेत्युपरम्यत इति ॥

श्रीमत्पुरारिपुटभेदनवासपूतः
श्रीरामचंद्रपदसारसचंचरीकः ।
श्रीविश्वनाथविबुधप्रतिपन्नविद्यः
श्रीमान्प्रभाकर इम व्यतनोत्प्रबंधम् ॥ १ ॥

भवतु कृतिरियं विदेहपुत्री-
परिवृढपादपयोजयोर्मदीया ।
कठिनविपिनभूमिरेणुखंड-
क्षपणपटुः सरसामृतोर्मिधारः ॥ २ ॥

व्योमाकूपारभूमीशगणे(य)खरवत्सरे ।
एकोनविंशवर्षे वि[ण] प्रबंधोयं कृतो मया ॥
दोषापहारिरुचिरो विलोलरससंचितः कोपि ।
विलसतु रसप्रदीपो यावत्कल्पं जगद्धितये ॥

इति श्रीमदिंदुवृंदारकवृंदवंदनीयपादारविंदभूसुरपुरंदरगजमुहमशामहोपाध्यायभट्टमाधवतनुजनिप्रभाकरोचीते रसप्रदीपे व्यंजनानिरूपणो नाम तृतीयालोकः समाप्तः ॥ ॥

No. 784.

विदग्धमुखमण्डनं सटीकम्—मू० धर्मदासः। टी० दुर्गदासः।

टी०—आ०—विघ्नौघद्विपमर्मभेदनलसत्कंठीरवं मोल्लस-
द्विप्रेशांघ्रिसरोजयुग्ममरणं सौभाग्यसौरभ्यदम् ।
नक्षोभभ्रमणोत्सुकभ्रमरसद्वृंदोपगीतं मुहु-
र्वंदे युक्तिपरागराजितमतिप्राचुर्यकार्यन्वहम् ॥ १ ॥
नीरक्षीरविवेकिनः परममी हंसा जयंति क्षितौ[ता-]
याचामंति पयः पयः पुनिरिदं निंदंति नो निंदिताः ।
धिक् दुष्टान् परदोषदुष्टहृदयान् किंवाऽनया चिंतया
युक्तायुक्तविदस्त एव मम चेदालंबनं जामति ॥ २ ॥
कणादिशास्त्रार्थचणाः संति यद्यपि वादिनः ।
गुणं तथापि कवयो जानंति कविसत्कृते(:) ॥ ३ ॥
यो ऽर्थः कथितः प्रथितो गुरुभिः श्रीभट्टदेवचंद्राख्यैः ।
एतत्कवितं स्वशक्त्या विरचयितुं मे मनस्तमेवार्थम् ॥ ४ ॥
यद्यत्पदं स्थगयते स च धर्मदास-
स्तत्तन्न को(पि) कलयेदिति दुर्गदासः ।

श्रीवासुदेवतनयो विनयो तनोति
मुग्धां विदग्धमुखमंडनमव्यटीकाम् ॥ ९ ॥

मंथकृद्ग्रंयादाविह शिष्टाचारपालनार्थं प्रवचनं जानन्नेव वस्तु काव्यमुखं प्रस्तौति ॥ सूत्रं ॥ सिद्धौपधानि भव–

च॰–७७ इति च्युतदत्ताक्षरा जातिः ॥

इति दुर्गकाविकृतायां विदग्धमुखमंडनस्य टीकायाम् ।
वर्गोऽजनिष्ट चतुर्थः क्लिष्टपरिच्छेदवान् परिच्छेदः ॥ १ ॥
समाप्तेयं विदग्धमुखमंडनटीका ॥

No. 815.

साहित्यरत्नाकरः–धर्मसुधीः ।

आ॰–आलिंग्य गाढमुदरं पितुरर्धजाने-
त्सुत्संगवर्त्यवतु बालगजाननो वः ।
यत्कुंभयोर्गिरिसुताकुचपार्श्वभाजोः
स्तन्यं पिपासति गुहस्त्रिभिराननाब्जैः ॥ १ ॥
श्रेयो मे विदधातु शारदशशिश्रीभासुरा भासुरा-
हारासारनिरासकारिमधुरव्याहारिणी हारिणी ।
मुक्ताभूषणपोषणस्मितलवश्रीः साधुना साधुना
(ला)वण्येन निजेन निर्मितवती रंभारती भारती ॥ २ ॥
नमस्तमःकर्दमदुर्दमांबुधिप्रणष्टचेष्टाखिलजंतुसंततिम् ।
प्रसार्यमाणैः पटुदीधैरश्मिभिर्जगत्त्रयीमुद्धरते विवस्वते॥३॥
लक्ष्मीं वक्षसि तारहारवलये तस्याः प्रियं सोदरं
बिभ्रच्छुभ्रमणिं परं च नयने नाभौ च भद्रासनम् ।
ऊरुभ्रूगलनाभिरोमलतिकामिश्राणि पंचायुधा-
न्याश्लिष्यन् करपंकजैरवतु नः कश्चिन्महाकामुकः ॥ ४ ॥

अनंतमत्यंतविशुद्धविमहं
महश्चिदानंदमय निरामयम् ।
अशेषवेदांतविचिंत्यवैभव
प्रशस्तमस्ति प्रविभास्वरं स्वतः ॥ ५ ॥
तदव्ययं ज्योतिरनाद्यविद्यया
वृत रजःसत्त्वतमोगुणाद्यया ।
प्रजापतिश्रीपतिपार्वतीपति-
प्रपचरूपाणि मुहुः प्रपद्यते ॥ ६ ॥
तदेकदात्मन्यखिलं चराचरं
निधाय नारायणनामकं महः ।
फणींद्रपर्यंकजले पयोनिधौ
चिराय रेमे निजयोगनिद्रया ॥ ७ ॥
ततोऽस्य नाभीसरसः सरोरुहं
समुद्ययौ यस्य समस्तमंबरम् ।
वितन्वदिंदीवरशावविभ्रम
दलांतरालेषु चिरं व्यलीयत ॥ ८ ॥
ततस्ततस्तामरसात्समुद्यत-
श्चतुर्मुखस्तद्रजसेव राजसः ।
जगत्सिसृक्षुर्जगदीशशासना-
त्समाधिसपन्नमना मनागभूत् ॥ ९ ॥
असमात्समाधिसविधान्मनसस्तदीयात्
पुत्रा मरीचिपुलहप्रमुखाः प्रसूताः ।
यत्पुत्रपौत्रतदपत्यपरपराभि-
रापूरितोभवदजांडकटाहगर्भः ॥ १० ॥

तेष्वंगिरोमुनिवरादुदयं प्रपेदे
भास्वानिवोदयगिरेर्हरितो मुनींद्रः ।
दोषानुषंगरहितश्च नभोगमार्ग-
भ्रांतो निराकृततमाः शुचियोगदीप्तः ॥ ११ ॥
गोत्रे च तस्य समभूदभिजातवंशो
वाराणसीत्युपपदेन भुवि प्रसिद्धः ।
तत्राभवन्बुधवरास्त्रिपुरारिसोम-
यज्वादयः शुभवपुःश्रुतिशीलवृत्ताः ॥ १२ ॥
देवान् हविर्भिरतिथीनशनैश्च शिष्या-
न्विद्योपदेशविधया परितोषयद्भिः ।
वाराणसीविहितनित्यनिवासदीक्षै-
र्यैः पंडितैर्भरतखंडममंडि पुण्यैः ॥ १३ ॥
सर्वज्ञतः शमितकामरुषो गिरीशा-
च्छ्रीपार्वतीप्रियतमात्त्रिपुरारिनाम्नः ।
तस्माद्बुधाद्बहुमुखोद्गतवाग्विभूति-
र्धर्मादियस्समुदभून्महितः कुमारः ॥ १४ ॥
नागांबिकां शुभगुणां प्रतिगृह्य कन्या-
मेकां गृहाश्रमनिवासकृते चिरं यः ।
अन्यप्रतिमल्लभयो निगमागमानां
सत्संप्रदायमकरोद्रचनायखंडम् ॥ १५ ॥
शंभोर्यदीयशतरुद्रकृताभिषेक-
तोयैर्ललाटगतजाप[ताप]हृदैः कपर्दे ।
गंगात्मना परिणतैर्द्विरेवसिक्ता
नूनं जटागतिलता शशिपुष्पशोभा ॥ १६ ॥

य सप्तवारविहितैर्वर(दमसा)दा-
(त्प्रसाद)मत्रसुपुरश्चरणैर्महेशात् ।
आसन्नमाद्दरमगान्निजवश्यजात-
विच्छेदशून्यविमलाखिलशास्त्रबोधम् ॥ १७ ॥
विधिवदनुष्ठितकर्मा धर्माख्यस्सुधीस्स्फुरद्धर्मा ।
जनयाबभूव तनयान्नारायणपर्वतेशरामाख्यान् ॥ १८ ॥
पदक्रमपदाक्षरक्रमजटाक्रमारोहणा-
वरोहविषमक्रमाक्रममुखावधानाधुनिम् [नाध्वनि] ।
परिक्रमणचक्रवर्त्यभिधयाष्टदिमूढया
चचार बहुश क्षितौ द्विजरथेन नारायण ॥ १९ ॥
जित्वा रामावधानिप्रमुखमुखमरुद्वेगवद्वेदचर्चा-
गोष्टचा नारायणार्य· सदसि बुधशतै श्लाघ्यमानावदान ।
सतुष्टाद्धर्मभूपादलभत शिबिका चामरच्छत्रपूर्वं
गर्वाखर्वावधानीश्वरसरभघटागण्डभेरुण्डचिह्नम् ॥ २० ॥

तस्यानुज पर्वतनाथसूरि-
रासीदशेषागमपारदृश्वा ।
ऐकात्म्यलीलायितमादिमानां
षड्दर्शनीजन्मकृता मुनीनाम् ॥ २१ ॥

एक कोऽपि सुदर्शन भ्रमकर पाणौ ललाटे दधौ
कश्चित्कामविघातक पदतले कश्चिच्छिवक्षोभकम् ।
नि शेषभ्रमभञ्जिका शिवकरी कामप्रदा पर्वता-
धीशार्य समदर्शयद्रसनया षड्दर्शनीमद्भुतम् ॥ २२ ॥
यास्मिन्त्वश्रुतिशुद्धिविष्णुभजनाभीष्टार्थविश्राणनै-
स्तस्मिन्विस्मयमावहत्यहिपतौ नित्यैकता धारिता ।

द्वित्वं पुष्पवतोः कृशानुषु गतं त्रित्वं चतुष्ट्वं चिरा-
दुत्सन्नं सनकादिषु प्रशमितं पंचत्वमिंद्रद्रुषु ॥ २३ ॥
येन स्वैरमभाणि पाणिनिमतं प्राणादि काणादवाग्-
गुंफे स्पष्टमनष्टि भट्टगुरुवागुट्टंकितं कुट्टिमे ।
निःशंकं निरटंकि शांकरमतं चाक्षोदि चाक्षांघ्रिवाग्-
धन्यधन्युदलास्यखंडि निखिला पाखंडखंडाटवी ॥ २४ ॥
यो वादेन जनार्दनाह्वयबुधं मध्येविपश्चित्सभं
जित्वाऽविंदत वादिकेसरिपदं प्रौढं तदीयं स्वयम् ।
मायाधादिभयंकराख्यबिरुदादस्थूर्जितादर्जितां
किं चोदंचयति स्म कीर्तिमतुलां प्रख्यापयन्वैष्णवम् ॥ २५ ॥
आटोपोद्भटनाट्यधूर्जटिजटाकोटीरकोटीनट-
द्गंगातुंगतरंगरिंगणभरप्रस्पर्धिवाग्वैभवः ।
सोय (स्व)प्रतिभाद्पनिकषग्रमोद्दामपट्टदर्शनी-
रत्नस्रङ्मयकंधरो यदनुजो रामाह्वयः पंडितः ॥ २६ ॥
तस्मात्पर्वतनाथसूरिजलधेः श्रीपद्ममांबाविय-
द्गंगासंगजुषो लसद्गुणमणेर्लब्धोदयश्चंद्रवत् ।
सोयं धर्मसुधीर्गिरां विलसितैः कर्तुं रसालंक्रिया-
सत्फूर्तिं समुदंचयेयमधुना साहित्यरत्नाकरम् ॥ २७ ॥

प०—इति श्रीमत्त्रिभुवनपवित्रहरितगोत्रावतंसवाराणसीवंशपद्माकरभानुना पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीणश्रीमहोपाध्यायपर्वतनाथपंडितमलेश्वरसूर्यसूनुना श्रीपद्ममांबागर्भरत्नाकरपारिजातेन निर्मलाचारपूरितेन चतुर्दशविद्याख्यानसिद्धांतरहस्यनिशानवता श्रीधर्मसंख्यावता गिरान्ते श्रीमद्रघुकुलतिलकगुणगणमणिशाम्नि साहित्यरत्नाकरनामालंकारशास्त्रे रसनिरूपणं नाम दशमस्तरंगः ॥ १० ॥

आस्थामंदिरमिंदिराप्रणयिनो देवस्य रामात्मन-
स्त्वगत्तुङ्गतरङ्गरिंगणभरैरंगीकृताडंबरः ।
ताहृङ्निर्मलधर्मसूरिकविताकल्लोलिनीवेल्लनैः
पूर्णः कर्णमनोहरो विहरते साहित्यरत्नाकरः ॥ १ ॥
प्राचीनानुभवप्रवृद्धविहितग्रंथानुसंधायिना
सोयं साहसिकेन संप्रति मया नूत्नः प्रबंधः कृतः ।
कः स्तुष्येदमुनाधुनात्यसुलभो बोद्धा च निर्मत्सरः
सर्वज्ञो गतमत्सरोस्ति हि रमारामः स संतुष्यतु ॥ २ ॥
भो मातः कविते हितं मम वचः किंचित्समाकर्णय
श्रीमद्रामगुणस्तवामृतवतीं मर्त्यस्तुतिं मा कृथाः ।
कस्तूरीघनसारचंदनरसन्यासोत्सवास्वादवि-
त्को बीभीत्सवसासृपूयपिशितालेपाभिलाषी भवेत् ॥३॥
संजातो हरितान्वये महतपः [ऽमलतपाः] श्रीपर्वतेशः सुधीः
पण्णां दर्शनकारिणां सुमनसामैकात्म्यलीलाकृतिः ।
धर्माख्येन मनीषिणा विरचितस्तत्सूनुना तादृशा
सोयं यावदिलातलं विजयतां साहित्यरत्नाकरः ॥ ४ ॥

संपूर्णश्चायं ग्रंथः ॥

No. 838.

संगीतसारोद्धारः—कीकराजः ।

आ०—आनंदाब्धिमनेकजन्मसुकृतप्राप्यैकलभ्यं मुनि
प्रोद्यन्मानसराजहंसमनघं वैकुंठकंठीरवम् ।
ब्रह्मेंद्रादिसुरार्चितांघ्रियुगलं सद्भक्तिचिंतामणिं
नार्विदं कलवेणुवादनपरं दिव्यांगरागं भजे ॥ १ ॥

आसीदुद्यदुदारधीरचरितः श्रीमान्कपोलान्वये
साधु(ः) सज्जनसंज्ञकः कृतिजनप्रेद्दीयमानोदयः ।
उद्भूता विविधप्रदानजलधेरापूर्य भूमंडलं
प्राप्ता विष्णुपदं विभाति भुवने यत्कीर्तिभागीरथी ॥ २ ॥
तदात्मजनिरंजसा विबुधगीतकीर्त्तिः सदा
क्षितीश्वरगणार्चितो जगति कीकराजः कृती ।
परस्परजिगीपया वसति यत्र विद्याचय-
श्चतुर्भुजपरायणो जयति शारदानंदनः ॥ ३ ॥
यशोदयांकिततनुः सत्यासक्तमनाः सदा ।
सुदर्शनप्रियः कीकराजः कृष्णांशसंभवः ॥ ४ ॥
भरतकश्यपदत्तिलयाष्टिका-
र्जुनसमीरणतुंबुरुनारदाः ।
मुनिमतंगविशाखिलकंबलां
श्वतप[कंबलाश्वतर]कोहलराहलरावणाः ॥ ५ ॥
व्याख्यातारो भारतीये ये चान्ये लोल्लटादयः ।
अगाधबोधमंथेन तेषां मतपयोनिधिम् ॥ ६ ॥
सम्यगालोड्य कृतिना सज्जनानन्ददायिनी ।
कीकराजेन संगीतसारोद्धारो विधीयते ॥ ७ ॥

· च०—१७० इति श्रीश्रीमत्कपोलवंशावतंसमधुश्रीसज्जनात्मज-सकलविद्याविशारदमहनीयचरितमहायशश्शारदानंदकीकराजविरचिते संगीतसारोद्धारे नृत्यप्रकरणं सप्तमं समाप्तम् ॥

No. 869.

वृत्तरत्नाकरः सटीकः—मू०केदारभट्टः । टी०सुल्हणः ।

टी०भा०—श्रीकंठप्रभया युतं तनिरया प्रोद्भासितं गंगया
नानायत्नविराजितं शशिकलापीडोच्छ्र्यानंकृतम् ।

आर्यैर्पितमुपस्थिताखिलगणश्लक्ष्पूजितं सर्वदा
छंद शास्त्रमिनेश्वरस्य जयति त्रैलोक्यवंद्यं वपु ॥ १ ॥
कृष्णात्रेयस्य गोत्रे समजनि पुरा दाक्षिणात्यायणीयो
बेलादित्याभिधान· सुकविरभयद्भास्करस्तस्य सूनु· ।
तत्पुत्रः सुल्हणाख्यः सुललितपदा वृत्तरत्नाकरास्य·
छंदोवृत्ति स चक्रे सुकविहृदयानंदिनीनामधेयाम् ॥ २ ॥

च०—सद्वृत्तरत्नाकरनामधेयशास्त्रस्य वृत्तावधिकार एष· ।
प्रस्तारमुख्योत्र तु सुल्हणाख्यविनिर्मितायामजनिष्ट षष्ठ ॥१
प्रमादादौत्सुक्यात्क्वचिदनवबोधेन यदि वा
ममास्यां वृत्तौ (यत्) सहृदयजनाः कोमलमते· ।
अवद्य चेत्किंचिद्भवति भवतामंजलिरयं
प्रसाद कृत्वा तत्प्रगुणमतिभि शोध्यमखिलम् ॥ २ ॥
यावच्चद्रमसश्चलेन विलसद्दीपप्रदीपांचिते
रम्येऽनुक्षपमंतरिक्षफलके बध्नोत्सवं खेलति ।
तारासारदुरोदरेण निखिलं दिक्कामि(नीमडल)
जीयात्तावदियं मनोहरपदा वृत्तिः प्रसादात्सताम् ॥ ३ ॥

इति श्री०

No 887.

गणकमण्डनम्—नन्दिकेश्वरः ।

आ०—नत्वा दुर्गां गणेशं च श्रीमद्वेदागरायज· ।
नंदिकेश्वरसंज्ञोऽहं वक्ष्ये गणकमडनम् ॥ २ ॥

च०—श्रीमद्गुर्जरदेशेऽस्ति विप्रवृंदविभूषितम् ।
श्रीस्थलाख्यं पुरं रम्यं पुरुहूतपुरोपमम् ॥ १२ ॥

तत्राग्नीन्ध्रुतिशास्त्रज्ञो रत्नभट्टाह्वयो द्विजः ।
तज्जः श्रीतिगलाभट्टः सर्वविद्यामहोदधिः ॥ १३ ॥
तत्पुत्रोमालजित्संज्ञो वेदवेदांगपारगः ।
येन वेदांगरायेति प्राप्तं दिल्लीश्वरात्पदम् ॥ १४ ॥
पितृभक्तिरक्षणाजस्तत्तनुर्नंदिकेश्वरः ।
(सतां) प्रीत्यै व्यधाद्ग्रयममुं गणकमंडनम् ॥ १५ ॥
ज्योतिर्निबंधमखिलं च तथा मुहूर्त-
चिंतामणिं गणकभूषणरत्नमाला[ले] ।
ज्योतिर्विदाभरणसज्जनवल्लभाख्यै [ख्ये]
दृष्ट्वा त्रिविक्रमशतादि मयेदमुक्तम् ॥ १६ ॥

इति श्रीगणकमंडने गणितप्रकरणांतमष्टमोऽध्यायः ॥

इति पद्मवाक्यप्रमाणज्ञभट्टश्रीरत्ना तत्पुत्रभट्टतिगला तस्मात्प्रजा(त) वेदांगरायस्तत्पुत्रेण नंदिकेश्वरेण बालविनोदनाय गणकमंडनसंज्ञो ग्रंथो विरचितः संपूर्णतां प्राप्तः ॥

No. 889.

तेषां ये गौडदेशीया राजपुत्रा यशस्विनः ।
अजमेरपदं तैस्तु गृहीत पुण्यभूमिजम् ॥ ३ ॥
गौडा नृपेंद्रा द्विजदेवभक्ता अरातिचक्राक्रमणेऽतिदक्षाः ।
लोकानुरूपाः सुतरां सुरूपास्तुरंगहेमांबरकुंजराढ्याः ॥ ४ ॥
तत्रासीच्छ्रुतिशास्त्रमार्गनिपुणो धीरोतिशूरामणी-
र्यैशोजित्ति नृपोत्तमः सकलजिद्वीर्येण भूभृत्पतिः ।
गांभीर्येण सरित्पतिर्धनपतिर्लक्ष्म्या गुणैः स्वर्पतिः
कांत्या रात्रिपतिर्धिया दृढगतिः सद्विद्यया वाक्पतिः ॥५॥
तत्सूनुर्द्विजदेवभक्तनिरतो भूपानुकंपान्वितो
योगार्जीति नृपो वभूस्सुमतिमान् योगींद्रसेवापरः ।
शूरः साहसिको रणांगणरतो दानेतिदक्षः सदा
नूनं सर्वजनप्रियोऽतिचतुरः सौजन्यरत्नाकरः ॥ ६ ॥
तस्यात्मजो धर्मरतोतिवीरो
गोपालदासो नृपतेर्बभूव ।
दील्लीश्वरार्चेन च नामधेयं
माधातृराजेंद्र इति प्रलब्धम् ॥ ७ ॥
सोयं पंडितमंडितोतिनिपुणो देवद्विजार्चारतः
स्वाचारेण मुनीश्वरो गुणनिधिः कारुण्यधाराधरः ।
वेदाज्ञापरिपालको दृढमतिर्माधातृनामा नृपो
येनेद प्रकटीकृतं हरिपद श्रीकीर्तिवल्ल्याः फलम् ॥ ८ ॥
शिवेन सार्धं हि सदा यथेश्वरी
शुभावहा सिंधुसुता च विष्णुना ।
तथैव मांधातृनृपेण सत्कुला
सदा कुमारीत्यभिधा पतिव्रता ॥ ९ ॥

सा पट्टराज्ञी खलु षट् तनूजान्
सौभाग्यसिंधून् सुषुवे च तस्मात् ।
स्वशक्तिसंपन्नमहाप्रभावान्
प्रायः पुमर्थानिव मूर्त्तिभाजः ॥ १० ॥

तत्रात्मजो ज्येष्ठतमोऽतिशूरो
दाक्षिण्यसिंधुर्गुरुदेवभक्तः ।
अखर्वगर्वः परगर्वहंता
विष्णुप्रियोऽभूद्बलिरामनामा ॥ ११ ॥

तस्माल्लघुः सत्यपरः सहिष्णुः
पदाभिषिक्तो नृपतिर्वदान्यः ।
राजात्मजश्रीरमणीसुखाढ्यः
स्याद्राजते विठ्ठलदासभूपः ॥ १२ ॥

द्विजहरिहरभक्तो युद्धकार्यैतिशक्तो
धनगजहययुक्तो विठ्ठलेशाल्लघुर्यः ।
ननु गिरिधरदासो भूमिपः सत्यवक्ता
परिजनसुखतुष्टः शोभते चातिहृष्टः ॥ १३ ॥

वैरिवर्गविजयस्ततो लघुः
ख्यातिमान् विजयरामसंज्ञिकः ।
वंदिवृंदधनदो विराजते
संकटेपि न च खेदमेत्यसौ ॥ १४ ॥

सत्कर्मधर्मनिरतोऽनितरां प्रवीण-
स्तस्माल्लघुः सकलसौख्ययुतो वदान्यः ।
सत्यप्रियः स च मनोहरदासभूपः
संशोभते सकलविखनु धर्मरूपः ॥ १५ ॥

तस्माद्गरीयान् द्विजदेवभक्त.
प्रद्युम्नसंज्ञो नृपति॰ सुरूपः ।
सौख्यान्वितः सर्वजनप्रियोऽसौ
स्याद्राजमानेन विराजमान॰ ॥ १६ ॥

श्रीमन्मांधातृभूपात्सकलगुणयुताश्चान्यदारोद्भवा ये
पुत्रास्तेषां मुकुंदो गुरुरतिनिपुण श्रीमुरारिस्ततोऽन्य॰ ।
स्तदन्यो[तस्मादन्यो]विहारी धनजनसहितो रामसिंहस्ततः स्या-
न्नून श्रीभावसिंहस्तदनु दृढतरो विष्णुसेनापरश्च ॥ १७ ॥

देवर्षिभक्तो ह्य[र]गञ्जेडरामो
भीष्मस्ततो भीष्मपराक्रमः सः ।
श्रीवीरभद्रोऽतितरां हि वीर-
श्चाष्टौ सुताश्चेत्र मतिप्रगल्भाः ॥ १८ ॥

शूरोऽतिधीरः सुतरां वदान्यो
धर्मप्रिय. श्रीबलिरामसूनु॰ ।
श्रीमद्रमोमाचरणेषु रक्तो
जीयात्सदासौ शिवरामनामा ॥ १९ ॥

जातः श्रीविट्ठलेंद्रो नरपतिविदितश्चानिरुद्धाभिधानः
शूरो येनातिवीर्यं स्वभुजबलवशात्सनिरुद्ध रिपूणाम् ।
तद्वचान्योऽर्जुनाख्यो विजितरतिपतिर्देहकान्त्यातिधीरो
दाने. श्रीकर्णतुल्योऽर्जुनसमबलवान्निर्मलः स्याद्यशोभि ॥२०॥

सुकृतकृत्परतापहरो लघु-
र्हरियशाख्य इति प्रबलस्तत. ।
तदनु धीरतरो ननु भीमजि-
त्सुजनपूजनशुद्धतनु सदा ॥ २१ ॥

जातः शिवप्रसादेन श्रीमद्गिरिधरेश्वरात् ।
धर्मकर्मान्वितः शूरः पुत्रो हरिजनाह्वयः ॥ २२ ॥
श्रीमन्मुकुंदजो भाति ज्यायानुदयभानुकः ।
कनिष्ठो हरिभानुश्च कुलोद्योतकरौ च तौ ॥ २३ ॥

अन्येपि मांधातृनृपस्य वंशे
पुत्राः प्रपौत्रा बहुशश्च शूराः ।
धर्मप्रियाः संति चिरायुषस्ते
भूयासुरित्थं खलु भाविनश्च ॥ २४ ॥

यद्दोर्दंडयुक्तोऽरिकुलगजघटाकुंभभित्खड्गभागः
पीत्वा रक्तं समंताद्वमति बहुतरं कीर्तिकर्पूरमेव ।
तस्य श्रीगौडभूपप्रबलगिरिधरस्याज्ञया चारु कुर्वे
मथ सत्संहिताभिः कलितगिरिधरानंदनामानमिदम् ॥ २५ ॥

इति श्री० श्रीमद्गिरिधरानंदे नानामुनिमतान्विते ।
कुलवर्णनसंज्ञोयमध्यायः प्रथमोभवत् ॥ १ ॥

च०—७१ ॥ इति संक्षेपेण श्रीजातकम् ॥

आसीद्गुर्जरदेशमंडलमणिः श्रीवत्सगोत्रोद्भवः
श्रौतस्मार्तविचारसारचतुरस्त्वौदीच्यचूडामणिः ।
वेदाताखिलशास्त्रवासरमणिः श्रीश्रीस्थलाख्ये पुरे
रत्नाभट्ट इति प्रसिद्धमहिमा सद्धर्मरत्नामणिः ॥ ७२ ॥

तत्तनुः कविताल्तासुरतरुः साहित्यवारांनिधि-
र्मीमांसाप्रखरार्थपंकजवने भासांनिधिः प्रोद्गतः ।
भट्ट श्रीतिगलाभिधो गुणनिधिः श्रीयज्ञविद्यायुतः
स्वच्छाचारकुमुद्वनीतकिरणः प्रानां विधाने विधिः ॥ ७३ ॥

तत्पुत्रः क्षत्रवंशाखिलनृपनिवहाभ्यर्चितः स्वच्छपादो
नाम श्रीमालजीति स्फुरदखिलगुण भट्टवार्या प्रवर्या- ।

य दिल्लीनायकोऽयं व्यरचत विबुधोद्दामवेदांगरायं
सोय गौडेंद्रभूपप्रवरगिरिधरस्याश्रयामुं चकार ॥ ७४ ॥
वृद्धा ये लघवो हि यत्र निपुणास्तान्याचिम नत्वादरात्
क्षन्तव्य मम तैर्मया यदधुना न्यूनाधिकं कीर्त्तितम् ।
नानानन्दभरैः सुकाव्यकुशलैः सुज्ञैर्गुणज्ञैर्धिया
यत्किंचिद्भ्रमतस्तथात्र पतितं शोध्यं महद्भिस्तु तत् ॥ ७५ ॥
इति॰ श्रीमद्गिरिधरानन्दे नानाशुनिमित्तान्विते ।
जातकाद्योयमध्यायो मथोऽपि पूर्णतां गतः ॥

No. 917.

तजिककौस्तुभ —बालकृष्णः ।

आ॰—ध्यात्वा तत्पदपद्ममदनिभं विन्ध्याद्रिसंस्थ महो
यत्रासीत्सकलागमार्थकलनः श्रीरामजित्पण्डितः ।
तद्वंशोद्भवभट्टयादवसुतः श्रीबालकृष्णाभिधः
कुर्वे ताजिककौस्तुभं सुललितं विद्वद्वृदाभूषणम् ॥ १ ॥
सत्ये विधिः शास्त्रमधात्र(वे) मुधा
त्रेतायुगे यन्मुनिबादरायणः ।
यद्वापरे गर्गकृतं यथाऽभव-
त्तिष्ये तथा ताजिकशास्त्रजं फलम् ॥ २ ॥
च॰—या ताप्युत्तरतीरसश्रयवती ख्याता प्रकाशा पुरी
यत्रासीदिह याज्ञवल्क्यतिलकः श्रीरामजित्पण्डितः ।
षट्शास्त्राध्ययनाधिराट् समभवन्नारायणस्तत्सुत-
स्तत्सूनुर्नयवेदवित्समभवद्यो रामकृष्णाभिधः ॥ १९ ॥
तदंगजो यादवभट्टनामा
नानागमार्थाकलितो बभूव ।

साहित्यपीयूषसुपोषितांग-
श्रितप्रकाशो जगति प्रसिद्धः ॥ १६ ॥

इह यादवभट्टजातजन्मा
कृतजवूसर आलयस्ततान ।
स हि ताजिककौस्तुभाभिधानं
कमनीयं भुवि बालकृष्णभट्टः ॥ १७ ॥

श्रीनारायणशंकरस्तवनके स्तोत्रं शिवायास्ततो
यंत्रोद्धारयुतं महागणपतेः स्तोत्रं त्रिवेण्यास्ततः ।
योगिन्यष्टदशाक्रमथ तरणेः संक्रांतिजो निर्णयः
पद्या यस्य विराजते कृतिरियं पाडित्यचिंतामणिः ॥ १८ ॥

एनं नरस्ताजिककौस्तुभं यः
कंठे विदध्यात्स मनीषिमान्यः ।
सर्वसहामंडलमंडनाय
भवेन्नरेशाश्मगजाश्ववित्तः ॥ १९ ॥

नात्यर्थ्यते चंद्रिकायां चकोरा-
श्चंद्रेणायो कल्पपुष्पैर्न भृंगाः ।
तद्वस्त्यादस्मिन्गुणोत्कर्षलेशः
कश्चिन्नूनं पंडिताः संतु सक्ताः ॥ २० ॥

यादृशो मम मतेः परिपाक-
स्तन्निदानवशतोऽयमकारि ।
शोधनं त्विह बुधा यदशुद्धं
प्रार्थनां सफलयंतु ममेनाम् ॥ २१ ॥

इति श्रीमद्भट्टयादवात्मजबालकृष्णभट्टविरचितस्ताजिककौस्तुभः समाप्तिमगमत् ॥

No. 939.

प्रश्नरत्नम्—नन्दराममिश्रः ।

आ°—यमक्षरं ब्रह्म वदंति विज्ञा
सिद्धास्तुरीयं यमकर्तृ सांख्याः ।
तं सत्यमानंदनिधिं स्मरामि
श्रीनंदसूनुं श्रुतिभिर्विमृग्यम् ॥ १ ॥
ज्योतिःशास्त्रे पंच शाखाप्रतानाः
सत्यस्तेषां यश्चमत्कारकारी ।
श्रीरुद्रोक्तः केरलिस्त तु सम्यक्
जानातीशस्तत्प्रसादाज्जनोऽन्यः ॥ २ ॥
ज्ञात्वा किंचित्तत्र कुर्वे प्रबंधं
श्रीगोपालप्रेरणात्प्रश्नरत्नम् ।
स्वर्णैर्वृत्तैर्भातु कंठे बुधानां
नित्यं भूमीपालविद्वत्सभासु ॥ ३ ॥
यद्यपि बहुप्रबंधाः शुक्लपटैः पंडितंमन्यैः ।
रचितास्ते न हि रम्या अतो मयाय समासतः क्रियते ॥ ४ ॥
श्रीमच्छिवेनोक्तमिदं रहस्यं तत्त्वं परं ये श्रुतितत्त्वहीनाः ।
बौद्धादयो वा यवनादयो वा तेभ्यो न दद्याद्यदि धर्मकामः ॥५॥
च°—सिद्धाष्टचन्द्रवर्षेऽश्वियुजः सितपक्षसप्तमगम् ।
पूर्त्तिमगाद्ग्रंथोऽयं पूगाब्धिद्विपमितैर्वृत्तैः ॥ ५४८ ॥
इति मिश्रनंदरामकृतं केरलिशास्त्रे प्रश्नरत्नं नाम समाप्तम् ।

No. 945.

प्रश्नसुधाकरः—लालमणिः ।

आ°—सिंदूरारक्तशुंडं सकलबुधजनानन्दकन्दे प्रचण्डे
माद्यन्मातङ्गवक्त्रं प्रकटकटलसद्दानपूराभिरामम् ।

कामं भृंगांगनाभिर्विरचितसरसोद्गीतसंशोभिगंडं
प्रत्यूहध्वांतधारातरुणिमतरणिं वक्रतुंडं नमामि ॥ १ ॥
ज्ञानप्रदीपादथ प्रश्नदीपात्संवित्प्रकाशादथ विष्णुतन्त्रात् ।
आदाय सारं मिहिरादिशास्त्राद्ब्रवीम्यहं प्रश्नसुधाकराख्यम् ॥ २ ॥

न॰—मज्जद्गीर्वाणकन्याकुचकलशतटापातसंचूर्णितांभाः
संभोगासक्तरंभाद्यमरपुरवधूनव्यजंभारिकर्त्री ।
प्रौढाहंभावभाजामपि सकलनृणां हंत दंभादिशत्रु-
च्छेदस्वच्छांबुपूरा विलसति भुवने सा त्रिवेणीकृपाणी ॥ २८ ॥
यत्संपर्कात्प्रयागः समजनि सहसा तीर्थराजाभिधानो
यस्मिन्पद्मासनोपि प्रतिदिनमकरोदश्वमेधीयदीक्षाम् ।
यस्मिन्न्यग्रोधवृक्षः प्रलयजलनिधिस्थायिशय्या मुरारे-
र्वेदो यस्यैव गाथां प्रथयति सहसा मुक्तितात्पर्यवक्त्रीम् ॥ २९ ॥
तस्मात्तीर्थाधिराजात्सकलवसुमतीस्वर्गसोपानमार्गा-
द्याम्ये भागेऽस्य विंध्याभिधधरणिधरादुत्तरस्मिन्प्रदेशे ।
आस्तेऽलर्काभिधानं नगरमतिलसत्सूर्यकन्यासमीर-
स्फारोन्मीलद्विलासं सकलवसुमतीमंडनीभूतलोकम् ॥ ३० ॥
ज्योतिर्विद्याविलासप्रणयपटुमतिर्भूमिदेवावतंस-
स्तत्राभूत्कोपि तत्त्वं समधिगतमयो येन वाग्देवतायाः ।
गंगारामाभिधानः सकलनृपसभामौलिमंदारवल्ली-
मालानिर्यन्मरंदव्यतिकररचितापूर्वपद्यादिपूजः ॥ ३१ ॥
क्षीराम्भोधेः कलावानिव विमलयशाः प्रादुरासीत्तदीयः
सूनुः सर्वानवद्याकृतिरचितजगद्रामनामा मनीषी ।
यस्य स्फारैश्चरित्रैरिदमजनि जगत्कौतुकोत्तानिताक्षं
यद्वाना पूर्णकामाः कथमिव कथयंत्वर्थिनः काकुवानम् ॥ ३२ ॥

कृष्णाराधनलब्धबुद्धिविभवप्रख्यातकीर्तिः सुधीः
श्रीमल्लालमणिर्बभूव तनयस्तेनापि कौतूहलात् ।
यत्प्राचां वचनप्रपंचरचनामालंब्य भव्योक्तिभिः
प्रश्नग्रंथविदां मुदे विरचितः श्रीप्रश्नसौधाकरः ॥ २३ ॥

इति श्रीज्योतिर्विज्जगद्रामात्मजज्योतिर्विल्लालमणिकृते प्रश्नसुधाकरे उत्पाताध्यायः संपूर्णः ।

No. 974.

यन्त्रचिन्तामणिः—चक्रधरः ।

आ°—नत्वा भवानीं प्रमथाधिनाथं रविं गुरोरंघ्रयरविंदयुग्मम् ।
यंत्रं च वक्ष्ये गणितानपेक्षं यथाशुबोधः समयादिकानाम् ॥१॥

च°—आसीदमजराजवंदितपदः श्रीवामनो विश्रुतो
ज्योतिःशास्त्रमहार्णवामृतकरः तत्सूक्तिरत्नाकरः ।
तत्सूनुः क्षितिपालमौलिविलसद्रत्नं महज्ञामणी-
श्चक्रे चक्रधरः कृती सविवृति सद्यंत्रचिंतामणिम् ॥ २६ ॥

इति यंत्रचिंतामणौ प्रकीर्णाधिकारश्चतुर्थः॥ ४ ॥

No. 975.

यन्त्रप्रकाशः सटीकः—मू० टी० रामचन्द्रः ।

आ°—शंभोः पदांभोजयुगं प्रणम्य
स्पष्टार्थतां गूढपदानि नेतुम् ।
यंत्रप्रकाशस्य निजाहितस्य
करोति टीकां कविरामचंद्रः ॥ १ ॥

विघ्नोपशमनाय विघ्नराजं प्रणमति ।
व्याकोशनाय मतिकैरवकोरकाणां
विघ्नांधकारपटलीदलनाय पुंसाम् ।

नानामनोरथचकोरकुलस्य पूर्ण

विभ्रज्जयत्यमृतरश्मिकलां गणेशः॥ १ ॥

स्याकोशनाय फुल्लत्वकरणाय कैरवं कुमुदं...

अथ स्वेष्टदेवते उमामहेशौ सकलवांछितार्थसिद्धये प्रणमति ।
संशाप्यानुः[शु] प्रणतमनुजामामितो[अनुजाभ्यामितो] माभितः श्री-
वाग्देवीभ्यां कनकरजताभासिनीभ्यामिनीव ।

स्वैरांगाभांकितमनलजाशर्वयोः पादपद्म-
द्वंद्वं वन्दे मिलितवपुषोऽर्धपर्कद्वाभकांत्योः ॥ २ ॥...

अथ सतो विज्ञापयन्नसतां चेहानधिकार एवेत्यधिक्षेपमाह ।

सद्भिः सृजद्भिरसतोपि च सत्त्वमस्म-
त्सप्रार्थनेन कृतिराद्रियतामियं नः ।
किं दुर्जनान्प्रति वदामि सुदुर्लभैव
स्वप्नेपि येषु सदसत्त्वविवेकवार्त्ता ॥ ७ ॥

अथ सदसद्विलक्षणानामज्ञानां शिक्षामाह ॥

अज्ञैर्ज्ञातु सद्रहस्यमप्संगाच्छीततां मनाक् ।
ज्ञात्वोरःसु निरात्सद्भिः संसृज्यं प्रियमिच्छुभिः ॥ ८ ॥

प्रियं हितमिच्छुभिरज्ञैः प्रयत्य रहस्यमन्यद्वा रहस्यं विज्ञातु सद्भिः संसृज्यं सद्भिः सह संसर्गः कार्यः । संसृज्यमिति 'ऋदुपधाच्चाकृपि चृतेरिति क्यप्' । किं कृत्वाप्संगाच्छीततां मनागुरःसु ज्ञात्वा जलसंसर्गाच्छैत्य भवतीत्येवं किंचित् हृदये विचार्य तद्दृष्टांतवशात्संसर्गात्सत्त्वं भविष्यतीति सत्संगे यत्नः कार्यः । "शीततां मनागिति पदांतस्येति परसवर्णाभावपक्षे रूपम् । 'उरःसु इति' वा शरीति विसर्जनीयपक्षे रूपम्" । तेनात्र श्लोकस्य प्रथमपादाद्याक्षरेण द्वितीयपादद्वितीयाक्षरेण तृतीयपादतृतीयाक्षरेण चतुर्थपादस्य चतुर्थाक्षरेण पुनः पंचमाक्षरेण पुनस्तृतीयपष्ठाक्षरेण पुनर्द्वितीयपादसप्तमाक्षरेण पुनराद्यपादाष्टमाक्षरेण आत्मनो विशिष्ट नामोक्तम् । पष्ठी च तस्येव कृतिरिति शेषाभिप्रायेण तस्य प्रयोपनिबद्ध रहस्य वा विज्ञातुमज्ञैः सद्भिः संसृज्यमिति सबंधाभिप्रायेणोक्ता ॥

च०—वत्सस्यास्ते महर्षेः प्रयततरकुले सर्ववि(द्यावि)दग्धः
सद्बुद्धिः शैवदासीर्बुधनलिनरविर्वीक्षितः सूर्यदासः ।
तत्सूनू रामचन्द्रो गुरुगुरुकृपयाध्यायमेत तु पष्ठ
वैशालाक्षेय आधाद्धहलकुतुककृच्चानुयत्नप्रकाशे ॥ ७२ ॥

सावित्री शिशुनैव यश्चिरमभूद्याता मया भक्तितः
काश्यां स्पर्शमदाच्च कश्चन मुरो यच्छ्रीभवान्याः पुरः ।
शैशवेऽपि न पर्यचाययदलं यद्दीक्षया श्रीगुरु-
स्तत्तद्विभवतो ममामलमतौ श्रीभारती भासते ॥ ७४ ॥
मीमांसाद्वयमूलया फणिपतिप्रोद्गीतभाष्यामृता-
साराभ्युक्षितपाणिनीयधरणौ साहित्यबीजोत्थया ।
सांख्यन्यायपुराणपक्षवितया श्रीरामधीर्धीवुधा [धीत्रियया]
वेदांगादिफलैः सदुक्तिकुसुमैः को वा न संतोष्यते ॥ ७५ ॥

इति श्रीमहेश्वराचार्यश्रीरामचन्द्रविरचितायां स्वविरचितयन्त्रप्रकाशटीकायां कुतूहलयन्त्रप्रकाशनो नाम षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥

No 984.

राजविजय—रणहस्ती ।

आ॰—वरदपाशरदांकुशविस्फु-
रकरनतास्यसरोरुहभास्करः ।
दिशतु नः श्रियमुग्रदासन
शशिकलांकितमौलिरिभाननः ॥ १ ॥
यत्पादपंकजयुगप्रणतिप्रसादा-
त्सद्यस्तिरस्कृतबृहस्पतिवाग्विलासः ।
मूकानेऽपि चतुरा विकसंति वाचो
वन्दे गिरीशदयितां जगदम्बिकां ताम् ॥ २ ॥
बालं कुमार परिहृत्य येन
भानुं गुणानं च विलोक्य सद्यः ।
अगौ पुरामेकशरेण भिन्ना
वन्दे गुरुं सत्वरगीभरं तम् ॥ ३ ॥

No. 1026

हिल्लाजव्याख्या—रामेश्वरः ।

आ० रामो भैरवपद्युगं गुरुवरं तातं तथा श्रीपतिं
गोविंदाख्यगुरुं प्रणम्य कृतिनं दैवज्ञचूडामणिम् ।
योऽकार्षीदुरुसंहिताब्धितरणिं पीयूषधाराभिधां
चूडामण्यभिधां विचार्य कुरुते हिल्लाजटीकां कृती ॥ १ ॥
सृष्ट्यादौ कमलोद्भवेन गदितं सूर्यं प्रति प्रांशु त-
च्छापान्म्लेच्छगतोऽथ रोमकपुरे म्लेच्छेषु यद्दिष्टवान् ।
शास्त्रं ताजिककं ततस्तदभिध पश्चात्सुपद्येरिस
श्रीमद्रोमककेन तन्मतमभूत्सद्यत्यय तत्ततः ॥ २ ॥
खिंदाख्यः कृतवान्सुपद्यललितैर्हिल्लाजसंज्ञं शुभं
ज्ञात्वा रोमकजं पुरान्यपठित जन्माब्दपृच्छात्मकम् ।
तन्नष्टे त्वधुना तथापि च तदायुर्दायपद्यास्ततो
दुर्बोधात्सुजनस्य बोधविधये स्पष्टं तु कर्त्तुं सुधीः ॥ ३ ॥

ननु हिल्लाजस्य आयुर्दायाद्यर्थं प्रवृत्तिः स च जातकपद्धतिरेव सिद्धम् । एवं सति हिल्लाजस्याऽप्रवृत्तिविषयत्वात् । तत्र तद्विवरणकर्तुः सुतरां प्रवृत्तिर्लघीयसीतिचेन्न । जातकपद्धत्युक्तायुर्दायस्याऽघटकत्वात् । तथा च हिल्लाजभाष्ये ।

ताजकजातकजनित जन्मफलं कीर्त्तयेन्न शकजाते ।
तस्मात्पद्धतिमार्गे स्फुटं न घटते फल तेषाम् ॥ १ ॥
दृष्टिर्मैत्र वा दृग्बलवीर्यं पंचवर्गिकापूर्वम् ।
सर्वे दलीलसञ्ज्ञ होराशास्त्राद्विसवादी ॥ इति ।

पूर्वपद्यस्यायं भावः । यस्मात्पद्धतिमार्गजनितं फलं स्फुटं न घटते तस्माल्लोकानां शकजातेस्ताजकजातकजनित जन्मफलम् ।

कोर्थः। यवनव्यतिरिक्तोक्तजातकताजकफलमित्यर्थः । तं न कीर्त्त-येत् । तर्हि केनोक्त फलं कीर्त्तयेदित्यत्राह । दृष्टिरिति । दृष्ट्यादि सर्वमेतद्दलीलसंज्ञं यवनसंज्ञं यवनोक्तमित्यर्थः । दलील इति भापया यवनोक्तलक्षकम् । यद्वा । दलील इति हिल्लाजोपलक्षकम् । एतत् होराशास्त्रादिसंज्ञादि ।------पुण्यसहम तत्पती पर्वलमतत्पती क्रूरविशुद्ध्या द्रष्ट्याविल्यर्थः । अमुना प्रकारेणैषां चतुर्णां मध्ये यस्यैव संभवः तद्घाश्वं तद्धिल्लाजसंज्ञं भवतीत्यर्थः । हिल्लाजशब्देन शरीरमुच्यते । चतुर्णां मध्ये यदा एकस्यापि हिल्लाजसंभवो नास्ति तदा तज्जन्मस्थं अल्पजीवितं स्यादित्यर्थ.।------अत्रोदाहरणम् । चतुर्दशशतचतुःषष्टिवर्षाधिके शालिवाहनशके १४६४जाते कार्तिक शुद्ध षष्ठी शनौ सूर्योदयाद्गतघटी एकोनपचाशत् घटी ४९ नवपलानि ९ । श्रीमत्समस्तपृथ्वीमंडलाधिप अक्कबरसाहस्य जन्मकालः ।...वामनजातके दर्शितः । यथा । रसांगाष्टशरा पंच--------संज्ञातंत्रे दर्शिताः आद्याः कुजाद्या रवितोपि मध्यमाः...

इति श्रीक्षीरसागरोपनामकश्रीपतिभट्टांगजरामेश्वरविरचितायां हिल्लाजव्याख्यायां चूडामण्यभिधायामायुर्दायप्रकृतिः समाप्ता ॥ १ ॥

च°—इति श्रीरामेश्वरविरचितायां हिल्लाजव्याख्यायां चूमण्यभिधायां प्रश्नायुर्दायः समाप्तः ।

No. 1029.

होरामकरन्दः—गुणाकरः ।

आ°—उदयशैलभुजगफणामणि-
दिवसभुरुहनूतनपल्लवः ।
दिशतु न. स गिरं महसां निधि-
र्बुसरसीसरसीरुहमुल्लसन् ॥१॥

जयति विबुधशंसन्मानसावासहंसी
वचनमयशरीरा भारती हारगौरा ।
तदनु च विजयंते सूर्यमुख्या ग्रहेंद्रा-
स्तदपि च पदपद्मद्वंद्वमस्मद्गुरूणाम् ॥२॥
यो बादरायणवशिष्ठपराशराद्यै-
र्होराविधिर्विरचितो विविधांस्तदर्थान् ।
विज्ञाय सम्यगधुना वयमप्यविज्ञा
यत्कुर्महे किमपि भोत्र गुणास्तदीयाः ॥३॥
जडात्मके मद्धृदयेंदुबिंबे संमूर्छिता मोहमहांधकारम् ।
निरस्य शश्वन्मुदमावहंत्यो जयंति रम्या मिहिरस्य गावः॥४॥
होरोत्पले राजमृगांकगोभिर्विकासिते सत्यमलाभिरत्र ।
पुष्पंधयस्येव ममानुगीतिरियं सतां श्रोतृसुखाय किं तु ॥५॥
स्वतातपादांबुजचंचरीको गुणाकरः संप्रतिमुच्चिनोति ।
इयं हि होरामकरंदमाद्यानवद्यहोरासुमनश्चयेभ्यः ॥ ६ ॥
च°—श्रीनारायणसंज्ञको द्विजवरो विद्यावधूवल्लभः
श्रौतो येन विधिः कलौ कृतयुगोत्कर्षे परे प्रापितः ।
ग्रामोऽवंतिविभूषणैकतिलकः खर्जूरनामाह्वय-
स्तस्मिन्सद्गुणकेलिभूसुर[भूषण]मभूत्कौंडिन्यगोत्रोद्भवः ॥१६॥
तस्मादभूदमलसद्गुणरत्नसिंधोः श्रीश्रीपतिर्गणककैरवशीतरश्मिः ।
गोचक्रवालममलं सुमनश्चकोरा यस्यानिशं श्रवणचंचुपुटैः पिबंति॥१७
श्रीब्रह्मपुत्रार्यभटोत्पलाद्यवराहलल्लेषु दिवं गतेषु ।
निराश्रयेयं समवेक्ष्य वाणी विलासवासं रचयांचकार ॥१८॥
दृष्ट्वा यद्यशसेंदुपादमहसा शुभ्रं त्रिलोकीतलं
ज्योत्स्नापानधिया भ्रमंति परितो मुग्धाश्चकोरांगनाः ।

तत्पुत्रेण गुणाकरेण गणकानंदेंदुना जातकं
श्रीहोरामकरंदसंज्ञमरचि ज्योतिर्विदां प्रीतये ॥ १९ ॥
यदज्ञानान्नोक्तं कुकृतमिह यद्वाल्पमतितो
विशोध्य तत्कर्तुं स्वयमपि यतंते सुमनसः ।
विनाशे दोषाणामभिलषति या प्राज्ञ [पद्मानि]सविता
न पर्जन्यः सम्यक् जनपदनिदाघक्षयकृते ॥ २० ॥

इति श्रीगुणाकरविरचिते होरामकरंदे जातके नष्टजातकनामैकत्रिंशोऽध्यायः समाप्तः ।

No. 1030

होरारत्नम्—बलभद्रः ।

आ°—होरापाथोनिधेः पारं दुःपारं तर्तुमिच्छत. ।
महागणपतेः शुंडावलंबाय प्रजायते ॥ १ ॥
अस्ति श्रीमत्कान्यकुब्जाभिधानं सद्विप्राणां संभवे यन्निदानम् ।
तत्रैवाभूच्छ्रीभरद्वाजवंशे श्रीमल्लालः कीर्त्तिविद्याविशालः॥२॥
अद्यात्मजोऽभूत्कृतिदेविदासो विचारमाकीर्त्तिसुखैकवासः ।
सत्पद्धतौ श्रीपतिनिर्मितायां व्यक्ते च टीकामकरोद्विचित्राम् ॥३॥
तस्मात्सधुर्ज्योतिषशास्त्रविज्ञः श्रीखेमकर्णः समभूद्विधिज्ञः ।
नारायणोऽभूच्च ततः कनिष्ठ सर्वाधिपोक्तो सुतरां पटिष्ठः ॥४॥
ततोऽभवन्मिश्रचतुर्भुजाख्यः सत्तर्कवेदांतविदग्रगण्यः । .
समस्तभूमीपतिलब्धमानः श्रीरामभक्तौ विहितैकतानः ॥ ५ ॥
ततोऽभवद्भूपसभास्वजेयः कृती च दामोदरनामधेयः ।
श्रीभास्करोक्तावकरोन्मनोज्ञां टीकामपूर्वां बुधवृंदयोग्याम्॥६॥
दामोदरस्य पुत्रौ जातौ बलभद्रहरिरामौ ।
बलभद्रेण कृतं प्राक् सवासन टिप्पणं च मकरंदे ॥ ७ ॥

तद्दिप्पण भास्करीये च बीजे कृतं जातके वर्षेरत्न त्वपूर्वम् ।
निबधं गुरोः पादपद्मप्रसादाद्यतो जातके संनिबंध करोमि ॥८॥
यद्यपि कृता निबधाः सुविस्तरा जातके पूर्वैः ।
विद्वन् ततो विशेषा मयोदिता बुद्धिपूर्वकं वीक्ष्य ॥ ९ ॥
नत्वा दामोदरं तातं गुरु श्रीरामसंज्ञकम् ।
होराबल विन्मुदे[वितनुते] बलभद्रः सतां मुदे ॥ १० ॥
च०—वशिष्ठगर्गादिमुनिप्रणीतान्वराहकल्याणकृतान्निरीक्ष्य ।
सज्जातकान् जन्मफलक्रमार्थं सुसंप्रदायाद्रचित मयेदम् ॥१॥
औदार्यगांभीर्यविराजमानः स्वतेजसा[रिपुह] ताभियान ।
बलान्वित सद्गुणताभिधान पृथ्वीपति साइयुताधिनाथ ॥२॥
तदतिकस्थेन कृत मयैतत्खचन्द्रसप्तेंदुमितेऽब्दकाले ।
मघौ चतुर्थ्यां सितपक्षजाया विमत्सराणां कृतिनां सुखाय॥३॥
इति श्रीमद्दैवज्ञवर्यपंडितदामोदरात्मजबलभद्रविरचिते होरारत्ने श्रीजातकाध्यायो दशम । समाप्तोऽयं ग्रंथः ॥

No 1115

कौतुकरत्नावली ।

आ०—अथ कौतुकरत्नावली लिख्यते । पर्वतरत्नावली तच्चिकित्सा लिख्यते । सयोगादीत(र)द्विविध शौर्यरता राज्ञा व्यसननिरसनकौतुकावलोकनेनैव कालयापन कर्तव्यमित्युक्तवत । प्राप्तावसराणि कौतुकानि सक्षेपतो निरूप्यते । तान्येव कौतुकानि द्विविधानि । एके अर्थरूपाणि । अपरे शब्दरूपाणि । तत्र प्रथममर्थरूपाणि स्तंभनवशीकरणवाजीकरणकृत्रिमवस्तुकरणजनाद्दृश्यकरणवृक्षदोहदादिभेदान्यनेकप्रकाराणि । शब्दरूपाणि । द्वितीयानि तु शब्दालंकारकृतगद्यपद्योभयात्मककाव्यरूपाणि...

अपूर्णा ।

No. 1120.

गौतमीयतन्त्रम् ।

आ°—सिद्धाश्रमे वसन्धीमान्कदाचिद्गौतमो मुनिः ।
तपःस्वाध्यायनिरतो भक्तिमान्पुरुषोत्तमे ॥ १ ॥

अ°—अस्यालोकनतश्चित्ते कृष्णात्मा संप्रसीदति ॥ १११ ॥

इति गौतमीयतंत्रे सर्वतन्त्रोत्तमे द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३२॥

No. 1137.

मन्त्रचन्द्रिका—जनार्दनः ।

आ°—आरक्ताभं त्रिनेत्रं पृथुतरजठरं वेदहस्तान्दधानं
विभ्राणं मौलिदेशे हिमकरशकलं दानधारात्तकुंभम् ।
ब्रह्मेंद्राद्यैः समस्तैरमरपरिवृढैः सेवितं शुभ्रदंतं
भोगींद्राढ्यं प्रसन्नं सकलशुभकरं तं भजेऽहं गजास्यम् ॥ १ ॥
उदितदिवाकरदेहां पुरहरवामांगकृतगेहाम् ।
परिपूरितभक्तेहां सस्नेहां शैलजां वंदे ॥ २ ॥
पीयूषांशुकलां मनोज्ञमुकुटां शैवालतुल्यालकां
गलभीविजिताष्टमीशशधरां नीलारविंदेक्षणाम् ।
चापं बाणगुणांकुशान्मृदुतरैः संबिभ्रती बाहुभिः
त्र्यक्षां सुमनोरमामरुणभां वंदे गिरींद्रात्मजाम् ॥ ३ ॥
कलिंदीकलकूलकेलिकलनानंदाकुलैः संततं
संवीतं शिशुवृंदकैर्मुनिवरैर्गीतं गुणैकालयम् ।
लीला(नाशित)विश्वविश्वभयदाशेषासपानीककं
संसारैकमहाद्रुमस्य दहनं कंदं मुकुंदं भजे ॥ ४ ॥
श्रीश्वरंजितविश्वजनस्तनुभाविजितोत्तमनन्यगनः ।
इकृनपलानिनयेन वृतस्तनुतां मम शर्म मुकुंदहिनः ॥ ५ ॥

फुल्लंति वारिजगणा विहरंति कोकाः
कामं चरंति विहगाः सकलासु दिक्षु ।
शिष्याः पठंति च भवंति शुभानि लोके
यस्योदये तमहमाशु रविं नमामि ॥ ६ ॥
यः पंगुसारथिरथो रथमेकचक्र-
मारुह्य तत्र विनियोज्य च सप्त सप्तीन् ।
लोकत्रयेप्यटति चित्रचरित्रकारी
भानुः स भानुभिरहो मम पातु देहम् ॥ ७ ॥
यो योगिनामपि मनश्चपलीचकार
पुष्पेषुभिर्व्यथयति स्म यवीयसो यः ।
तं मंक्षु नेत्रशिखिना शमयांचकार
मारं हरं तमहमाशु नमामि भक्त्या ॥ ८ ॥
चलच्चरणताडितक्षितितलं सुपर्वापगो-
च्छलज्जलभृतांतरं भ्रमितभीमनेत्रत्रयम् ।
जटापटलभेदितोपरिचरांबुद धूर्जटे-
स्तनोतु पटुतांडवं मम नवं नव मंगलम् ॥ ९ ॥
आसीदागमशास्त्रकीरवसतेः सत्पंजरः सज्जन-
व्यूहानंदकरः कलानिधिकलाभालप्रियाकिंकरः ।
नानाशास्त्रविचारचारुकवितासंदोहविशाखिल-
प्राज्ञस्तोमपरिष्टुतो बुधवरःश्रीश्रीनिवासः कृती ॥ १० ॥
आसीदशेषनरपालविशालभाल-
जालप्रमार्जितमनोरमसत्पयोजः ।
सर्वागमांबुनिधिमथनमंदराद्रिः
श्रीश्रीनिवासतनयस्तु जगन्निवास. ॥ ११ ॥

तन्नंदनाः सुकृतिनः करुणार्द्रचित्ताः
शैलेंद्रजाचरणपंकजचंचरीकाः ।
ज्येष्ठः शिरोमणिरिति प्रथितः कनिष्ट-
स्तस्माज्जनार्दन इति ह्यनुचक्रपाणिः ॥ १२ ॥
जनार्दनाभिधस्तेषु यथामति कुतूहलात् ।
तांत्रिकात्यतत्रेऽधाय कुरुते मंत्रचंद्रिकाम् ॥ १३ ॥
मंत्राणि यानि ह शिवार्चनचंद्रिकायां
श्रीश्रीनिवासकृतिना प्रकटीकृतानि ।
सर्वाणि तानि मुनिचिंतनयुक्षडंग-
युक्तान्यविस्तरतयेह वदामि साधु ॥ १४ ॥
आदौ गणपतेर्मंत्राःशिवायास्तदनंतरम् ।
ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शंभोश्चोक्ता यथाक्रमम् ॥१५ ॥
च°—इति मंत्रचंद्रिकायां द्वादशः प्रकाशः।
यावत्सूर्यश्च सोमश्च यावत्तिष्ठंति देवताः ।
तावदास्तां धरामध्ये रुचिरा मंत्रचन्द्रिका ॥

No. 1167.

अजितशान्तिजिनस्तवटीका—जिनप्रभसूरिः ।

च°—सद्विक्रमभूपतेः शरऋतुदर्चिःशशांकैर्मिते
पौषस्यासितपक्षभाजि शनिना युक्ते द्वितीयातिथौ ।
श्रीमाघश्रीजिनसिंहसूरिसुगुरोः पादाब्जपुष्पंधयः
पुर्यां दाशरथेर्जिनप्रभगुरुर्जेमन्य टीकामिमाम् ॥ १ ॥

No. 1169.

अध्यात्मबिंदुः सटीकः—मू°टी° हर्षवर्धनः ।

टी°आ°—अनंतविज्ञानविभूतिशाली
सत्प्रातिहार्याद्भुतभूतिमाली ।

तीर्थांतरीयानवबुद्धयोगा-

गमार्थदेशी जयताज्जिनेंद्रः ॥ १ ॥

अथातः शुद्धात्मानुभवरसिकानामनेककदागमार्थश्रवणकुदृष्टचुपासनसंस्तवनादिक्रियाभासप्रक्रियापर्याप्तात्मतत्त्वविप्रतिपत्तीनां भव्यसत्त्वानामुपकाराय शुद्धात्मस्वरूपप्रतिपादनपटिष्ठाध्यात्मबिंदुप्रथमद्वात्रिंशकाविवरणं स्पष्टमुपक्रम्यते । तस्य चेदमादिपद्यम् ।

मू० आ०—ब्रूमः किमध्यात्ममहत्त्वमुच्चै-

र्यस्मात्परं स्वं च विभज्य सम्यक् ।

समूलघातं विनिहत्य घानि

नाभेयभूः केवलमाससाद ॥ १ ॥

मू० च०—इत्येवं संप्रधार्य द्रुततरमखिलं भेदसंविद्धलेन

जीवाजीवप्रपंचं विदलति किल यो मोहराजानुवृत्तिम् ।

ज्ञानानंदस्वरूपे भगवति भजत्यात्मनि स्थैर्यमाशु

प्रक्षिप्याज्ञानभावं स भवति न चिराच्छुद्धबुद्धस्वरूपः॥ ३२॥

टी० च०—ज्ञानस्य परिपूर्णात्मसचेतनाभावात्परिपूर्णस्यैकस्यात्मनोपि ज्ञानं न सिद्ध्येदिति ॥ ३२ ॥

इति स्वोपज्ञाध्यात्मबिंदुविवरणे सदुपाध्यायश्रीमद्धर्षवर्धनविरचिते प्रथमा द्वात्रिंशिका समाप्ता ।

No. 1174.

अष्टलक्षी वा अर्थरत्नावली—समयसुन्दरः ।

आ०—श्रीसूर्यः श्रेयसे भूयाद्भक्तितत्परभूस्पृशाम् ।

यस्य नामसहस्रस्य जपः पापहरो भवेत् ॥ १ ॥

सांनिध्यं कुरुते ब्राह्मी देवता वरदायिनी ।

सेवका यत्प्रसादेन साधयंतीप्सितं फलम् ॥

राजा नो दद्ते सौख्यमिति श्लोकैकपादस्य मया निजबुद्धिवृद्धिनिमित्तं अर्थाः क्रियते । तत्र प्रथमं श्रीसूर्यदेववर्णनमाह ।

राजा नो दद्ते सौख्यम् ॥
सावित्री भविता राजा विसृजो विघृणो विराट् ।
सप्तार्चिः सप्ततुरगः सप्तलोकनमस्कृतः ॥ १ ॥

इति स्कंदपुराणे श्रीसूर्यसहस्रनामांतर्भणितत्वात् । राजा श्रीसूर्यः नोऽस्माकं सौख्यं दद्ते ददाति ।

च०—अष्टलक्षार्थी संपूर्णा । अघटिताविसंवादिनी च ज्ञेया ।
सर्वे ८०००० ॥ अथ प्रशस्तिः ॥

वर्धमानो जिनो जीयाद्वर्धमानो गुणव्रजैः ।
तीर्थं यदीयमद्यापि जागर्ति जगतीतले ॥ १ ॥

श्रीगौतमाद्या गणधारिवर्या
यच्छंतु मे वाञ्छितमच्छबुद्धयः ।
यद्वाक्यमुक्ताफलदाम रामं
कुर्वंति कंठे कृतिनः प्रकामम् ॥ २ ॥

श्रीहरिभद्रमुनींद्रप्रमुखा मां पूर्वसूरयः पांतु ।
इमंजुग[शुद्धहृदयमंजूप]मध्ये यद्गुणरत्नानि धार्यंते ॥ ३ ॥

श्रीमद्देवाचार्याः पूर्वाचार्या प्रभूतगुणवर्याः ।
समभूवन्भवसागरतरणे वरतरणचरणयुगः ॥ ४ ॥

तत्पट्टमलंचक्रे नेमिचंद्राख्यसूरिराट् ।
यद्वचोऽमृतपानेन प्रापुर्निर्जरतां नराः ॥ ५ ॥

तदनु द्योतविद्योती सूरिरुद्योतनोऽभवत् ।
उद्यद्विहारविख्यातः प्रद्योतन इवाद्भुतः ॥ ६ ॥

यकशोधर्यैमासथे[यक्कःशोधयामास ये]सूरिमंत्रं
गिरिद्रार्बुदस्याद्भुते श्रृगभागे ।
विधायाष्टम सुनमन्नागनाथ-
स्ततोऽर्धमानाभिधः सूरिरासीत् ॥ ७ ॥
श्रीमद्दुर्लभराजराजसदसि श्रीपत्तने पत्तने
वाद श्वेतपटै. प्रभूतकपटैः साक सदा लपटैः ।
कृत्वा य· प्रकटीचकार वसतेर्मार्गं मनोहारिण
सूरिजयो[सूरिर्भूरिजयो]जिनेश्वरगुरुर्जातो
जगद्विश्रुतः ॥ ८ ॥
संवेगरंगशाला येन कृता जगति लोकहितहेतुः ।
जात. श्रीजिनचंद्रः सूरिस्तत्पट्टम[ग]श्चंद्रः ॥ ९ ॥
अतिचंगनवांगवृत्तिकार खरतरगणनायक सुगणधीर ।
यशसायुत जय चिरमभयदेव भूरीश्वरकृतचरणसेव॥१०॥
कृत्वा समीपेऽभयदेवसूरि[रे]र्येनोपसंपद्ग्रहणं प्रमोदात् ।
पपौ रहस्यामृतमागमानां सूरिस्ततः श्रीजिनवल्लभोऽभूत् ॥११
जिग्यिरे येन योगिन्यश्चतुःषष्टिर्यतीदुना ।
सूरिः श्रीजिनदत्तोऽभूत्तत्पट्टांबुजभास्करः ॥ १२ ॥
ततस्तनुभृतां प्रिय· समजनिष्ट शिष्टक्रियः
प्रणष्टतिमिरोत्करः सुजिनचंद्रसूरीश्वरः ।
· कविवरसुममालिको नरमणीमनोज्ञालिको
तमभि[ततो नि]खिलनायक· प्रबलसौख्य-
सदायकः ॥ १३ ॥
जिनपतिसूरिर्जिनेश्वरसूरीश्वरजिनप्रबोधजिनचंद्रा ।
तत्पट्टानुक्रमतोऽभूवन्भूपीठविख्याता ॥ १४ ॥

यस्यादेशाद्दरतरवसत्याख्यचैत्यं प्रचक्रे
तेजःपालो विपुलविभवोपि स्वयं तत्र चैत्ये ।
- - - - - - - - - - - - - - -
यः प्रातिष्ठित्रिभुवनगुरोः शांतिनाथस्य विंबम् ॥ १५ ॥
सोऽभून्द्रीमज्जिनकुशलराट् सूरिराजीतुरापाट्
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - ॥ १६ ॥
(प्राप्या)नेकविवेकसेकविलसत्क्ष्मापालजंबालज-
प्रत्यग्रप्रतिबोधबंधुररविः प्रत्यर्थिभूभृत्पविः ।
चक्रुर्बालसरस्वतीति सुतरां ख्यातिं क्षितौ प्राप्य न
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -॥ १७ ॥
तदनु विगततंद्राः पश्चिमांभोधिमंद्रा
कुशलकुमुदचंद्रा प्रतभ[द्राःपूर्वभृ]त्यांगिभद्राः।
प्रणमदमरचंद्रा निर्जितश्लोकचंद्रा
इह भुवि जिनचंद्राः सूरिराजीसुरेंद्राः ॥ १८ ॥
यद्दीक्षिताः समभवन् यतिनः सुशिष्याः
श्रीह्वास्य[श्राद्धाथ]संघपतयोऽर्पितवासयोगात् ।
प्राप्तोदयः प्रवरलब्धिसमृद्धिसिद्धेः
पात्रं ततोऽजनि जिनोदयसूरिराजः ॥ १९ ॥
रेजिरे राजराजास्या राजराजिनमस्कृताः ।
श्रीजिनराजसूरींद्रा भव्यराजीवभास्कराः ॥ २० ॥
श्रीमज्जेसलमेरुदुर्गनगरे जावालपुर्यां तथा
श्रीमद्देत्रगिरौ तथा अहिपुरे श्रीपत्तने पत्तने ।

भांडागारमबीभरद्वरतरैर्नानाविधैः पुस्तकैः
स श्रीमज्जिनभद्रसूरिसुगुरुर्भाग्याद्भुतोऽभूद्भुवि ॥ २१ ॥

ततः क्रमाच्छ्रीजिनचंद्रसूरिः
समुद्रसूरिर्जिनहंससूरिः ।
माणिक्यसूरिर्गुणरत्नसूरि-
र्जातस्ततः सारविचारसूरिः ॥ २२ ॥

तदीयपदपूर्वाद्रिप्रकाशनरविप्रभाः ।
श्रीजिनचंद्रसूरींद्रा जयति जयिनोऽधुना ॥ २३ ॥

येभ्यो मुदादायि युगप्रधानपदं प्रभुश्रीमदकब्बरेण ।
प्रभूतभाग्योदयसुप्रसिद्धा जयंतु ते श्रीजिनचंद्रसूरय.॥२४॥

श्रीसाहिवाक्याद्गुरुभिः प्रमोदा
(द्ये स)यमाचार्यपदे प्रतिष्ठिताः ।
जगत्ययशोराशिविराजमाना
जयतु ते श्रीजिनचद्रसूरयः ॥ २५ ॥

तच्चारुचरणांभोजचंचरीकमनाः सना ।
गणिः सकलचंद्राख्यो विख्यातो मुख्यशैक्षकः ॥ २६ ॥

तच्छिष्योऽस्त्यस्तिवृद्ध्यर्थं गणिः समयसुंदरः ।
वाचकः सव्यधात्तयक्षिम[द्दष्टलक्ष्मीं]रत्नावलीमिमाम् ॥२७॥

श्रीजिनसिंहमुनीश्वरवाचकवरसमयराजगणिराजाम् ।
मह्यैकगुरूणामनुग्रहो मेऽत्र विज्ञेयः ॥ २८ ॥

मत्सरेणाहतो मूर्खोऽसहमानः परोन्नतिम् ।
सच्छास्त्रं दूषयत्येव वारिकुंभमरिष्टवत् ॥ २९ ॥

मात्सर्यमुत्सार्य विचार्य सम्यग्
ज्ञात्वा प्रयास समदुष्करत्वम् ।

कृत्वा प्रसादं कवयो गुणज्ञाः
प्रमाणयंतु स्फुटमेतदर्थान् ॥ ३० ॥
यदत्र काव्ये मतिमांद्यदोष-
वशादशुद्धं किमपि स्फुटं स्यात् ।
विशोधयंतुमधियो प्रसद्य[धियःप्रसद्य]
तूर्णं यथा निर्मलसौधकुंडन्[डात्] ॥ ३१ ॥
श्रीविक्रमनृपवर्षात्समये रसजलधिरागसो[गो]समेते ।
श्रीमल्लाभपुरेऽस्मिन् वृत्तिरियं पूर्णतां नीता ॥ ३२ ॥
अर्थरत्नावलीवृत्तिः कविकंठावलंबिनी ।
वाच्यमाना चिरं नंद्याद्यावचंद्रदिवाकरौ ॥ ३३ ॥

No. 1175.

आचाराङ्गदीपिका—जिनहंससूरिः ।

आ०—॥ अर्ह ॥ शासनाधीश्वरो जीयाद्वर्धमानो जिनेश्वरः ।
भवन्ति सुखिनो भव्या यदीयवचनामृतैः ॥ १ ॥
शीलाङ्काचार्यरचिता वृत्तिरस्ति सविस्तरा ।
श्रीआचाराङ्गसूत्रस्य दुर्विगाहा परं ततः ॥ २ ॥
अनुग्रहार्थं सभ्यानां व्याख्यातॄणां सुखावहा ।
श्रीजिनहंससूरीन्द्रैः क्रियते स्म प्रदीपिका ॥ ३ ॥

च०—श्रीबृहत्खरतरगच्छे श्रीजिनसमुद्रसूरिपट्टालंकारश्रीजिनहंससूरिविरचितायां श्रीआचारांगदीपिकायां द्वितीयः श्रुतस्कंधः समाप्तः ॥

श्रीवीरशासने क्लेशनाशने जयिनि क्षितौ ।
सुधर्मस्वाम्यपत्यानि गणाः सन्ति सहस्रशः ॥ १ ॥

No 1178.

आराधनापताका—वीरभद्राचार्यः ।

आ°—नियसुचरियगुणमाहप्पदिप्पसुररायरिद्धिवित्थारो ।
जयइ सुररायपूइयगुणमाहप्पो महावीरो ॥ १ ॥
च°—इय सुंदराइं वीरभद्दभणियाइं पवयणाहिंतो ।
चिरमुचिणि सुए एसा रइआ आराहणापडिया ॥ ८ ॥
षण्णाणमाणुपुव्वी गाहद्धपयाण पाययाणं च ।
कत्थइ कहिंचि रइया पुव्वपसिद्धाण समईए ॥ ८६ ॥
आराहणापसत्थंमि एत्थ सत्थंमि गंधपरिमाणं ।
नउयाइं नवसयाइं अत्था गाहांमि गाहाणं ॥ ८७ ॥
विक्कमनिवकालाउ अट्ठुत्तरिमे समासहस्संमि ।
एसा सव्वं गिहिआ गहिया गाहाहि सरलाहिं ॥ ८८ ॥
मोहेण मंदमइणा इमंमि जमणागमं मए लिहिय ।
तं महरिसिणो मरिसिंतु अहवा साहिंतु करुणाए ॥८९॥
भवगहणभमणरीणा लहति निव्वुइसुहं जमल्लीणा ।
तं कप्पद्दुमसुहयं नंदउ जिणसासणं सुइरं ॥ ९० ॥
आराधनापताका कृतिरियं श्रीवीरभद्राचार्यस्य ॥ छ ॥

No 1182.

आवश्यकलघुवृत्तिः—तिलकाचार्यः

च°—महोदयपदायामिरिति ॥ छ ॥

इति श्रीश्रीतिलकाचार्यविरचितायामावश्यकलघुवृत्तौ प्रत्याख्यानाध्ययनं समाप्तम् ॥६९६॥ तत्समाप्तौ समाप्तेयमावश्यकलघुवृत्तिः ।

तीर्थे वीरविभो सुधर्मगणभृत्सतानलब्धोन्नति-
श्चारित्रोज्ज्वलचन्द्रगच्छजलधिप्रोल्लासशीतद्युतिः ।

साहित्यागमतर्कलक्षणमहाविद्यापगासागरः
श्रीचंद्रप्रभसूरिरद्भुतमहावादीभसिंहोऽभवत् ॥ १ ॥
तत्पट्टलक्ष्मीश्रवणावतंसाः श्रीधर्मघोषप्रभवो बभूवुः ।
यत्पादपद्मे कलहंसलीलां दधौ नृपः श्रीजयसिंहदेवः ॥ २ ॥
तत्पट्टोदयशैलशृंगमभजत्तेजस्विचूडामणिः
श्रीचक्रेश्वरसूरिरित्यभिधया कोऽप्यत्र भानुर्नवः ।
संप्राप्ताभ्युदयः सदैव तमसा नो जातु विच्छायितो
नैवोचंडरुचिः कदाचिदपि न प्राप्तोपरागस्ततः ॥ ३ ॥
विललास स्वैरं तत्पट्टप्रासादचंद्रशालायाम् ।
श्रीमान् शिवप्रभगुरुः संयमकमलाकृतासक्तिः॥ ४ ॥
श्रीशिवप्रभसूरीणां तेषां शिष्योस्मि मंदधीः ।
नाम्ना श्रीतिलकाचार्यः श्रुताराधनगृद्धिभाक् ॥ ५ ॥
एतां वृत्तिं लघुमविषमां सोहमावश्यकीयां
तत्पादाब्जस्मरणमहसा मुग्धधीरप्यकार्षम् ।
तद्यत्किंचिद्विभसत्रशतो दृब्धमस्यामशुद्धं
तत्संशोध्यं मयि कृतकृपैः सूरिभिस्तत्त्वविद्भिः ॥ ६ ॥
वृत्तिं रचयता चैतां सुकृतं यन्मयार्जितम् ।
भवे भवेहं तेन स्यां श्रुताराधनतत्परः ॥ ७ ॥
शतद्वादशके ऽब्दानां गते विक्रमभूभुजः ।
संवत्सरे षण्णवती वृत्तिरेषा विनिर्ममे ॥ ८ ॥
शिष्या नः शस्यचारित्राः सर्वशास्त्राब्धिपारगाः ।
अस्यां सहायकं चक्रुः श्रीपद्मप्रभसूरयः ॥ ९ ॥
शिष्योस्माकमिमां वृत्तिमखिन्नः शास्त्रतत्त्ववित् ।
अलिखत्प्रथमादर्शे पद्मास्तिलकपंडितः ॥ १० ॥

संत्यस्यां द्वादशश्लोकसहस्रा·पचतु.शताः ।
प्रत्यक्षरेण सख्यानादिति निश्चितवानहम् ॥ ११ ॥
यावद्विजयते तीर्थं श्रीमद्वीरजिनेशितुः ।
तावदेषा मरालीव खेलतात्कृतिमानाम[मानसे]॥ १२ ॥

No. 1187.

उत्तराध्यनसूत्रटीका—कीर्त्तिवल्लभगणिः ।

आ०—अर्हं भिक्षोर्विनय प्रादु करिष्यामि प्रकटीकरिष्यामि आनुपूर्व्या क्रमेण मे मम विनय कथयतो वदतो यूयं शृणुत ।

च०—२७२—इति समाप्तौ ब्रवीमि । सुधर्मस्वामी जबूस्वामिनं प्रति प्राह । इत्युक्त षट्त्रिंशाध्ययन जीवो जीवविभक्त्याख्यम् ॥३६॥

इति श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति· सपूर्णा ।

आसीच्छ्रीवीरपट्टे प्रवरगणधरः श्रीसुधर्माभिधान-
स्तत्पट्टे स्वामिजबूप्रभवमुखमहासूरिराजा बभूवु ।
सर्वेषा(मेव धाम्नां) स्फुटपटुपदवीभाग्धर्त्ता महेंद्रः
सूरीद्राणामशेषक्षितितलविदितो मेरुतुंगो मुनींद्र. ॥ १ ॥
तत्पट्टांबुजराजहससदृशो विद्यावतामीश्वरः
श्रीमच्छ्रीजयकीर्त्तिसूरिसुगुरुस्तत्पट्टचूडामणिः ।
सूरि. श्रीजयकेसरिप्रभुगुरुस्तत्पट्टपद्मेश्वरः
सिद्धातानुगसागरो विजयते सूरीश्वर· साप्रतम् ॥ २ ॥
तच्छिष्यो ननु कीर्त्तिवल्लभगणिर्मुग्धाग्रणी मोहतो
स्पष्टव्याकरणोक्तिवृत्तिमलिखन्मुग्धप्रबोधप्रदाम् ।
पूर्वैर्निर्मितदीपिकादिकमहाग्रथानुसारी स्वक-
प्रज्ञावेदनश्च [नतो ह्य]सौ वसुगुरुप्रौढप्रसत्ते. पुन· ॥ ३ ॥

संवत्पंचदशे द्विपंचगणिते वर्षे च हर्षप्रदे
सुश्रीअह्मदवादनाम्नि नगरे दीपोत्सवे निर्मिता ।
यावच्छ्रीजिनशासनं विजयते सर्वोत्सवं (सर्वं) त-
स्तावन्नंदतु वृत्तिका कविजनै(ःसं) वाच्यमाना सदा ॥ ४ ॥
कार्याल्पकुव्यतया मया पुनरियं संशोधिता नास्ति भो
विद्वद्भिस्तु परोपकारनिरतैः शोध्या विशुद्धात्मभिः ।
वृंदैस्तुच्छतया यदत्र किमपि न्यूनं तथा चाधिकं
तत्सर्वं क्षमितव्यमुत्तमतमैर्बद्धं विरुद्धं च यत् ॥ ५ ॥
अष्टौ सहस्रा द्विशती च षष्टिः श्लोकास्ततश्चोपरि पंचवर्णाः ।
प्रत्येकवर्णं परिमाणमेतद्ग्रंथस्य विज्ञायममेयशोभैः ॥ ६ ॥
इति उत्तराध्ययनवृत्तिः संपूर्णा ॥

No. 1204.

उपदेशसप्ततिका—सोमधर्मगणिः ।

आ°—श्रीसोमसुंदरगुरूज्ज्वलकीर्त्तिपूरः
श्रीवर्धमानजिन एष शिवाय वामः ।
भव्या भवंति सुखिनो यदुदाहृतं श्री-
चारित्ररत्नममलं परिपालयंतः ॥ १ ॥
श्रीरत्नशेखरगुरुप्रवरा जयंतु
नैकक्ष्माधरनिषेव्यपदारविंदाः ।
ऐदंयुगीनमुनिषु प्रवरक्रियेषु
श्रीसार्वभौमपदवीं दधतेऽधुना[ता]युः ॥ २ ॥
कथाप्रबंधादिषु भूरिविस्तरेष्वनादरं ते दधते ऽल्पमेधसः ।
हिताय तेषामुपदेशसप्ततिः प्रारभ्यते सर्वजनोपयोगिनी ॥ ३ ॥

च°—एवं देवज्ञानसाधारणादि द्रव्यं व्यक्तया स्थापनीयं सुयुक्तया।
व्यापार्यं च श्रावकैस्तत्त्वविज्ञैर्निर्लेपत्वं स्यात्तथा चिंतनीयम्॥२३॥
इति पंचमेऽधिकारे सप्तदश उपदेशाः। मूलतः कथाः॥ ७५
इति श्रीपरमगुरुतपाश्रीसोमसुंदरसूरिक्रमकमलमरालमहोपाध्याय-
श्रीचारित्ररत्नगणितद्विनेय पं॰ सोमधर्मगणिविरचितायां श्रीउपदेशसप्ततौ
पंचमोऽधिकारः। समाप्ता चेयं श्रीउपदेशसप्ततिका॥ ग्रंथाग्रं ३०००॥

No. 1205.

उपसर्गहरस्तोत्रं सटीकम्—मू॰ भद्रबाहुः टी॰पार्श्वदेवगणिः।

टी॰आ॰—धरणेंद्रं नमस्कृत्य श्रीपार्श्वं मुनिपुंगवम्।
उपसर्गहरस्तोत्रवृत्तिं वक्ष्ये समासतः॥ १॥

मू॰आ॰—उवसग्गहरं पासं पासं वंदामि कम्मघणमुक्कं।
विसहरविसनिन्नासं मंगलकल्लाणआवासं॥ १॥

मू॰च॰—इय संथुउ महायस भत्तिब्भरनिब्भरेण हियएणं।
ता देव देज्ज बोहिं भवे भवे पासजिणचंदो॥ ९॥

टी॰च॰—सर्वकल्याणं संपद्करी यंत्रं भवति। द्विजपार्श्वदेवगणि-
विरचिते यत्किमपि धरणेंद्रपार्श्वयक्षपद्मावतीप्रमुखाभिः स्वदेवताभिर्मम
क्षमितव्यमिति। यच्च किंचिद्विरुद्धयंत्रं मंसित [मंत्रितं] सर्वस्य मिथ्या
दुष्कृतमिति॥ ॥ इति श्रीउवसग्गहरस्तोत्रस्य वृत्तिः समाप्ता॥
संवत्सरे विक्रमनृपतौ सप्तनंदकाय भूयुते। वर्षे आश्विनमासे शुभ्रपक्षे
दुर्गाष्टम्यां तिथौ लिखितं जगजीवनर्षिणा स्वात्महेतवे॥

No. 1209.

ऋषिमण्डलवृत्तिः—शुभवर्धनः।

आ॰—योऽभूद्युगादौ शिवशुद्धमार्गप्रकाशकत्वाद्रविरेव साक्षात्।
गोभिः स्वकीयैः प्रहरंस्तमांसि स नाभिभूर्भूरिविभूतये वः॥१॥

पत्रे ४१६ इति श्रीतपागच्छाधिराजे श्रीसोमसुंदरसूरिसंताने श्री-लक्ष्मीसागरसूरिश्रीसुमतिसाधुसूरिपट्टप्रतिष्ठपरमगुरुश्रीहेमविमलसूरि-विजयमानराज्ये पंडितप्रकांडमंडलीशिरोमणिपंडितश्रीसाधुविजय-गणिशिष्यपरमाणुपंडितशुभवर्धनगणिप्रणीतायां ऋषिमंडलवृत्तौ द्वित-यखंडे श्रीहस्तविहस्तर्षिसंबंधः ।

च०—अवसर्पिण्यां चरमं दुःसहं मुनिवृषभं दुःषमाचार्यं वंदे ।

ऋषिमंडलवृत्तिः संपूर्णा ।

इति श्रीतपागच्छाधिराजश्रीसोमसुंदरसूरिसंताने -------- ------------- ग्रंथाग्रं १८०००.

No. 1213.

ओघनिर्युक्तिः सटीका । मू० भद्रबाहुः । टी० द्रोणाचार्यः ।

टी० आ०—नमो अरिहंताणं...

अर्हत्स्त्रिभुवनराजपूजितेभ्यः
सिद्धेभ्यः सतघनकर्मबंधनेभ्यः ।
आचार्यश्रुतधरसर्वसंयतेभ्यः
सिद्ध्यर्थी सततमहं नमस्करोमि ॥ १ ॥

मू० आ०—अरहंते वंदित्ता चउदसपुव्वी तहेव दसपुव्वी ।
एक्कारसंगसुत्तत्थधारए सव्वसाहू य ॥ १ ॥

मू० च०—एसा समायारी कहिया धीरपुरिसपन्नत्ता ।
सजमतवड्ढगाणं निग्गंथाणं महरिसीणं ॥

टी० च०—सुगमा०—इय उघसमायारिं जुंजंता चरणकरणमाउत्ता ।
साहू खवंति कम्मं अणेगभवसंचियमणंतं ॥

सुगमा०—एसा अणुग्गहत्था फुडवियडविसुद्धवंजणाइन्ना ।
इक्कारसहिं सएहिं एगुणनेहिं सम्मत्ता ॥

सुगमा०—उघनिर्युक्तिटीका समाप्ता ॥ कृतिरियं द्रोणाचार्यस्येति ।

No. 1216

कथारत्नाकरः—उत्तमर्षिः ।

आ°—पार्श्वनाथं जिनं नत्वा सद्गुरुं च विशेषतः ।

कथारत्नाकरं नाम क्रियते शर्महेतवे ॥ १ ॥

पत्रे७३ इति श्रीधर्मकथारत्नाकरोद्धारे श्रीमत्प्रवरपंडिते[नि॰] सकलशास्त्रज्ञश्रीमदुत्तमर्षिभिः द्वितीयखंडस्संपूर्णीकृतः॥ २॥

च°—इति साधुनिंदायां रुक्मिणीपूर्वभवकथा २०९

अपूर्णः ।

No 1218.

कर्मग्रन्थः—मा°देवेन्द्रसूरिः ।

च°—अइसुइरसयलजगसिहरगरुयनिरुवमसहावसिद्धिसुहा ।

अरिहा निव्वाबाहा तिरियं संसारअ[म]गुहवंति ॥ ९० ॥

दुरहिगमनिउणपरमत्थरुहिरबहुभमिदिट्ठिवाया ।

अत्थाणुसरियव्वा बंधोदयसंतकम्माणं ॥ ९१ ॥

जो जत्थ अपडिपुन्नो अत्थो अप्पागमेण बद्धुत्ति ।

तं खमिऊण बहुसुया पूरेऊणं परिकहंतु ॥ ९२ ॥

गाहग्गं सयरीए चंदमहत्तरमयाणुसारीए ।

टीकाइ नियमियाणं एगूणं होइ नवईउ ॥ ९३ ॥

इति सप्तशतिकासूत्रं समाप्तम् ।

षट्कर्मग्रंथमिदं। संवत् १९६३ वर्षे आसाढवदि ९ दिने।

No. 1223.

कल्पसूत्रम्—सावचूरि ।

च° ग्रं° १२१६ ॥ इति कल्पसूत्रं संपूर्णं लिखितं उंसारिग्रामे पं° लावण्यभद्रगणिना ॥

नागपुरेनेमिभवनप्रतिष्ठया महितपाणिसौभाग्यः ।.
अभवद्वीराचार्यस्त्रिभिः शतैः समधिके राज्ञः॥ १ वि०३०० ॥

वत्सो नरसिंहसूरिरासीदतोऽखिलग्रंथपारगो येन ।
यक्षो नरसिंहपुरे मांसरतिं त्याजितः स्वगिरा॥ २ वि०१०९९॥?

खोमाणराजकुलजो व समुद्रसूरि-
र्गच्छं शशास किल यः प्रवरः प्रमाणी ।
जित्वा तदा क्षपणकान्स्ववशं वितेने
नागह्रदे भुजगनाथनमस्यतीर्थं ॥ ३ ॥

विद्यासमुद्रहरिभद्रमुनींद्रमित्रं
सूरिर्बभूव पुनरेव हि मानदेवः ।
मांद्यात्प्रयातमपि योनघसूरिमंत्रं
लेभेंबिकामुखगिरा तपसोज्जयंते ॥ ४ वि० ११११९ ॥?

दिनकृत्य ९ कर्मग्रंथसिद्धपंचाशिकासूत्रवृत्तयः धर्म्मरत्नवृत्तिसु-दर्शनाचरित्रभाष्यादयः स्वकृताः ॥ पूर्वं श्रीविजयचंद्रसूरिणा । श्रीदेवेंद्रसूरिषु मालवकदेशं गतेषु गच्छावर्जननिमित्तं समस्तगीतार्थै पृथक् २ वस्त्रपुट्टलिकाप्रदानं १ नित्यंविनद्ध ?.त्यनुज्ञा २ चीवरक्षालनं ३ फलशाकग्रहणं ४ नीवीप्रत्याख्याने निर्वि तक? ग्रहणं ५ साधूनां द्विविधाहारप्रत्याख्यानं ६ आर्यिकाविहृतभोगः ७ गृहस्थप्रतिक्रमणकारापण ८ सविभागदिने गृहे गीतार्थगमन ९ लेपसांनिध्यभावं १० तत्कालोष्णोदकग्रहणं ११ इति गोत्रिकवृद्धशालीयसमाचारी ॥ वि० ९९३ वि० ९९३ कालिकाचार्येण चतुर्थ्यां पर्युषणापर्वानीतं ९९४ तस्य स्वर्ग॰ वि० १००० सुमित्रे १० पूर्वविच्छेदः ॥

No. 1227.

कालसप्ततिः—सावचूरिः । मू०. धर्मघोषः ।

आ०टी०—देवेंद्रनतं विद्यानंदमयं धर्मकीर्तिकुलभवनं
आ०मू०—देविंदणयं विज्जाणंदमयं धम्मकित्तिकुलभवणं
च०मू०—इय बारसारचक्कं कप्पो तेणंतपुग्गलपरावट्टो ।
तेऽणंतातीअद्धा अणेगयऽद्धा अणंतगुणा ॥ ७३ ॥
सिरिदेविंदमुणीसरविणेअसिरिधम्मघोससूरीहिं ।
अप्पपरजाणणट्ठा कालसरूवं किमवि भणिअं ॥७२॥
इति कालसत्तरीसूत्रम् ।
च०टी०—कल्पो भवति तैरनंतैः पुद्गलपरावर्तः तेऽनंता अतीताद्धा।
ततोऽप्यनंतगुणा अनागताद्धा ॥ ७२ ॥ कालसप्तत्यवचूरिः।

No. 1230.

कुमारपालप्रबन्धः—जिनमण्डनः ।

आ०—ॐ नमः श्रीमहावीरजिनेंद्राय परात्मने ।
परब्रह्मस्वरूपाय जगदानंददायिने ॥ १ ॥...
उक्तं च ।
आज्ञावर्तिपु मंडलेपु विपुलेष्वष्टादशस्वादरा-
दब्दान्येव चतुर्दश प्रसृमरां मारिं निवार्योजसा ।
कीर्तिस्तम्भनिभान् चतुर्दशशतीसंख्यान्विहारांस्तथा
कृत्वा निर्मितवान् कुमारनृपतिर्जैनो निजैनोव्ययम् ॥ १ ॥
च०—संवत् ११४५ कार्तिकपूर्णिमानिशि जन्म श्रीहेमसूरीणां
संवत् ११५४ दीक्षा सं० ११६६ सूरिपदं सं० १२२९ स्वर्गः ।...
प्रबंधो योजितः श्री(मत्)कुमारनृपतेरयम् ।
गद्यपद्यैर्नवैः कैश्चित्कैश्चित्प्राक्तननिर्मितैः ॥ ६ ॥

श्रीसोमसुंदरगुरोः शिष्येण यथाश्रुतानुसारेण ।
श्रीजिनमंडनगणिना व्यंक १४९२ मनुप्रमितवत्सरे रुचिरः॥७

इति श्रीसोमसुंदरसूरीश्वरशिष्यश्रीजिनमंडनोपाध्यायैः श्रीकुमारपालप्रबंधो यथादृष्टश्रुतानुसारेण योजितः चिरं जीयात्॥

No. 1232.

क्षुल्लकभवावलिका—सावचूरिः—तथा

पुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रं सावचूरि ।

आ० टी०—वंदित्ता० सुगमा नवरं क्षुल्लकभवानामावलिकानां च स्वरूपं कियंतो भवाः कियंत्यो वा आवलिका उच्छ्वासादौ कथं वा सभवंति

आ०मू०—वंदित्ता सिरिवीरं देविंदनरिंदमहियपयकमलं ।
खुड्डभवाण सरूवं आवलिआण च वुच्छामि ॥१॥

च०मू०—एगभवावलिगुणिआ हरिआ विअ निअनिआवलिआ
२४ खुड्डा०

च०टी—समसमतिगुणाकृता हताश्च निजनिजस्तोकावलिका भवंति यथा २४ खुड्डा० क्षुल्लकविचारोन्ययाभूतो विपरीतः शोध्यः॥ २९

इति क्षुल्लकभवावलिकावचूरिः समाप्ता ।

आ०टी०—हे श्रीवीतराग हे भगवन् मे मम पुद्गलावर्त्ता अभवन् कस्मिन्

आ०मू०—श्रीवीतरागभगवंस्तव समयालोकनं विनाभूवन् ।
द्रव्ये क्षेत्रे काले भावे मे पुद्गलावर्त्ताः ॥ १ ॥

च० मू०—नानापुद्गलपुद्गलावलिपरावर्त्तानेनंतानहं
पूरं पूरमियचिरं कियदशं बाढं दृढं नोटवान् ।

दृष्टादृष्टिचरं भवंतमधुना भक्त्यार्थयामि प्रभो
तस्मान्मोचय रोचय स्वचरणं श्रेयःश्रियं प्रापय ॥ ११ ॥

इति पुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रं समाप्तम् ।

च॰टी॰—श्रेणयस्ता येन दृष्टादृष्टिचरं किं प्रार्थयामि तदेवाह ।
असुखान्मोचय स्वचरणं रोचय मां श्रेयःश्रिय प्रापय ॥ ११ ॥

इति श्रीपुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रस्यावचूरिः समाप्ता ॥

No 1239.

चन्द्रप्रभचरित्रम्—देवेन्द्राचार्यः ।

आ॰—दृष्टोपि हृष्टजनलोचनचंद्रकांत-
मभ्रांतमांतरजलाविलमादधानः ।
चंद्रप्रभोर्जयति चंद्र इवेशमित्र
चित्रं पुनः शुभशताय यदष्टमोपि ॥ १ ॥

च॰—सुपार्श्वस्वामिनिर्वाणात् श्रीचंद्रप्रभनिर्वृतिः ।
शतेष्वर्णवकोटीनां व्यतीतेषु नवस्वरात् ॥ ३२

इति श्रीदेवेंद्राचार्यविरचिते श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरिते भवत्रयवर्णनो नाम द्वितीयः परिच्छेदः ॥ २ ॥ ॥ समाप्तं चेदं चंद्रप्रभस्वामिचरित्रम् ॥

नागेंद्रगच्छे विख्याताः परमा(स)न्वयोत्तमाः ।
श्रीवर्धमाननामानः सूरयोऽस्तारयोऽभवन् ॥ १ ॥
गुणग्रामाभिरामोऽथ रामसूरिर्बभूव सः ।
यदास्यकमलक्रोडे चिक्रीडुर्वचनश्रियः ॥ २ ॥
सिद्धांतादित्यमाश्रित्य कलापूर्णः सुवृत्तभाक् ।
चंद्रवच्चीतिदः सोऽभूच्चंद्रसूरिस्ततः परम् ॥ ३ ॥

विद्यावल्लीवृक्षः संयमप्रतिमारथः ।
संसाराब्धिमहायानं देवसूरिगुरुस्ततः ॥ ४ ॥
सिद्धविचारसस्पर्शात्सुवर्णत्वमुपागतम् ।
शिष्याभयसूरीणां वचस्तारमुपास्महे ॥ ५ ॥
निर्यास्यान्यगिरश्चित्तान्यवष्टभ्य स्थिता नृणाम् ।
यद्वाक् सोऽभूज्जगत्ख्यातः श्रीमद्धनेश्वरः प्रभुः ॥ ६ ॥
यद्वाग्गंगा त्रिभिर्मार्गैस्तर्कसाहित्यलक्षणैः ।
पुनाति जीयाद्विजयसिंहसूरिः स भूतले ॥ ७ ॥
श्रीधनेशपदे सूरिर्देवेंद्राख्यः स्वभक्तितः ।
पुण्याय चरितं चक्रे श्रीमच्चन्द्रप्रभप्रभोः ॥ ८ ॥

अपूर्णम् ।

No. 1241.

चैत्यवन्दनवृत्तिः—हरिभद्रः ।

आ०—प्रणम्य भुवनालोकं महावीरं जिनोत्तमम् ।
चैत्यवंदनसूत्रस्य व्याख्येयमभिधीयते ॥ १ ॥
अनंतगमपर्यायं सर्वमेतज्जिनागमे ।
सूत्रं यतोऽस्य कार्त्स्न्येन व्याख्यां कः कर्तुमीश्वरः ॥ २ ॥
यावत्तथापि विज्ञातमर्थजातं मया गुरोः ।
सकाशात्स्वल्पमतिना तावदेव ब्रवीम्यहम् ॥ ३ ॥
ये सत्त्वाः कर्मवशतो मत्तोपि जडबुद्धयः ।
तेषां हिताय गदतः सफलो मे परिश्रमः ॥ ४ ॥

च०—चिंतामणिरत्नेपि सम्यग्ज्ञानगुण एव श्रद्धावतिशयभावतो
ऽविरहेण महाकल्याणसिद्धिः । इत्यलं प्रसंगेन ।

आचार्यहरिभद्रेण दृष्टचा सन्न्यायसंगता ।
चैत्यवंदनसूत्रस्य वृत्तिर्ललितविस्तरा ॥ १ ॥
य एनां भावयत्युच्चैर्मध्यस्थेनांतरात्मना ।
स वंदनां सर्वजि वा नियमादधिगच्छति ॥ २ ॥
पराभिप्रायमज्ञात्वा तत्कृतस्य च वस्तुनः ।
गुणदोषौ सन्तौ वाच्यौ प्रश्न एव तु युज्यते ॥ ३ ॥
प्रष्टव्योऽन्यः परीक्षार्थमात्मनो वा परस्य च ।
ज्ञानस्य चाभिवृद्धचर्थं त्यागार्थं संशयस्य च ॥ ४ ॥
कृत्वा यदर्जितं पुण्यं मयेनां शुभभावतः ।
तेनास्तु सर्वलोकानां मात्सर्यविरहः परः ॥ ५ ॥
ललितविस्तरा नाम चैत्यवंदनवृत्तिः समाप्ता ।
कृतिरियं याकिनीधर्मसूनोराचार्यहरिभद्रस्येति ।
ग्रंथाग्रमनुष्टुप्छंदसा श्लोकशतानि द्वादश सप्तत्या समन्वितानि ॥

No. 1242.

जगत्सुन्दरीप्रयोगमाला—मुणिजसइत्ति ।

आ०—अथ कौतूहलाधिकारे योगा केचिदुच्यते ॥
तियसगुरुजिणणाह सिद्धत्थणरेंदकुलदीवं ।
सिद्धत्ताणमुवगय वीरं सिरसा णमिऊणं ॥ १ ॥ ...

प०१३७—इय जगसुंदरिपउगमालाए मुणिजसइत्ति विरइए कोऊहलाहियारो णाम पंचतीसमो परिछेउ सम्मत्तो ३५ ॥ १९६ ॥ ...

प०१४३—इय ... मुणिजसइए जालागद्दाहियारो णाम छत्तीसमो ...

प° १४७—इय... मुणिजसइत्ति विरइए लूआदिआरो णाम सत्तंतीसमो परिच्छेउ सम्मतो १६४२ .

प° १६२—इय...मुणिजसइत्ति विरइए [ज]ईणायाहियारो णाम अडतीसमो सम्मत्तो ॥३८ । १८१९ ॥

अथ विषसमणप्रयोगाः केचित् ॥...

प° १७३—इय ... विसंत्तत्तलभगु णाम एऊणचालीसमोहियारो समत्तो ३९ । २००४ ॥

अथ वश्याधिकारे प्रयोगाः केचित्

प° १८०—इय ... कामतघलयउ णामं चालीसमोहियारो समत्तो ॥ ४० । २१३३ ॥

अथ स्त्रीवंध्याधिकारः[रे]प्रयोगः[गाः]केचित् ...

प° १९९—इय... तियज्जहियारो णाम इक्कतालीसमो सम्मत्तो ॥ ४१ । २३६६ ॥

प° २०१—इय ... गंधजुत्ती करणाहियारो णाम बायालीसमो सम्मत्तो ॥ ४२ । २९४० ॥

प° २९६—इय जगसुंदरिपउगमालाए मुणिजसइत्ति विरइए सरोपइट्ठो व एस वण्णणो णाम तेयालीसमोहियारो परिच्छेउ सम्मत्तो ।

अपूर्णम् ।

No. 1248.

जयन्तकाव्यम्—अभयदेवः ।

आ°—श्रेयांसि विश्राणयतादजस्रं नाभेयदेवस्य पदांबुजं वः ।
समस्तसपन्मधुबद्धरागा यत्र त्रिलोकी भ्रमरीव भाति ॥१॥

७३॥इति श्रीश्वेतांबरश्रीमदभयदेवाचार्यविरचिते जयंतविजयनाम्नि महाकाव्ये श्रीशब्दांके प्रस्तावनादिस्वरूपनिरूपणः प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

९२ ॥ इति... पुत्रचिंतादिस्वरूपनिरूपणो नाम द्वितीयः सर्गः २

१०२ ॥ इति... नमस्कारप्रभाववर्णनो नाम तृतीयः सर्गः ३

६९ ॥ इति... सुरयोगींद्रविजयश्चतुर्थः सर्गः ४

७३ ॥ इति... योगींद्रस्वरूपनिरूपणः पंचमः सर्गः ५

१०३ ॥ इति... पुत्रजन्मोत्सवः षष्ठः सर्गः ६

७८ ॥ इति .. वसंतवर्णनः सप्तमः सर्गः ७

७६ ॥ इति... दोलाविलासपुष्पावचयजलकेलिसूर्यास्तचंद्रादयोऽष्टमः सर्गः ८

७३ ॥ इति... दूतोक्तिवर्णनो नाम नवमः सर्ग ९

७५ ॥ इति... हरिराजपराजयो नाम दशमः सर्गः १०

९२ ॥ इति... दिग्विजयो नाम एकादशः सर्गः ११

६१ ॥ इति... कुमारधर्मप्रतिपत्तिवर्णनो नाम द्वादश. सर्गः १२

११३ ॥ इति... विवाहोत्सववर्णनस्त्रयोदशः सर्गः १३

१११ ॥ इति... दिव्यास्त्रायुधवर्णनो नाम चतुर्दशः सर्गः १४

७७ ॥ इति... नरेंद्रसम्यक्त्वप्रतिपत्तिवर्णनो नाम पंचदशः सर्गः१५

९७ ॥ इति... स्वयंवरवर्णनो नाम षोडशः सर्गः १६

६५ ॥ इति... नरेंद्रपूर्वभववर्णनो नाम सप्तदशः सर्गः १७

६८ ॥ इति... ऋतुत्रयवर्णनो नाम अष्टादशः सर्गः १८

८६ ॥ इति... नरेंद्रराजस्थितिवर्णनो नाम एकोनविंशः सर्गः १९

ग्रंथाग्रं २२२० ॥

आसीच्चंद्रकुलांबरांबरमणिः श्रीवर्धमानप्रभोः
पादांभोरुहचंचरीकचरितधारित्रिणामग्रणीः ।

स श्रीसूरिजिनेश्वरस्त्रिपथगापाथःप्रवाहैरिव
स्वैरं यस्य यशोभरैस्त्रिजगतः पावित्र्यमासूत्रितम्॥ १ ॥

अभवदभयदेवः सूरिरस्मात्स यस्य
प्रभुरभजत तोषं स्तंभने पार्श्वनाथः ।
प्रकटितविकटार्था संघसाम्राज्यवृद्ध्यै
व्यधित निधिसमानां यश्च वृत्तिं नवांग्याः॥ २ ॥

तच्छिष्यौ जिनवल्लभः प्रभुरभूद्विश्वंभराभामिनी—
भास्वद्भालललामकोमलयशस्तोमः शमारामभूः ।
यस्य श्रीनरवर्मभूपतिशिरःकोटीररत्नांकुर-
ज्योतिर्जालजलैरपुष्यत सदा पादारविंदद्वयी ॥ ३ ॥

कश्मीरानपहाय संततहिमव्यासंगवैराग्यतः
प्रोन्मीलद्गुणसंपदा परिचिते यस्यास्यपंकेरुहे ।
सांद्रामोदतरंगिता भगवती वाग्देवता तस्थुषी
धारालामलभव्यकाव्यरचनाव्याजादनृत्यच्चिरम् ॥ ४ ॥

तुंगस्तदंघ्रिकमले जिनशेखराह्वः
सूरिस्तपःप्रशमवर्मितकाययष्टिः ।
जिग्ये जगत्त्रयजयप्रयतोपि येन
वीरव्रतं कलयता रतिजीवितेशः ॥ ५ ॥

वैराग्यं याति रागे भजति विधुरतां क्रोध-----

--ध्येषां जयाशां निभृतमपहृतं मोहराजेन दूरम्॥ ६ ॥

प्रगुणितकरुणः क्षमया विराजितश्चारुविग्रहस्तदनु ।
अजनि वशीकृतविषयग्रामः पद्मेंदुमुनिराजः ॥ ७ ॥

उत्फुल्लमल्लीमतिमल्लकांतिः
कीर्तिर्भ्रमंती भुवनेषु यस्य ।
श्रिया समं सौहृदकांक्षयैव
मुष्णाति विष्णोरपि कृष्णभावम् ॥ ८ ॥
विश्वत्रयप्रथितकीर्त्तिलतस्य तस्य
शिष्यः प्रशस्यमहिमाभयदेवसूरिः ।
काव्यं जयंतविजयं रचयांचकार
सारस्वतप्रसृमरप्रतिभाविलासः ॥ ९ ॥
दिक्करिकुलगिरिदिनकरपरिमितविक्रमनरेश्वरसमायाम् ।
द्वाविंशतिशतमानं शास्त्रमिदं निर्मितं जयतु ॥ १० ॥

No. 1251.

जिनशतकं सटीकम्—मू॰ जम्बू। टी॰ शाम्बसाधुः।

टी॰ आ॰—निष्क्रांतौ कृतपंचमुष्टिकचोत्पाटस्य ये संस्थिताः
मू॰ आ॰—श्रीमद्भिः स्वैर्मयूखैरभिर्भुवनमविभुवत्तापयत्येव शश्वत्
मू॰ च॰—युष्मान्मान्यामगस्याननवनजशया वागसौ व्राग्विधे-
यात् ॥ २९ ॥
टी॰ च॰—युष्मान् दैन्यशून्यान्विधेयादिति ॥ २९ ॥
इति शंबसाधुविरचितायां जिनशतकपंजिकायां वाग्वर्णनो नाम चतुर्थपरिच्छेदः समाप्त. ॥

जंबूर्नाम गुरुर्गुरूत्तमगुणोऽभूच्चंद्रगच्छान्वये
विद्वत्संसदि लब्धगौरवपदः साधुक्रियासूद्यतः ।
किं वा तस्य निगद्यते मतिगुणो यस्येदृशी निर्गता
गुम्फिता पदसंधिभिः सुघटितैः स्पष्टाक्षराली मुखात् ॥ १ ॥

तत्कृतस्यास्य शास्त्रस्य गभीरार्थस्य मंदधीः ।
मादृशः कुरुते वृत्तिं किमस्मादस्ति दुष्करम् ॥ २ ॥
अशक्यानुष्ठानमिति भावः ।
किं त्वेषा बालकेनेव सन्मार्गेण यियासुना ।
अभ्यासशक्त्यभावेपि क्रियते केवल मया ॥ ३ ॥
ततश्च ।
ख्यातो भट्टिकदेशसंद्दि[धि]षु सदाभूत्पार्श्वनागाभिधः
श्राद्धस्तस्य सुतोऽत्र मल्ल्न इति ख्यातिं गत सर्वतः ।
तत्पुत्रेण च दुर्गकेण सुधिया प्रोत्साहितेनादरा-
च्छ्रीनागेंद्रकुलोद्भवेन मुनिना सानेन वृत्ति कृता ॥ ४ ॥
यदत्र मात्रादिभिरर्थतो वा मया विहीन विहित कथंचन ।
मनीषिभिस्तत्परिशोधनीय परोपकाराय सतां हि जीवितम् ॥५॥
शरदा सपंचविंशे शतदशके १०२५ स्वातिभे च रविवारे ।
विवरणमिदं समाप्त वैशाखसितत्रयोदश्याम् ॥ ६ ॥
लीलावेशितलोचनै[नां]बुजयुगं या पुस्तक वाचयं-
त्यालोच्येव सदर्म[समर्म] वस्तु दधती स्मेर मुख राजते ।
भक्त्या नम्रशिरोवतसकपतत्पुष्पार्चिताङ्घ्रिया
देवस्त्रीभिरसौ सदा विजयता वाग्देवता विश्रुता ॥ ७ ॥
इति श्रीजिनशतकपंजिकाया प्रशस्तिरिय समाप्ता सूत्रवृत्तिसमन्वि-ता । ग्रथाग्र श्लोकसख्यया १५५० ग्रंथकारेण कृतमस्ति ॥ शुभ भवतु ॥ सवत् १६४१ वर्षे भाद्रवा सुदि ४ शनौ ॥

No 1256

तीर्थकल्पः—जिनप्रभसूरि ।

आ०—दिवश्रीपुडरीकाख्यभूभृच्छिखरशेखरम् ।
अलकरिष्णु प्रासाद श्रिनाभेयः श्रियेस्तु व ॥ १

प० ६—श्रीविक्रमाब्दे बाणाष्टविश्वेदेवमिते शितौ ।
सप्तम्यां तपसः कान्यदिवसेऽयं समर्थितः ॥ १३३ ॥

इति श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः श्रीशत्रुंजयकल्पः समाप्तः ॥

प० ९—उज्जयंतकल्पः समाप्तः ॥ (मागधी)

प० ११—रैवतककल्पः ॥ (मा°)

प० १२—॥ ४१ ॥ इत्युज्जयंतस्तवः ॥ (जिनप्र°)

प० १४—श्रीअंबिकादेवीकल्पः ॥ (मा°)

प० १५—कपर्दियक्षकल्पः ॥ (मा°)

प० १८—॥ ७४ ॥ इति श्रीपार्श्वनाथस्य कल्पसंक्षेपः॥ (मा°)

प० २०—अहिच्छत्राकल्पः ॥ (मा°)

प० २१—राजानकश्रीधांधूके क्रुद्ध श्रीगूर्जरेश्वरम् ।
प्रसाद्य भक्त्या तं चित्रकूटादानव्य[नीय] तद्गिरा ॥३९॥
वैक्रमे वसुवस्वाशा १०८८ मितेऽब्दे भूरिरैव्ययात् ।
सत्प्रासादे सविमलवसत्याह्वं व्यधापयत् ॥ ४० ॥...
वैक्रमे वसुवस्वर्क १२८८ मितेऽब्दे नेमिमंदिरम् ।
निर्ममे लूणिगवसत्याह्वयं सचिवेंदुना ॥ ४३ ॥
कषोपलमयं बिंबं श्रीतेजःपालमंत्रिराट् ।
तत्र न्यास्थत्स्तंभतीर्थे निष्पन्नं दृक्सुधांजनम् ॥ ४४ ॥
मूर्त्तीः स्वपूर्ववश्यानां हस्तिशालं च तत्र सः ।
न्यधाविशाद्दिशांपत्युः श्रीसोमस्य निदेशतः ॥ ४५ ॥
अहो शोभनदेवस्य सूत्रधारशिरोमणेः ।
तच्चैत्यरचनाशिल्पान्नाम लेभे यथार्थताम् ॥ ४६ ॥...
तीर्थद्वयेऽपि भग्नेऽस्मिन् दैवान्म्लेच्छैः प्रचक्रतुः ।
अस्योद्धारं द्वौ शकाब्दे वह्निवेदार्कसमिते १२४३—४८॥

तत्राधतीर्थस्योद्धर्त्ता लल्लो महणसिंहभूः ।
पीथडस्त्वितरस्याभूय्नहचडसिंहजः ॥ ४९ ॥
कुमारपालभूपालश्चौलुक्यकुलचंद्रमाः ।
श्रीवीरचैत्यमस्योच्चैः शिखरे निरमीमपत् ॥ ५० ॥ ...

• ५२ श्रीअर्बुदकल्पः समाप्तः ॥ (जिनप्र०)

प० २५—तेण आमरायसेविअक्रमकमलेण सिरिबप्पहट्टसूरिणा अट्ठमहुराए ठाविअं अट्ठसयछत्तीसे विक्कमसंवच्छरे सिरबिंबं

प० २६—श्रीमथुराकल्पः समाप्तः । जिनप्र० (मा०)

प० २९—अश्वावबोधकल्पः जिनप्र० (मा०) ...

वर्षे सिद्धा सरद्रस [स्तुतिः पड्रस] शिखिकुमिते वैक्रमे तीर्थमौले(:)
सेयाहेवाकिनां श्रीवितरतरोद [श्रीवितरसुरतरोर्दे] वतासेवितस्य ।
वैभारक्षोणिभर्तुर्गुणगणभणनव्यापृता भक्तियुक्तैः
सूक्तिर्जैनप्रभीय मृदुविशदपदा धीयतां धीरधीभि ॥२९ ॥
इति वैभारगिरिमहातीर्थकल्पः ॥ (जिनप्र०) श्लोकबद्ध. ॥

प० ३१—कौशंबीकल्पः । जिनप्र० (मा०)

प० ३२—श्रीअयोध्याकल्पः समाप्त• ॥ (मा०)

प० ३३—॥ ४ इति श्रीअपापाकल्पः ॥

प० ३४—इति कलिकुंडेश्वरकल्प• । जिनप्र० (मा०)

प० ३५—इति श्रीहस्तिनापुरतीर्थकल्पः समाप्त. ॥ (मा०)

प० ३७—सच्चउरे वीरमुक्खाउ छव्वाससएहिं महतं कारिअं अब्भंलिहसिहर चेइअ । तत्थ पइट्ठाविआ पित्तलमई सिरिमहावीरपडिमा जज्जिगसूरीहिं

प० ३८—तेण य सच्चेण विक्कमाउ अट्ठहि सएहिं पणयालेहिं वरिसाण गएहिं भजिऊण सो राया मारिउ गर्ड सट्टाणं

हम्मीरो तउ अन्नया अन्नो गज्जणवई गुज्जरं भंजित्ता तउ चलतो पत्तो सच्चउरे स(त्त)सयइक्कासीए विक्कमवरिसे मच्छ-राउ—दिट्ठ तत्थ मणोहरं वीरभवण पविट्ठा हणहणत्ति भणि रामिलभिरकुणा तउ गयउरे ज्जुन्तित्ता वीरसामी ता णिउ… अल्लावदीणराएण सो चेव अणप्पमाहप्पो भयवं वीरसामी तेरसय सत्तसट्ठे विक्कमाइच्चसंवछरे ढिल्लीए आणित्ता आसायणाभायण कउ …

प० ३८—इति श्रीसत्यपुरकल्पः ॥

प० ४०—२४ श्रीअष्टापदमहातीर्थकल्पः कृतिरियं श्रीधर्मघोषसूरीणाम् ॥ (संस्कृते श्लोकबद्धः)

प० ४१—अज्जमहागिरिसीसो कोडिन्नगुत्तो असामित्तो सिरिवीरनिव्वाणउ वीसुत्तरे वासस्यदुगे—वोलीणे… चउत्थो निह्नवो जाउ · इति श्रीमिथिलातीर्थकल्पः ॥

प० ४३—इति श्रीधर्मनाथजन्मभूमिरत्नपुरतीर्थकल्पः (जिनप्र० स० गद्य०)

प० ६१—सत्तरिसमहिए वाससए गए थूलिभद्दंमि सग्गट्ठिए…
मह मुक्ख गमणाउ पालयनंदचंदगुत्ताइराईसु वोलीणेसु चउसय सत्तरे[रि]हि विक्कमाइच्चो राया होही, तत्थ सट्ठीवरिसाणं पालगस्स रज्जं पणपण्णं सय नंदाणं अट्ठोत्तरं सयं मोरियवसाण तीस पूसमित्तस्स सट्ठी बलमित्तभाणुमित्ताणं चालीसं नरवाहणस्स तेरस गद्दभिल्लस्स चत्तारि सगस्स तउ विक्कमाइच्चो सो साहियसुवण्णपुरिसो पुहविं अरिणं काउ नियसवच्छर पवत्तेही ।
तह गद्दभिल्लरज्जस्स च्छेयगो कालगायरिउ होही ।
तेवण्णचउसएहिं गुणसयकलिउ सुअपउत्तो ॥ १ ॥ …

१०६९–इय पावापुरिकप्पो दीवमहूप्पत्तिभणणरमणिज्जो ।
जिणप्पहसूरीहिं कओ हिएहि सिरिदेवगिरिनयरे ॥ १ ॥
तेरहसत्तासीए विक्कमवरिसंमि भद्दवयबहुले ।
पुसक्कबारसीए समत्थिओ पसमत्थिकरो ॥ २ ॥

समाप्तोयं श्रीअपापाबृहत्कल्पो दीपोत्सवकल्पो वा ॥...
चा(वा)लदेसावयंसे कण्णा[ण्णा]णयनयरे विक्कम्मपुरवात्थव्व-
पहूजिणवइसूरितुल्लपिउ साहु माणदेवकाराविअ[आ]बा-
रहसयतित्तीसे विक्कमवरिसे आखाडसुद्धदशमीगुरुदिवसे
सिरिवइसूरीहिं अल्ल चेय पुव्वायरिएहि पइट्ठिया । ... ।
बारहसय अडयाले विक्कमाइच्चसवच्छरे चाहुयाणकुलपईपुढ-
विरायनरिंदसुरत्ताणसाहवदीणेण नीए रज्जपहाणेण परमसा-
वए(ण) सिट्ठिरामदेवेण सावयसंघस्स लेदो पेसिउ जहा तुरय
रज्जसज्जास जायं सिरि महावीरपडिमा पच्छन्न धारियव्वा।

ढि०१०६९–ढिल्लीसाहापुरे खरयरगच्छालंकारसिरिजिणसिंहसूरिप-
रिट्ठिया सिरिजिणप्पहसूरिणो कमेण महारायसभाए पंडिय
गुट्ठिए एत्थु आसको नाम विसिट्ठयरा पडिउत्ति । रायरायेण
पुट्ठे जोइसि धाराधरेण तेसि गुणत्थुई पारद्धा । ...

६९ श्रीकात्यायनीयमहावीरकल्पः वा कल्याणपुरकल्पः॥ ॥...
अग्निनत्रिनवतेर्नवशत्या अत्ययेत्र शरदां जिनमोक्षात् ।
कालको व्यधित वार्षिकमार्यः पूर्वभाद्रपदशुक्लचतुर्थ्याम्॥४॥..
शातवाहनपुरःसरा नृपाश्चित्रकारिचरिता इहाभवन् ।
दैवतैर्बहुविधैरधिष्ठिते चात्रसत्रसदनान्यनेकशः॥ ९ ॥
कपिलात्रेयबृहस्पतिपंचाला इ महीभृदुपरोधात् ।
न्यस्तस्वस्वचतुर्लक्षमयार्थश्लोकमेकमग्रथन(म्)॥७॥

॥ स चायं श्लोकः ॥

जीर्णे भोजनमात्रेयः कपिलः प्राणिनां दया ।
बृहस्पतिरविश्वासः पंचालः स्त्रीषु मार्दवम् ॥ १ ॥

प० ६२–१९ श्रीप्रतिष्ठानपत्तनकल्पः ॥(जिनप्र०) श्लोकबद्धः ।

प० ६४–(४८) नंदीश्वरकल्पः (पूर्ववत्)

प० ६९–कप्प पढंतु भसढा इय भणइ जिणप्पहो सूरी॥१॥[१३]
श्रीकाम्पिल्यपुरकल्पः ॥ (मा० गद्यबद्धः ।)

प० ६६–थंभाणगच्छमडणसिरिजसोभद्दसूरिणो खंभाइत्तो नयरोवरि विहरता तत्थ आगया लोगेहि विन्नविय भयव तित्थं उल्लंघियउ गंतुं न कप्पइ पूरउ तेहि सूरीहिं तत्थ ताउ नमंसियाउ पडिमाउ मग्गसिरिपुन्निमाए धयारोवे महूसवपुव्व कउ । अज्ज वि पइवरिस तमेव दिणे धयारोवो कीरइ । सो धयारोवमहूसवो विक्कमाइचाउ पचसु सए दुरुत्तेसु वरिसाणं अइक्कंतेसु सयुत्तो ॥ तउ अट्ठसयेसु दुरुत्तरेसु विक्कमवासेसु अणहिल्लगोवालपरिक्खियए एसो लक्खारट्ठाणो पइणं चउक्कडवंसमुत्ताहलेण वणरायराइणो निवेसिअ । तत्थ वणरायजोगरायखेमरायभूअडवयरसीहरयणाइचसामतसीहनामाणो सत्तचाउक्कडयसरायणो जाया, तउ तत्थेव पुरे चालुक्कवसे मूलराय चामुडरायवल्लहरायदुल्लहरायभीमदेवकन्नजयसिंहदेवकुमारपालदेवाजयदेवमूलरायभीमदेवाभिहाणा एगारसनरेंदा । तउ वाघेला अन्नए लूणयसा य वीरधवलवीसलदेवसारंगदेवकण्णदेवनरिंदा सजाया । तत्तो अल्लावदीणरसुत्ताणेण गुज्जरधरित्तीए आणा पयट्टा ॥…॥ अरिट्ठनेमिकल्प. ॥ (जिनप्र०) ॥

प० ६७–श्रीशंखपुरकल्पः ॥ (मा०) ॥

प० ७०–श्रीनासिक्यपुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०).

प० ७१–हरिकंखीनगरकृतवसतेः श्रीपार्श्वनाथस्य कल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ७२–कपर्दियक्षकल्पः ॥ जिनप्र० (मा०)

प० ७३–शुद्धदंतीपार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्र० (मा०)

प० ७४–अभयकीर्त्तिभानुकीर्त्तिअंबाराजकुलास्तत्रमठपत्याचार्याश्चैत्यचिंतां कुर्वतः। अथ प्राग्वाटोवंशावतंसेन महात्मना साधुहालाकेन निरपत्येन पुत्रार्थिना विरचितमुपयाचितकमिदम्। मम सूनुर्जनिता तदात्र चैत्यमुच्चैस्तरमिति। क्रमेणाधिष्ठायकत्रिदशसांनिध्यतः पुत्रस्तस्योदपद्यत कामदेवाख्यः तथा चैत्यमुच्चैस्तरशिखरमचीकरत्साधुहलाकः क्रमात्साधुभात्रडस्य दुहितरं परिणायितः कामदेवः पित्रापि डाहमामादाहूय मलयसिंहादयो देवार्चकाः स्थापिताः…

७५ श्रीअभिनंदनस्य कल्पः ॥ जिनप्र० ॥

७८ इति प्रतिष्ठानपत्तनकल्पः ॥ (शातवाहनराजोत्पत्तिः)

८४ तत्रैव—शातवाहनकथालेशश्च ॥

८५ विक्रमादित्यवर्षेषु पञ्चाधिकत्रयोदशशतेष्वतिक्रांतेषु लक्षणावती हम्मीरश्रीसुरत्राणसमदीनः शकरपुरदुर्गोपयोगिपाषाणग्रहणार्थं प्रतोलीं पातयित्वा कपाटसंपुटमग्रहीत् ॥

८६ चंपापुरकल्प. ॥ जिनप्र० ॥

९१ पाटलीपुत्रपुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (पाटलीपुत्रपुरोत्पत्तिः)

९३ श्रावस्तीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

९७ वाराणसीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

१०० इति श्रीमहावीरगणधरकल्पः ॥ (मा०)

प० १०१–इत्थेव चेइय परिसरन्ति एहि हत्थेहिं फलहीं चित्त
इत्ति खणिऊण लद्धा फलही कारियं निरुवमरूवं पासनाथ-
बिंबं वारससयच्छासहे विक्कमसंवच्छरे देवाणंदसूरिहिं
पइट्ठिअं ठाविअं चेइए पसिद्धं च कोकापासनाहुत्ति ॥
कोकापार्श्वनाथकल्पः समाप्तः ॥ (मा०)

प० १०२–कोटिशिलातीर्थकल्पः ॥ (मा०)

प० १०४–वस्तुपालतेजपालयोः कल्पः १०४ ॥ जिनप्रभ० ॥

प० १०९–चेल्लणापार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्रभः–तत्कृतस्तोत्रान्ते
शशधरहयीकाक्षिक्षोणीमिते शकवत्सरे
गृहमणिमहे संघान्विता उपेत्य पुरीमिमाम् ।
मुदितमनसस्तीर्थ[र्थेशस्य]प्रभावमहोदधि-
रिति विरचयांचक्रुःस्तोत्रं जिनप्रभसूरयः ॥ ९ ॥

॥ टिंपुरीस्तोत्रम् ॥

प० १११–समाप्तस्तीर्थनामधेयसंग्रहकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ११३–समवसरणरचनाकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ११५–सरोडाग्रभृतिग्रामाणां षट्पंचाशतं श्रीकुंडगेश्वरऋषभ-
देवाय शासनेन स्वनिश्रेयसार्थमदात् ॥ ततः शासन-
पट्टिका ॥ श्रीमदुज्जयिन्यां संवत् १० चैत्रसुदि १ गुरौ
भाढदेशी महाक्षपटलिकपरमार्हतश्वेतांबरोपासकः ब्राह्मण-
गौतमसुतकात्यायनेन राजाऽलेखयत् ॥ ...
श्रीकुंडगेश्वरयुगादिदेवकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ ...

प० ११६-१४–इति व्याघ्रीकल्पः संस्कृतश्लोकबद्धः ॥ जिनप्र०॥

प० १२०–इति अष्टापदकल्पः ॥ (मा०) (तदंते)

नंदानेकपशक्तिशीतगुमिते श्रीविक्रमोर्वीपते–
र्वर्षे भाद्रपदस्य मास्यवरजे सौम्ये दशम्यां तिथौ ।
श्रीहम्मीरमहम्मदे प्रतपति क्ष्मामंडलाखंडले
ग्रंथोऽयं परिपूर्णतामभजत श्रीयोगिनीपत्तने ॥ १ ॥

प० १२१ इत्थं पृथक्क[थक्क]विषयार्कमिते शकाब्दे
वैशाखमासि सितपक्षगपष्ठतिथ्याम् ।
यात्रोत्सवोपनतसंघयुतो यतींद्रः
स्तोत्रं व्यधाद्गजपुरस्य जिनप्रभाख्यः ॥ २० ॥

इति हस्तिनापुरस्तवनकृतिः श्रीजिनप्रभसूरीणाम् ॥

अह विज्जातिलयमुणी आएसा संघतिलयसूरीणं ।
परिसेसलवं जंपइ वद्धाणय वीरकप्पस्स ॥ १ ॥

प० १२२ ताणं चेव गुरूणं सीसुत्तमेहिं रायसभामंडणेहिं
गुरुगुणालंकिअदेहेहिं सिरिजिणदेवसूरीहिं

प० १२४ पातसाहिणा तउ तेरससयनवासियवरिसे आसाढ
— कण्हसत्तमीए मुमहुत्ते महं सयं नरिंदेणदाविज्जमाणम-
हादानं गाइज्जमाणमंगलं पविट्ठा पोसहसाल भट्टारया ॥

प० १२६ कात्यायनीयश्रीमहावीरकल्पः ॥ (मा०)
१२८ श्रीआरामकुंडपद्मावतीदेवीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥
प० १३०–माणिक्यदेवकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)
प० १३२–अंतरिक्षपार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)
प० १३४–स्तंभनकल्पशिलोंछः ॥ (मा०)
प० १३५–कलिकुंडकुकुडेश्वरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)
प० १३६. एगारससएसु इक्कासीइसमहिएसु विक्कमाइवरिसेसु
अइक्कंतेसु रायगच्छमंडणसिरिसीलभद्दसूरिपट्टपइट्ठिएहिं मह-

याइदिअंबरगुणचंदविजयपत्व[इ]पइट्ठेहिं सिरिधम्मघोससूरिहिं पासनाहनेईअसिहरे नउतिरहसंवसमरक्खं पइट्ठा कया ॥ इति फलवर्धिपार्श्वनाथकल्पः। जिनप्रभकृतः॥ मा° ॥

प° १३८ कोहंडीयदेवकप्पो ॥ (मा°)

प° १३९ अंबियदेवीकप्पो ॥ (मा°)

इति खरतरगच्छालंकारजिनप्रभसूरिविरचितस्तीर्थकल्पः समाप्तः ॥

No. 1263.

दशाश्रुतस्कन्धचूर्णी ।

आ°—वंदामि भद्दबाहुं पाईणं चरिमसयलसुयनाणि ।

सुत्तस्स कारगमिसिं दसासुकप्पे य ववहारो ॥ १ ॥

आउवियागज्झयणाणि भावउ दव्वउ .

चू°—नालंभो वा जारयंधः सेसं कंठं । जावणियाव जावकरणगर्ड । सव्वेसिंपि णयाणं गाथा° ॥ दशानां चूर्णी सम्मत्ता॥

No. 1268.

धर्मपरीक्षाकथा—रामचन्द्रः ।

आ°—प्रणिपत्य जिनं भक्त्या स्याद्वादवरनायकम् ।

कथां धर्मपरीक्षाख्यामभिधास्ये यथागमम् ॥ १ ॥

च°—वासुपूज्यकेवलिनं स्तुत्वा स्वावासं गतौ सुखेन स्थितौ ।

इति श्रीरामचंद्रेण मुनिना गुणशालिना ।

ख्याता धर्मपरीक्षा सा कृता कृतिरियं ततः ॥ १ ॥

श्रीपूज्यपादसद्वंशे जातोऽसौ मुनिपुंगवः ।

पद्मनंदी इति ख्यातो भव्यव्यूहप्रवंदितः ॥ २ ॥

तच्छिष्यो देवचंद्राख्यो भद्रधारगुणान्वितः ।

वेदिता सर्वशास्त्राणां ख्यातो धर्मरताशयः ॥ ३ ॥

स च शुद्धव्रतोपेतः समयादिविवर्जितः ।
समयः सर्वसत्त्वानां तत्प्रार्थनवशाद्वरः ॥ ४ ॥
यावद्व्योम्नि प्रवर्त्तंते शशांकरवितारकाः ।
तावद्धर्मपरीक्षेयं वर्त्तिप्यति सदाशये ॥ ५ ॥
पद्मनिवासभूता हि कथा पद्मायनी वरा ॥
तथा धर्मपरीक्षा च मिथ्यात्वाज्ञानध्वंसिनी । ६ ॥
इति धर्मपरीक्षा कथा समाप्ता ।.

No. 1271.

नमस्कारस्तवः सटीकः–मू॰टी॰जिनकीर्त्तिसूरिः।

टी॰ आ॰–जिनं विश्वत्रयीर्यद्यमभिवंद्य विधीयते ।
परमेष्ठिस्तवव्याख्या गणितप्रक्रियान्विता ॥ १ ॥
तत्रादावभिधेयगर्भी समुचितेष्टदेवतानमस्काररूपमंगलप्रतिपादिकां गाथामाह ॥ परमिट्ठि॰ ॥ व्याख्या । परमेष्ठिनोऽर्हदादयस्तेषां नमस्कारः ।

मू॰ आ॰–परमिट्ठिनमुक्कारं थुणामि भत्तीइ तन्नवपयाणं ।
पत्थार१ भंगसंख्या२ नट्ठु३ दिट्ठा४. इ५ कहणेण ॥ २ ॥

मू॰ च॰–तवगच्छमडणाणं सीसो सिरिसोमसुंदरगुरूणं ।
परमपयसपत्थी जंपइ नवपयथय एअ ॥ ३० ॥
पननमुक्कारथयं एयं सेयं करंति संझमवि ।,
जोडाएइ लहइ सो जिणकित्तियमहिमंसिद्धिसहं ॥ ३१ ॥
॥ इति॰ ॥

टी॰ च॰–श्रीमंत्तपागणनभस्तरणेर्विनेयः
श्रीसोमसुंदरगुरोर्जिनकीर्त्तिसूरिः

स्वोपज्ञपचपरमेष्ठिमहास्तवस्य
वृत्तिं व्यधाज्जलधिनंदमनुप्रमेऽब्दे ॥ १ ॥

इति जिनकीर्त्तिसूरिविरचितनमस्कारस्तववृत्ति· ।

No. 1272.

नयप्रकाशाष्टक सटीकम्—मू॰टी॰पद्मसागरः

आ॰टी॰—गगाप्रवाहा इव वाग्विलासा
जयति यस्य स्फुरदगिरगा· ।
स्वयं पवित्रा इति पूतविश्वा·
सोस्तु श्रिये श्रीजिनवर्धमान· ॥ १ ॥

आ॰मू॰—तस्मै नमः श्रीजिनशासनाय
सप्तप्रभगीनयवासनाय ।
आसाद्य माद्यन्ति यदीयदेश-
मप्यक्षपादादिकदर्शनानि ॥ १ ॥

अ॰मू॰—जगत्यसौ श्रीजिनशासनस्तवः
साह्लादतात्पर्यनि(वध)वधुर· ।
नयप्रकाशाष्टकनामधारकः
स्वार्थं कृतः पडितपद्मसागरै· ॥ ९ ॥

अ॰टी॰—मुकरमेवेद नप्रमयूक्तमिति समाप्तेय श्रीनयप्रकाशवृत्ति ।
स्याद्वादवादनिष्णातचक्रिचक्रशिरोमणि· ।
अतुच्छस्वच्छसद्गच्छतपोगच्छप्रभुं प्रभु· ॥ १ ॥
श्रीहीरविजयाभिख्य सूरिर्जयति भूतले ।
यद्गुणामृपीयूषास्वादवान्विबुधो जन· ॥ २ ॥
राज्ये तदीयेऽखिलशास्त्रवेदिन· श्रीवाचकाप्तेसरधर्मसागरा· ।
जयति तेषां चरणप्रसत्त्या नयप्रकाशो विहितो मयायम् ॥३॥

चक्रे शास्त्रमिदं यत्नात् त्र्यग्निषट्चंद्रवत्सरे ।
पद्मसागरसंज्ञेन बुधेन स्वात्मबुद्धये ॥ ४ ॥

No. 1278.

नेमिनिर्वाणकाव्यम्—वाग्भट्टः ।

आ०—श्रीनाभिसूनोः पदपद्मयुग्म-
नखाः सुखानि प्रथयंतु ते वः ।
समन्ना [समानमन्ना]किशिरःकिरीट-
संघट्टविभ्रस्तमणीयितं यैः ॥ १ ॥

च०—सर्वासु दिक्षु विरचय्य स धर्ममेव-
मेकातपत्रमवसादितमोहशत्रु(ः) ।
विच्छिन्नकर्मनिगडः सह मुक्तिवध्वा
भेजे सुखानि भगवानविनश्वराणि ॥ ८४ ॥

इति श्रीनेमिनिर्वाणे वाग्भट्टविरचिते महाकाव्ये मुक्तिगमनवर्णनो नाम पंचदशः सर्गः ॥

No. 1279.

पञ्चकल्पभाष्यम्—संघदासः ।

आ०—वंदामि भद्दबाहुं पाईणं चरिमसयलसुयणाणिं ।
सुत्तत्थकारगमिसिं दसाणकप्पे य ववहारे ॥
कप्पंति णाम णिप्पण्णं महत्थं वधु कामतो ।
णिज्जूहगस्स भत्तीय मंगलट्ठा य संथुई ।

च०—कप्पपणगस्स भेदो पंरुविउ मोक्खसाहणट्ठाए ।
जं पढिऊण सुविहिया करेंति दुक्खक्खय धीरा ॥

पंचविहसुत्तकप्पाण विभासावित्थरं पमोत्तूणं ।
गहिया सीसहियट्ठा अव्वोछित्तट्ठया चेव ॥

महत्पंचकल्पभाष्य सन्तदासक्षमाश्रमणविरचितं समाप्तमिति ॥छ
गाहग्गेणं पंचवीससयाइं नवहत्तराइं ॥ २५७४ श्लोक ग्रंथाग्रं ३१८५छ

No. 1280.

पञ्चसूत्रं सटीकम्—हरिभद्रः ।

टी॰आ॰—प्रणम्य परमात्मानं महावीरं जिनेश्वरम् ।
सत्पंचसूत्रकव्याख्या समासेन विधीयते ॥ १ ॥

आह किमिदं पंचकसूत्रकं नाम उच्यते । पापप्रतिघातगुणबीजाधानसूत्रादीनि पंचसूत्राण्येव । तद्यथा । पापप्रतिघातगुणबीजाधानसूत्रम् १ । साधुधर्मपरिभावनासूत्रम् २ । प्रव्रज्याग्रहणविधिसूत्रम् ३ । प्रव्रज्यापरिपालनासूत्रम् ४ । प्रव्रज्याफलसूत्रमिति ५ ॥

मू॰—आ॰—णमो वीअरागाणं सव्वण्णूणं देविंदपूइआणं
मू॰—च॰—तिलोयनाहबहुमाणेणं निस्सेअससाहिगत्ति
पवज्जाफलसुत्तं ५ समाप्तं पचसूत्रकम् ।

कृतं चिरंतनाचार्यैर्विवृतं च जाकिनीमहत्तरासूनुश्रीहरिभद्राचार्यैः ॥

टी॰च॰—सर्वानुभावादौचित्येन मे धर्मे प्रवृत्तिर्भवतु सर्वे सत्त्वाः सुखिनः संतु ॥ इति पंचसूत्रटीका समाप्ता । कृतिः श्वेतांबराचार्यहरिभद्रस्य धीमतः । जाकिनीमहत्तरासूनोः । ग्रंथाग्रमनुष्टुप्छंदोदेशतः शतान्यष्टावशीत्यधिकानि ॥

No. 1281.

पद्मचरित्रम्—विमलः ।

आ॰—सिद्धं सुरनरकिंनरदणुवइभुयगेंदचंदपरिमहिअ ।
उसभं जिणवरवसभं उवसप्पणिआइतित्थयरं ॥ १ ॥...

णामावलिनिवद्धं आयरियपरंपरागयं तत्थं ।
वोछामि पउमचरियं जहाणुपुव्विं समासेण ॥ ८ ॥
को वण्णिऊण तीरइ नीसेसं पउमचरियसंबंधं ।
मोत्तूण केवलिजिणं तिकालणाणं हवति जस्स ॥ ९ ॥
जिनवरमुहाउ अत्थो जो पुव्विं णिग्गउ बहुवियप्पो ॥
सो गणधरेहि धरिउं संखेवमिणो अ उवदिट्ठो ॥ १० ॥
ऐअं अट्ठमरामदेवचरियं धीरेण सिद्धं पुरा
पच्छा उत्तमसाहवेहि धरियं लोगस्स उब्भासियं ।
एत्ताहे विमलेण पायडफुडं गाहाणिवद्धं कयं
सुत्तत्थं णिसुणंतु संपइ महापुत्तं पवित्तक्खरं ॥

इति श्रीपउमचरिए सुत्तत्थविहाणो णाम उद्देसो पढमो-
त्तो ॥ ॥...

एवं वीरजिणेण रामचरिअं सिद्धं महत्थं पुरा
पच्छाखंडलभूतिणा उ कहिअं सिस्साण धम्मासयं ।
भूयो साहुपरंपराइ सयलं लोए ठिअं पायडं
एत्ताहे विमलेण सुत्तसहिअं गाहानिबद्धं कयं ॥ २ ॥
पंचेव य वाससया दुसमाए तीसवरिससंजुत्ता ।
वीरेहि सिद्धिमुवगए तउ निवद्धं इमं चरिअं ॥ ३ ॥
हलहरचक्कहराणं समयं लंकाहिवेण जं वृत्तं ।
विसयामिससत्ताणं इत्थिनिमित्तं रणं परमं ॥ ४ ॥
चउजुवतिसहस्सेहिं ण य पत्तो उवसमं मयणमूढो ।
सो विग्राहरराया गतो अ णरयं असिमिअप्पा ॥ ५ ॥
जाणे अ पईणीहिं णालिज्जंतो वि ण गतो तित्तिं ।
कह पुण अण्णे तुद्धिं उविहिति योत्रानेलयाहिं ॥ ६ ॥

जे विसयसुहासत्ता पुरिसा तवनिअमसजमविहूणा ।
ते उज्झिऊण रयण गिण्हति ह कागणीं मूढा ॥ ७ ॥
एअं वेरनिमित्त परनारीससिअ सुणे ऊणे ।
होइ परलोगकसा परविलय चेत्र वा वज्जह ॥ ८ ॥
सुकयफलेण मनुस्सो पावति ठाण सुसपयनिहाण ।
दुकयफलेण य कुगति लहति सहावो इमो लोए ॥ ९ ॥
ण य देति कोति कस्सति [देति कोवि कस्सवि]
आरोग्गधण तहेय परमाउं ।
जे होंति सुरा लोए तेहे किं दुक्खिआ बहवे ॥ १० ॥
कामत्थधम्ममोक्खो एत्थ पुराणमि वण्णिआ सव्वे ।
अगुणे मोत्तूण गुणे ण्ह हजे तुम्ह हिअजणणे ॥ ११ ॥
बहुएण किं व कीरइ अव्वो भणिअव्वएण लोगंमि ।
एकपयम्मि विसया उज्जमह जिणवरमयमि ॥ १२ ॥
ऊण अतिरित्त वा जं एत्थ कयं पमायदोसेण ।
त से पडिपूरेउ खमत मह पडिआ सव्व ॥ १३ ॥
बहुनामा आयरिउं ससमयपरसमयगहिअसब्भावो ।
विजउ तस्स उ सीसो नाइलकुवलवसणदिअरो ॥ १४ ॥
सीसेण तस्स रइअ राहवचरिअ तु सूरि विमलेण ।
सोऊण पुव्वगए णारायणरामचरिआइ ॥ १५ ॥
जेहिं सुअ वयगमच्छरेहिं सब्भत्तिभाविअमणेहिं ।
ताण वि देउ बोहिं सुविमलचरिआण जिणयदो ॥ १६ ॥

श्रीपउमचरिय समत्त ॥

No 1286

पार्श्वनाथचारित्रम्—भावदेवसूरि ।

नाभेयाय नमस्तस्मै यस्य क्रमनखांशव ।
मौलौ दधति नम्राणां मागल्यामक्षतश्रियम् ॥ १ ॥

ए॰—विश्वातिशायिमहिमा धरणोरगेंद्र-

पद्मावतीसततसेवितपादपीठः।

अतर्बहिश्च दुरितच्छिदनतशर्मा

देव(:)क्रियादुदयिनी शुभभानलक्ष्मीम्॥ ७४॥

इति कालिकाचार्यश्रीसंतानीयश्रीभावदेवविरचिते श्रीपार्श्वनाथचरित्रे महाकाव्ये अष्टसर्गे भावाके भगवद्विहारवर्णनो नाम अष्टमः सर्गः॥ संवत् १५३२ वर्षे आश्विनसुदि ११ सोमवासरे अवत्यां श्रीतपापक्षे श्रीलक्ष्मीसागरसूरि॰

No 1291.

प्रतिक्रमक्रमविधि:—जयचन्द्रः।

आ॰—श्रीवर्धमानमानम्य श्रीगुरूश्च गुणैर्गुरून्।

प्रतिक्रातेः क्रमः कोपि यथावगममुच्यते॥ १॥

ए॰—इत्युक्तं निरतिचाराणामपि प्रतिक्रमणकारणम्। एतास्तेकेभ्यो दृष्टांतकथा श्रीआवश्यकलघुवृत्तितो लिखिता ज्ञेयाः।

इत्थं सहेतुककथाक्रमसूत्रयुक्त्या

साधुः प्रतिक्रमणकृन्निजकर्मजालम्।

सद्यो विभिद्य चुतकेवलिविक्रमेण

मुक्तिं भजेत भृशमक्षयसौख्यलक्ष्मीः॥ १॥

श्रीजयचंद्रगणींद्रैः प्रतिक्रमक्रमविधिर्यथावगमम्।

लिखितस्तत्रोत्सूत्र यन्मिथ्या दुष्कृत तस्य॥ २।

एव श्रीयुतसोमसुदरगुरुश्रीपट्टपूर्वाचला-

दित्यश्रीजयचद्र(सूरि)गुरुभिः श्रीमत्तपागच्छपैः।

किंचिद्धेतुमयः प्रतिक्रमविधिर्वर्षरसर्वोतिथि १५०

सद्वैदाभजनप्रबोधविषये कृप्ताधिर नदतात्॥ ३

No 1293.

प्रतिक्रमणसूत्रलघुवृत्तिः—तिलकसूरिः।

आ०—श्रीवीरजिनवरेंद्रं वंदित्वा चैत्यवंदनादीनि ।

अल्पमतिसत्त्वहेतोर्विवरिष्ये गमनिकामात्रम् ॥ १ ॥

इह चैत्यवंदनादीनां वृत्तिरारभ्या परं इरियावहियाए अप्पडिक्कंताए न कप्पइ किंचि चेइय वंदण सज्झाया इत्यागमात् प्रथममीर्यापथिकीसूत्रं व्याख्यायते, तच्चेदं इच्छामीत्यादि ॥

च०—नमस्करोमीत्यर्थः ॥ ५० ॥प्रतिक्रमणविवरणम् ॥

चक्रेशसूरिगुरुपट्टमहो[हो]दयाद्रि-

प्रद्योतनोपमशिवप्रभसूरिशिष्यः ।

श्रीमाक्पदास्तिलकसूरिरधीधनोपि

श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रमिदं विवव्रे ॥ १ ॥

इति श्रीतिलकाचार्यविरचिता श्लोकशतद्वयप्रमाणा प्रतिक्रमणसूत्रलघुवृत्तिः समर्थयांचक्रे [समाप्ता] ।

No. 1299.

प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका—मू० विमलसूरिः।

टी० देवेन्द्रसूरिः।

टी०आ०—श्रीनाभिभूर्जिनवरः कुशलाय वः स्या-

द्यस्यांसयोरुपरि कुंतलभारदंभात् ।

भव्यांगिनां भवसमुद्भवतापशांत्यै

कादंबिनी किमु समुन्नतिमाततान ॥ १ ॥

द्वात्रिंशतिस्तीर्थकृतोऽजिताद्याः

पार्श्वावसाना ददतु श्रियं वः ।

यन्नाममंत्रस्मृतिमात्रतोपि

प्रयाति पापाहिभयं भियेव ॥ २ ॥

परमतीर्थकरोस्तु सदा मुदे
यदवदानकदंबकमंजसा ।
श्रवणसंपुटमध्यमुपागतं
यद तनोति न कस्य चमत्कृतिम् ॥ ३ ॥
श्रीगौतमस्तान्मम लब्धिसिद्ध्यै
यः केवलज्ञानपयोधिपुश्या ।
स्वयं वियुक्तोपि परं परेषा-
मेतत्पदोऽहो महतां स्वभावः ॥ ४ ॥
विश्वप्रशस्यगुणरत्नसमुद्ररुद्र-
पल्लीयगच्छगगनांगणशीतभासः ।
चारित्रपात्रमतिमात्रशमैकसत्रं
श्रीसंघपूर्वतिलका गुरवो जयंति ॥ ५ ॥
तत्पट्टांभोजतिग्मांशुः श्रीदेवेंद्रमुनीश्वरः ।
भोलाखेवाभिधभ्रातृयुगेनात्यर्थमर्थितः ॥ ६ ॥
प्रश्नोत्तररत्नमालां विमलाचार्यनिर्मिताम् ॥
विवृणोति सुदृष्टांतैर्लुपकारी सतां भ्रमः ॥ ७ ॥

अ०-नरं नारीं वा भृंगारयतीत्यार्यार्थः (२९) समाप्ता चेयं प्रश्नोत्तररत्नमालावृत्तिः ॥ ॥ ग्रंथसंख्या ७१२२ ॥

No. 1304.

भक्तामरस्तवः सटीकः—मू० मानतुङ्गाचार्यः ।
टी० कनककुशलः ।

आ० टी०—प्रणम्य परमानंददायकं परमेश्वरम् ।
वृत्तिं भक्तामरस्याहं कुर्वे बालहितैषिणीम् ॥१॥

अ०—टी०—मानतुंग इति स्वनामनिबंधनमिगदाद्युपत्रयनाद्दो राजप्रसादश्चाखूचि ॥ समुपैति समतात्पार्श्वमायातीति मंगलम् ॥४४॥

श्रीमत्तपगणगगनांगणदिनमणिहीरविजयसूरीणाम् ।
शिष्याणुना विरचिता वृत्तिरियं कनककुशलेन॥ १ ॥
नयनशररसेंदुमिते १६५२ वर्षे विराट्नाम्नि वडनगरे।
बालजनविबोधनार्थं विजयदशम्यां हि समाप्ता॥२॥युग्मम् ।
श्लोकानां षट्शती षोडशोत्तरा समजायत ॥
प्रत्यक्षरं गणनया वृत्तौ संख्या निवेदिता ॥ १ ॥

No. 1306.

भरतेश्वरबाहुबली वृत्तिः—शुभशीलगणिः ।

आ°—युगादौ व्यवहाराध्वा सर्वो येन प्रकाशितः ।
स श्रीवृषभयोगींद्रो दद्याद्वोऽव्ययसंपदम् ॥ १ ॥

घ°—श्रीमतीकथा तपसि समाप्ता ।
श्रीचंद्रगच्छांबरभूषकोभू-
त्तपागणो सानुविद्ददीप्ति [भानुरिवातिदीप्तिमान्]।
प्रबोधयन् भव्यजनांबजाला [ऽम्बुजानि]
स्वगोविलासैरिव साधुवर्गम् ॥ १ ॥
तत्राभवन् वरगुणगणमणिरोहणमहीधरप्रतिमाः ।
परमगुरुसोमसुंदरगुरवः संयमरमायतयः ॥ २ ॥
तच्छिष्या मुनिसुंदरगुरवो जयचंद्रसूरयोऽभूवन् ।
पारंगतागमजलनिधिपारं गता रुचिरगुणनिलयाः॥ ३ ॥
तच्छिष्या विजयंते दधते श्रीसूरिमंत्रमहिमभरः[रम्] ।
श्रीयुक्तरत्नशेखरगुरव उदयनंदिसूरिवराः॥ ४ ॥
लक्ष्मीसागरसूरीशाः सोमदेवाह्वसूरयः ।
विजयंते लसद्विद्यावार्धिमथनमंदराः ॥ ५ ॥
श्रीमन्मुनीशमुनिसुंदरसूरिराज-
शिष्या[ष्यो] मनीषिशुभशील इति प्रमूर्खः ।

एतां कथां वितनुते स्म नवांबरेषु
चंद्रप्रमाणसमये किल विक्रमार्कात् ॥ ६ ॥
भरहेसरबाहुबली वृत्तिः शुभशीलविबुधरचितेयम् ।
शोध्या सुबुद्धिसद्भिर्विबुधैः कृपापरतः ॥ ७ ॥
अनाभोगादिना किंचिद्यदत्रोत्सूत्ररोपणम् ।
चक्रे तदस्तु मे मिथ्यातमोऽर्हदादिसाक्षिकम् ॥ ८ ॥

इति श्रीमत्तपागच्छाधिराजश्रीमुनिसुंदरसूरिशिष्यपंडितश्रीशुभशीलगणिविरचिते भरहेसरबाहुबलीवृत्तिनाम्नि कथाकोशे द्वितीयो महासत्त्वधिकारः संपूर्णः ॥

No. 1318.

रत्नशेखरनरपतिकथा—जिनहर्षः।

आ०—अर्हं ॥ कल्लाणत्थिनिलयं नमिऊणं वद्धमाणजिनचंदं ।
पव्वतिहीण विआरं भणामि अ णिआनुसारेण ॥ २ ॥

च०—सुणिऊणमेव मेयं चरिअं सिरिरयणसेहरनिवस्स ।
पंचसु पव्वेसु सया कायव्वो उज्जमो धम्मो ॥ ३९ ॥
एवं रयणवईए चरिअं तह रयणसेहरनिवस्स ।
निसुणिज्जंतं जायइ भविआणं बोहिलाभइं ॥ ४० ॥
सिरि चित्तकूटनयरे जिणभवणसएहिं सव्वउ भरिए ।
सिरिजयचंदमुणीसरसीसेण सुभस्स भत्तीए ॥ ४१ ॥
पागयबंधेण कहा लिहिआ जिणहरिससाहुणा एसा ।
ता नंदउ जियलोए जाव जयइ वीरजिणतित्थं ॥ ४२ ॥

इति श्रीरत्नशेखरनरपतिकथा संपूर्णा ॥ संवत् १६१४

No. 1322.

लोकतत्त्वनिर्णयः—हरिभद्रः।

आ०—प्रणिपत्यैकमनेकं केवलरूपं जिनोत्तमं भक्त्या ।
भव्यजनबोधार्थं नृतत्त्वनिगमं प्रवक्ष्यामि ॥ १ ॥

च०—तस्मादनाद्यनिधनं व्यसनोरुभीमं
जन्मारदोपदृढनेमि च रागतुंबम् ।
घोरं स्वकर्मपवनेरितलोकचक्रं
भ्राम्यत्यनारतमिदं हि किमीश्वरेण ॥ १३७ ॥
इति लोकतत्त्वनिर्णयः । भगवतः श्रीहरिभद्रसूरेः कृतिरियम् ॥
ग्रं० २२१

No. 1328.

विंशतिस्थानकविचारामृतसंग्रहः—जिनहर्षगणिः ।

आ०—श्रीभूर्भुवः स्वस्त्रितयं पुनाना
द्रव्याभिधानाकृतिभावरूपैः ।
त्रिकालवर्त्तिस्थितयो जिनेंद्रा
सृजंतु सर्वाद्भुतसौख्यलक्ष्मीम् ॥ १ ॥
जिनेंद्रपदवीप्राप्तिनिमित्तं सुदृशां तपः ।
विंशतिस्थानकाह्वानं जयति श्रीजिनागमे ॥ २ ॥
च०—तपागच्छेऽभवद्भूम्ना महिम्ना विश्वविश्रुतः ।
जगचंद्रगुरुः श्रीमान् सम्यग्ज्ञानक्रियानिधिः ॥४॥
श्रीदेवेंद्रगुरुस्तस्य पट्टेऽभूत्प्रकटप्रभुः ।
रादेना [वादेनास] समाजेशायस्तुपालसभापतिः॥ ५ ॥
तस्य शिष्याः क्षितिख्याता विद्यानंदमुनीश्वराः ।
अजायंत जगत्पूज्या योगज्ञानक्रियागुणैः ॥ ६ ॥
तत्पट्टोदयभास्वानासीन्निःसीमतेजसां राशिः ।
श्रीधर्मघोष मेणमृत[क्ष्यिराट्]सद्यकानंदिगोविभवः ॥७॥
ततश्च श्रीसोमप्रभ सूरिंद्रस्याः [रिः] सीमा महात्मनाम् ।
व्यधाद्विगौतमं वीरशासनं यो निजश्रिया ॥ ८ ॥

ततः श्रीशक्रसूनुस्तुल्यः श्रीसोमतिलकाह्वयः ।
सूरिर्भूरियशा जज्ञे विज्ञेषु प्रथितो भुवि ॥ ९ ॥
श्रीदेवसुंदरगुरुर्गरिमांबुराशि-
र्विश्वासितारिरभवद्भुवनातिशायी ।
तत्पट्टपंकजरविः पाणितेजी [प्रथितोरुतेजा]
भूजानिवंदितपदः शिवमार्गदर्शी ॥ १० ॥
सूरिर्युगोत्तमसमोऽजनि तस्य पट्टे
श्रीसोमसुंदरगुरुर्गुरुभाग्यशाली ।
यं श्रीसुधर्मगुरुणा गणभृत्पुरोग
सर्वांगचंगिमगुणैस्तुलयंति संतः ॥ ११ ॥
तच्छिष्यः प्रथमः समर्थमहिमा त्रैविद्यगोष्ठीगुरुः
सूरिः श्रीमुनिसुंदरः सुरगुरुः ख्यातः क्षितौ प्रज्ञया ।
अस्ति प्रास्ततमोभरस्तदपरः सूरिस्तु भूरिप्रभा-
शाली श्रीजयचंद्र इत्यभिधया सर्वत्र लब्धोदयः ॥ १२ ॥
यो विश्वाद्भुतलब्धिभिः सुमनसामाश्चर्यकृद्भिः कलौ
सौभाग्याम्बुधिरासदाद पदवीं श्रीगौतमस्वामिनः ।
स श्रीमद्गुरुसोमसुंदरपदांभोजाकरार्यपति-
र्जीयाच्छ्रीजयचंद्रसूरिरनघा[रचना]सूरीश्वरग्रामणीः ॥ १३ ॥
विंशतिस्थानकाचारविचारामृतसंग्रहः ।
तस्येदं श्रीजयचंद्रसूरिशिष्येण निर्मितः ॥ १४ ॥
श्रीरम्यग्रामाख्यपुरे युग्मव्योमेंदुपंचभिः ।
प्रमिते वत्सरे हर्षजिनगणिना साधुना ॥ १५ ॥
संवत्यास्य पवित्रस्य पाननश्रवणादिभिः ।
नमो भविनः पैठां श्रीजिनेश्वरसत्पदम् ॥ १६ ॥

मथोटाविंशतिशतानुमितः सर्वसंज्ञया ।
जीयादयं बुधश्रेणिगाह्यमानो निरंतरम् ॥ १७ ॥
इति श्रीविंशतिस्थानकविचारामृतसंग्रहः संपूर्णः ॥

No. 1333.

विधिमार्गप्रपा—जिनप्रभसूरिः ।

आ०—नमिय महावीरजिणं सम्मं सरिउं गुरूवएसं च ।
सावयमुणिकिच्चाणं समायारीं लिहामि अहं ॥ १ ॥
च०—जिणदत्तसूरिसंताणतिलयजिणसिंहसूरिसीसेण ।
गुत्तिरसकिरियठाणप्पमिए विक्कमनिवइवरिसे ॥ ९ ॥
विजयदसमीइ एसा सिरिजिणपहसूरिणा समायारी ।
सपरोवयारहेउं समाणिया कोसलानयरे ॥ १० ॥
सिरिजिणवल्लहजिणदत्तसूरिजिणचंदजिणवइमुणिंदा ।
सुगुरुजिणेसरजिणसिंहसूरिणो मह पसीयंतु ॥ ११ ॥
वाइयसयलक्खुएणं वायणायरिएण अम्हसीसेण ।
उदयाकरेण गणिणा पढमायरिसे कया एसा ॥ १२ ॥
जीए पसायाउ नरा सुकईसरसत्थवल्लहा हुंति ।
सा सरसई य पउमावई य मे दिंतु सुयरिद्धिं ॥ १३ ॥
ससिसूरपईवा जाव भुवणभवणोदरं पभासेंति ।
एसा समायारी सफलिज्जउ ताव सूरीहिं ॥ १४ ॥
पच्चक्खरगणणाए पाएण कयं पमाणमेईए ।
चउहत्तरीसमहिया पणतीससया सिलोयाणं ॥ १५ ॥
विहिमग्गपवानाम सामायारी इमा चिरं जयउ ।
पल्हायंती हिययं सिद्धिपुरीपंथियजणाणं ॥ १६ ॥
संवत् १६६६ अंकतोपि मथाग्रं ३५७४

No. 1334.

विवेकविलासः—जिनदत्तसूरि. ।

च०—१३३०॥ ग्रथाग्रं सर्वसंख्यया ॥ १३६१ ॥

इति श्रीजिनदत्तसूरिविरचिते द्वादशोल्लासे श्रीविवेकविलासे ग्रंथस्य प्रशस्तिः । संपूर्णोऽयं विवेकविलासः ॥ संवत् १६८९ वर्षे फाल्गुनमासे शुक्लपक्षे द्वितीयातिथौ सोमवासरे मीनलग्ने वहमाने शुभवेलायां भट्टारकश्री १९ श्रीविजयदेवसूरिराज्ये श्रीशत्रुंजयकरमोचनाद्यनेकशुभकृतकारि श्री श्री श्री श्री श्री भानुचन्द्रगणिशिष्यसोमचन्द्रगणिनाऽलेखि ॥

No 1340.

शतपदीसारोद्धारः—मेरुतुङ्गाचार्य ।

आ०—श्रीअर्हंत जिनं नत्वा भव्यानां हितकाम्यया ।
शतपद्याः समुद्धृत्य लिख्यते सारसंग्रहः ॥ १ ॥

इह यद्यपि परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालप्रणतपादारविंदकलिकालसर्वज्ञप्रभुश्रीहेमाचार्यप्रतिष्ठितविधिपक्षमुख्याभिधानसिद्धांतप्रणीतसामाचारीप्रधाननिर्निदानतपःक्रियारंजितचक्रेश्वरीशासनदेवताविहितसान्निध्यसुधासेकसंजायमानशतशाखाविस्तारसारश्रीमदचलगच्छनायकप्रभुश्रीधर्मघोषसूरिसुगुरुविरचित शतपदीनाम्नी प्रतिपदमनेकसिद्धांतालापकबहुला विंशत्युत्तरशतप्रश्नोत्तरविचाररुचिरा द्विपंचाशच्छतप्रमाणो महाग्रंथः समस्त्येव । तथापि संक्षेपरुचिसत्त्वानुकंपया शतपदीग्रंथादुद्धृत्य कतिपयानि विशेषोपयोगीनि लिख्यंते ॥

च०—तत्र श्रीआर्यरक्षितसूरीणां दंताणीग्रामे श्रे० द्रोणः पिता आ० देदी माता सं० ११३६ जन्म ११४२ व्रत ११२६ प-

श्लोकः सर्वायुर्वर्ष ९१॥ श्रीजयसिंहसूरीणां सोपारके श्री० दाहड-
पिता श्रे० नेढा माता संवत् ११७९ जन्म ११९७ व्रत १२०२
सूरिपद १२५८ स्वर्ग. सर्वायुर्वर्ष ८० ॥ तत्पट्टे धर्मघोषसूरीणां
मरुदेशे माहत्रपुरे श्रीचंद्र पिता श्री० राजलदे माता संवत्१२०८
जन्म १२२६ व्रत १२३४ सूरिपद १२६८ स्वर्गः सर्वायुः ७६
तेषां पदे माम आगमकलामुखविरुदा मुखपाठेनैव सर्वसिद्धांता-
ध्यापका. श्रीमहेंद्रसूरयो ऽजायंत । यैस्तिमिरवाटके ग्लानवासंस्थैर्वं-
दनार्थमागतस्य जाबालीपुरीयसंघस्य व्यशीतिः संदेहा पृष्टा अप्येक-
व्याख्यानेनैव भग्ना द्वौ संदेहौ त्वेकांते भग्नाविति । तेषां च सरनगरे
सा० देवप्रसादः पिता सा० स्थिरदेवी माता । संवत् १२२८ जन्म
१२३७ दीक्षा १२६३ सूरिपद १२७१ गच्छेशपद १३०९ स्वर्गः
सर्वायुर्वर्ष ॥ ८२ ॥ तत्पट्टे श्रीसिंहप्रभसूरयः ये प्रव्रज्यार्थमुत्सह
दीक्षाक्षणेविरक्ते ज्येष्ठभ्रातरि सिंहपराक्रमेण दीक्षां स्वीकृत्य सूत्राण्यधी-
यद्भिः प्रतिपदं प्रतिलोमसूत्रपरावर्त्तनेन दाक्षिणात्यो महावादी जिग्ये ।
तेषां वीजापुरे श्रे०अरिसिंह पिता प्रीतिमती माता संवत्१२८३जन्म
१२९१ दीक्षा १३०९ सूरिपद १३१३ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ३१ ॥
ततः श्रीअजितसिंहसूरयः जाबालिपुरे यद्वंदनार्थमागच्छद्भिरपूर्वा-
पूर्वैः श्रावकसंघैः प्राभृतेषु क्रियमाणेषु किमि(मे)तदिति पृच्छते[ना]
राउलसमरसिंहेन पष्टाष्टमविकृतित्यागादि घोरं यत्तप श्रुत्वा
नतुमागच्छता प्रबुद्धेन स्वदेशे सच्चमात्रामारिः कारिता।आचार्यादीनि
च महोत्सवेन पूर्वदत्तपदानि स्थापितानि । ततश्च रात्रि धर्मिष्ठे
सर्ववर्णानां गलिताभोज्यापारे नमस्कारस्मरणादिधर्मकृत्ये प्रवर्व-
र्त्तनात् शाणादिग्रामा धर्मक्षेत्राणीत्यद्यापि प्रसिद्धा इति । डोड०
ग्रामे सा० जिनदेवः पिता जिनमती माता संवत् १२८३ जन्म
१२९१ दीक्षा १३१४ सूरिपद १३१६ गच्छेशपद १३३१ स्वर्ग

सर्वायुर्वर्ष ९७ ॥ तत्पट्टे श्रीदेवेंद्रसिंहसूरयः यद्व्याख्यानश्रवणार्थमनेकदेशेभ्यः समेत्याचार्योपाध्यायादिभिरेव पूर्णायां सभायामेव श्रोतृणां स्थानमेव नाभवत् । पाल्हणपुरे व्य० सांतूपिता श्रा० संतोषश्रीमाता १२९९ जन्म १३०६ दीक्षा १३२३ सूरिपदं १३२९ गच्छेशत्वं १३७१ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ७२ ॥ ततः श्रीधर्मप्रभसूरयः येषां समयाधिविशिष्टतपःक्रियावतां चरणोदकेनापि सर्वदोषव्याधिशांतिरजनिष्ट । प्रसन्नतया प्रोक्तेन वचसापि सर्वार्थसिद्धिश्च । भिन्नमाले व्य० लीबा पिता व्य० वीजलदेवी माता संवत् १३३१ जन्म १३४१ दीक्षा १३५९ सूरिपदं १३७१ गच्छेशपदं १३९३ स्वर्गसर्वायुर्वर्ष ६३ ॥ ततः श्रीसिंहतिलकसूरयः । आदित्यवाटके श्रे० आसधरपिता चांपलदेवी माता संवत् १३४५ जन्म १३५२ दीक्षा १३७१ सूरिपदं १३९३ गच्छेशपदं १३९५ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ५१॥ तेषां पट्टे पुज्याराध्यश्रीमहेंद्रप्रभसूरयः वडग्रामे परी० आभा पिता परी० लीविणि. माता संवत् १३६३ जन्म १३७५ दीक्षा १३९३ सूरिपदं १३९८ गच्छेशपदं १४४३ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ८१ येश्च संवत् १४०९ वर्षे नाणीग्रामे वर्षास्वनागताग्रु ४० दिनैर्विघ्नं विज्ञाय सर्वत्र धर्मध्यानं कारयद्भिः अश्वयुग्वदि ८ रात्रौ कालसर्पदष्टैः श्रीपार्श्वनाथचैत्ये सूरिमंत्रध्यानात्सर्वागप्रसृतं दशभिर्यामैर्दुष्टविषं मुखेनेव वांतं । ततः प्रातः सहस्रैवोत्थितेषु येषु सहस्रसंख्ये मिलिते लोकेऽहो कलिकालेपि सम्यक् ध्यानानुभाव इति भावनां भावयति महोत्सवपूर्वकं सं० नूणामुख्यश्रावकैः शीलव्रतस्वीकारादि पुण्यलाभोऽभाद् । सहमापि प्रोक्तं यैर्वचः कस्य नाम न फलितम् । ये च स्वभावतःकल्पद्रुमादिभ्योऽप्यधिकमाहात्म्यभाजो जगति व्यंजयंतः ॥ तत्पट्टकमले राजमराला इव सांप्रतं श्रीमेरुतुंगसूरींद्रा जयंति जगतीतले ॥ १ ॥

सुकुमारमतीनां तैः सुखाय स्मरति स्वयम् ।
शतपद्याः समुद्धारस्त्रिपंचाशीतिवत्सरे ॥ २ ॥

इति शतपदीमथसमुद्धारः ॥ ग्रंथाग्रं. १५७०
अस्मिन् पंचदशश्लोकशती सप्ततिसयुता ।
शतपद्याः समुद्धारे ग्रथमान विनिश्चितम् ॥१॥ संवत् १६१०

No. 1348

श्रीपालचरित्रम्–मा°–हेमचंद्रः ।

आ°–अरिहाई नवपयाइ हाइत्ता हिययकमलमज्झमि ।
सिरिसिद्धचक्कमाहप्पमुत्तमं किंपि जंपेमि ॥ १ ॥
च°–सिरि वज्जसेणगणहरपट्टप्पहुहेमतिलयसूरीण ।
सीसेहिं रयणसेहरसूरीहिं इमा ऊण सकलिया ॥ ३८ ॥
तस्सीसहेमचंद्रेण साहुणा विक्कमस्स वरिसंमि ।
चउदस अट्ठावीसे लिहिआ गुरुभत्तिकलिएण ॥ ३९ ॥
सायरमेरू जा महियलंमि जा नहयलंमि ससिसुर ॥
वट्टंति ताव नंदउ वाइज्जंता कहा एसा ॥ ४० ॥
इति श्रीश्रीपालचरित्रं श्रीसिद्धचक्रमहिमायुत समाप्तम् ॥

तद्विवरणमंजूषामनुसृत्य पदार्थमात्रसारेयम् ।
संक्षिप्तरुचिहितार्थं विधिरत्नकरंडिका क्रियते ॥ ९ ॥

इह हि परोपकारकृतधियो विशुद्धसिद्धांताचारशृंगारितचारित्रश्रियः श्रीजिनदत्तसूरयस्तथाविधविषमदुःखमासमुल्लसदसदुपदेशदायकवचनभरगान्यान्यक्रियानुष्ठानदर्शनोद्भूतप्रभूतसंदेहावर्त्तपतितलोकमालोक्य कतिचित्तमुद्धर्त्तुमनसः स्वपरसंभावितप्रश्नतदनुसारितागुरूत्तरदानप्रधानसंशयपदप्रश्नोत्तरनामकं सदेहदोलावली तद्वितीयनामप्रसिद्धं प्रकरणमकार्षुः ॥ अत्र चायं वृद्धवादः । श्रीजीरणहिंडानगरवास्तव्या काचित्पुण्यमती परमखरतरश्राविकात्मगुरूपदिष्टधर्मानुष्ठाननिरता वसति स्म । अथ विविधगच्छवासिसाधुजनवनवोक्तिभिः सशयापन्ना सती सम्यगुत्तरलाभार्थं कानिचित्संदेहपदानि विज्ञप्तिकायां लिखित्वा श्रीमदंबिकादेवताप्रकाशितयुगप्रधानतावभासितनाम्नां श्रीजिनदत्तसूरीणां पादमूले प्रेषितवती श्रीपूज्यैश्च तद्वाचनानंतरं तत्कालमेव तस्या भाविलोकानां चोपकारार्थं सार्धशतगाथाप्रमाणमिदं प्रकरणं विरचितमिति ॥ तत्रादौ शिष्टसमयपरिपालनार्थमभीष्टदेवतानमस्कारादित्रितयप्रतिपादनार्थं गाथा द्वयमाहुः ॥

पडिबिबियपणयजयं जस्संहिरहरोरुमउरमालासु ।
सरणागय व नज्जइ तं नामिय जिणेसरं वीरं ॥ १ ॥
कइवयसंदेहपयाणमुत्तरं सुगुरुसंपयाएण ।
वुच्छं सिच्छत्तमओतमवहा होइ ससइयं ॥ २ ॥ व्याख्या०

—युगप्रधानागमजिनवल्लभसूरिशिष्येणोक्तमन्यथा तु सकलजगत्कल्याणकामकुंभेन त्रिभुवनस्पृहणीयमहामहिम्ना सर्वत्रातिख्यातिमास्टेन श्रीजिनदत्तसूरिनाम्नैव साध्यसिद्धिः सपनीपद्यत इति भावः ॥ १९० ॥

रसूरिभिः श्रीपार्श्वजिनेश्वरस्य नमस्कारगर्भिता प्रथमगाथा प्रकाशितास्ति सा प्रोच्यते । तथा हि ।

निमिऊण नमिरतिअसिंदविंदसिरिमउडलीढपयवीढं ।
पासजिणे संयमसुरूवसंकित्तणं काहं ॥ १ ॥

टी° च°–अथ संयममंजर्यप्रकरणस्य समाप्तिदोधकमाह ।

समणहभूसण गयवसण संजममंजरि एह ।
[सिरि]महेसरसूरिगुरुकहि कुणंत सुहेण ॥१४०॥

इति संयममंजरीवृत्तिः समाप्ता ॥ सं° १६६१ मार्गशुदि - - श्रीपिप्पलगच्छे तालध्वजीयभट्टारक श्रीश्रीशांतिसूरिभिर्लिखापिता । श्रीगंधारमंदिरे ॥ स्वस्ति

यैश्च प्रोन्नतिकारकैर्जिनमतस्योद्धृत्य साधुक्रियां
नूत्नं श्रीविधिपक्षगच्छमचिरात्संस्थाप्य च प्रोद्य(मात्)।
नानानेकजनाः सुबोधसहिताः श्राद्धीकृता लक्षस-
स्ते श्रीसूरिवरार्यरक्षितगणाधीशा बभूवुर्भृशम् ॥

तदन्वयाये

श्री(म)ज्जैजगद्दिवाकरा वसुमतीमीर्ति समुद्भासय-
न्ते[नो]विद्वज्जनकोटिमौलिमुकुटा मोहारिसंमर्दनाः ।
शश्वत्सिद्धिसमृद्धिवृद्धिसुविधिप्रोद्बुद्धिसंसेविता-
स्ते सूरींद्रवरप्रभा गणधराः श्रीमेरुतुगोत्तराः ॥

No. 1360.

दानशीलतपोभावनाप्रकरणम्—अशोकमुनिः
सवेगचूडामणिश्च ।

आ°–देयाहिदेवं नमिऊण वीरं संपत्तसंसारसमुद्दतीरं ।
धम्मेमिदाण गुणसंनिहाणं पावेमि जेणं सिवसुक्खठाणं ॥१॥

'—छंदाइ सत्थेण अयाणएणं
असोगनामा मुनिपुंगवेणं ।
सिद्धंतनिस्सायरयेमि जेणं
हीणाहियं सूरि खमंतु एणं ॥ ९० ॥
इति श्रीदानशीलतपोभावनाप्रकरणम्
०—नमिऊण तित्थनाहं भगउ वद्धमाणजिणवसहं ।
संवेगसरूवाणं वोछामि गुरूवएसेणं ॥ १ ॥
०—धम्मेण चेह जयइ धम्मेण दुरुत्तरं न भवउहं ।
धम्मेणमणंतसुहं लहइ जीउ सासयं ठाणं ॥ ९२ ॥
इति संवेगचूडामणिप्रकरणं संपूर्णम् ॥

No. 1361.

समरादित्यचरित्रं श्लोकबद्धम्—प्रद्युम्नसूरिः ।

आ०—मित्रभानुसुधाभानुचंडभानुप्रभाधिकम् ।
शाश्वतं जयति ज्योतिः परमं पयमंगलम् ॥
प०—चंद्रप्रभप्रभुरभूदिह चंद्रगच्छे
तस्मात्तुरथ समभूत्पुरि पद्मदेव्याः ।
श्रीमान्धनेश्वर इति प्रथितोऽस्य शिष्यः
श्रीशांतिसूरिरभवज्जितवादिविश्वः ॥ ६४ ॥
अस्मावलिप्रवरपुस्तकधर्मचिह्न-
श्वेतांबुजस्वरविपंचि करे यदीये ।
शब्दानुशासनविरंचिरितिः स देवा-
नंदप्रभुः पुरुपरूपगिरीश्वरोभूत् ॥ ६९ ॥
श्रीरत्नप्रभपरमानंदौ कनकप्रभप्रभुस्तस्मात् ।
श्रीपरमानंदगिभोर्जगति जयसिंहसूरि(हदि)याय ॥ ६६ ॥

रसूरिभिः श्रीपार्श्वजिनेश्वरस्य नमस्कारगर्भिता प्रथमगाथा प्रका/
नास्ति सा प्रोच्यते । तथा हि ।

निमिऊण नमिरतिअसिंदविंदसिरिमउडलीढपयवीढं ।
पासजिणे संयमसुरुक्खसंकित्तणं काहं ॥ १ ॥

टी० च०—अथ संयममंजर्यप्रकरणस्य समाप्तिदोधकमाह ।

समणहभूसण गयवसण संजममंजरि एह ।
[सिरि]महेसरसूरिगुरुकन्नि कुणंत सुहेण ॥१४०॥

इति संयममंजरीवृत्तिः समाप्ता ॥ सं० १९६१ मार्गशुदि --
श्रीपिप्पलगच्छे तालध्वजीयभट्टारक श्रीश्रीशांतिसूरिभिर्लिखापिता ।
श्रीगंधारमदिरे ॥ स्वस्ति

येथ प्रोन्नतिकारकैर्जिनमतस्योद्धृत्य साधुक्रियां
नूलं श्रीविधिपक्षगच्छमचिरात्संस्थाप्य च प्रोद्य(मात्)।
नानानेकजनाः सुबोधसहिताः श्राद्धीकृता लक्षस-
कारुण्य स्यालमुच्चारितरयमचतुष्कात्प्रकागाढनद्धम् ।
संवेगः स्वच्छभावः शिखरकलसकः शुद्धबुद्धिः पताका-
साधुश्राद्धौ च धुर्यौ जयति शमयुगः स्यंदनः सैप शास्त्रम्॥७०॥

त्रिलोकवसुदेवांके चिद्विवृद्धिमिहाधिकाम् ।
आद्यतयोश्चतुर्युक्तां सप्ताशीतिमनुष्टुभाम् ॥७१॥ ४८७४

No. 1374.

सिद्धान्तरत्नावली—हेमसूरिशिष्यः ।

आ०—यः कुमाहनिवारणे पटुतरस्साक्षाद्गिरा गीष्पतिः
सत्सिद्धांतनिरूपणैकरसिको भव्यात्मनां शर्मदः ।
स्याद्वादामृतपानरक्तमनसामानंदवल्लीघन-
स्तं वंदे गुणसागरं निजगुरुं श्रीहेमसूरीश्वरम् ॥ १ ॥

-छंदाइ सत्थेण अयाणएणं
असोगनामा मुनिपुंगवेणं ।
सिद्धंतनिस्सायरयेमि जेणं
हीणाहियं सूरि खमंतु एणं ॥ ५० ॥

ै श्रीदानशीलतपोभावनाप्रकरणम्
—नमिऊण तित्थनाहं भगउ वद्धमाणजिणवसह ।
सवेगसरूवाणं वोछामि गुरूवएसेण ॥ १ ॥
—धम्मेण चेह जयइ धम्मेण दुरुत्तरं न भवउए ।
धम्मेणमणंतसुह लहइ जीउ सासयं ठाणं ॥ ९२ ॥
इति सवेगचूडामणिप्रकरणं संपूर्णम् ॥

No. 1361.

समरादित्यचरित्रं श्लोकबद्धम्—प्रद्युम्नसूरिः ।

आ॰—नित्रभानुसुधाभानुचङ्भानुप्रभाधिकम् ।

स्याद्वादमञ्जरी सटीका—मू॰हेमचन्द्रः । टा॰ माल्लषणः।

टी॰आ॰—यस्य ज्ञानमनतवस्तुविषयं यः पूज्यते देवतैः...

इह हि विषमदु:खमारजनितिरस्कारभास्करानुकारिणा वसुधातलावतीर्णसुधासारणीदेश्यदेशनावितानपारमार्हतीकृतकुमारपालक्ष्मापालप्रवर्तिताभयदानाभिधानजीवानुसंजीवितनानाजीवप्रदत्ताशीर्वादमाहात्म्यकल्पायधिस्थायिविशदयशःशरीरेण निर्विद्य[निरवद्य]चातुर्विद्यनिर्माणैकब्रह्मणा श्रीहेमचंद्रसूरिणा जगत्प्रसिद्धश्रीसिद्धसेनदिवाकरविरचितद्वात्रिंशद्द्वात्रिंशिकानुसारिश्रीवर्धमानजिनस्तुतिरूपमयोगव्यवच्छेदान्ययोगव्यवच्छेदाभिधानं द्वात्रिंशिकाद्वितय विद्वज्जनमनस्तत्त्वावबोधनिबंधनं विदधे । तत्र प्रथमद्वात्रिंशिकायाः सुखोमे-

यत्राख्याख्यानमुपेक्ष्य द्वितीयस्यास्तस्या निश्शेषदुर्वादिपरिषदधिक्षेपदक्षायाः कतिपयपदार्थविवरणकरणेन स्वस्मृतिवीजप्रबोधविधिर्विधीयते । तस्याश्चेदमादिकाव्यम् ॥

मू°—आ°—अनतविज्ञानमतीतदोषमवोध्यसिद्धांतममर्त्यपूज्यम् ।

मू°—च°—तदुद्दर्त्तु शक्तो नियतमविसंवादिवचन-
स्त्वमेवातस्त्रातस्त्वयि कृतसपर्याः कृतधियः ॥३२॥

टी°—च°—कृतसपर्याः आराध्यांतरपरित्यागेन त्वय्येव सेवाहेवाकितां परिशीलयतीति शिखरिणीछदोलकृतकाव्यार्थ ।

समाप्ता चेयमन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशकास्तवनटीका ।

येपामुज्ज्वलहेतुहेतिरुचिरः प्रामाणिकाध्वस्पृशां
हेमाचार्यसमुद्भवस्तवनभूरर्थः समर्थः सखा ।
तेषां दुर्नयदस्युसभवभयात्स्पष्टात्मनां सभव-
त्यायासेन विना जिनागमपुरप्राप्तिः शिवश्रीप्रदा ॥ १॥

चातुर्विद्यमहोदधेर्भगवतः श्रीहेमसूरेर्गिरां
गभीरार्थविलोकने यदभवद्दृष्टिः प्रकृष्टा मम ।
द्राघीय.समयादरामहपराभूतप्रभूतावम
तन्नूनं गुरुपादरेणुकणिकासिद्धाजनस्योर्जितम् ॥ २॥

अन्योन्यशास्त्रतरुसंगतचित्तहारि-
पुष्पोपमेयकतिचिन्निचितप्रमेयैः ।
दृब्धां मयांतिमजिनस्तुतिवृत्तिमेनां
मालामिवामलहृदो हृदये वहंतु ॥ ३ ॥

प्रमाणसिद्धांतविरुद्धमत्र
यत्किंचिदुक्तं मतिमांद्यदोषात् ।

मात्सर्यमुत्सार्य तदार्यचित्ताः
प्रसादमाधाय विशोधयंतु ॥ ४ ॥
उर्व्यामिप सुधाभुजां गुरुरिति त्रैलोक्यविस्तारिणी
यत्रेयं प्रतिभाभरादनुमितिर्निर्दंभमुज्जृंभते ।
किंचामी विबुधाः सुधेति वचनोद्गारं यदीयं मुदा
शंसंतः प्रथयंति तामतितमां संवादमेदस्विनीम् ॥ ५ ॥
नागेंद्रगच्छगोविंदवक्षोलंकारकौस्तुभाः ।
ते विश्ववंद्या नंद्यासुरुदयप्रभसूरयः ॥ ६ ॥
श्रीमल्लिषेणसूरिभिरकारि तत्पट्टगगनदिनमणिभिः ।
वृत्तिरियं मनुरविमितशाकाब्दे दीपमहसि शनौ ॥ ७ ॥
श्रीजिनप्रभसूरीणां साहाय्योद्भिन्नसौरभा ।
श्रुतावुत्तंसतु सतां वृत्तिः स्याद्वादमंजरी ॥ ८ ॥
विभ्राणे कलिनिर्जयाज्जिनतुलां श्रीहेमचंद्रप्रभौ
तद्दृब्धस्तुतिवृत्तिनिर्मितिमिषाद् भक्तिर्मयाविष्कृता ।
निर्णेतुं गुणदूषणे निजगिरां तत्रार्थये सज्जनान्
तस्यास्तत्त्वमकृत्रिमा बहुमतिः सास्त्यत्र सम्यग् यतः॥ ९॥
इति स्याद्वादमंजरीग्रंथः समाप्तः ॥ संवत् १९२० वर्षे

No. 1389.

कर्मग्रन्थान्तर्गतशतकप्रकरणम्—मा॰शिवशर्मसूरिः।

आ॰—अरहंते भगवंते अणुत्तरपरक्कमे पणमिऊणं ।
बंधसयगे निबद्ध संगहमिणमो पवक्खामि ॥१॥
सुणह इह जीवगुणे संति एसु गणेसु सारजुत्ताओ ।
वोच्छं कइवइयाओ गाहाओ दिट्ठिवायाओ ॥२॥

उवओगा जोगविही जेसु य ठाणेसु जत्तिया अत्थि ।
जं पच्चइओ बंधो होइ जहा जेसु ठाणेसु ॥ ३ ॥
बंधउदयमुदीरणविहिं च तिण्हंपि तेसु संजोगं ।
बंधविहाणे य तहा किंचि समासं पवक्खामि ॥४॥

च°—एसो बंधसमासो पिंडक्खवेण वन्निउ कोइ ।
कम्मप्पवायसुयसागरस्स निस्संदमित्तोउ ॥१०६॥
बंधविहाणसमासो रइउ अप्पमंदमइणाउ ।
तं बंधमोक्खनिउणा पूरेऊणं परिकहेंति ॥१०७॥
इय कम्मपयडिए गयं सखेवुद्दिट्ठ निच्छयमहत्थं ॥
जो उवउंजइ बहुसो सो नाही बंधमोक्खत्थं ॥१०८॥

No. 1390.

तस्यैव भाष्यं गाथाबद्धम् ।

आ°—नमिऊण जिणं वुच्छामि बंधसयगे चउविहबंधाणं ।
दाराणि तहा संखामित्तनिंविट्ठा य पयडीउ ॥ १ ॥

च°—सुखगइ असायचउरो सुराउ नरयाउ नारयदुगाणि ।
दुन्निउ आहारदुगं पंचसुए वेदुव्विदुगतित्था ॥ २५ ॥
शतकभाष्यं समाप्तम् ॥

No. 1391.

कर्मग्रन्थान्तर्गतसप्ततिकाख्यं प्रकरणं सटीकम्—
मू°मा°—टी° मलयगिरिः ।

टी° आ°—अशेषकर्मांशतमःसमूह-
क्षयाय भास्वानिव दीप्ततेजाः ।
प्रकाशिताशेषजगत्स्वरूपः
प्रभुः स जीयाज्जिनवर्धमानः ॥ १ ॥

जीयाज्जिनेशसिद्धांतो मुक्तिकामप्रदीपनः ।
कुभुत्यातपतप्तानां सांद्रो मलयमारुतः ॥ २ ॥

चूर्णयो नावगम्यते सप्ततेर्मंदबुद्धिभिः ।
ततः स्पष्टावबोधार्थं तस्याटीकां करोम्यहम् ॥ ३ ॥

अहर्निशं चूर्णिविचारयोगात्
मंदोपि शक्तो विवृतिं विधातुम् ।
निरंतरं कुंभनिघर्षयोगाद्-
ग्रावोपि कूपे समुपैति घर्षम् ॥ ४ ॥

इह यच्छास्त्रं प्रकरणं वा सर्वविन्मूलं तत्प्रेक्षावतामुपादेय भवति नान्यत् । ततः सप्ततिकाख्यं प्रकरणमारभमाण आचार्यः प्रेक्षावतां प्रकरणविषये उपादेयबुद्धिपरिग्रहार्थं प्रकरणस्य सर्वविन्मूलतां तथा सर्वविन्मूलत्वेपि न प्रेक्षापूर्वकारिणोऽभिधेयादिपरिज्ञानमंतरेण यथाकथंचित्प्रवर्त्तंते प्रेक्षावत्त्वाक्षतिप्रसंगात् । ततस्तेषां प्रवृत्त्यर्थमभिधेयादिकं च प्रति विपादयिषुरिदमाह ॥

मू°—सिद्धपएहिं महत्थं बंधोदयसंतपयडिगणाणं ।
वोच्छं सुण संखेवं नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥ १ ॥

मू°—च°—जो जत्थ अपडिपुन्नो अत्थो अप्पागमेण बद्धोत्ति ।
तं खमिऊण बहुसुया पूरेऊणं परिकहंतु ॥ (९२) ॥

टी°—च°—परिपूर्णमर्थं पूरयित्वा शिष्येभ्यः कथयंतु ॥ (९२) ॥

निरुपममनंतमनघं शिवपदमधिरूढमपगतकलंकम् ।
दर्शितशिवपुरमार्गं वीरजिनं नमत परमशिवम् ॥१॥

यस्योपांतेपि संप्राप्ते प्राप्यते संपदो ऽनघाः ।
नमस्तस्मै जिनेशाभीगीरसिद्धांतसिंधवे ॥ २ ॥

यैरेषा विषमार्था सप्ततिका सुस्फुटा कृता सम्यक् ।
अनुपकृतपरोपकृतश्चूर्णिकृतस्तान्नमस्कुर्वे ॥ ३ ॥
प्रकरणमेतद्विषम सप्ततिकाख्यं विवृण्वता कुशलम् ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥ ४ ॥
अर्हन्तो मगल सिद्धान्मगल सयतानहम् ।
अशिश्रिय जिनाख्यात धर्मं परममगलम् ॥ ५ ॥

श्रीसत्तरीवृत्ति । ग्रं० ३७८० ॥ स० १४९० वर्षे चैत्र शुदि १० शनौ श्रीमति श्रीस्तभतीर्थे श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनराजसूरिपट्टे श्रीजिनभद्रसूरिराज्ये सा० गूर्जरसुत सा० धरणाकेन सत्तरीवृत्तिर्लिखापिता । पु० हरीयाकेन लिखित । शुभ भवतु ॥

No. 1392

शतकवृत्तिः—हेमचन्द्रः ।

आ०—See Dr. Keilhorn, Report 1881, Page 41.

च०-श्रीहेमचद्रसूरिभिरियमनुरचिता शतकवृत्ति ॥ १० ॥ प्रथाग्र ३७०० शतकसूत्रमथगाथा ११० ॥ शतकभाष्यगाथा ॥ २५ ॥ प्रथाग्रं सर्वसख्या ३८६६ ॥ शुभं भवतु ॥ स० १४९० वर्षे चैत्रसुदि पचम्या तिथौ रविवारे श्रीमति श्रीस्तभतीर्थे अविचलत्रिकालज्ञाज्ञापालनपटुतरे विजयिनि श्रीमत्खरतरगच्छे श्रीजिनराजसूरिपट्टे लब्धिलीलानिलयबधुरबहुबुद्धिबोधितभूवलयकृतपापप्रलयचारुचारित्रचंदनतरुमलययुगप्रवरोपममिथ्यात्वतिमिरनिकरदिनकरप्रसरसमश्रीमद्गच्छेशभट्टारकश्रीजिनभद्रसूरीश्वराणामुपदेशेन परीक्ष्यसा० गू०जरसुतेन रेखाप्राप्तसुश्रावकेन सा० परीक्ष्य धरणाकेन पुत्र सा० साइयासहितेन श्रीसिद्धांतकोशो लेखित स्वश्रेयसे ॥

यावन्मेरुः पवित्रो जिनवरजननस्नानसंभूततोयै-
र्यावद्दिव्या विमानस्थितिरतिसुखदा सिद्धिसंस्थाश्च सिद्धाः ।
यावल्लोकप्रकाशं सकलजनहितं जैनसिद्धांततत्त्वं
विद्वद्भिर्वाच्यमानं चिरमवनितले पुस्तकं तावदास्ताम् ॥
श्रीसंघस्य कल्याणः ॥

No. 1395.

अध्यात्मकमलमार्तण्डः–राजमल्लः ।

आ°–प्रणम्य भावं विशदं चिदात्मक
समस्ततत्त्वार्थविदं स्वभावतः ।
प्रमाणसिद्धं नययुक्तिसंयुतं
विमुक्तदोषावरणं समंततः ॥ १ ॥
अनंतधर्मं समयं ह्यतींद्रियं
कुवादिवादप्रहतस्वलक्षणम् ।
ब्रुवे ऽपवर्गस्य च हेतुमद्भुतं
पदार्थतत्त्वं भवतापशांतये ॥ २ ॥ युग्मम् ।

अ°–अर्थाश्चाद्यवसानवर्जतनवः सिद्धाः स्वयं मानत-
स्तल्लक्ष्मप्रतिपादकाश्च शब्दा[श्च नियमा]न्निष्पन्नरूपाः किल।
भो विज्ञाः परमार्थतः कृतिरियं शब्दार्थयोश्च स्वतो
नव्यं काव्यमिदं कृतं न विदुषा तद्राजमल्लेन हि ॥२०॥

इति श्रीमदध्यात्मकमलमार्तंडाभिधाने शास्त्रे सप्ततत्त्वनवप-
दार्थप्रतिपादकश्चतुर्थः श्रुतस्कंधः समाप्तः ॥ ४ ॥

ग्रंथाग्रसंख्या २०९ संवत् १६६२ वर्षे वैशाखवदि १२
शनिवासरे भट्टारकश्रीगुणभद्रसूरिदेवतत्पट्टेभट्टारकश्रीभानुकीर्त्तिदेव-

तत्पट्टे भट्टारकश्रीकुमारसेणि तदाम्नाये अग्रोतकान्वये गोइलगोत्रे साहुपीथू तद्भार्या सूराही तत्पुत्र पंडित छजमल अध्यात्मकमलकी प्रत्ति लिक्षापितं । लिखित पंडित सोहिलु ॥

ज्ञानवान् ज्ञानदानेन निर्भयो ऽभयदानतः ।
अन्नदानात्सुखी नित्य निर्व्याधिर्भेषजाद्भवेत् ॥ १ ॥

No. 1396.

अनन्तनाथपूजा—गुणचन्द्रः ।

आ०—श्रीसर्वज्ञं नमस्कृत्य सिद्ध साधूंस्त्रिधा पुनः ।
अनतव्रतमुख्यस्य पूजां कुर्वे यथाक्रमम् ॥ १ ॥

च०—इत्यनंतविधेः पूजां व्यरचद्गुणचद्रकः ।
श्लोकसप्तशतीं पंचसप्तन्यूनां यतीश्वरः ॥ १ ॥
सवत्षोडशत्रिंशतैष्यपलके पक्षेऽवदाते तिथौ
पञ्चम्यां गुरुवारके पुरजिनेट्श्रीशाकमार्गे पुरे ।
श्रीमद्धुवडवंशपद्मसविता हर्षाख्यदुर्गो वणिक्
सोयं कारितवाननतजिनसत्पूजां वरे वाग्वरे ॥ २ ॥

श्रीमूलसंघे ऽघविघातिनीह
प्रद्योतमाने ऽन्यमतानि नेशुः ।
सारस्वतो गच्छ इहैव नंद्या-
च्छ्रीमद्बलात्कारगणाभियुक्तः ॥ ३ ॥
श्रीरत्नकीर्तिभगवज्जगतां वरेण्य-
श्चारित्ररत्ननिवहस्य बभार भारम् ।
तद्दीक्षितो यतिवरो यशकीर्तिकीर्ति-
श्चारित्ररंजितजनोद्यहितासुकीर्ति ॥ ४ ॥

तच्छिष्यो गुणचंद्रसूरिरभवच्चारित्रचेतोहर-
स्तेनेदं वरपूजनं जिनवरानंतस्य युक्त्याऽरचि ।
येत्र ज्ञानविकारिणो यतिवरास्तैः शोध्यमेतद्ध्रुवं
नंद्यादारविचंद्रमक्षयतरं संघस्य मांगल्यकृत् ॥ ९ ॥
इत्याचार्यगुणचंद्रविरचिता श्रीअनंतनाथपूजा उद्यापनसहिता समाप्ता ॥ श्रीमदनंतव्रतस्योद्यापनं समाप्तम् ॥

No. 1400.

उपदेशरत्नमाला—सकलभूषणः ।

आ°—वंदे श्रीवृषभं देवं दिव्यलक्षणलक्षितम् ।
प्रीणितप्राणिसद्वर्गं युगादिपुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥

घ°—श्रीमूलसंघतिलके वरनंदिसंघे
गच्छे सरस्वतिसुनाम्नि जगत्प्रसिद्धे ।
श्रीकुंदकुंदगुरुपट्टपरंपरायां
श्रीपद्मनंदिमुनिपः समभूज्जिताक्षः ॥ २६ ॥
तत्पट्टधारी जनचित्तहारी
पुराणमुख्योत्तमशास्त्रकारी ।
भट्टारकः श्रीसकलादिकीर्तिः
प्रसिद्धनामाऽजनि पुण्यमूर्त्तिः ॥ २७ ॥
भुवनकीर्त्तिगुरुस्तत ऊर्ज्जितो
भुवनभासनशासनमंडनः ।
अजनि तीव्रतपश्चरणक्षमो
विबुधधर्मसमृद्धिसुदेशकः ॥ २८ ॥
श्रीज्ञानभूषापरिभूषितांगः
प्रसिद्धपांडित्यकलानिधानः ।

श्रीज्ञानभूपाख्यगुरुस्तदीय-
पट्टोदयाद्राविव भानुरासीत् ॥ २९ ॥
भट्टारकश्रीविजयादिकीर्त्ति-
स्तदीयपट्टे परिलब्धकीर्तिः ।
महामना मोक्षसुखाभिलाषी
बभूव जैनावनिपार्च्यपादः ॥ ३० ॥
भट्टारकश्रीशुभचंद्रसूरि-
स्तत्पट्टपंकेरुहतिग्मरश्मिः ।
त्रैविद्यविद्यः सकलप्रसिद्धो
वादीभसिंहो जयताद्धरित्र्याम् ॥ ३१ ॥
पट्टे तस्य प्रीणितप्राणिवर्गः
शांतो दांतः शीलशाली सुधीमान् ।
जीयात्सूरिः श्रीसुमत्यादिकीर्त्ति-
र्गच्छाधीशः कम्रकांतिः कलावान् ॥ ३२ ॥
तस्याभूच्च गुरुभ्राता नाम्ना सकलभूषणः ।
सूरिर्जिनमते लीनमनाः संतोषपोषकः ॥ ३३ ॥
तेनोपदेशसद्रत्नमालासंज्ञो मनोहरः ।
कृतः कृतिजनानंदनिमित्तं ग्रंथ एषकः ॥ ३४ ॥
श्रीनेमिचंद्राचार्यादियतीनामाग्रहात्कृतः ।
सद्धर्मानाटोलादिप्रार्थनातो मयैषकः ॥ ३५ ॥
सप्तविंशत्यधिके षोडशशतवत्सरे सुविक्रमतः ।
श्रावणमासे शुक्लपक्षे पष्ठ्यां कृतो ग्रंथः ॥ ३६ ॥
न मया ख्यातिनिमित्तं न चाभिमानेन विरचितो ग्रंथः ।
धर्मरतानां गृहिणां हिताय च स्वस्य पुण्याय ॥ ३७ ॥

यावत्सिद्धाः सिद्धिधामप्रपन्ना
मेर्वाद्या वै भूरिधरा भूरिसंख्याः ॥
चंद्रादित्याद्याश्च खे ऽसंख्यसंख्या
संतिष्ठंते तावदास्तां ममायम् ॥ ३८ ॥
श्रीवीरगौतमाद्यैश्च श्रेणिकस्य पुरः पुरा ।
यदुक्तं तच्च संक्षिप्य मयापीहं निरूपितम् ॥ ३९ ॥
सिद्धांतशब्दयुक्त्यादिविरुद्धं यन्मयोदितम् ।
क्षमितव्यं मुनीशैस्तत्सर्वशास्त्राब्धिपारगैः ॥ ४० ॥
न्यूनमक्षरमात्राद्यैरज्ञानान्मयकात्र यत् ।
प्रोक्तं क्षमस्व तद्देवि सारदे श्रीजिनास्यजे ॥ ४१ ॥
जिनसिद्धसूरिपाठकसाधुमुनींद्राश्चतुर्विधस्य संघस्य ।
विदधतु मंगलमतुलं भुक्तिं मुक्तिं च यच्छंतु ॥ ४२ ॥
सहस्रत्रितयं चैव त्रिशतं च्यशीतिसं[शी त्या]युतम् ।
अनुष्टुप्छंदसां चास्य प्रमाणं निश्चितं बुधैः ॥ ४३ ॥

इति श्रीभट्टारक श्रीशुभचंद्रशिष्याचार्य श्रीसकलभूषणविरचितायामुपदेशरत्नमालायां पुण्यपट्कर्मप्रकाशिकायां तपोदानमाहात्म्यवर्णनोनामाष्टादशपरिच्छेदः संपूर्णः ॥ संवत् १७८३ वर्षे ज्येष्ठमासे शुक्लपक्षे सप्तम्यां तिथौ गुरुवासरे ॥ शुभं भवतु ॥ संवत् १७८३ वर्षे शाके १६४८ प्रवर्तमाने आषाढमासे कृष्णपक्षे पंचमीतिथौ बृहस्पतिवारे श्रीसांगानेरनगरमध्ये महाराजाधिराजमहाराजा श्रीसवाई जैसिंहजीचिरंजी॰ राज्ये प्रवर्त्तमाने पुस्तकं लिखापितं । श्रीमूलसंघे बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे कुंदकुंदाचार्यान्वये नंद्याम्नाये बलात्कारगणे भट्टारकश्रीचंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीदेवेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीनरेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीसुरेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे

भट्टारकश्रीजगत्कीर्तिजी तत्पट्टे भट्टारकश्रीश्रीदेवेंद्रकीर्तिजी तदाम्नाये सावडागोत्रे ---------------

No. 1401.

उपासकाध्ययनम्—वसुनदि ।

आसीत् स्वसमयपरसमयविद् श्रीकुन्दकुन्दसताने

आसी ससमयपरसमयविदू सिरीकुंदकुंदसताणे ।

भव्यजनकुमुदवनशिशिरकर श्रीनन्दिनाम्ना

भव्वयणकुमुयवणसिसिरयरो सिरिणंदिणामेण ॥ ४१ ॥

कीर्तिर्यस्येन्दुशुभ्रा सकलभुवनमध्ये यथेच्छं भ्रमित्वा

कित्ती जस्सिदुसुब्भा सयलभुवणमज्झे जहिच्छं भमित्ता ।

नित्य सा सज्जनाना हृदयवदनश्रोत्रे निवास करोति

णिच सा सज्जणाण हियवयणसोए णिवास करेइ ।

य· सिद्धान्ताम्बुराशिं सुनयतरण आसाद्य लीलायतीर्णो

जो सिद्धतबुरासिं सुणयतरणमासेज्ज लीलावतिण्णो ।

वर्णयितु कः समर्थ सकलगुणगण तस्य प्रगल्भोऽपि लोके

वण्णेउ को समत्थो सयलगुणगण से वियड्ढो वि लोए ॥ ४२॥

शिष्य तस्य जिनेन्द्रशासनरत· सिद्धान्तपारगत·

सिस्सो तस्स जिणिंदसासनरओ सिद्धतपारगओ

क्षान्तिमार्दवलाघवादिदशधा धर्मे नित्योद्युक्तः

खतीमद्दवलाहवाइदसहाधम्ममिम णिच्चुज्जुओ ।

पूर्णेन्दूज्ज्वलकीर्तिपूरितजगच्चारित्रलक्ष्मीधर

पुण्णिदुज्जलकित्तिपूरियजओ चारित्तलच्छीहरो

सजात. नयनन्दिनाममुनि भव्याशयानन्दद·

सजाओ णयनदिनाममुणिणो भव्वासयाणदओ ॥४३॥

शिष्यः तस्य जिनागमजलनिधिवेलातरङ्गधौतमनाः
  सिस्सो तस्स जिणायमजलनिहिवेलातरंगधोयमणो ।
संजातः सकलजगति विख्यातः नेमिचन्द्र इति
  संजाओ सयलजए विक्खाउँ णेमिचंदु त्ति ॥ ४४॥
तस्य प्रसादेन मया आचार्यपरंपरागतं शास्त्रं
  तस्स पसाएण मए आयरियपरंपरागयं सत्थं ।
वात्सल्यादररचितं भविकानामुपासकाध्ययनम्
  वच्छल्लायररइयं भवियाणमुवासयज्झयणं ॥ ४५ ॥
यत् किमपि अत्र भणितं अज्ञायमानेन प्रवचनविरुद्धं
  जं किंपि एत्थ भणियं अयाणमाणेण पवणयविरुद्धं ।
क्षमित्वा प्रवचनानि शोधयित्वा तानि प्रकाशयन्तु
  खमिऊण पवयणाणं सोहित्ता तं पयासंतु ॥ ४६ ॥
षट् शतानि पञ्चाशदुत्तराणि एतस्य ग्रन्थपरिमाणं
  छच्चसया पंण्णासुत्तराणिं एयस्स गन्थपरिमाणं ।
वसुनन्दिना निवद्धं विस्तरितव्यं विदग्धैः
  वसुणंदिणा णिवद्धं वित्थरियव्वं वियड्ढेहिं ॥ ४७ ॥
इत्युपासकाध्ययनं वसुनंदिना कृतमिदं समाप्तम् ॥

No. 1402.

उपासकाध्ययनं सटीकम्—मू० समन्तभद्रः । टी० प्रभाचन्द्रः ।

टी० आ०—समंतभद्रं निखिलात्मबोधनं
  जिनं प्रणम्याखिलकर्मशोधनम् ।
  निबंधनं रत्नकरंडके परं
  करोमि भव्यप्रतिबोधनाकरम् ॥ १ ॥

मू॰अ॰—नमः श्रीवर्धमानाय निर्धूतकलिलात्मने ।
सालोकानां त्रिलोकानां यद्विद्या दर्पणायते ॥ १ ॥
मू॰च॰—जिनपतिपदपद्मप्रेक्षिणी दृष्टिलक्ष्मीः ॥ १४५ ॥
टी॰च॰—दृष्टिलक्ष्मीरपि गुणभूषा अष्टमूलगुणैरलंकृता सम्यक् पुनीतादिति ॥
येनाज्ञानतमो विनाश्य निखिलं भव्यात्मचेतोगतं
सम्यग्ज्ञानमहांशुभिः प्रकटितः सागारमार्गोऽखिलः।
स श्रीरत्नकरंडकामलरविः संसृत्सरिच्छोषको
जीयादेव समंतभद्रमुनिपः श्रीमत्प्रभेंदुर्जिनः ॥१॥

इति प्रभाचंद्रविरचितायां समंतभद्रविरचितोपासकाध्ययनटीकायां पंचमः परिच्छेदः ॥ ॥

No. 1404.

ऋषभनाथचरित्रम्—सकलकीर्त्तिः ।

आ॰—श्रीमंतं त्रिजगन्नाथमादितीर्थकरं परम् ।
फणींद्रेंद्रनरेंद्राच्यं वदेऽनंतगुणार्णवम् ॥ १ ॥
च॰—अष्टाविंशाधिका भोः षट्चत्वारिंशच्छतप्रमाः ।
अस्याद्यर्हच्चरित्रस्य स्युः श्लोकाः पिंडिता बुधैः ॥ १८१ ॥

इति श्रीवृषभनाथचरिते भट्टारकश्रीसकलकीर्तिविरचिते वृषभनाथनिर्वाणगमनवर्णनो नाम विंशः सर्गः ॥ ग्रंथसंख्या ॥४६२८॥

स्वस्तिश्री। अथसंवत्सरेऽस्मिन् श्रीनृपतिविक्रमादित्यराज्ये संवत् १७१० वर्षे शाके १५७६ प्रवर्त्तमाने मार्गशिरमासे कृष्णपक्षे प्रतिपदातिथौ बुधवासरे मृगशिरनक्षत्रे सिद्धियोगे श्रीमूलसंघे नद्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे

कुंदकुंदाचार्यान्वये भट्टारकश्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पट्टे भट्टारकश्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भट्टारकश्रीजिनचंद्रदेवास्तत्पट्टे भट्टारकश्रीप्रभाचंद्रदेवाः द्वितीयाशिष्यमंडलाचार्यश्रीभुवनकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीधर्मकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यविशालकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीलक्ष्मीचंद्रदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीसहस्रकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीनेमिचंद्रदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यविद्याप्रधानचारुचारित्रोद्वहनवादीभकुंभविदारणैककेसरिस्मरसारंगविदारणैकमृगेंद्रपंचाचारचरणचतुरभेदाभेदरत्नत्रयाराधकश्रीयशःकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यसर्वसत्यदयोपेताः शश्वद्धर्मोपदेशका विकथादिविनिर्मुक्ताः तृणहेमसमोपमाः श्रीभानुकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यमौनव्रतधारणधीराः सर्वांगश्रुतसागराः क्षमादिदशधाधर्मयुक्ता जितपरीषहाः सकलगुणमणिगणाभरणभूषितविग्रहाः श्रीश्री १०८ श्रीश्रीभूषणजी, तदाम्नाये खंडेलवालान्वये राहणिवास्तव्ये पतिसाह श्रीस्याहज्यहां विजयराजराज्ये राजाधिराजमहाराजश्रीजसवंतसिंहराज्ये राठोडगोत्रे विख्यातविराजमाने धरातलविख्यातपाटणीगोत्रे साहडवर तस्य भार्या डालमदे(वी)तयोः पुत्राः षट् ... श्रीभूषणजीतच्छिष्यब्रह्मरूपचंद्रः तस्मै प्रदत्तम् ॥

No. 1405.

आराधनाकथाकोशः—ब्रह्मनेमिदत्तः।

आ°—श्रीमद्भव्याब्जसद्भानूल्लोकालोकप्रकाशकान्।
आराधनाकथाकोशं वक्ष्ये नत्वा जिनेश्वरान्॥ १ ॥

नमस्तस्मै[स्यै]सरस्वत्यै सर्वविज्ञानचक्षुषे ।
यस्या सम्प्राप्यते नाम्ना पारं सज्ञानवारिधे ॥ २ ॥
रत्नत्रयपवित्राणां मुनीनां गुणशालिनाम् ।
वंदेऽहं बोधसिंधूनां पादपद्मद्वयं सदा ॥ ३ ॥
इत्यागमभारतीसाधुपादपद्मस्य चिंतनम् ।
अस्तु मे सत्कथारम्भप्रासादकलशश्रिये ॥ ४ ॥

श्रीमूलसंघे वरभारतीये
गच्छे बलात्कारगणेऽतिरम्ये ।
श्रीकुंदकुंदाख्यमुनीन्द्रवंशे
जातः प्रभाचन्द्रमहायतींद्रः ॥ ५ ॥
देवेंद्रचन्द्रार्कसमर्चितेन
तेन प्रभाचन्द्रमुनीश्वरेण ।
अनुग्रहार्थं रचितं सुवाक्यै-
राराधनासारकथाप्रबंधः ॥ ६ ॥
तेन क्रमेणैव मया स्वशक्त्या
श्लोकैः प्रसिद्धैश्च निगद्यते सः ।
मार्गे न किं भानुकरप्रकाशे
स्वलीलया गच्छति सर्वलोकः ॥ ७ ॥

अथ श्रीजिनसूत्रेण कथ्यते विमलश्रिये ।
आराधनेति किं नाम सतां सन्तोषहेतवे ॥ ८ ॥
सम्यग्दर्शनबोधवृत्ततपसां संसारनिच्छेदिना
शक्त्या भक्तिभरेण सद्गुरुमतात्स्वर्गापवर्गश्रिये ।
उद्योतोद्यमने तथा च नितरां निर्वाहनं साधनं
पूतं निस्तरणं महामुनिवरैराराधनेतीरिता ॥ ९ ॥

प०—यातः[जातः]श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्वते सद्गुभे
गच्छे स्वच्छतरे प्रसिद्धमहिमा श्रीकुंदकुंदान्वये।
श्रीजैनागमसिंधुवर्धनविधुर्यैद्वज्जनैः सेवितः
श्रीमत्सूरिमतल्लिका गुणनिधिर्जीयात्प्रभानंद्रयाक्[नंद्रकः]॥६९
श्रीमज्जैनपदाब्जसारमधुकृच्छ्रीमूलसंघाग्रणीः
सम्यग्दर्शनसाधुबोधविलसच्चारित्रचूडामणिः।
विद्यानंदिगुरुप्रपट्टकमलोल्लासप्रदो भास्करः
श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुर्भूयात्सदा शर्मणे॥ ७०॥
श्रीसर्वज्ञविशुद्धभक्तिनिरतो भव्यौघसंबोधकः
कामक्रूरकरींद्रदर्पदलने कंठीरवो निष्ठुरः।
ज्ञानध्यानरतः प्रसिद्धमहिमा रत्नत्रयालंकृतः
कुर्याच्छर्म सतां प्रमोदजनकः श्रीसिंहनंदी गुरुः॥ ७१॥
प्रोद्यत्सम्यक्त्वरत्नो जिनकथितमहासप्तभंगीतरंगै-
र्निधूतैकांतमिथ्यामतमलनिकरः क्रोधनक्रादिदूरः।
श्रीमज्जैनेंद्रवाक्यामृतविशदरसः श्रीजिनेंदुप्रवृद्धि-
र्जीयान्मे सूरिवर्यो व्रतनिचयलसत्पुण्यपण्यः श्रुताब्धिः॥७२
तेषां पादपयोजयुग्मकृपया श्रीजैनसूत्रोचिताः
सम्यग्दर्शनबोधवृत्ततपसामाराधनासत्कथाः।
भव्यानां वरशांतिकांतिविलसत्कीर्तिप्रमोदं श्रियं
कुर्युः संरचिता विशुद्धशुभदाः श्रीनेमिदत्तेन वै॥७३॥
इति कथाकोशे भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्यब्रह्मनेमिदत्तविरचिते
श्रीजिनपादपूजाफलदृष्टांतकथावर्णनायां चतुर्थः परिच्छेदः समाप्तः॥
संवत् १६१४ वर्षे महासुदि ८ भृगुवासरे

No. 1407.

करकण्डुचरित्रम्—जिनेन्द्रभूषणः ।

आ°—पार्श्वनाथजिनं वंदे विश्वविघ्नौघनाशनम् ।

कमठोपसर्गदैत्यारिनाशनं सौख्यकारणम् ॥ १ ॥

च°—वक्तुं सर्वमिह क्षमः किल भवेत्कस्योत्तमा भारती॥१५॥

इति श्रीमुमुक्षुसिद्धांतचक्रवर्तिश्रीकुंदकुंदाचार्यानुक्रमेण श्रीभट्टारकविश्वभूषणपट्टाभरणश्रीब्रह्महर्षसागरात्मजश्रीभट्टारकजिनेंद्रभूषणविरचिते श्रीमज्जिनेंद्रपुराणांतर्गतभगवत्पूजाफलव्यावर्णने श्रीकरकंडुसहस्रारकाप्तिवर्णनो नाम चतुर्थोधिकारः संपूर्णः ॥

करकंडुकथा संपूर्णा ॥

No. 1409.

कार्त्तिकेयानुप्रेक्षा सटीका—मू° मा° कार्त्तिकेयसाधुः ।

टी° शुभचन्द्रः ।

टी° आ°—शुभचंद्रं जिनं नत्वानंतानंतगुणार्णवम् ।

कार्त्तिकेयानुप्रेक्षायाष्टीकां वक्ष्ये शुभश्रिये ॥१॥

अथ स्वामिकार्त्तिकेयो मुनींद्रोऽनुप्रेक्षां व्याख्यातुकामः मलगालनमंगलावाप्तिलक्षणमाचष्टे ।

मू° आ°—तिहुवणतिलयं देवं वंदित्ता तिहुवणिंदपरिपुज्जं ।

वोच्छं अणुपेहाउ भवियजणाणंदजणणीओ ॥१॥

मू° च°—बारस अणुवेक्खाउ भणिया हु जिणागमानुसारेण ।

जो पढइ सुणइ भावइ सो पावइ उत्तमं सोक्खं ॥४८८

टी° च°—श्रीमूलसंघेऽजनि नंदिसंघ-

वरो बलात्कारगणः प्रसिद्धः ।

श्रीकुंदकुंदो वरसूरिवर्यो
विभाति भाभूषणभूषितांगः ॥ २॥
तदन्वये श्रीमुनिपद्मनंदी
ततोऽभवच्छ्रीसकलादिकीर्तिः ।
तत्पट्टधारी भुवनादिकीर्त्तिः
श्रीज्ञानभूपो वरचित्तभूपः ॥ ३ ॥
तदन्वये श्रीविजयादिकीर्त्ति-
स्तत्पट्टधारी शुभचंद्रदेवः ।
तेनेयमाकारि विशुद्धटीका
श्रीमत्सुमत्यादिसुकीर्त्तिकीर्त्तिः ॥ ४ ॥

सूरिश्रीशुभचंद्रेण वादिपर्वतवज्रिणा ॥
त्रिविद्येनानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ५ ॥
श्रीमद्विक्रमभूपतेः परिमिते वर्षे शते षोडशे
माघे मासि दशाग्रवह्निमहिते ख्याते दशम्यां तिथौ
श्रीमच्छ्रीमहिसारसारनगरे चैत्यालये श्रीगुरोः
श्रीमच्छ्रीशुभचद्रदेवविहिता टीका सदा नंदतु ॥६॥
वर्णिश्रीक्षेमचद्रेण विनयेन कृतार्थना ॥
शुभचद्रगुरो स्वामिन् कुरु टीकां मनोहराम् ॥७॥
तेन श्रीशुभचंद्रेण त्रैविद्येन गणेशिना ।
कार्त्तिकेयानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥८॥
तथा साधुसुमत्यादिकीर्त्तिना कृतप्रार्थना [प्रार्थना कृता] ।
सार्थीकृता समर्थेन शुभचद्रेण सूरिणा ॥९॥
भट्टारकपदाधीशा मूलसघे विदांवराः ।
रमावीरेंदुचिद्रूपगुरवो हि गणेशिनः ॥१०॥

लक्ष्मीचंद्रगुरुः स्वामी शिष्यस्तस्य सुधीयशाः ।
वृत्तिर्विस्तारिता तेन श्रीशुभेंदुप्रसादतः ॥ ११ ॥

इति श्रीस्वामिकार्त्तिकेयटीकायां त्रिविद्यविद्याधरपट्भाषाकविचक्रवर्त्तिभट्टारकश्रीशुभचंद्रविरचितायां धर्म्मानुप्रेक्षायां द्वादशोऽधिकारः ॥ १२ ॥

No. 1418.

जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसंग्रहः—मा० पद्मनन्दिः।

आ०—देवासुरिंदमहिदे दसद्धरूवूणकम्मपरिहीणे ।
केवलणाणालोए सद्धम्मुवएसदा अरुहे ॥ १ ॥...
ते वंदिऊण सिरसा वोच्छामि जहाकमेण जिणदिट्ठं ।
आयरियपरंपरया पणत्तिं दीवजलधीणं ॥ ६ ॥

च०—विबुधवइमउडमणिगणकरसलिलसुद्धे[धो]यचारुपयकमलं ।
धरपउमणंदिणमियं वीरजिणंदं णमंसामि ॥ १७५ ॥

इय जंबूदीवपणत्तिसंगहे पमाणपरिच्छेदो नाम तेरसो उद्देसो सम्मत्तो ॥ १३ ॥

No. 1420.

जम्बूस्वामिचरित्रम्-जिनदासः।

आ०—श्रीवर्धमानतीर्थेशं वंदे मुक्तिवधूवरम् ।
कारुण्यजलधिं देवं देवाधिपनमस्कृतम् ॥ १ ॥

च०—श्रीकुंदकुंदान्वयमौलिरत्नं
श्रीपासनंदीर्विदितः पृथिव्याम् ।
सरस्वतीगच्छविभूषणं च
बभूव भव्यालिसरोजहंसः ॥ २३ ॥
ततोऽभवत्तस्य जगत्प्रसिद्धे
पट्टे मनोज्ञे सकलादिकीर्त्तिः ।

महाकविः शुद्धचरित्रधारी
निर्मंथराजा जगति प्रतापी ॥ २४ ॥
जयति सकलकीर्त्ति[र्तेः]पादपंकेजभानु-
र्जगति भुवनकीर्त्तिर्विश्वविख्यातकीर्त्तिः ।
बहुयतिजनयुक्तः सर्वसावद्यमुक्तः
कुसुमशरविजेता भव्यसन्मार्गनेता ॥ २५ ॥
विबुधजननिषेव्यः सत्कृतानेककाव्यः
परमगुणनिवासः सद्गुणालीविलासः ।
विजितकरणमारः प्राप्तसंसारपारः
स भवतु गतदोषः शर्मणे वः सतोषः॥२६॥
पट्टप्रमादेस्तपसो विधाता
क्षमाभिधः श्रीनिलयं धरित्र्याम् ।
जीयाज्जितानेकपरीषहारिः
संबोधयन् भव्यगणं चिरं सः ॥ २७ ॥
भ्रातास्ति तस्य प्रथितः पृथिव्यां
सद्ब्रह्मचारी जिनदासनामा ।
तेनेति तेने चरितं पवित्रं
जम्ब्वादिनामा [म्नो] मुनिसत्तमस्य॥२८॥
देशे विदेशे सततं विहारं
विलन्रता येन कृताः सुश्लोकाः ।
विशुद्धसर्वज्ञमतप्रवीणाः
परोपकारप्रततत्परेण ॥ २९ ॥
स ब्रह्मचारी किल धर्मदास-
स्तस्यास्ति शिष्यः कविकुटसत्पः ।

सौजन्यवल्लीजलद कृतोऽयं
तद्योगतो व्याकरणप्रवीण ॥ ३० ॥
कविर्महादेव(इति)प्रसिद्ध-
स्तन्मित्रमास्ते द्विजवंशरत्नम् ।
महीतले नूनमसौ कृतश्च
साहाय्यतस्तस्य सुधर्महेतो ॥ ३१ ॥
मथ कृतोऽयं जिननाथभक्त्या
गुणानुरागात्[रागाच्च]महामुनीनाम् ।
पूजाभिधानाद्रहितेन नित्यं
महाप्रशस्त परमार्थबुद्ध्या ॥ ३२ ॥

ये शृण्वति चरित्रमुत्तममिद श्रीजबूनाम्नो मुने-
र्नानाचित्रकथाविभूषितमतिप्राचीण्यसबोधनम् ।
तेषा स्याद्बहुपुण्यकर्मनिपुणा बुद्धि शुभ भूरि च
त्यक्त्वाशेषभवप्रसूतसुखसार्थस्याशु धर्मास्पद(म्) ॥ ३३ ॥
पठनीय पाठनीय शास्त्रमेतन्मुनीश्वरै ।
जबूस्वामिचरित्राढ्य रोमाञ्चजनन नृणाम् ॥ ३४ ॥
क्षतव्य शारदे देवि यदत्र स्खलित मया ।
मोहप्रमादवशात श्रुनाध्वौ[श्रुताब्धौ]को न मुह्यति ॥ ३५ ॥
जबूस्वामी जिनाधीशो भूयान्मागल्यसिद्धये ।
भवता भुवि भो भव्या श्रीवीरातिमकेवली ॥ ३६॥
एकविंशप्रमाणानि शतानि च चरित्रके ।
त्रिंशद्युक्तानि श्लोकाना शुभानु सति निश्चितम् ॥३७॥
इति श्रीजबूस्वामिचरित्रे विद्युच्चरमहामुनिसर्वार्थसिद्धिगमनो नामैकादश सर्ग ॥११॥ स० ३० वर्षे चैत्रसुदि १ रविवारे

No 1423.

ज्ञानार्णवगद्यटीका—श्रुतसागरः ।

आ०—शिरोऽयं वैनतेयश्च स्मरश्चास्यैव कीर्त्तितः ।
अणिमादिगुणानर्घ्यरत्नाधिर्बुधैर्मतः ॥ १ ॥

ष०—आचार्यैरिह शुद्धतत्त्वमतिभिः श्रीसिंहनंद्याद्यैः
संप्रार्थ्य श्रुतसागरं कृतिवरं भाष्यं शुभं कारितम्
गद्यानां गुणवत्प्रियं विनयतो ज्ञानार्णवस्यांतरे
विद्यानंदिगुरुप्रसादजनितं देयादमेयं सुखम् ॥

इति श्रीज्ञानार्णवस्थितगद्यटीका तत्त्वत्रयप्रकाशिनी समाप्ता ॥ ॥

No. 1429.

त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणसंग्रहः—

शकनृपकालाभ्यंतरविंशत्यधिकाष्टशतमिताब्दांते ।
मंगलमहार्थकारिणि पिंगलनामनि[1] समस्तजनसुखदे ॥३५॥
पंचम्यामाश्विने गोयुजि[2] दिवसवरे मंत्रिवारे[3] बुधांशे
पूर्वायां[4] सिंहलग्ने धनुषि धरणिजे[5] वृश्चिकार्के[6] तुलायाम् ।
सार्पे[7] शुक्रे कुलीरे[8] रविजसुरगुरौ[9] निष्ठितं भव्यवर्यैः
प्राप्तेज्यं शास्त्रसारं जगति विजयते पुण्यमेतत्पुराणम् ॥३६॥

यावद्धराजलनिधिर्गगनं हिमांशु-
स्तिग्मद्युतिः सुरगिरिः ककुभां विभागाः ।
तावत्सतां वचसि चेतसि पूतमेत-
च्छ्रोतव्यतास्थितिमुपैति महापुराणम् ॥ ३७ ॥

धर्मोत्र मुक्तिपदमत्र (कवित्वमत्र)
तीर्थेशिनां चरितमत्र महापुराणे ।
यद्वा कवींद्रजिनसेनमुखारविंद-
निर्यद्वचांसि न मनांसि हरंति केषाम् ॥ ३८ ॥

महापुराणस्य पुराणपुंसः
पुरा पुराणे तदकारि किंचित् ।
कवीशिनानेन यथा न काव्य-
चर्चासु चेतोविकलाः कवींद्राः ॥ ३९ ॥

कविवरजिनसेनाचार्यवर्यार्यमासौ
मधुरिमणि न वाच्य नाभिसूनोः पुराणे ।
तदनु च गुणभद्राचार्यवाचो विचित्राः
सकलकविकरींद्रव्रातसिंहो जयंति ॥४० ॥

---

१. एकपञ्चाशत्तमे संवत्सरे वर्त्तमाने २ किरणयुक्ते—अर्थादाश्विनशुक्लपंचम्याम् ३ गुरुवारे ४ कन्याख्ये पूर्वाषाढनक्षत्रे ५ धनराशौ मंगले स्थिते चंद्रे च स्थिते सति ६ वृश्चिकसंक्रांतौ ७ सार्पे राहौ सति बुधे च सति ८ कर्कराशौ शुक्रे सति ९ रविजेन शनिनोपलक्षित सुरगुरुस्तस्मिन्

यदि सकलकवींद्रप्रोक्तसूक्तप्रचार-
श्रवणसरसचेतास्तत्त्वमेवं सखेऽस्याः ।
कविवरजिनसेनाचार्यवक्त्रारविंद-
प्रणिगदितपुराणाकर्णनाभ्यर्णकर्णः॥ ४१ ॥

धर्मः कश्चिदिहास्ति नैतदुचितं वक्तुं पुराणे महत्
श्रव्याः किं तु कथास्त्रिषष्टिपुरुषाख्यानं चरित्रार्णवः ।
कोऽप्यस्मिन्कविता गुणोस्ति कवयोऽप्येतद्वचोऽब्जालयः
कोऽसावत्र कविः कवींद्रगुणभद्राचार्यवर्यः स्वयम् ॥४२॥

इत्यार्षे भगवद्गुणभद्राचार्यप्रणीते त्रिषष्टिलक्षणमहापुराण-
संग्रहे गुरुक्रमवर्णनो नाम सप्तसप्ततितमं पर्व ॥७७॥
समाप्तमिदं महापुराणम् ॥ १७७४ वर्षे

No. 1399.

स एव—स एव ।

प०—४२इत्यार्षे त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणसंग्रहे भगवद्गुणभद्राचार्य-प्रणीते प्रशस्तिव्यावर्णनं नाम सप्तसप्ततितमं पर्व समाप्तं च महापुराणमिति ॥ संवत् १६३२ वर्षे मार्गसुदि एकादशी तिथौ रविवासर उत्तराभाद्रपदानक्षत्रे श्रीमूलसंघे नंद्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे श्रीकुंदकुंदाचार्यान्वये भ० श्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीजिनचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीप्रभाचन्द्रदेवास्तच्छिष्यभ० श्रीधर्मचंद्रदेवास्तच्छिष्यभ० श्रीललितकीर्तिदेवास्तच्छिष्यमंडलाचार्यश्रीचंद्रकीर्तिदेवास्तदाम्नाये खंडेलवालान्वये श्रीपार्श्वनाथजिनचैत्यालये मालपुरवास्तव्ये समस्तश्राविकाभिः ज्ञानकल्याणकार्थं लिखाप्य भ० श्रीचंद्रकीर्तितच्छिष्यब्रह्मदासाय दत्तम् ॥

No. 1430

त्रैलोक्यप्रज्ञप्तिः—मू० मा० शुभचन्द्रः।

आ०—अट्ठविहकम्मवियला णिट्ठियकज्जा पणट्ठसंसारा।
दिट्ठसयलत्थसारा सिद्धा सिद्धिं मम दिसतु ॥ १ ॥

च०—चुण्णिसरूवं अत्थं करणसरूवपमाण होइ किं जत्तं।
अट्ठसहस्सपमाणं तिलोयपण्णत्तिणामाए ॥ ८० ॥ ८०००
एवमाइ य परंपरागइ तिलोयपण्णत्तीए सिद्धो।
लोयसरूवणिरूवणपण्णत्ती णाम णवमो महाहियारो सम्मत्तो
मग्गप्पभावणट्ठं पवयणभत्तिं पवोधिदेन मया।
भणिद गंथ पवरं सोहंतु बहुसुदा इरिया ॥
तिलोयपण्णत्ती सम्मत्ता ॥

अथ प्रशस्तिपाठः।

वृषभो यः श्रियं कुर्याद्वृषभांको वृषाभर्णीः।
ध्वस्ता रागादयो येन दोषाः सिंहेन वा मृगाः ॥ १ ॥
चंद्रप्रभो जिनो जीयाच्चंद्राभोपि तनुश्रिया ॥
निःकलंकः कलानेको भ्रांतिहीनस्तमोगतः ॥ २ ॥
शांतिः शांतिकरो भूयात्षोडशस्तीर्थनायकः।
चकार जगतः शांतिं यो धर्मामृतवर्षणैः ॥ ३ ॥
श्रीवीरं च महावीरं वर्धमानं च सन्मतिम्।
महांतं प्रणमामीशं कलौ कल्पतरूपमम् ॥ ४ ॥
यदालम्ब्य जना यांति पारं ससारवारिधेः।
अनंतमहिमाढ्यं तज्जैनं जयति शासनम् ॥ ५ ॥
जयतु गौतमस्वामिप्रमुखा गणनायकाः।
सूरयो जिनचंद्रांताः श्रीमंतः क्रमदेशकाः ॥ ६ ॥

वर्षे नवैकपंचैक १९११ पूरणे विक्रमेनतः ।
ज्येष्ठमासे सिते पक्षे पंचम्या भौमवासरे ॥ ७ ॥
अधोमध्योर्ध्वलोकस्य यस्यां प्रज्ञापकं मतम् ।
तस्याश्रिलोक्यप्रज्ञप्तेरेश लेखयितुर्भुवे ॥ ८ ॥
गिजंबूद्वीपपदे ... See my Secong Re fort P. 136

No. 1431.

त्रैलोक्यसार. सटीकः—मू॰ मा॰ नेमिचन्द्रः ।

टी॰आ॰—त्रिभुवनचंद्रजिनेंद्र भक्त्या नत्वा त्रिलोकसारस्य ।
वृत्तिरियं किंचिज्ज्ञप्रबोधनाय प्रकाश्यते विधिना॥१॥
मू॰आ॰—बलगोविंदसिहामणिकिरणकलावरुणचरणणहकिरणं ।
विमलयरणेमिचंदं तिहुवणचंदं णमसामि ॥ १ ॥
च॰—उक्तार्थमेव विशेषतो गाथाद्वयेनाह ॥
वरमज्झिमअवराणं दलक्कमं भद्दसालणदणगा ।
णंदीसरगविमाणगजिणालया होंति जेट्ठा हु ॥ १६१ ॥
इति त्रैलोक्यसारः संपूर्णः ॥

No. 1432.

धन्यकुमारचरित्रम्—ब्रह्मनेमिदत्तः ।

आ॰—श्रीमंतं तं जिनं नत्वा केवलज्ञानलोचनम् ।
वक्ष्ये धन्यकुमारस्य वृत्तं भव्यानुरंजनम् ॥१॥
च॰—गच्छे श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्वतीये शुभे
विद्यानंदिगुरुप्रपट्टकमलोल्लासप्रदो भास्करः ।
-ज्ञानध्यानरतः प्रसिद्धमहिमा चारित्रचूडामणिः
श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुर्जीयात्सतां भूतले ॥ ९२ ॥

इति श्रीधन्यकुमारचरिते भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्यब्रह्मनेमिदत्तविरचिते धन्यकुमारमहामुनिसर्वार्थसिद्धिगमनो नाम पञ्चमोऽधिकारः संपूर्णः ॥

No 1434

धर्मरत्नाकरः—जयसेन ।

आ०—लक्ष्मीं निरस्तनिखिलापदमाप्नुवन्तो
लोकप्रकाशरवयः प्रभवन्ति भव्याः ।
यत्कीर्त्तिकीर्तनपरा जिनवर्धमानं
तं नौमि कोविदनुतं स्वधिया सुधर्मम् ॥ १ ॥

च०—गोपी मथानवद्या जगति विजयतां
सा सखी मुक्तिलक्ष्म्याः ॥ ६६ ॥

इति धर्मरत्नाकरे उक्तानुक्तशेषविशेषसूचको विंशतितमोऽवसरः ।

श्रीवर्धमाननाथस्य मेदार्यो दशमोऽजनि ।
गणभृद्दशधा धर्मो यो मूर्त्तो वा व्यवस्थितः ॥ १ ॥
मेदार्येण महर्षिभिर्विहरता तेपे तपो दुश्चरं
श्रीखण्डिल्लकपत्तनातिकरणाभ्यर्णप्रभाजासदा ।
शाठ्येनाप्युपतन्वता सुरतरुप्रख्या जनानां श्रियं
तेनागीयत झाडवागड इति स्वैको हि संघोऽनघः ॥ २ ॥
धर्मज्योत्स्नां विकिरति सदा यत्र लक्ष्मीनिवासा -
प्यापुश्चित्रं सकलकुमुदायत्युपेता विकाशम् ।
श्रीमान्सोभून्मुनिजननुतो धर्मसेनो गणीदु-
स्तस्मिन् रत्नत्रितयसदनीभूतयोगीद्रवशे ॥ ३ ॥
भजन्वादीद्रगान पुरिपुरि नितरां प्राप्नुवन्नुद्यमानं
तन्वन् शास्त्रार्थदानं रुचिरुचिरुचिरः सर्वथा निर्निदानम् ।

विद्यादर्शोपमानं दिशिदिशि निकिरन् स्वं यशो योऽसमानं
तेभ्यः श्रीशांतिषेणः समजनि सुगुरुः पापधूलीसमीरः ॥ ४ ॥

यत्रास्पदं विदधती परमागमश्री-
रात्मन्यमन्यत सतीत्वमिदं नु चित्रम् ।
वृद्धा च संततमनेकजनोपभोग्या
श्रीगोपसेनगुरुराविरभूत्स तस्मात् ॥ ५ ॥

उत्पत्तिस्तपसां पदं च यशसामन्यो रविस्तेजसा-
मादिः सद्गुणानां [सां] निधिः सुतरसामासीन्निधिः श्रेयसाम् ।
आवासो गुणिनां पिता च शमिनां माता च धर्मात्मनां
न ज्ञातः कलिना जगत्प्रथितलिना श्रीभावसेनस्ततः ॥ ६ ॥

ततो जातः शिष्यः सकलजनतानंदजनन-
प्रसिद्धः साधूनां जगति जयसेनाख्य इह सः ।
इदं चक्रे शास्त्रं जिनसमयसारार्थनिचितं
हितार्थं जंतूनां स्वमतिविभवाद्गर्वविकलः ॥ ७ ॥

यावद्द्योतयतः सुधाकररवी विश्वं निजांशूत्करै-
र्यावल्लोकमिमं बिभर्ति धरणी यावच्च मेरुः स्थिरः ।
रत्नांशुच्छुरितोत्तरंगपयसो यावत्पयोराशय-
स्तावच्छास्त्रमिदं महद्भिरनिशं स्तात्पठ्यमानं श्रिये ॥ ८ ॥

इति धर्मरत्नाकरः समाप्तः ।

No. 1111.

पञ्चास्तिकायप्राभृत सटीकम्—

मू॰ कुंदकुन्दाचार्य. । टी॰ ब्रह्मदेवजी ।

टी॰ आ॰—स्वसंवेदनसिद्धाय जिनाय परमात्मने ।
शुद्धजीवास्तिकायाय नित्यानंदचिते नमः ॥ १ ॥

अथ श्रीकुमारनंदिसैद्धांतदेवशिष्ये [सैद्धांतिकदेवशिष्यैः] प्रसिद्धकथान्यायेन पूर्वविदेहं गत्वा वीतरागसर्वज्ञसीमंधरस्वामितीर्थंकरपरमदेवं दृष्ट्वा च तन्मुखकमलविनिर्गतदिव्यवर्णश्रवणादवधारितपदार्थसमूहैः बुद्धात्मतत्त्वादिसारार्थं गृहीत्वा पुनरप्यागतैः श्रीमत्कुंदकुंदाचार्यदेवैः पद्मनंद्याद्यपरनामधेयैरंतस्तत्त्वबहिस्तत्त्वगौणमुख्यप्रतिपत्त्यर्थम् । अथवा शिवकुमारमहाराजादिसंक्षेपरुचिशिष्यप्रतिबोधार्थं विरचिते पंचास्तिकायप्राभृतशास्त्रे यथाक्रमेणाधिकारशुद्धिपूर्वकं तात्पर्यार्थव्याख्यानं कथ्यते । तद्यथा । प्रथमस्तावत्, इंदसयवंदियाणमित्यादि पाठक्रमेणैकादशोत्तरशतगाथाभिः पंचास्तिकायषड्द्रव्यप्रतिपादनरूपेण प्रथमो महाधिकारः । अथवा स एवामृतचंद्रिकाटीकाभिप्रायेण अधिकशतपर्यंतश्च । तदनंतरमभिवंदिऊण शिरसा इत्यादि पंचाशद्गाथाभिः सप्ततत्त्वपदार्थव्याख्यानरूपेण द्वितीयो महाधिकारः । अथवा स एव टीकाभिप्रायेणाष्टचत्वारिंशद्गाथापर्यंतश्च । अथानंतरं जीवसहावो णाण इत्यादि विंशतिगाथाभिर्मोक्षमार्गमोक्षस्वरूपकथनमुख्यत्वेन तृतीयोधिकार इति समुदायेनैकाशीत्युत्तरशतगाथाभिर्महाधिकारत्रयं ज्ञातव्यम् ॥

मू॰ आ॰—इदसयवदियाणं तिहुअणहितमधुरविसदवका[क्का]णं।
अंतातीदगुणाणं णमो जिणाणं जिदभयाणं ॥ १ ॥

मू॰ च॰—एगो मे सस्स हो अप्पा णाणदंसणलक्खणो ।
सेसा मे वाहिरा भावा सव्वे संयोगलक्खणा ॥

टी॰ च॰—समुदायेनैकादशोत्तरशतगाथाभिः पञ्चास्तिकायप्राभृतः समाप्तः ।

जिनबिंबं जिनागारं जिनपूजां जिनस्तुतिम् ।
यः करोति नरस्तस्य न किंचिद्दुर्लभं भवेत् ॥

इति श्रीपञ्चास्तिकायजीकी टीका ब्रह्मदेवजीकृता संपूर्णा ।

No. 1447.

॥ परमात्मप्रकाश सटीक -मू० योगीन्द्रदेव ।

मू०भा० जे जाया झाणग्गियए कम्मकलक डहेवि ।
णिच्चनिरजणणाणमया ते परमप्पणवेवि ॥ १ ॥

मू० च० परमपयगयाण भासउ दिव्वकाउ
मणसि मुणिवराण मुक्खदो दिव्वजोउ ।
विसयसुहरयाण दुल्लहो जो हु लोये
जयउ सिवसरूवो केवलो कोवि बोहो ॥ ३४५ ॥

No 1448

परीक्षामुख सटीकम्–मू० माणिक्यनन्दि ।

भा०—नतामरशिरोरत्नप्रभाप्रोतनखत्विषे ।
नमो जिनाय दुर्वारमारवीरमदच्छिदे ॥ १ ॥
अकलकवचोम्भोधेरुद्दध्रे येन धीमता ।
न्यायविद्यामृत तस्मै नमो माणिक्यनदिने ॥ २ ॥
प्रमेदुवचनोदारचन्द्रिकाप्रसरे सति ।
मादृशा क्व नु गण्यते ज्योतिरिंगणसन्निभा ॥ ३ ॥
तथापि तद्वचोऽपूर्वरचनारुचिर सताम् ।
चेतोहर भृत यद्वन्नद्या नवघटे जलम् ॥ ४ ॥
वैजेयप्रियपुत्रस्य हीरपस्योपरोधत ।
शातिषेणार्थमारब्धा परीक्षामुखपजिका ॥ ५ ॥

श्रीमन्न्यायावारपार [न्यायपारावार]स्यामेयप्रमेयरत्नसरस्यावगाहनमव्युत्पन्नै कर्तु न पार्यत इति तदवगाहनाय पोतप्रायमिद प्रकरणमाचार्य• प्राह । तत्प्रकरणस्य च सबधादित्रयापरिज्ञाने सति प्रेक्षावता प्रवृत्तिर्न स्यादिति तत्त्रयानुवादपुर सर वस्तुनिर्देशपर प्रतिज्ञाश्लोकमाह।

प्रमाणादर्थसंसिद्धिस्तदाभासाद्विपर्ययः ।
इति वक्ष्ये तयोर्लक्ष्म सिद्धमल्पं लघीयसः ॥ १ ॥

व॰—अकलंकशशांकैर्यत्प्रकटीकृतमखिलमाननिभनिकरम् ।
तत्संक्षिप्तं सूरिभिरुरुमतिभिर्व्यक्तमेतेन ॥ १ ॥

इति परीक्षामुखलघुवृत्तौ प्रमाणाद्याभाससमुद्देशः षष्ठः परिच्छेदः ।

श्रीमान्विजयनामाभूदग्रणीर्गुणशालिनाम् ।
वदरीपालवंशालिव्योमद्युमणिरूर्जितः ॥ १ ॥

तदीयपत्नी भुवि विश्रुतासी-
ज्ञाणांबनामा गुणशीलधामा ।
यां रेवतीति प्रथितांबिकेति
प्रभावतीति प्रवदंति संतः ॥ २ ॥

तस्यामभूद्विश्वजनीनवृत्ति-
र्दानांबुवाहो भुवि हीरपाख्यः ।
स्वगोत्रविस्तारनभोंशुमाली
सम्यक्त्वरत्नाभरणार्चितांगः ॥ ३ ॥

तस्योपरोधवशतो विशदोरुकीर्त्ते-
र्माणिक्यनंदिकृतशास्त्रमगाधबोधम् ।
स्पष्टीकृतं कतिपयैर्वचनैरुदारै-
र्बालप्रबोधकरमेतदनंतवीर्यैः ॥ ४ ॥

इति प्रमेयरत्नमालापरनामधेयपरीक्षामुखवृत्तिः समाप्ता ।

No. 1452.

पाण्डवपुराणम्—शुभचन्द्रः।

आ॰—सिद्धं सिद्धार्थसर्वस्वं सिद्धिदं सिद्धसत्पदम् ।
प्रमाणनयसंसिद्धं सर्वज्ञं नौमि सिद्धये ॥ १ ॥...

भद्रबाहुर्महाभद्रो महाबाहुर्महातपाः ।
स जीयात्सकलं येन श्रुतं ज्ञातं कलौ विदा ॥ १२ ॥
विशाखो विश्रुता शाखा सुशाखो यस्य पातु माम् ।
स भूतले मिलन्मौलिहस्तभूलोकसंस्तुतः ॥ १३ ॥
कुंदकुंदो गणी येनोज्जयंतगिरिमस्तके ।
सोवताद्वादिता ब्राह्मी पाषाणघटिता कलौ ॥ १४ ॥
समंतभद्रो भद्रार्थो भातु भारतभूषणः ।
देवागमेन येनात्र व्यक्तो देवागमः कृतः ॥ १५ ॥
पूज्यपादः सदा पूज्यपादः पूज्यैः पुनातु माम् ।
व्याकरणार्णवो येन तीर्णो विस्तीर्णसद्गुणः ॥ १६ ॥
अकलंकोऽकलंकः स कलौ कलयतु श्रुतम् ।
पादेन ताडिता येन मायादेवी घटस्थिता ॥ १७ ॥
जिनसेनयतिर्जीयाज्जिनसेनः कृतं वरम् ।
पुराणपुरुषात्यार्थपुराणं येन धीमता ॥ १८ ॥
गुणभद्रभदंतोऽत्र भगवान् भातु भूतले ।
पुराणाद्रौ प्रकाशार्थं येन सूर्यायितं लघु ॥ १९ ॥
तत्पुराणार्थमालोक्य धृत्वा सारस्वतं श्रुतम् ।
मानसे पांडवानां हि पुराणं भारतं ब्रुवे ॥ २० ॥

च°—श्रीमूलसंघेऽजनि पद्मनंदी
तत्पट्टधारी सकलादिकीर्त्तिः ।
कीर्त्तिः कृता येन च मर्त्यलोके
शास्त्रार्थकर्त्री सकलापि चित्रा ॥ ६७ ॥
भुवनकीर्त्तिरभूद्भुवनाद्भुते-
र्भुवनभासनचारुमतिः स्तुतः ।

वरतपश्चरणोद्यतमानसो
भवभयाहिखगेट् क्षितिवल्लभी ॥ ६८ ॥

चिद्रूपवेत्ता चतुरश्चिरंतन-
श्चिद्रूपणर्चितपादपद्मक. ।
सूरिश्च चन्द्रादिचयैश्चिनोतु वै
चारित्रशुद्ध[द्धिं] खलु नः प्रसिद्धिदम्[दाम्] ॥ ६९ ॥

विजयकीर्त्तियतिर्मुदितात्मको
जितनतान्यमन.सुगते. स्तुत· ।
अवतु जैनमत सुमतो मतो
नृपतिभिर्भवतो भवतो विभु· ॥ ७० ॥

पट्टे तस्य गुणाबुधिर्व्रतधरो धीमान् गरीयान् वर·
श्रीमच्छ्रीशुभचन्द्र एव विदितो वादीभसिंहो महान् ।
तेनेद चरित विचारसुकर चाकारि चचद्रुचा
पाडो· श्रीशुभसिद्धिसातजनक सिद्ध्यै सुतानां सदा ॥७१॥

चन्द्रनाथचरित चरितार्थं
पद्मनाभचरित शुभचन्द्रम् ।
मन्मथस्य महिमानमतन्द्रो
जीवकस्य चरित च चकार ॥ ७२ ॥

चदनाया· कथा येन दृब्धा [ब्धा] नादीश्वरी तथा ।
आशाधरकृतार्चाया वृत्ति(·) सद्वृत्तिशालिनी ॥ ७३ ॥

त्रिंशच्चतुर्विंशतिपूजन च
सद्वृत्तसिद्धार्चनमाव्यधत्त ।
सारस्वतीयार्चनमत्र शुद्ध
चिंतामणीयार्चनमुच्चरिष्णु ॥ ७४ ॥

श्रीकर्मदाहविधिबंधुरसिद्धसेवां
नानागुणौघगणनाथसमर्चनं च ।
श्रीपार्श्वनाथवरकाव्यसुपंजिकां च
यः संचकार शुभचंद्रयतींद्रचंद्रः ॥ ७५ ॥
उद्यापनमदीपिष्ट पल्योपमविधेश्च यः ।
चारित्रशुद्धितपसश्चतुस्त्रिंशद्द्वादशात्मनः ॥ ७६ ॥
संशयवदनविदारणमपशब्दसुखंडनं परं तर्कम् ।
सतत्त्वनिर्णयं वरस्वरूपसंबोधिनीं वृत्तिम् ॥ ७७ ॥
अध्यात्मपद्यवृत्तिं सर्वार्थापूर्वसर्वतोभद्रम् ।
योऽकृत सद्व्याकरणं चिंतामणिनामधेयं च ॥ ७८ ॥
कृता येनांगप्रज्ञप्तिः सर्वांगार्थप्ररूपिका ।
स्तोत्राणि च पवित्राणि षड्वादाः श्रीजिनेशिनाम् ॥ ७९ ॥
तेन श्रीशुभचंद्रदेवविदुषा सत्पांडवानां परं
दीप्यद्वंशविभूषणं शुभभरभ्राजिष्णु शोभाकरम् ।
शुंभद्वारतनामनिर्मलगुणं सच्छब्दचिंतामणिं
पुण्यत्पुण्यपुराणमत्र सुकरं चाकारि प्रीत्या महत् ॥ ८० ॥
शिष्यस्तस्य समृद्धिबुद्धिविशदो यस्तर्कवेदी य[प]ते
वैराग्यादिविशुद्धिवृंदजनकः श्रीपालवर्णी महान् ।
संशोध्याखिलपुस्तकं वरगुणं सत्पांडवानामिदं
तेनालेखि पुराणमर्थनिकरं पूर्वं वरे पुस्तके ॥ ८१ ॥
श्रीपालवर्णिना येनाकारि शास्त्रार्थसंग्रहे ।
साहाय्यं स चिरं जीयाद्वरविद्याविभूषणः ॥ ८२ ॥
ये शृण्वंति पठंति पांडवगुणं सलेखयंत्यादरा-
ल्लक्ष्मीराज्यनराधिपत्यसुरता चक्रित्वसर्वेशिताम् ।

मुक्त्वा भोगमिद पुराणमखिलं सर्वोभुवत्युन्नता
मुक्तौ ते भवभीमनिम्नजलधिं सतीर्य सात गता ॥८३॥
अर्हंतो ये जिनेंद्रा वरवचनचयै प्रीणयंतः सुभव्यान्
सिद्धा· सिद्धि समृद्धि ददत इह शिव साधव सिद्धिशुद्धा।
दृक्सद्बोध सुवृत्त जिनवरवचन तीर्थराड्मोक्षधर्म-
स्तत्सच्चैत्यानि रम्या जिनवरनिलया संतु नस्ते सुसिद्ध्यै॥८४

यावच्चद्रार्कतारा: सुरपतिसदन तोयधि· शुद्धधर्मो
यावद्भूगर्भदेवा सुरनिलयगिरिर्देवगंगादिनद्य·।
यावत्सकल्पवृक्षास्त्रिभुवनमहिता भारते वे जगत्यां
तावत्स्थेयात्पुराण शुभशतजनक भारत पाडवानाम् ॥८५॥
श्रीमद्विक्रमभूपतेर्द्विकहते स्पष्टाष्टसख्ये शते
रम्येष्टाधिकवत्सरे१६०८ सुखकरे भाद्रे द्वितीयातिथौ ॥
श्रीमद्वाग्वरनीवृतीदमतुले श्रीशाकवाटे पुरे
श्रीमच्छ्रीपुरुपाभिधे विरचित स्थेयात्पुराण चिरम्॥८६

इति श्रीपांडवपुराणे भारतनाम्नि भ० श्रीशुभचद्रप्रणीते ब्रह्मश्रीपालसाहाय्यसापेक्षे पाडवोपसर्गसहनकेवलोत्पत्तिमुक्तिसर्वार्थसिद्धिगमनवर्णन नाम पचविंशतितम पर्व ॥ २५ ॥ सवत् १६९३ वर्षे सहसि मासे कृष्णपक्षे त्रयोदश्या तिथौ भौमवासरे श्रीआदिनाथचैत्यालये श्रीमूलसघे नद्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे श्रीकुदकुदाचार्यान्वये भट्टारकश्रीपद्मनदिदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० जिनचद्रदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीप्रभाचद्रदेवा मडलाचार्यश्रीधर्मकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे भ० विशालकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे भ० लक्ष्मीचद्रदेवास्तत्पट्टे भ० सहस्रकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मडलाचार्यश्रीनेमिचद्रस्तस्मै सत्पात्राय जिनगृहवासिनी श्राविका रूपी तया इद शास्त्र पाडवपुराणाख्य ज्ञानावरणीयकर्मक्षयनिमित्त लिखाप्य प्रदत्तम् ॥

No. 1454.

पुरुषार्थसिद्ध्युपायः सटीक.—मू० अमृतचन्द्रसूरिः ।

टी° आ°—चंद्रप्रभजिनं वार्णी नत्वा गुरुपदांबुजम् ।

पुमर्थसिद्ध्युपायस्य कुर्वे टीकां मनोहराम् ॥१॥

अथ श्रीमान्निर्ग्रंथाचार्यवर्यः श्रीमदमृतचंद्रभट्टारकः कलिकालगणधरदेवः भव्यपुंडरीकेभ्यः पुरुषार्थसिद्ध्युपायं प्रकाशयन्निष्टदेवताविशेषमाशिर्वादात्मकमंगल कथयन्नमस्करोति ।

अथ मूलसूत्रम् ॥

तज्जयति परं ज्योतिः सम समस्तैरनंतपर्यायैः ।

दर्पणतल इव सकला प्रतिफलति पदार्थमालिका यत्र ॥ १ ॥

टी° च°—इत्यमृतचंद्रसूरीणां कृति पुरुषार्थसिद्ध्युपायोऽयम् ।

नाम जिनप्रवचनरहस्यकोशः समाप्त इति ॥ २२७॥

अयं पुरुषार्थसिद्ध्युपायः ग्रंथः इति अमृतचंद्रसूरीणा अमृतचंद्रभट्टारकाणां इय कृतिः इयं कर्त्तव्यता अस्य पुरुषार्थसिद्ध्युपायस्यापरनाम प्रवचनरहस्यकोशो वर्त्तते इति कथनेन समाप्त इति ॥२२७॥

इति श्रीपुरुषार्थसिद्ध्युपायः समाप्तः ॥

No 1462

भद्रबाहुचरित्रम्—रत्ननन्दी ।

आ°—सद्बोधभानुना भित्वा जनानामांतरं तमः ।

यः सन्मतित्वमापन्नः सन्मतिः सन्मतिं क्रियात् ॥१॥

च०—वादीभेंद्रमदप्रमर्दनहरेः दीलामृनामोनिधेः

शिष्यः श्रीमदनंतकीर्त्तिगणिनः सत्कीर्तिकांतायुतः ।

स्मृत्वा श्रीललितादिकीर्त्तिमुनिपं शिक्षागुरुं सद्गुणं

चक्रे चारु चरित्रमेतदनघं रत्नादिनंदी मुनिः ॥ ७४ ॥

इतिहाससमासोयमत्रावहितचेतसाम् ।
आभवंति शुभान्युच्चैर्निर्जयंत्यशुभान्यपि ॥ ६ ॥
श्रीपार्श्वनाथकाकुत्स्थचरितं येन कीर्त्तितम् ।
तेन श्रीवादिराजेन दृब्धा याशोधरी कथा ॥ ७ ॥

No. 1495.

वर्धमानचरित्रम्—असगः ।

आ°—श्रियं त्रिलोकीतिलकायमाना-
मात्यंतिकीं ज्ञातसमस्ततत्त्वम् ।
उपागतं सन्मतिमुज्ज्वलोक्तिं
वंदे जिनेंद्रं हतमोहतंद्रम् ॥१॥

च°—कलशः कल्याणमुख्यैः सपदि जिनपतेः पंचमं तस्य कृत्वा
भूयान्नोऽस्यस्य भक्त्या ध्रुवमनतिचिरात्सिद्धिसौख्यस्य सिद्धिः ।
इत्यंतर्भितयंतः स्तुतिमुखरमुखास्तं प्रदेशं परीत्य .
प्रीताः शक्रादयः स्वं प्रतिययुरमरा धाम संभाज्यसंपत् ॥१०१।

इत्यसगकृते श्रीवर्धमानचरिते महाकाव्ये भगवन्निर्वाणगमनो नामाष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥

मुनिचरणरजोभिः सर्वदा भूतधात्र्यां
प्रणतिसमयलग्नैः पावनीभूतमूर्धा ।
उपशम इव मूर्त्तः शुद्धसम्यक्त्वयुक्तः
पटुमतिरिति नाम्ना विश्रुतः श्रावकोऽभूत् ॥१॥
तनुमपि तनुतां यः सर्वपर्वोपवासै-
स्तनुमनुपमधीः स प्रापयन् संचिनोति ।
सततमपि विभूतिं भूयसीमन्नदान-
प्रभृतिभिरुपपुण्यं कुंदशुभ्रं यशश्च ॥ २ ॥

भक्तिं परामविरतां समपक्षपातां-
मातन्वती मुनिनिकायचतुष्टयेपि ।
वेरिसिरित्यनुपमा भुवि तस्य भार्या
सम्यक्त्वशुद्धिरिव मूर्त्तिमती सदाभूत् ॥ ३ ॥
पुत्रस्तयोरसग इत्यवदातकीर्त्यो-
रासीन्मनीषिनिवहप्रमुखस्य शिष्यः ।
चंद्रांशुशुभ्रयशसो भुवि नागनंद्या-
चार्यस्य शब्दसमयार्णवपारगस्य ॥ ४ ॥
सद्वृत्तं दधता स्वभावमृदुना निःश्रेयसप्रार्थिना
साधूनां हृदयोपमेन शुचिना संप्रेरितः श्रेयसा ।
एतत्सादरमार्यनंदिगुरुणा सिद्ध्यै व्यधत्तासगः
कीर्त्युत्कीर्त्तनमात्रचारुचरितं श्रीसन्मतेः सन्मतेः ॥ ५ ॥
इति वर्धमानचारित्रं समाप्तम् ॥

संवत् १६७९ वर्षे आश्विनमासे शुक्लपक्षे नवमीदिने सोमवारे श्रीमूलसंघे सरस्वतीगच्छे बलात्कारगणे नंद्याम्नाये भट्टारकश्रीप्रभाचंद्रधर्मचंद्रललितकीर्तिचंद्रकीर्त्यादीनां पदे श्रीमद्देवेंद्रकीर्त्तिस्तत्प्रियांतेवासिनो मंदीकृतमिथ्यात्वादिनो हर्षकीर्तिनाम्नो मुनेरिदं पुस्तकं चिरं स्थेयात् ॥

No. 1477.

विद्यातत्त्वे भारतीयोपदेशः ।

आ०—ॐ ऐं ह्रीं ह्रैं दिव्यार्केंद्रस्थानभयशैलशेखराय नमः । समुल्लसमंदनाचल(नल) हिलोलहरीभराश्रितपूर्वोत्तरप्रदेश—

न०—सत्पात्रदानपरपुरुषमंतरेण न केवलावबोधाचरणं पशुपाश-निराकरणं च विदध्यात् ॥

इति श्रीदुघ[श्रीमदु]त्सर्गापवादयत्रनैकांतोपनिषत्सु विद्यातत्त्वे भारतीयोपदेशे त्रयोदशोऽध्यायः ॥

No. 1483.

संमेदशिखरिमाहात्म्यम्—दीक्षितदेवदत्तः ।

आ°—ध्यात्वा यत्पदपाथोजं भव्याः संसारपारगाः ।
सारात्सारं सदाधारं तमर्हंतं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
गुरुं गणेशं वाणीं च ध्यात्वा स्तुत्वा प्रणम्य च ।
समेदशैलमाहात्म्यं प्रकटीक्रियते मया ॥ २ ॥
जिनेंद्रभूषणयतिर्यतिधर्मपरायणः ।
तस्योपदेशात्संमेदवर्णने मद्गिरोत्सुका ॥ ३ ॥
भट्टारकपदस्थायी स यतिः सत्कविप्रिय. ।
भवाब्धितरणायेह सत्कथापोतसज्जकः ॥ ४ ॥
माहात्म्यपूर्त्तिसिद्ध्यर्थं वंदे सिद्धगणं हृदि ।
सद्बुद्धिं ते प्रयच्छंतु वाणी मे काव्यरूपिणीम् ॥ ५ ॥
संमेदशैलवृत्तांतो महावीरेण भाषितः ।
गौतमं प्रति भूयः स लोहाचार्येण धीमता ॥ ६ ॥
तत्सद्वाक्यानुसारेण देवदत्ताख्यसत्कविः ।
संमेदशैलमाहात्म्यं प्रकटीकुरुतेऽधुना ॥ ७ ॥

च°—१२६ ॥ इति श्रीभगवल्लोहाचार्यानुक्रमेण श्रीभट्टारकजिनेंद्रभूषणोपदेशाच्छ्रीमद्दीक्षितदेवदत्तकृते श्रीसमेदशिखरिमाहात्म्ये समाप्तिसूचनको नाम एकविंशतितमोऽध्यायः ॥२१॥ समाप्तोऽयं ग्रंथः ॥

No. 1492.

सारसूक्तावलिः ।

आ°—वीरं विश्वगुरुं नत्वा कृत्वा यत्नेन संग्रहम् ।
सदोपकारिसूक्ताली स्वान्यपाठाय लिख्यते ॥ १ ॥

च०—वामनावतारे हि वामनेन श्रीरैवतके श्रीनेमिनाथाय(तने) बलिबंधसामर्थ्यार्थं तपस्तेपे इति तत्र (प्रभासपुराणे) कथा। इति श्रीसारसूक्तावली संपूर्णा॥ संवत् १६६० वर्षे माघवदि ७ शुक्रे श्रीमंडपाचले पंडितप्रवर पं० श्रीमुनिचंद्रगणिकृते पं० शिवहंसेन लिखिता।

No. 1498.

सुभाषितार्णवः।

आ०—ॐ नमः सिद्धेभ्यः॥ धर्मपद्धतिः॥
चंद्रनाथं जिनं नत्वा जितघातिचतुष्टयम्।
सुभाषितार्णवं वक्ष्ये ज्ञानविज्ञानकारणम्॥ १॥

च०—आदौ चित्ते ततः काये सतां संलीयते जरा।
असतां तु पुनः काये चित्ते नैव कदाचन॥ १३॥

इति सुभाषितार्णवग्रंथः समाप्तः॥ संवत् १६०९ वर्षे भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे पंचमीदिवसे बुधवासरे स्वातिनक्षत्रे ऐंद्रयोगे…

No. 1496.

सुदर्शनचरित्रम्—नेमिदत्तः।

आ०—नत्वा पंचगुरून् भक्त्या पंचमीगतिनायकान्।
सुदर्शनमुनेश्चारु चरित्रं रचयाम्यहम्॥ १॥

च०—श्रीमूलसंघे वरभारतीये
गच्छे बलात्कारगणेतिरम्ये।
श्रीकुंदकुंदाख्यमुनींद्रवंशे
जातः प्रभाचंद्रमहामुनींद्रः॥ ४७॥
पट्टे तदीये मुनिपद्मनंदी
भट्टारको भव्यसरोजभानुः।

जातो जगत्त्रयहितो गुणरत्नसिंधुः
कुर्यात्सतां सारसुखं यतीशः ॥ ४८ ॥
तत्पट्टपद्माकरभास्करोऽत्र
देवेंद्रकीर्तिर्मुनिचक्रवर्ती ।
तत्पादपंकेजसुभक्तियुक्तो
विद्यादिनंदी चरितं चकार ॥ ४९ ॥

तत्पट्टेऽजनि मल्लिभूषणगुरुश्चारित्रचूडामणिः
संसारांबुधितारणैकचतुरश्चिंतामणिः प्राणिनाम् ।
सूरिः श्रीश्रुतसागरो गुणनिधिः श्रीसिंहनंदी गुरुः
सर्वे ते यतिसत्तमाः शुभतराः कुर्वंतु वो मंगलम् ॥५०॥

गुरूणामुपदेशेन सच्चरित्रमिदं शुभम् ।
नेमिदत्तो व्रती भक्त्या भावयामास शर्मदम् ॥ ५१ ॥

इति श्रीसुदर्शनचरिते पंचनमस्कारमाहात्म्यप्रदर्शके ब्रह्मनेमिदत्तविरचिते सुदर्शनमहामुनिमोक्षलक्ष्मीसंप्राप्तिव्यावर्णनो नाम द्वादशोधिकारः समाप्तः ॥ १२ ॥

No. 1502.

हरिवंशपुराणम्— जिनसेनाचार्यः ।

आ°—सिद्धं ध्रौव्यव्ययोत्पादलक्षणं द्रव्यसाधनम् ।
जैनं द्रव्याद्यपेक्षातः साधनाद्यथ शासनम् ॥ १ ॥
शुद्धज्ञानप्रकाशाय लोकालोकैकभानवे ।
नमः श्रीवर्धमानाय वर्धमानजिनेशिने ॥ २ ॥

म°—प्रतापवद्याखिलराजके नृपे
प्रशासति क्ष्मातलमुग्रशासने ।
जरत्कुमारे जनितादराः प्रजाः
प्रकाममापुः प्रमदं धरातले ॥ १ ॥

कलिंगराजस्य नृपस्य देहजा
जरत्कुमारस्य वधूर्वधूत्तमा ।
सुखेन लेभे जगतः सुखावहं
वसुध्वजं राजकुलध्वजं सुतम् ॥ २ ॥

स तत्र यूनि व्यवसायिनि क्षितिं
जरत्कुमारे हरिवंशशेखरे ।
निधाय यातस्तपसे वनं सतां
कुलव्रतं तीव्रतपोनिषेवणम् ॥ ३ ॥

सुतोऽभवच्चंद्र इव प्रजाप्रियो
वसुध्वजाच्चासुवसुर्वसूपमः ।
सभीमवर्मास्य कलिंगपालक-
स्तदन्वयेऽभीयुरनेकशो नृपाः ॥ ४ ॥

कपिष्टनामान्वयभूषणस्त्वभू-
दजातशत्रुस्तनयस्ततोऽभवत् ।
स शत्रुसेनोऽस्य जितारिरंगज-
स्तदंगजोऽय जितशत्रुरीश्वरः ॥ ५ ॥

भवान्न किं श्रेणिक वेत्ति भूपतिं
नृपेंद्रसिद्धार्थकनीयसीपतिम् ।
इमं प्रसिद्धं जितशत्रुमाख्यया
प्रतापवंतं जितशत्रुमंडलम् ॥ ६ ॥

जिनेंद्रवीरस्य समुद्भवोत्सवे
तदागतः कुंडपुरं सुहृद्वृतः ।
सुपूजितः कुंडपुरस्य भूभृता
नृपोऽयमाखंडलतुल्यविक्रमः ॥ ७ ॥

विहृत्य पूज्योपि महीं महीयसां
महामुनिर्मोचितकर्मबंधनः ।
इयाय मोक्षं जितशत्रुकेवली
निरंतसौख्यप्रतिबद्धमक्षयम् ॥ १४ ॥
जिनेंद्रवीरोपि विबोध्य संततं
समंततो भव्यसमूहसंततिम् ।
प्रपद्य पावानगरीं गरीयसीं
मनोहरोद्यानवरे तदीयके ॥ १५ ॥
चतुर्थकाले ऽर्धचतुर्थमासकै-
र्विहीनताविश्चतुरब्दशेषके ।
स कार्तिके स्वातिषु कृष्णभूतसु-
प्रभातसंध्यासमये स्वभावतः ॥ १६ ॥
अघातकर्माणि निरुद्धयोगको
विधूय घातींधनवद्विबंधनः ।
विबंधनस्थानमवाप शंकरो
निरंतरायोरुसुखानुबंधनम् ॥ १७ ॥
स पंचकल्याणमहामहेश्वरः
प्रसिद्धनिर्वाणमहे चतुर्विधैः ।
शरीरपूजाविधिना विधानतः
सुरैः समभ्यर्च्यत सिद्धशासनः ॥ १८
ज्वलत्प्रदीपालिकया प्रवृद्धया
सुरासुरैर्दीपितया प्रदीप्तया ।
तदा स्म पावानगरी समंततः
प्रदीपिताकाशतला प्रकाशते ॥ १९ ॥

तथैव च श्रेणिकपूर्वभूभुजः
प्रकृत्य कल्याणमहं सहस्रजाः।
प्रजग्मुरिंद्राश्च सुरैर्यथायथं
प्रयाचमाना जिनबोधिमर्थिनः ॥ २० ॥

ततश्च लोकः प्रतिवर्षमादरा-
त्प्रसिद्धदीपालिकयात्र भारते।
समुद्यतः पूजयितुं जिनेश्वरं
जिनेंद्रनिर्वाणविभूतिभक्तिभाक् ॥ २१ ॥

त्रयः क्रमात्केवलिनो जिनात्परे
द्विषष्टिवर्षांतरभाविनोऽभवन्।
ततः परे पंच समस्तपूर्विण-
स्तपोधना वर्षशतांतरे गताः ॥ २२ ॥

त्र्यशीतिके वर्षशते तु रूपयुक्
दशैव गीता दशपूर्विणः शते।
द्वये च विंशेंगभृतोपि पंच ते
शते च साष्टादशके चतुर्मुनिः ॥ २३ ॥

गुरुः सुभद्रो जयभद्रनामा
परो यशोबाहुरनंतरस्ततः।
महार्हलोहार्यगुरुश्च ये दधुः
प्रसिद्धमाचारमहांगमत्र ते ॥ २४ ॥

महातपोवृद्धिनयंधरःश्रुता-
मृषिश्रुतिं गुप्तपदादिकां दधन्।
मुनीश्वरोऽन्यः शिवगुप्तसंज्ञको
गुणैः स्वमर्हद्बलिरप्यधात्पदम् ॥ २५ ॥

समंदरार्योपि च मित्रती रविं
गुरू तथान्यौ बलदेवमित्रकौ ।
विवृद्धमानाय त्रिरत्नसयुंतः
[विवर्धमानत्रिकरत्नसंयुत]
श्रियान्वितः सिंहबलश्च वीरवत् ॥ २६॥
स पद्मसेनो गुणपद्मखण्डभृत्
गुणाग्रणीर्व्याघ्रपदादिहस्तकः ।
स नागहस्ती जितदण्डनामभृ-
त्स नंदिषेणः प्रभुदीपसेनक. ॥ २७ ॥
तपोधनः श्रीधरसेननामकः
सुधर्मसेनोपि च सिंहसेनक· ।
सुनंदिषेणेश्वरसेनकौ प्रभू
सुनंदिषेणाभयसेननामकौ ॥ २८ ॥
स सिद्धसेनोभयभीमसेनकौ
गुरू परो तौ जिनशांतिषेणकौ ।
अखण्डषट्खंडमखण्डितस्थितिः
समस्तसिद्धांतमधत्त योऽर्थत. ॥ २९ ॥
दधार कर्मप्रकृतिं श्रुतिं च यो
जिताक्षवृत्तिर्जयसेनसद्गुरु· ।
प्रसिद्धवैयाकरणप्रभाववा-
नशेषराद्धांतसमुद्रपारगः ॥ ३० ॥
तदीयशिष्योऽमितसेनसद्गुरुः
पवित्रपुन्नाटगणाग्रणी गणी ।

जिनेंद्रसच्छासनवत्सलात्मना
तपोभृता वर्षशताधिजीविना ॥ ३१ ॥
सुशास्त्रदानेन वदान्यताऽमुना
वदान्यमुख्येन भुवि प्रकाशिता ।
तदग्रजो धर्मसहोदयः शमी
समग्रधीर्धर्म इवात्तविग्रहः ॥ ३२ ॥
तपोमयीं कीर्तिमशेषदिक्षु यः
क्षिपन् बभौ कीर्त्तितकीर्तिषेणभाः ।
तदग्रशिष्येण शिवाग्रसौख्यभा-
गरिष्टनेमीश्वरभक्तिभारिणा ॥ ३३ ॥
स्वशक्तिभाजा जिनसेनसूरिणा
धियाल्पयोक्ता हरिवंशपद्धतिः ।
यदत्र किंचिद्रचितं प्रमादतः
परस्परव्याहतिदोषदूषितम् ॥ ३४ ॥
तदप्रमादास्तु पुराणकोविदाः
सृजंतु जंतुस्थितिशक्तिवेदिनः ।
प्रशस्तवंशो हरिवंशपर्वतः
क्व मे मतिः क्वाल्पतराल्पशक्तिका ॥ ३५ ॥
अनेन पुण्यप्रभवस्तु केवलं
जिनेंद्रवंशस्तवनेन वाञ्छितः ।
न काव्यबंधव्यसनानुबंधतो
न कीर्त्तिसंतानमहामनीषया ॥ ३६ ॥
न काव्यगर्वेण न चान्यवीक्षया
जिनस्य भक्त्यैव कृता कृतिर्मया ।

जिनाश्चतुर्विंशतिरत्र कीर्त्तिताः
सुकीर्तयो द्वादश चक्रवर्तिनः ॥ ३७ ॥
नव त्रिधा सीरिहरिप्रतिद्विप-
स्त्रिपष्टिरित्थं पुरुषाः पुराणगाः ।
अवांतरेनेकशतानि पार्थिवा
महीचरा व्योमचराश्च भूरिशः ॥ ३८ ॥
क्षितौ चतुर्वर्गफलोपभोगिनः
पुराणमुख्येऽत्र यशस्विनः स्तुताः ।
अगण्यपुण्यं हरिवंशकीर्तिना
यदत्र गण्यं गुणसंकितं मया ॥ ३९ ॥
फलादमुष्मात्तु मनुष्यलोकजा
भवंतु भव्या जिनशासनस्थिताः ।
जिनस्य नेमेश्चरितं चराचरं
प्रसिद्धजीवादिपदार्थभासनम् ॥ ४० ॥
प्रवाच्यतां वाचकमुख्यसज्जनैः
सभागतैः श्रोत्रपुटैः प्रपीयताम् ।
जिनेंद्रनामग्रहणं भवत्यलं
ग्रहादिपीडापगमस्य कारणम् ॥ ४१ ॥
प्रवाच्यमानं दुरितस्य दारुण
सतां समस्तं चरितं किमुच्यते ।
कुर्वंतु व्याख्यानमनन्यचेतसः
परोपकाराय च मुक्तिहेतवे ॥ ४२ ॥
सुमंगलं मंगलकारिणामिदं
निमित्तमप्युत्तममर्थिनां सताम् ।

महीपसर्गे शरणं सुशांतिकृत्
सुशाकुनं शास्त्रमिदं जिनाश्रयम् ॥ ४३ ॥
प्रशासनाच्छासनदेवताश्च या
जिनांश्चतुर्विंशतिमाश्रिताः सदा ।
हिताः सतामप्रतिचक्रयान्विताः
प्रयाचिताः सन्निहिता भवंतु ताः ॥४४ ॥
गृहीतचक्रा प्रतिचक्रदेवता
तथोज्जयंतालयसिंहवाहिनी ।
शिवाय यस्मिन्निह सन्निधीयते
क्व तत्र विघ्नाः प्रभवंति शासने ॥ ४५ ॥
महोरगा भूतपिशाचराक्षसा
हितप्रवृत्तौ जनविघ्नकारिणः ।
जिनेशिनां शासनदेवतागण-
प्रभावशक्त्याथ समं श्रयंति ते ॥ ४६ ॥
प्रकाममोक्षांकितकामसिद्धयः
प्रसिद्धधर्मार्थविरोधलब्धयः ।
भवंति तेषां स्फुटमल्पयत्नतः
पठंति भक्त्या हरिवंशमत्र ये ॥ ४७ ॥
निवार्य मात्सर्यमवार्यवीर्यया
धिया सुधैर्योर्जितया जिनादराः ।
अनार्यवर्याः सहिताः सपर्यया
पुराणमार्याः प्रथयंतु विष्टपे ॥ ४८ ॥
किं मेऽथवा प्रार्थनया यतस्ततः
स्वभावतो विश्वभरक्षमाविद. ।

पयोधरोन्मुक्तमित्रांबु भूधरा
विध्या[धा]य मूर्धि प्रथयंतु भूतले ॥ ४९ ॥
सुपृष्टमुत्स्पष्टमुदात्तशब्दकै-
र्नवं पुराणं च पुराणवारि सत् ।
महानुकूलैर्जनतासरित्कुलै-
श्चतुःसमुद्रांतमिदं प्रतन्यते ॥ ४९ ॥
जयंति देवाः सुरसंघसेविताः
प्रजातिशांतिप्रदशांतशासनाः ।
विशुद्धकैवल्यविनिद्रदृष्टयः
सुदृष्टतत्त्वा भुवने जिनेश्वराः ॥ ५० ॥
जयत्यजय्या जिनधर्मसंततिः
प्रजास्विह क्षेम सुभिक्षमस्त्वतः ।
सुखाय भूयात्प्रतिवर्षवर्षणैः
सुजातसस्या वसुधाऽसुधारिणाम् ॥ ५१ ॥
शाकेष्वब्दशतेषु सप्तसु दिशं पंचोत्तरेषूत्तरां
पातींद्रायुधनाम्नि कृष्णनृपजे श्रीवल्लभे दक्षिणाम् ।
पूर्वां श्रीमदवंतिभूभृति नृपे वत्सादिराजेऽपरां
सौर्याणामथ मंडलं जययुते वीरे वराहेऽवति ॥ ५२ ॥
कल्याणैः परिवर्धमानविपुलश्रीवर्धमाने पुरे
श्रीपार्श्वालयनन्नराजवसतौ पर्याप्तशेषः पुरा ।
पश्चाद्दोस्तटिकाप्रजाप्रजनितप्राज्यार्चनावर्च[जि]ने
शांतेः शांतिगृहे जिनेश्वरचिते वंशो हरीणामयम् ॥ ५३ ॥
व्युत्सृष्टापरसंघसंततिबृहत्पुन्नाटसंघान्वये
प्राप्तः श्रीजिनसेनसूरिकविना लाभाय बोधेः पुनः ।

दृष्टो[ष्टो]ऽयं हरिवंशपुण्यचरितः श्रीपार्वतः सर्वतो
व्याप्ताशामुखमंडलः स्थिरतरः स्थेयान्[त्]पृथिव्यां चिरम् ५४

इत्यरिष्टनेमिपुराणसंग्रहे हरिवंशे जिनसेनाचार्यस्य कृतौ गुरुपर्व-
कमलवर्णनो नाम षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥

नंबर	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वक्तव्यम्.
२३	कात्यायनसूत्रस्य पद्धति	याज्ञिकदेव	५१	११	२८	...	अपूर्णा.
२४	तस्यैव प्रथमाध्यायपद्धति ..	स एव ..	१४	१३	२६	१७१८	
२५	तस्यैव द्वितीयतृतीयाध्यायपद्धती	स एव ...	५४	९	२८	१८६८	
२६	तस्यैव पञ्चमाध्यायपद्धति. .	स एव ...	१६	९	२८	१८६९	
२७	कारीरीष्टिहौत्रप्रयोग.	... ..	२	११	३२	.	
२८	कालाग्निरुद्रोपनिषद्	... ..	४	१०	४३	..	
२९	केनोपनिषद्भाष्यम्	शंकराचार्य.	१४	१०	४०	...	पत्रे २ ३ ६.
३०	तदेव मूलसहितम्	भा० स एव	१४	१२	४८	...	
३१	कौषीतक्यारण्यकम्	.. .	१३	६	२६	१५७४	अध्यायाः १५
३२	गणपत्युपनिषद्	.. ...	३	११	२२	१८५०	
३३	सैव	... .	३	८	२४	१८३१	
३४	गृह्यसूत्रम्	आपस्तम्ब	११	११	३६	...	
३५	गृह्यसूत्रम्	गोभिलः	३६	८	३२	१७५७	
३६	गृह्यसूत्रम्	पारस्कर ...	३४	८	३२	१७३३	
३७	तदेव	स एव ...	४०	७	३२	...	
३८	तस्यैव भाष्यम्	हरिहरः	१९५	८	२४	१८८९	काण्डौ २-
३९	गृह्यसूत्रम्	सांखायन	४६	७	३०	१८१०	
४०	गोपालतापिनी सटीका	टी० विश्वेश्वर	२६	१४	३२	...	
४१	चरणव्यूह	....	९	८	१२	...	
४२	चरणव्यूहः श्राद्धकल्पश्च . ..	.. ...	२०	८	३६	१७७८	
४३	छन्दोविचयः	. ... ..	६	९	३६	१११७	
४४	स एव	. ..	९	८	३४	१७२५	
४५	छान्दोग्योपनिषद्	......	५८	११	२६	...	
४६	सैव	... ..	८४	८	२४	१९१३	
४७	ताण्ड्यब्राह्मणं सामवेदस्य ..	.. ..	१३९	९	२४	..	अपूर्णम्.
४८	तदेव	. ..	१०३	१०	३३	...	अपूर्णम्.
४९	तैत्तिरीयोपनिषद्	... .	१४	८	२४	...	
५०	दर्शपौर्णमासहौत्रम्-सांखायनस्य	.. ...	२२	७	३१	..	
५१	दर्शपौर्णमासहौत्रं आश्वलायनस्य	. ..	२०	७	३४	..	
५२	दर्शपौर्णमासेष्टिप्रयोग.	.. .	४२	७	३२	१९०८	
५३	देवताध्याय	......	३	१०	३२	१६९१	
५४	धनुर्वेद	......	८	१२	४८	१८६९	
५५	नारायणोपनिषद्	.. ..	२	९	४६	...	
५६	निघण्टुः	. .	२१	७	३४		
५७	निरुक्तम्	यास्क.	१७८	८	३६	.	

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम
१५०	उत्सर्गप्रयोगः	...	१२	८	२८	.	
१५१	उत्सर्गमयूख	नीलकण्ठ.	३१	११	१८	१७१८	
१५२	उत्सर्गोपाकर्मप्रयोगः	रामकृष्ण	५४	९	२८	१८७३	
१५३	उपाकर्मप्रयोग	.	२०	७	२८	..	
१५४	ऋषितर्पणं सचरणव्यूहम्	....	१०	१०	२१	...	
१५५	औदीच्यप्रकाश	...	१६	१४	२२	..	अपूर्णः
१५६	कर्मप्रदीप	.	५३	७	२०	१९११	
१५७	कलादीक्षा	. ..	२४६	१६	१७	..	शारदालिपि
१५८	कात्यायनीशान्ति	....	१५	१६	२१	..	
१५९	कालनिर्णयदीपिका	रामाचार्य (रामचन्द्राचार्य)	२८	१०	३२	...	
१६०	सैव	स एव	२६	१०	४०	१६१०	
१६१	सैव सविवरणा	वि० नृसिंहाचार्य	६३	१४	५५	१८५०	पत्राणि ३५, ३६, ५० न सन्ति.
१६२	कालमाधव- सटीक	माधवाचार्यः	१७	१२	६०	...	अपूर्ण
१६३	काशीतत्त्वम्	रघुनाथेन्द्रसरस्वती	५	११	३२	१८२०	
१६४	कुण्डतत्त्वप्रदीप. सटीकः	बलभद्रसूरि	३७	१५	४०	१८८८	
१६५	कुण्डमण्डपसिद्धि	विठ्ठलदीक्षित.	५	१०	५२	...	
१६६	सैव सटीका	स एव	२१	१६	२२	..	
१६७	कृत्यरत्नम्	हरिभट्टसूनु खण्डेराय	२३	१८	३६	...	अपूर्णम्.
१६८	कृत्यरत्नावली	रामचन्द्र	१५४	१०	२८	१८७८	
१६९	सैव	स एव	९४	९	४०	.	
१७०	गणेशपद्धतिः	रघुनाथः	३३	७	३६	...	
१७१	गर्भाधानादिसंस्कारत्रयम्.....	....	७	१०	३२	..	
१७२	गायत्रीपद्धति	.....	२१	९	२६	...	
१७३	गायत्रीपूजनविधि	रत्ननाथ.	६०	८	१८	१८७३	
१७४	गोत्रप्रवरनिर्णय	.....	३६	९	३२	१६५१	
१७५	गोत्रप्रवरनिर्णय	सदाराम	५	१५	५६	१७०३	
१७६	ग्रहशान्ति वासिष्ठी	..	१८	८	११	१८३१	
१७७	ग्रहशान्तिपद्धति	यादूराम.	६४	१७	३२	१८७३	
१७८	ग्रहस्थापनपद्धति	.....	१८	८	२१	...	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि का वर्णन
२०८	दशकर्मपद्धति	रामदत्त	६१	९	२१		
२०९	दशकर्मपद्धति भाष्यसहिता		२२	८	३२	१७१८	अपूर्ण
२१०	दशदिनपूरकश्राद्धविधिः		८	११	४०		प्रथमपत्र नास्ति
२११	दशधेनुदानविधि		१६	१७	४१		
२१२	स एव		३६	१०	३२		अपूर्ण
२१३	दशसंस्कारपद्धति		७०	७	२८		
२१४	दानपञ्चिका	नरराज	२०	९	२८		अपूर्ण
२१५	दानपद्धति		४६	१२	४०		
२१६	दानमनोहर		६७	१२	२८		अपूर्ण
२१७	दानवाक्यम्	नरराज	५७	९	२६	१८८०	प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति
२१८	दाहादिकर्मपद्धति		८	९	३०		
२१९	दीक्षाप्रयोग		२	१२	३८	१८००	
२२०	देवप्रतिष्ठापद्धति		४५	१४	४०	१८६९	
२२१	धर्मप्रकाश	माधव	१२५	१३	४८		
२२२	धर्मप्रवृत्ति	नारायणभट्ट	१६०	११	३८		अन्तिमपत्रं नास्ति
२२३	धर्मसंग्रह	हरिश्चन्द्र	६०	७	२८		
२२४	नवकाण्डिका		५	१०	३०		
२२५	नवग्रहपद्धति		१४	६	२२		
२२६	नागरनिरूपणम्		४३	८	१६		
२२७	नान्दीश्राद्धपद्धति	रामदत्त	२२	६	२७		
२२८	नित्यकर्मपद्धति	श्रीधराचार्य	२६	१०	४६		अपूर्ण
२२९	निर्णयदीपक	अचलद्विवेदी	४९	१०	४०		अपूर्ण
२३०	निर्णयामृतम्	अल्लाडनाथ	३१७	८	२६	१६८२	
२३१	नूतनारणिग्रहणविधि		२	११	३८		
२३२	न्यासपद्धति	त्रिविक्रम	३१	७	१६	१९००	
२३३	पञ्चसंस्कारपद्धति		४	८	४२		
२३४	पञ्चसंस्कारप्रमाणविधि		७	११	४२		निम्बार्कमतीय
२३५	पञ्चायतनपूजा	नृसिंहाश्रम	१३३	९	४६		प्रथमपत्राणि २० न सन्ति
२३६	पाराशरधर्मशास्त्रम्	पराशर	२४	९	४०	१८७७	
२३७	पिण्डपितृयज्ञ		६	७	२१		
२३८	पितृसांवत्सरिकश्राद्धप्रयोग		४	११	४०		

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तय	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्.
२३९	पुरश्चरणविधि	गोपीनाथ	१५	१२	३७	...	
२४०	प्रतिष्ठापद्धति	....	१४	१२	२८	.	
२४१	प्रतिष्ठापद्धति	शंकरभट्ट	५१	७	१६	.	
२४२	प्रतिष्ठापद्धति	त्रिविक्रम	६३	८	२४	...	अपूर्णा.
२४३	प्रतिष्ठाविधि	....	३	९	४०	...	
२४४	प्रयोगपद्धति	गङ्गाधर	३३	१०	३६	१५४८	त्रुटिता
२४५	प्रयोगरत्ने षोडश कर्माणि	....	३२	१०	३५	१८५२	
२४६	प्रवरमञ्जरी	शंकरदैवज्ञ	३६	१०	२६	...	
२४७	प्रवराध्याय	....	५	८	३६	..	
२४८	प्रायश्चित्तमयूखः	नीलकण्ठ	२३५	८	४३	१८२३	
२४९	प्रायश्चित्तमुक्तावली	दिवाकर	१२०	११	३०	१८७७	
२५०	प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः	नागोजीभट्ट	७४	१२	३२	...	
२५१	बृहत्पाराशरधर्मशास्त्रम्	....	१०६	१०	४८	१७७२	
२५२	ब्रह्माण्डदानप्रयोगः	....	३	११	४०	...	
२५३	भगवद्भक्तिविलासः	गोपालभट्ट	५६	१३	४०	...	अपूर्णः
२५४	मण्डपोद्वासनप्रयोग	धरणीधरसूनु	९	८	२०	.	
२५५	मण्डलकारिका	....	६	९	३२	..	
२५६	सैव	....	१३	७	२६	...	
२५७	मन्त्राक्षतप्रयोगः	....	८	११	३२	...	
२५८	महारुद्रविधानम्	....	२३	८	२६		
२५९	महार्णवनिबन्ध	विश्वेश्वर	३८६	११	३२	१६४२	
२६०	स एव	स एव	१८१	१६	४०	...	अपूर्ण
२६१	तस्यैव कर्मविपाकप्रकरणम् .	स एव	१६९	११	२६	१८४१	
२६२	मान्दसांवत्सरिकश्राद्धप्रयोगः.	....	६	९	३०	..	
२६३	मातृस्थापनप्रयोग	....	२	१२	२६	...	
२६४	माधवीयविवरणम्	तर्कतिलक	५८	१३	२७	.	प्रथमपत्राणि १४ न सन्ति
२६५	मासकृत्यम्	....	२३	१०	३६	[illegible]	पत्राणि२-३ न
२६६	मिताक्षराद्वितीयाध्याय	विज्ञानेश्वर	१८८	११	३४	...	
२६७	„ तृतीयाध्याय ...	स एव	१४३	११	३८	...	
२६८	मिताक्षराव्यवहाराध्याय टीकासहित	मू० विज्ञानेश्वर.	१८१	११	४६	...	अपूर्ण
२६९	मिताक्षरासार व्यवहाराध्यायस्य	मथाराम	३४	१६	२४	१९०९	
२७०	याज्ञवल्क्यस्मृति	याज्ञवल्क्य	५३	१०	३२	१६८३	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्.
१००	व्रतबन्धपद्धतिः	......	२४	७	३२	१८५७	
१०१	सैव	......	२४	७	३२	...	
१०२	व्रतार्कः	शंकर	३९६	१०	३८	...	
१०३	व्रतार्क.	गदाधर	१,३०	९	१८	१८६४	अपूर्ण.
१०४	स एव	स एव	३४	१५	२२	१८७५	
१०५	व्यवस्थार्णवः	श्रीसार्वभौम	३७	११	४०	...	अपूर्णः
१०६	शतचण्डीपद्धति	गोविन्द	११६	७	४२	१९०४	
१०७	शान्तिसार	दिनकरभट्ट	११९	११	२८	...	
१०८	शिवपञ्चाक्षरपूजापद्धति	.. ...	२३	८	३२	...	
१०९	शिवपूजनपद्धति	हरिराय	५६	९	३६	...	
११०	शिवपूजनपद्धति	......	२९	८	२१	...	
१११	शिवप्रदोषपूजा	इन्द्रसरस्वती	६	८	३७	...	
११२	शुद्धिप्रकरणं स्मृतिरत्नाकरस्थम्	......	९	१५	४०	...	
११३	शूद्रनिर्णय	कमलाकरभट्ट	११३	११	६४	१८८३	
११४	शूद्राह्निकम्	......	८	१४	३२	१७४८	
११५	श्राद्धकाण्डम्	भ ट्टोजीदीक्षित.	२३	१२	४०	..	
११६	श्राद्धपद्धति	. ...	१०	१२	४४	१८७६	
११७	श्राद्धपद्धतिः	......	१३	१०	२४	१७७३	
११८	श्राद्धप्रयोग	......	२४	१०	३४	...	प्रथमपत्रं १ नास्ति
११९	श्राद्धमयूख	नीलकण्ठ	१३१	९	३४	...	
१२०	श्राद्धविधि	... .	३१	१६	३०	..	अपूर्ण.
१२१	श्राद्धसूत्रपद्धति	अनन्तदेवः	८	१०	३६	..	
१२२	श्राद्धानुक्रमणिका	......	२८	७	२६	...	
१२३	श्रावणीहोमपद्धति आश्वलायनानाम्	. ...	५३	८	१६	...	
१२४	श्रीविद्यानित्यपूजाविधि	......	३५	१०	२५	...	
१२५	श्रौताधानपद्धति	......	१४	१०	३२	१८७१	
१२६	षण्णवतिश्राद्धनिर्णय	......	७	११	३२	...	
१२७	संन्यासकर्म	शंकराचार्यः	११	१२	३६	...	
१२८	संन्यासग्रहणपद्धति संन्यासविधिश्च शौनकोक्त.	.. ...	९	११	३७	...	
१२९	संस्कारकौस्तुभः	.. ...	१८५	१०	२८	...	
१३०	समहविनायकशान्तिः	रामकृष्णः	१६	७	४०	१९०४	
१३१	सतीप्रतिष्ठा मत्स्यपुराणीया	......	८	११	३२	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पंक्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाक्यम
१३२	सदाचाराह्निकविधि..........	......	११	८	२५	११११	अपूर्ण.
१३३	सपिण्डीकरणश्राद्धम्	.....	११	८	३२	...	
१३४	समशतीविधानम्	......	१८	९	२५	६९००	
१३५	समावर्त्तनप्रयोग	श्यामसुन्दर लद्दूपाख्यः	११	९	२६	...	
१३६	सर्वप्रायश्चित्तप्रयोग	अनन्तदेवः	२१	९	२४	..	
१३७	सर्वतोभद्रमण्डलाङ्किताविका ..	......	१०	१०	२०	...	
१३८	सर्वदेवप्रतिष्ठाविधि.	......	८	९	३४	१८८९	
१३९	सायंप्रातर्होमप्रयोग	...	३	१०	३२	..	
१४०	सारसंग्रहकर्मविपाक	...	१७६	१५	३२	११११	पत्राणि १५१, १ न सन्ति
१४१	स्नानविधिः	.. .	३	९	१८	...	
१४२	स्नानविधि	कात्यायन	५	९	२१	...	
१४३	स्मृतिसारः	श्रीयाज्ञिकः	१४	११	४०	१७२१	
१४४	स्मृतिसारसंग्रह	देवयाज्ञिक	२७	९	३२	१८४१	
१४५	स्वधर्माध्वबोध	निम्बादित्य	१	११	३६	..	
१४६	हरिवंशश्रवणविधानम्	....	१४	११	४०	१६७१	
१४७	हारीतधर्मशास्त्रम्	.. ..	१३१	१०	३२	१८६१	
१४८	हारीतस्मृतौ मन्त्रोद्धार.........	हारीत	३८	७	६४	...	प्रथमपत्रं नास्ति.
१४९	स एव	स एव	६१	८	२०	...	
१५०	हेमाद्रिप्रयोग (महाप्रयोग).	हेमाद्रि	९	७	२८	१७४०	
१५१	हेमाद्रिशान्तिकाण्डोक्ता नानाशान्तयः	......	२८	११	३८	१८२१	
१५२	होमपद्धतिः रुद्रयामलोक्ता माधवीयशान्ति.	....	२१	९	११	१८०२	
१५३	होमपद्धति	लम्बोदर	४३	७	२७	१८८२	
१५४	होमपद्धतिः	.. ...	२०	७	२७	...	
१५५	होमविधि	... ..	४७	६	३२	...	
१५६	होमात्मकमहारुद्रप्रायश्चित्तम्...	.. ...	१३	८	२५	...	
	पुराणेतिहासादि.						
१५७	अधिकमासमाहात्म्यम् (बृहन्नारदीयम्)	......	१८५	९	३२	...	

वर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
१५८	आदिरामायणे चित्रकूटयात्रा	......	४३	९	४०	...	अपूर्णा.
१५९	इतिहाससमुच्चयः महाभारतस्य	......	६७	५५	४४	१८०१	५०, ५५, पत्रे न स्त
१६०	स एव	.....	८२	१०	४०	...	२१ अध्यायाः
१६१	कात्यायनीव्रतमाहात्म्यम् (ब्रह्मवैवर्तीयम्)	......	४	११	३०	...	
१६२	कायस्थस्थितिनिरूपणम् (पद्मपुराणीयम्)	.....	१४	१३	३२	...	
१६३	कायस्थोत्पत्ति (पद्मपुराणान्तर्गता)	......	२१	२७	१६	१७८४	
१६४	कार्तिकमाहात्म्यम् सनत्कुमारसंहितान्तर्गतम्	......	५५	११	३६	..	
१६५	कृष्णजन्मखण्ड (ब्रह्मवैवर्तीयः)	......	१२२	१३	३५	१८६३	
१६६	केदारकल्प	.....	१७	८	२४	१८०४	
१६७	गर्गसंहिता	......	१२८	१८	४८	...	
१६८	गौतमीमाहात्म्यम् (ब्रह्मपुराणीयम्)	......	६१	८	३२	१७०४	
१६९	जैमिनीयाश्वमेधिक पर्व महाभारतस्य	.....	१८८	११	४०	१७४१	
१७०	द्रोणपर्व (भाषायाम्)	कुलपतिः	७६	२८	२४	१९०७	
१७१	धर्मयुधिष्ठिरसंवाद महाभारतोक्त	....	१३	६	२४	...	
१७२	स एव	.....	८	९	३२	...	
१७३	धर्मसमाधि महाभारतीय ..	.....	२०	१०	२५	१८१७	
१७४	नलोपाख्यानम् महाभारतस्य...	....	४५	११	३६	१५८२	
१७५	नारदगीता	.....	३	११	३२	...	
१७६	नासकेतुपुराणम् (भाषायाम्) ..	नन्ददास-स्वामी	८६	९	२०	१८७६	
१७७	नासकेतूपाख्यानम्	.....	३७	१०	३४	...	
१७८	पुष्करमाहात्म्यम् (पद्मपुराणोक्तम्)	....	५५	११	३२	१८५१	
१७९	प्रयागमाहात्म्यम् (पद्मपुराणोक्तम्)	......	२५६	८	३२	..	
१८०	बदरीनाथमाहात्म्यम् सनत्कुमारसंहितास्थम्.	.....	११	१२	३६	१८७१	

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
३८१	भागवततत्त्वार्थदीपस्य टीका .	वल्लभ	११०	१०	३२	.	
३८२	भागवतनिबन्ध तत्त्वदीपाख्य	वल्लभदीक्षित	१०२	८	३६	१७२५	आदित पत्र ८ न सं
३८३	भागवतनिबन्धोक्तिसुयोजना	बालकृष्ण	८२	८	२०	...	
३८४	भागवतस्थवेदस्तुतेर्व्याख्या ..	कविचूडामणि चक्रवर्ती	७६	१०	३६	...	
३८५	भागवतस्थवेदस्तुतेर्व्याख्या .	रघुनाथचक्रवर्ती	२४	१३	३६	..	
३८६	भागवतामृतम्	... .	११	१२	३२	१८१२	
३८७	भूगोलवर्णनम् (भाषायाम्) . ..	....	१५	१०	२२	१८४७	अपूर्णम्
३८८	भ्रमरगीत भागवतपुराणस्थम् .	... ..	९	१५	२५	...	बङ्गलिपि
३८९	मल्लारिमाहात्म्यम् (ब्रह्मपुराणान्तर्गतम्)	. ...	५६	११	३२	१८८९	
३९०	रामगीता(स्कन्दपुराणान्तर्गता)	......	१९	१२	३२	..	
३९१	रामायणमाहात्म्यम् (स्कन्दपुराणीयम्)	... .	२१	९	२६	१८२८	
३९२	रामायणसार	अग्निवेशमुनि	५	१५	६४	..	
३९३	रामाश्वमेधः (पद्मपुराणीयः)...	... ..	२६७	१५	३२	१८८१	
३९४	लिङ्गपुराणम्	......	३१४	११	४२	..	
३९५	विष्णुपुराणम्	... ..	२२३	१२	४०	१६६१	
३९६	तदेव सटीकम्	टी०श्रीरत्नगर्भभट्टाचार्य	३३०	१२	४८	...	
३९७	वेणुगीत सटीकम् (भागवतीयम्)	. ...	२०	१३	३२	..	
३९८	श्रीकृष्णसहस्रनाम (विष्णुधर्मोत्तरीम्)	. ...	२२	८	२२	१६५२	
३९९	श्वेतोपाख्यानम् (वाराहीयम्)	.. ..	१८	१०	२८	१८७२	
४००	स्वर्गारोहणम् महाभारतस्य	.. ..	१४	१३	३२	.	
४०१	हरिद्वारमाहात्म्य मायापुरीमाहात्म्य च ब्रह्माण्डपुराणस्य	....	१४	१३	५२	११७३	
४०२	हरिलीला	वोपदेवपंडित	७	१२	३८	.	
	न्यायशास्त्रम्.						
४०३	अनुमाननिरूपणम्	रघुदेवः	४३	८	४०	..	
४०४	अनुमितिपरामर्शवार.	रघुदेवभट्टाचार्य	१८	१०	३२	.	प्रथमपत्रं नास्ति.
४०५	स एव	स एव	२०	९	३९	१७५८	
४०६	अन्यथाख्यातिकण्टकोद्धारः	मधुसूदन	११	११	१६	..	
४०७	आख्यातवादव्याख्या	विश्वनाथ विद्यानिवासपुत्र	३६	१३	४०	...	

नंबर	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४०८	ईश्वरवाद	रघुदेवभट्टाचार्य.	११	१०	२४	१८४१	
४०९	किरणावलीटीका..	उदयनाचार्य	४६	१५	४८	...	
४१०	तत्त्वचिन्तामणि· प्रत्यक्षखण्ड	गङ्गेश्वर	७१	१३	४८	..	
४११	तत्त्वचिन्तामणि· प्रत्यक्षखण्ड	गङ्गेश्वर	४५	१२	९६	१५८६	
४१२	स एव अनुमानखण्डः ..	स एव	९२	७	५६	..	अपूर्ण·
४१३	स एव शब्दखण्ड	स एव	८६	९	९६	...	
४१४	तत्त्वचिन्तामणेर्टीका आलोक प्रत्यक्षखण्डस्य	जयदेवः	७२	१०	९६	.	
४१५	तत्त्वचिन्तामण्यालोकदर्पण	महेशठक्कुर	११०	६	१००	...	
४१६	तत्त्वचिन्तामण्यालोकाटिप्पणी	पक्षधर	{ २२३ / ४६	१५ / १०	५६ / ६०	.. / ...	
४१७	तस्या एव टीका	गदाधर	१८८	११	५२	...	अपूर्णा.
४१८	तत्त्वचिन्तामणेटीका प्रकाशनाम्नी	रुचिदत्त	१४८	१३	४४	...	
४१९	तत्त्वचिन्तामणेर्व्याख्या मणिदीधितिनाम्नी	रघुनाथशिरोमणिभट्टाचार्य	३०	८	४६	...	अपूर्णा.
४२०	तैव-अनुमानखण्डस्य	स एव	६३	१२	४८	...	अपूर्णा.
४२१	तस्या एव व्याख्या भवानन्दी,	भवानन्द	१४२	१२	४०	...	अपूर्णा.
४२२	तैव अनुमानमणिदीधितेर्व्याख्या	स एव	४१	१०	४०	...	अपूर्णा.
४२३	तस्या एव सामान्यलक्षणी मणिदीधितिटिप्पणी	गदाधर.	४९	११	४६	...	
४२४	तस्या एवानुमानमणिदीधितेर्व्याख्या	मथुरानाथ	१३५	१३	३६	...	अपूर्णा·
४२५	तस्या एव शब्दमणिदीधितेर्व्याख्या	स एव	६९	११	६१	...	अपूर्णा·
४२६	तर्ककौमुदी	.. ..	५	२३	६८	...	
४२७	तर्कभाषा	केशवमिश्र	३६	१२	४४	१७०८	
४२८	तैव	स एव	२७	१३	३६	...	
४२९	तर्कभाषाटिप्पणी	बलभद्र	२६	१७	५३		
४३०	तर्कभाषाविवरणम्	माधवभट्ट·	१०	१५	५०	..	
४३१	तर्कसंग्रहटीका (बालबोधिनी)	रामनारायण.	८	१४	४५	...	
४३२	तर्कसंग्रहटीका (न्यायबोधिनी)	रत्ननाथ	५३	१०	२६	...	
४३३	तर्कसंग्रहटीका (न्यायबोधिनी)	गोवर्धन·	११	१४	१६	१८८२	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४३४	तर्कसंग्रहटीका (दीपिका)	अन्नम्भट्टः	२५	११	३२	१७५६	
४३५	तर्कसंग्रहटीका (सिद्धान्तचन्द्रोदयः)	कृष्णधूर्जटिः	३१	९	३६	०	
४३६	स एव	स एव	१३	१४	४२	..	अपूर्णः
४३७	तर्कसंग्रहफक्किका	... ..	१५	१५	४८	...	
४३८	तर्कसंग्रहोपन्यास	.....	३२	१०	३२	१८७१	
४३९	तर्कामृतम्	जगदीशभट्ट.	८	१३	५२	१८४२	
४४०	तर्कामृततरङ्गिणी	मुकुन्दभट्ट.	२५	१२	४०	..	
४४१	तत्ववाद	तार्किकशिरोमणिः	३	१०	३५	१७११	
४४२	तस्य विवरणम्......	सार्वभौम	१५	१०	३६	...	
४४३	नञ्विवेक	रामकृष्ण	७	१३	५३	...	
४४४	नव्यमतविचार	......	२१	१०	५०	...	
४४५	न्यायदर्शनसूत्राणि	गौतम	२२	९	३२	...	
४४६	न्यायभाष्यम्	वात्स्यायनमुनि	१३	११	६४	...	त्रुटितम्
४४७	न्यायसार	भाषासर्वज्ञः	४२	१०	४८	...	
४४८	न्यायसार	माधवदेव	६६	११	४४	१७५१	
४४९	न्यायसिद्धान्तदीप वा शशधरप्रकरणम्	शशधरः	६१	१३	३३	...	
४५०	पक्षतावाद	महादेवः	५७	१०	३४	...	अपूर्णः
४५१	पदवाक्यरत्नाकर	गोकुलनाथः	११६	१०	५६	...	
४५२	प्रामाण्यवाद	.. .	७	११	४८	...	
४५३	भाषापरिच्छेद वा परिभाषावली वा कारिकावली वा न्यायकारिका.	विश्वनाथभट्टाचार्य	६	१०	३६	१७४१	
४५४	स एव	स एव	१२	७	४०	१८६८	
४५५	स एव	स एव	२८	४	४०	...	
४५६	तस्यैव व्याख्या सिद्धान्तमुक्तावली	स एव	४२	१५	४८	१७५८	
४५७	सैव	स एव	८८	७	४०	...	
४५८	तस्या एव व्याख्या	महादेव	२४८	१०	४०	...	
४५९	सैव	स एव	९१	११	४८	...	अपूर्णः
४६०	मोक्षवादः	रामभद्रसार्वभौम	२७	११	४०	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४६१	लैङ्गिकभावविचारः	.....	२६	१२	४०	...	
४६२	वाक्यवाद वाक्यदीपिकासहित	टी° यशोमिश्र	२८	१०	४८	...	
४६३	व्याप्तिग्रहोपायरहस्यम्	......	१६	१६	४८	१७२७	
४६४	व्युत्पत्तिवाद	गदाधर	२२८	९	३२	...	प्रथमपत्राणि ९ न सन्ति.
४६५	तस्यैव टीका	श्रीकृष्णः	४६	१६	५६	...	
४६६	शक्तिवादः	गदाधरभट्ट	४१	११	४२	..	
४६७	सप्तपदार्थी	शिवादित्य	८	१०	३६	१८८९	
४६८	तस्याष्टीका (पदार्थचन्द्रिका)	श्रीशेषानन्त.	२८	१३	५२	१६६९	
४६९	तस्या एव टीका (मितभाषिणी)	माधवसरस्वती	४०	१३	५०	...	
४७०	सैव	स एव	३३	१५	४२	..	
४७१	सैव	स एव	२४	१५	५७	१६७१	
४७२	सामान्यनिरुक्ति	मथुरानाथ	७	११	३२	...	
४७३	सिद्धान्तमञ्जरी	जानकीनाथ	६०	९	२८	१७४२	
४७४	तस्याष्टीका दीपिका........ ..	श्रीकण्ठ	५२	११	४०	...	प्रत्यक्षखण्डस्य
४७५	„ „ सैव	स एव	७	९	४५	१७७१	उपमानखं°
४७६	„ „ सैव	स एव	१७४	१०	४०	...	शब्दखण्डस्य.
४७७	„ „ सैव	स एव	१७८	९	४०	...	तद्वैव.
	व्याकरणम्.						
४७८	अनिट्कारिकाविवरणम्	क्षमामाणिक्य	४	१२	३२	..	
४७९	अष्टाध्यायी	पाणिनि	६५	८	३२	१७४३	
४८०	सैव .... , ...	स एव	६४	११	२८	..	
४८१	उक्तिरत्नाकर संस्कृतमञ्जरी च	साधुसुन्दरः	१८	१६	४४	१७३१	
४८२	उणादिवृत्तिः	उज्ज्वलदत्तः	८८	१०	४०	१६७८	
४८३	उणादिवृत्ति	हेमचन्द्र	१८	१५	४५	...	अपूर्णा.
४८४	कातन्त्रम्- सूत्रपाठ- वार्त्तिकपाठश्च	.. ...	१९	१०	२८	...	
४८५	कातन्त्रदौर्गसिंहीवृत्तिः टीकासमेता.	......	१०४	१८	३२	...	खण्डितान्ता.
४८६	कातन्त्रविभ्रमसंदोहः	......	२५	९	३२	...	
४८७	कातन्त्रोत्तरं सिद्धानन्दापरनामकम्	विजयानन्द	३०	१०	३२	१८००	
४८८	कारकार्थनिरूपणम्	त्रिलोकनाथः	२०	६	२८	...	
४८९	क्रियाकलापः	विद्यानन्दः	१०	१६	३५	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४९०	क्रियारत्नसमुच्चयः	गुणरत्नसूरि	५८	१५	४८	...	
४९१	गणपाठः	...	१०	१७	५४	...	
४९२	गणरत्नमहोदधिवृत्ति	वर्धमानसूरि	१४	१५	५१	..	
४९३	चङ्गवृत्ति	चङ्गदास	३	९	४०	.	
४९४	तत्त्वबोधिनी	ज्ञानेन्द्रसरस्वती	६८९	११	४०	.	
४९५	दशबलकारिका	......	५	८	३२	१७८३	
४९६	दानभागवतम्	कुबेरानन्दवर्णी	३३	१०	३२	१७१२	द्वितीयपरिच्छेद.
४९७	धातुकल्पलतिका	धनञ्जित्	१७	१३	३२	..	
४९८	धातुपाठ	......	८७	९	३२	...	
४९९	धातुरूपावली	... ..	२३	२०	६४	.	
५००	न्यायार्थमञ्जूषा	हेमहंसगणि	६४	१७	४६	१६५७	
५०१	परिभाषाप्रकरणम्	.. ..	६	१०	३२	.	
५०२	परिभाषाभास्कर	हरिभास्कर	४९	१०	४०	.	
५०३	परिभाषेन्दुशेखर	नागोजीभट्ट	५४	१२	३४	.	
५०४	तस्यैव टीका	भवदेवपुत्र	१८	१४	४५	...	अपूर्ण
५०५	प्रक्रियाकौमुदी	रामचन्द्राचार्य	१६८	११	३६	...	
५०६	सैव	स एव	१०९	८	३२	१६२६	प्रथमपत्राणि न सन्ति.
५०७	तस्या एव टीका (प्रसादनाम्नी)	विठ्ठलाचार्य नृसिंहाचार्यपुत्र	११७	१७	५६	...	अपूर्ण
५०८	प्रक्रियाभूषणम्	श्रीनिवास.	५५	११	३४	...	
५०९	प्रक्रियासूत्रम्	..	१०२	१३	३६	...	
५१०	प्रबोधचन्द्रिका	वैजलभूपति	४०	११	३४	१८८८	
५११	प्रयोगविवेकसंग्रह	वररुचि	८	२०	४०	...	पटलानि ३
५१२	प्राकृतप्रकाश	स एव	३१	९	३६	..	
५१३	बालबोध	नरहरि	१३	१२	३२	...	
५१४	भावप्रकाशिकाव्याख्या	...	५१	१२	६६	...	अपूर्ण.
५१५	मञ्जूषा	नागेशः	५०	१०	५१	..	अपूर्ण.
५१६	मध्यकौमुदी	वरदराज	३२१	८	२४	..	
५१७	तस्या व्याख्या (उत्तरार्धम्)	रामशर्मा	११७	१०	२६	१९०६	
५१८	मध्यकौमुदीविलासः	जयकृष्ण	५१	११	४०	.	त्रुटित.

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
५१९	मनोरमा वा प्रौढमनोरमा—सिद्धान्तकौमुदीटीका (पूर्वार्धम्)	भट्टोजीदीक्षित	२०१	१२	४०	१८२१	..
५२०	सैव सटीका …………………	मू० स एव टी० हरिदीक्षित.	२२४	१२	४०	१८१०	कारकान्ता.
५२१	तस्या एव व्याख्या लघुशब्दरत्नाख्या	स एव	२०२	१०	४२	१८८८	सुबन्तान्ता.
५२२	महाभाष्यम………………	पतञ्जलि	२७०	२४	५६	१७२१	
५२३	तदेव … ……………… …	स एव	७०	१७	४४	१७१५	तृतीयचतुर्थाध्यायौ.
५२४	तदेव टीका (कैय्यट) सहितम्	मू० पतञ्जलि टी० कैय्यट.	१६२	१२	४८	..	प्रथमाध्यायस्य प्रथमपाद
५२५	तस्यैव व्याख्यानं शब्दकौस्तुभ	भट्टोजीदीक्षित	३६२	९	३५	१८८६	नवाह्निकपर्यन्तम्
५२६	यड्लुगन्तप्रकरणम् ………	.. …	८	१८	६४	…	
५२७	लघुशब्देन्दुशेखर. ……, –	नागोजीभट्टः	६७६	८	३६	…	तिङन्तपर्यन्तः
५२८	स एव ….. …. … …	स एव	७६	११	४९	…	कृदन्तमात्रः
५२९	तस्यैव टीका चिदस्थिमाला..	वैद्यनाथ पायगुण्डाख्य	२२५	९	४०	…	अपूर्णा.
५३०	लघुसारस्वतम्……… … .	कल्याणसरस्वती.	२२	१०	२६	१९१८	
५३१	वाक्यप्रकाश सटीक …	उदयधर्मसूरि. रत्नसिंहसूरिशिष्यः	१४	२०	३६	१५०७	
५३२	वैयाकरणभूषणसारः ………	कौण्डभट्ट.	३३	१७	४०	…	
५३३	शब्दसञ्चयः (रूपावली)…..	……	७	१७	६४	…	
५३४	स एव ………………	… .	१४	९	७८	…	
५३५	शब्दत्रयम् ………………	… ..	१६	७	१६	…	
५३६	शब्दानुशासनबृहद्वृत्ति .. ……	हेमचन्द्र.	६४	१३	४४	…	अपूर्णा
५३७	तेग (अ. ६–७) . ………	स एव	१०७	१९	६७	..	
५३८	शब्दार्णवः सटीकः …………	मू० टी० सहजकीर्तिः	४६	१७	५८	…	त्रुटित
५३९	सारसिद्धान्तकौमुदी .. ……	वरदराजः	३४	१०	४०	१७३९	
५४०	सारस्वतटिप्पणम् . …………	क्षेमेन्द्रसूरिः	१०	१९	६४	…	
५४१	सारस्वतटीका ………………	माधवः	१००	१९	६०	…	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्
५४२	सैव समूला	स एव	६७	१८	४८		दशाधिकारान्त्याप्र यपर्यन्ता
५४३	सारस्वतदीपिका	चन्द्रकीर्ति	१४५	१७	४५	१८९२	
५४४	सिद्धान्तरत्नाकर (कौमुदी टीका)	रामकृष्ण	९६	१२	५६		अपूर्णं
५४५	हेमलघुन्यास	हेमचन्द्र	८१	१३	५२	१	द्वितीयाध्याय पर्यन्त
५४६	हेमलघुप्रक्रिया	विजयगणि	६४	१३	५०	१७१०	
	वेदान्तशास्त्रम्						
५४७	अधिकारसंग्रह वा रहस्यनयसार	वङ्गनाथ	१२	९	३०		
५४८	अध्यात्मोपदेशविधि	शंकराचार्य	८	१८	४८		
५४९	स एव	स एव	१९	९	३८		
५५०	स एव	स एव	१९	१२	३२		
५५१	अवधूतगीता	दत्तात्रय	४७	७	२२		
५५२	अष्टावक्रसूक्त सटीकम्	टी० विश्वेश्वर	५४	९	२२	१७२१	
५५३	तदेव	स एव	४५	१०	४८	१७३२	
५५४	आत्मतत्त्वप्रदीप सटीक टी० नाम ईश्वरविलासदीपिका	मू० टी० भूदेवशुक्ल	१३८	१६	४६	१७७८	
५५५	आत्मबोध सटीक टीकानाम बालबोधिनी	मू० शंकराचार्य टी० नारायणतीर्थ	२२	१२	३६	१७४२	
५५६	आत्मानात्मविवेचनम्	शंकराचार्य	३	९	२८		
५५७	ईश्वरप्रसादप्रबन्ध सटीक	मू० टी० भूदेव आरामाराध्य	११	१०	२८		
५५८	उत्तरमीमांसासूत्राणि	व्यास	१७	८	२३		
५५९	तान्येव	स एव	१२	११	२८		
५६०	उपदेशसाहस्री	शंकराचार्य	३९	१०	३२		
५६१	खण्डनखण्डखाद्यम्	श्रीहर्ष	१०६	१५	४१	१६७२	
५६२	तदेव सटीकम्	मू० स एव टी० शंकरभट्ट	५६	१६	६४		अपूर्णम्
५६३	गीतासार सटीक	टी० गुणविजयगणि	४	१९	५६		
५६४	तत्त्वत्रयचुलिकार्थसंग्रह	वरदनाथ व शान्ताचार्यो पसोमा	१३	११	४८	१८९२	

नम्बर्	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्
५६५	तत्त्वमुक्तावली वा मायावादशतदूषणी	पूर्णानन्द	९	१४	५०	१७३९	
५६६	तत्त्वविवेकदीपिका	नृसिंहाश्रम मुनि	१५०	११	३६	१६७४	
५६७	तत्त्वानुसंधानम्	महादेवानन्द सरस्वती	२१	११	४०		
५६८	तदेव	स एव	५३	८	३२		
५६९	दत्तगीता	दत्तात्रेय	१९	१०	२३		प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति
५७०	१ द्वादशमहावाक्यविवरणम् २ षोडशमहावाक्यस्मरणम् ३ तत्त्वविवेकः	शंकराचार्य	४१	११	२८	१८६९	
५७१	द्वादशवाक्यसिद्धान्त (आथर्वणपदान्तर्गत)		३९	९	२१	१८७८	
५७२	न्यायकलिका		३	९	२८	१७१०	
५७३	पञ्चदशी पददीपिकासहिता	मू० विद्यारण्य टी० रामकृष्ण	१८२	१३	८५		
५७४	सैव	स एव	१२८	१०	६४		१०प्रभृति४०पर्यन्तानि पत्राणि न सन्ति
५७५	परमार्थबोध	मुकुन्द	१७	११	३६	१७३४	
५७६	प्रबोधमञ्जरी	विष्णु वैकुण्ठाश्रमशिष्य	७	१३	४८	१७५९	
५७७	प्रश्नप्रकाशचन्द्राश्रय (भाषायाम्)		१२	९	२४		
५७८	प्रश्नोत्तररत्नमाला	शंकराचार्य	३	१०	२१		
५७९	महावाक्यविवरणम्	शंकराचार्य	४१	११	२४	१८२६	
५८०	मानसोल्लास वा दक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रबन्ध सटीक		४४	१५	४०		त्रुटित
५८१	योगवासिष्ठसार		२४	७	२४		
५८२	स एव सटीकः	टी० महीधर	३६	८	४०		
५८३	योगवासिष्ठसारविवरणम्	महीधर	३	१४	८०		
५८४	योगवासिष्ठसारटीका	परमानन्द मिश्रः	८५	८	५६	१६५०	
५८५	रत्नत्रयपरीक्षा सटीका	मू० टी० नीलकण्ठ	३१	१५	३२		

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तय	अक्षराणि	संवत	अपूर्णा वाक्यम्
५८६	लघुवाक्यवृत्ति		५	१०	२०	१७१७	
५८७	वशिष्ठगीता (भाषायाम्)	नरसिंह (मता)	६१	८	३०	१६७७	
५८८	विद्वन्मोदतरङ्गिणी	चिरञ्जीवीभट्टाचार्य	३५	१०	३८		
५८९	विष्णुसहस्रनामस्तवन सभाष्यम् मू० महाभारतस्थम्	भा० शंकराचार्य	५९	१०	४१	१६५०	
५९०	सैव	स एव	३७	१६	५०	१८३६	
५९१	वेदान्ततत्त्वसंग्रह	विश्वधराश्रम-	२६	१४	३४	१८१८	
५९२	वेदान्तपरिभाषा	धर्मराजदीक्षित	४२	१०	३६		
५९३	तस्याटीका (वेदान्तशिखामणि)	कृष्णाध्वरी	१३५	११	४०	१७७९	
५९४	वेदान्तमीमांसाभाष्यम्		२७	१३	६३		अपूर्णम्
५९५	वेदान्तविलास	भाईभट्ट	१३	९	४०	१७४०	
५९६	वेदान्तसार	सदानन्दपरिव्राजक	१८	१०	३०		
५९७	वेदान्तसारटीका पञ्चदशं च	नृसिंहसरस्वती	४६	१२	३२		
५९८	सैव	स एव	४०	१३	४०	१८४३	
५९९	वेदान्तस्यमन्तकम्	रूपगोस्वामी	२४	९	३६		
६००	वेदान्तार्थप्रकाश		२१	१४	३८		
६०१	शारीरकभाष्यम्	शंकराचार्य	३२०	११	३२		अपूर्णम्
६०२	तस्य टीका (रत्नप्रभा) -		६१	१३	३२	१८२४	अपूर्णा
६०३	शास्त्रसिद्धान्तलेशसंग्रह	अप्पयदीक्षित	४१	१२	३६		प्रथमाध्याय
६०४	स एव	स एव	७१	१२	४०		परिच्छेदा २ ३ ४
६०५	सनत्सुजातीय सटीकं मूल महाभारतस्थम्	टी० शंकराचार्य	३४	१३	३६	१६७७	
६०६	सारसंग्रह उपदेशकाण्ड (भाषायाम्)	त्रिविक्रमानन्द	८३	१२	३२		
६०७	सिद्धान्तमुक्तावली सटीका	मू० प्रकाशानन्द टी० तच्छिष्य नानादीक्षित	५९	१०	२९		
६०८	सैव	स एव	७७	१२	४८		अपूर्णा

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्.
१०९	सिद्धान्तसार	दत्तशर्मा	१४	८	३१	...	अपूर्णः
११०	स्वात्मोपदेशः	दत्तात्रेय.	२०	७	३२	१८१०	
१११	हरिमीडिस्तोत्र सटीकम्	मू० शंकराचार्य. टी० आनन्दगिरि	२०	९	२८	...	
११२	हस्तामलकं सटीकम्	मू० हस्तामलकाचार्य टी० शंकराचार्य.	२	२३	४७	१६११	
	साङ्ख्यम्.						
११३	समाससाङ्ख्यसूत्राणि सवृत्तीनि	....	७	१४	४६	...	
११४	तान्येव तथैव	......	१४	९	३२	१८१४	
११५	सांख्यसप्तति सटीका टीकानाम साख्यतत्त्वकौमुदी	मू० ईश्वरकृष्णाचार्य टी० वाचस्पतिमिश्र	३८	१०	४८	१८९०	
११६	तस्याटीका तत्त्वामृतप्रकाशिनी	राघवानन्द सरस्वती	३२	१२	४८	१८११	
११७	सांख्यसूत्राणि....	कपिल	१३	१०	२९	...	
११८	तेषामेव भाष्यम्	विज्ञानाचार्य	१३७	१०	४८	१८९९	
	योगः						
११९	गोरक्षशतकम्	गोरक्षः	१०	१३	३२	...	
१२०	हठप्रदीपिका	आत्माराम	३२	८	२९	...	
१२१	सैव	स एव	१६	१६	२८	...	
	मीमांसा						
१२२	अर्थसंग्रह	लौगाक्षिभास्कर	२२	१०	२८	...	
१२३	जैमिनिन्यायमालाविस्तरः	भट्टमाधवः	४०४	१०	४०	..	
१२४	भाट्टमतप्रदीपिका	कौण्डदेव	४२	१०	४०	...	
१२५	मीमांसान्यायप्रकाश	आपदेव.	२१	१६	४८	...	
१२६	स एव	स एव	१०६	८	२६	...	
	भक्तिः						
१२७	अतिमानुषस्तोत्रम्	कूरनाथ.	११	९	२२	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्
६२८	उत्सवमाला...	गोकुलचन्द्र	१६	९	४०	१८४१	
६२९	दुर्जनमुखचपेटिका	रामाश्रम:	९	७	२३	....	
६३०	त्रिविधनामावली	वल्लभाचार्य	१५	८	१९	१८४८	
६३१	नवरत्नप्रकाश	विठ्ठलेश्वर	११	७	२८	..	
६३२	प्रभुप्रादुर्भावविचार	हरिदास	१२	९	२२	...	
६३३	प्रेमभक्तिचन्द्रिका	... ..	५	१३	३२	...	वङ्गलिपिः
६३४	भक्तमाला सटीका (भाषायाम्)	मू० नाथास्वामी टी० पियदास	१५२	११	३५	...	
६३५	भक्तिरसामृतसिन्धु सटीक टीकानाम दुर्गमसंगमनी	मू० रघुनाथः	११७	१४	४०	...	प्रथमपत्राणि ४६ न सन्ति
६३६	भक्तिरसायनम्	मधुसूदनसरस्वती	३१	८	४५	..	प्रथम उल्लास
६३७	भक्तिरहस्यम्	सोमनाथ	३१	१३	३२	१८०२	
६३८	भक्तिहंसः मुख्यशक्तिस्तोत्रम वल्लभाष्टक च	विठ्ठलदीक्षित हरिदास	१४	९	२८	...	प्रथम पत्रं नास्ति
६३९	भगवद्भक्तिरत्नावली..........	विष्णुपुरी	४९	१०	२०	१५५५	
६४०	मधुराष्टकविवृति.	घनश्यामजी	४	१२	४३	१७८३	
६४१	महावाणी (भाषायाम्)	हरिव्यास	२९	११	३२	.	
६४२	यतिराजविंशतिः	... ..	२	१२	३२	..	
६४३	वल्लभाष्टकविवरणम्	वल्लभ.	११	९	३२	१७३४	
६४४	विवेकधैर्याश्रयटीका	गोकुलोत्सवः	२८	८	३२	...	
६४५	वैकुण्ठगद्यम्	रामानुजाचार्यः	१६	८	२७	...	
६४६	वैष्णवगीता...	......	८	११	२४	१७५८	
६४७	शिक्षापत्राणि	हरिदास.	२१	१२	३२	...	अपूर्णानि.
६४८	सारसंग्रहः	कल्याणराय	२७	१०	३५	...	
६४९	सिद्धान्तमुक्तावलीयोजना ..	बालकृष्णः लालूभट्टोपनामा	१४	१२	३०	.	
६५०	सिद्धान्तरहस्यविवरणम् . ..	पुरुषोत्तम:	२३	९	३२	..	
६५१	सिद्धान्तरहस्यविवृतिः	......	९	१०	३२	...	
६५२	सेवाफल सटीकम्	मू० वल्लभाचार्यः टी० कल्याणरायः	९	६	२२	...	
६५३	सेवाफलविवृतिटिप्पणी	बालकृष्ण	१५	९	२६	...	
६५४	स्वरूपनिर्णय (भाषायाम्) ..	......	२१	१२	१२	११९८	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्
	काव्यनाटकालङ्कारादि						
६५०	अनर्घराघवटीका	जिनहर्षगणि	९३	१३	४६	१८३८	
६५६	अमरुशतकम्	शङ्कराचार्य	१८	८	२७		
६५७	अलङ्कारवृत्ति		३	१५	६४		
६५८	आनन्दलहरी		४	८	२८	१८६६	
६५९	आर्या	मुद्गलभट्ट	६	११	३६	१७३१	
६६०	कथासरित्सागर	सोमदेव	७१०	१४	४०		
६६१	कर्णालङ्कारमञ्जरी	त्रिम्मल	८	११	१०	१९०१	
६६२	कर्पूरमञ्जरीसट्टकम्	मू० राजशेखर टी० वासुदेव	३६	१२	४६		
६६३	कविकर्पटिका	कविशेखर	८	११	३६		
६६४	कामधेनुकाव्यम	विजयपाल	६२	१०	३२		
६६५	कामसूत्र सभाष्यम्	मू० वात्स्यायन भा० मल्लदेव	१२६	१३	६०	१८८४	
६६६	तस्यैव वृत्ति	नृसिंह	६४	१०	४२		अपूर्णा
६६७	काव्यकल्पलतासूत्रम	अमरचन्द	९	१७	५२		
६६८	काव्यकल्पलतावृत्ति	अमरचन्द्र	४८	१८	६४		
६६९	काव्यप्रकाश	मम्मट	८९	१०	३२		
६७०	स एव	स एव	१४	१२	३२		
६७१	स एव टिप्पणसहित	स एव	६१	१२	४८		
६७२	तस्य टीका (सुबोधिनी)	टी० श्रीवत्सलाञ्छन	११६	१३	४०		पञ्चमोल्लासा दस्ति
६७३	तस्यैव टीका (काव्यप्रदीप)	गोविन्द	३०	११	४८		उल्लासा ३
६७४	काव्यप्रकाशकारिका		१२	१०	२६		
६७५	सैव		६	१४	३६		
६७६	किरातार्जुनीय सटीकम् टी० (बालबोधिनी)	मू० भारवि टी० मल्लिनाथ	२३१	१०	४८	१८३३	
६७७	कुमारसम्भवकाव्यम्	कालीदास	७०	९	२६	१६५०	सर्गा ८
६७८	तदेव सटीकम्	मू० कालीदास टी० गोपालदास	३९	१४	५२		सर्गा ३
६७९	कुवलयानन्द	अप्पयदीक्षित	५८	१३	३७		

4

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
६८०	स एव	स एव	६१	१२	४४	१८४४	
६८१	तस्य टीका (अलङ्कारचन्द्रिका)	वैद्यनाथः	५१	१८	४८	...	
६८२	कुवलयानन्दकारिकाटीका ...	....	१८	११	४०	...	
६८३	क्षमाषोडशी	वेदान्ताचार्य.	५	९	७४	...	
६८४	गङ्गालहरी सटीका..	मू० जगन्नाथ टी० वल्लपतिराम.	२७	८	४०	१९०१	
६८५	सैव तथैव	स एव	२८	१२	३२	...	
६८६	सैव तथैव	स एव	७४	१०	४४	..	
६८७	गङ्गाष्टकम्	कालीदास	४	६	२८	...	
६८८	गजपरीक्षा	.. ...	३७	१०	४४	..	
६८९	गीतगोविन्दकाव्यम्	जयदेव	७३	७	३६	...	
६९०	तदेव सटीकम्	मू० स एव टी० वनमाली	८८	११	३६	...	पञ्चम पत्रं नास्ति
६९१	गोवर्धनसप्तशती	गोवर्धन	७४	९	७४	१८७३	
६९२	सैव . . :	स एव	७१	७	२१	.	
६९३	सैव सटीका	मू० स एव	३३	१३	३१	...	अपूर्णा.
६९४	तस्या एव टीका (व्यङ्ग्यार्थबोधिनी)	अनन्त तिमाजीपण्डितस्य पुत्र	३४	१६	४८	.	अपूर्णा.
६९५	घटखर्पर सटीकम	घटखर्परः	७	१०		१८९६	
६९६	चन्द्रालोक	जयदेवः	१५	१०	३२	१६४८	
६९७	चित्रमीमांसा	अप्पयदीक्षित	५०	१६	४०	१७६४	
६९८	चित्रनीचरित्रम् (सं०) भावनाविलासश्च (भाषा)...	नीलकण्ठ. हेमराज	१०	१६	४०	१८००	
६९९	जगद्विनोदकाव्यम् दुर्गाभक्तिचन्द्रिका च (भाषायाम्)	ज० पद्माकर- कवि दु० कुलपतिमिश्र	१६३	१८	१६	१८९५	
७००	दण्डकम्	तुलसीदास	१५	७	३२	...	
७०१	दमयन्तीचम्पू	त्रिविक्रमभट्ट	४१	१४	५६	..	प्रथमपत्राणि ९ न सन्ति
७०२	सैव	स एव	११७	६	३०	.	अपूर्णा.
७०३	तस्या विवरणम्	चण्डपाल	४५	१५	४८	१६६२	
७०४	तस्या एव विवरणम्	गुणविजय	१७४	१७	४८	१७२०	चतुर्थपत्रादिद्वादशपर्यन्तानि न.

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्
७०५	दशकुमारचरितम्	दण्डी	५०	१२	५२	१८८०	
७०६	दशरूपकं सावलोकम्	मू॰ धनञ्जय टी॰ धनिक.	१०२	८	३८	१६८३	
७०७	दुर्गाभक्तिचन्द्रिका (भाषायाम्)	कुलपतिमिश्र	५७	९	३४	१८७१	
७०८	दुर्घटकाव्य सटीकम्.	.. ...	१४	१०	४८	१८४८	
७०९	दुर्घटश्लोका. सटीका.	.. ...	११	१६	११	१८८६	
७१०	धर्मनिभयनाटकस्य व्याख्या...	भवानीशंकर	३७	१०	२८	१८३२	
७११	नलोदयं सटीकम्	मू॰ रविदेव टी॰ प्रज्ञाकरमिश्रः	६५	८	५०	.	
७१२	नलोदयकाव्य सावचूरिकम् ...	मू॰ स एव	९	१०	४८	१४९४	
७१३	नस्यैरावचूर्णि	.. ..	१६	१५	६०	१७१७	
७१४	नृसिंहचम्पू	केशव.	१४	१०	४०	.	
७१५	नेमिदूतकाव्यम्	विक्रम साङ्गणपुत्र	२२	७	३०	...	
७१६	नैषधटीका (गूढार्थप्रकाशिका)	लक्ष्मण रामकृष्णपुत्र	३१	१५	५०	१७८६	सर्ग. प्रथम.
७१७	नैषधटीका	नारायण	७२	१४	५०	...	२,३,४. सर्गाः
७१८	नैषधटीका (भावद्योतनिका)	शेषरामचन्द्रः	८५	११	६०	.	१७-११ सर्गाः.
७१९	पञ्चतन्त्रम्.....	विष्णुशर्मा	९७	१५	५१	१६६१	
७२०	पञ्चाख्यानम् (भाषायाम्) ..	. .. ..	५३	१७	५०	...	
७२१	पञ्चसायक.	......	१२	१२	३२	१८६८	प्रथम पत्र नास्ति
७२२	पत्रप्रशस्तिका	बालकृष्ण	१७	९	४८	...	
७२३	सैव (तत्रापि भेद)	स एव	५	११	६२	.	
७२४	पद्यतरङ्गिणी सटीका	व्रजनाथ.	२३	६	५६	..	
७२५	सैव	स एव	२८	८	३६	१८०१	
७२६	पद्यरचना	लक्ष्मण	५४	१२	४०	१७१७	
७२७	पद्यावली	मुकुन्द	२०	११	३६	...	
७२८	पार्थपराक्रमव्यायोग. (धनञ्जयव्यायोग) .	प्रल्हादनयुवराज	४	२०	७८	१५१२	
७२९	पुरुषपरीक्षा	विद्यापति	६५	१२	४०	१७२०	
७३०	प्रबोधचन्द्रोदय	श्रीकृष्णमिश्र	५१	८	३२	...	
७३१	स एव	स एव	३७	१४	३२	१६८८	
७३२	प्राणाभरण, पद्यानि, आख्यायिका च	जगन्नाथ	२३	८	३२	.	

नबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तय	अक्षराणि	सवत्	अपूर्णादि वाच्यम्
७३३	भट्टिकाव्यम्	भट्टि	४६	८	४८	१७३०	४ सर्गपर्यन्त
७३४	तदेव सटीकम	मू० भट्टि टी० जयमङ्गल	२३८	१०	४८	१८१४	
७३५	तदेव साम्टिपणम	भट्टि	१२	१३	५०	१६५१	
७३६	भर्तृहरिशतकत्रयम (भाषायाम)	प्रतापसिंह	४३	१७	१५		
७३७	भामिनीविलास	जगन्नाथ	४६	१०	१६	१८१९	
७३८	स एव	स एव	२१	८	२८	१८५१	
७३९	स एव सटीक	मू० स एव	५१	१०	३२		१ ३ ४ विलासा
७४०	भोजप्रबन्ध	बल्लाल	८७	१०	२६		
७४१	स एव	स एव	१०७	८	२६		
७४२	महिम्नटीका	श्रीकृष्ण	१५	१४	४१		
७४३	मुकुन्दमहिमस्तव	पुरुषोत्तमप्रसाद	९	११	३२	१८८२	
७४४	मेघदूत सटीकम्	मू० कालीदास	१८	१२	४०	१८३२	
७४५	तदेव सटीकम्	मू० स एव टी० मल्लीनाथ	३६	१६	३६		
७४६	तदेव सटीकम्	मू० स एव	२३	२०	६२		
७४७	तस्यैव टीका (कल्पलता)		१६	१७	५८		
७४८	तस्यैव टीका (शिशुहितैषिणी)	श्रीवत्स	३१	११	४०		
७४९	तस्यैव टीका		६८	१२	२८	१९०८	
७५०	{ मधाभ्युदयकाव्यम् { वृन्दावनकाव्य च	कोलिकवि मानाङ्ककवि	} ३	२०	५६		
७५१	यमुनाष्टकम	देवाचार्य निम्बार्कशिष्य	३	७	१४		
७५२	यशस्तिलकम्	सोमदेव	३११	९	३६		
७५३	यावनराजनीतिशतकम		१२	१२	४०		
७५४	रघुनाथविलास (भाषायाम)		१०	१८	५८		
७५५	रघुवश सटीकम	मू० कालीदास टी० सुमतिविजय	} ७१	२०	४८		सर्गा ८ ९, १० १३ १४, १५
७५६	रघुवशटीका	उदयाकरपण्डित	१२१	१६	४८	१८५६	सर्गा १९
७५७	रघुवशदर्पणम	हमाद्रि	२०	११	३२		त्रुटितम
७५८	रघुवशपञ्चिका	वल्लभदेवसूरि	१०३	१७	४८		अपूर्णा

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः.	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्
७५९	रघुवंशबीजकम्	......	७	१३	४०	१६०९	
७६०	उब्रधार्थदीपिका...	हरिदासमिश्र-विष्णुदासात्मजः	२४	१०	४०	...	सर्ग १
७६१	रतिरहस्यम्..	कोक	३१	१२	३६	...	
७६२	रत्नावली नाटिका	श्रीहर्षः	३८	८	४०	...	अपूर्णा.
७६३	रत्नावलीस्थप्राकृतस्य व्याख्या	......	१३	१०	३८	.	प्रथमपत्राणि ३ न सन्ति.
७६४	रसप्रदीप	प्रभाकर	२२	११	४८	१८९२	
७६५	रसमञ्जरी .... :	भानुदत्त	३१	७	३१	१८५५	
७६६	सैव सटीका–टीकानाम व्यङ्ग्यार्थकौमुदी	मू० भानुदत्त टी० अनन्त. त्र्यम्बकपुत्र	६८	१२	४८	१८९१	
७६७	सैव सटीका	मू० भानुदत्त	४४	१०	४०	...	अपूर्णा.
७६८	तस्याटीका (परिमल) ..	चिन्तामणि	५८	१५	२८	..	
७६९	रसराज (भाषायाम्)... .. .	कविमतिराम	३८	१२	१६	..	
७७०	रसार्णव (भाषायाम्)	सुखदेवः	५२	१३	३२	.	
७७१	राघवपाण्डवीय सटीकम् .. .	मू० कविराज. टी० शशधर	१५२	१०	४८	...	
७७२	राधाविनोदकाव्य सटीकम् ..	मू० रामचन्द्र टी० नारायण	१५	१०	२८	१७७८	
७७३	तदेव सटीकम्	स एव	७	१८	३२	१८६६	
७७४	तदेव सटीकम्	स एव	१२	८	४०	..	
७७५	रामकृष्णकाव्य वा विलोमकाव्यम्	सूर्यकवि	८	२५	३२	१८४४	
७७६	तदेव सटीकम्	स एव	२०	९	३८	.	अपूर्णम्
७७७	रामार्या–मुद्गलार्या	मुद्गलभट्टः	११	११	१३	...	
७७८	सा एव सटीका	मू० स एव टी० काकभट्ट	२३	१३	४३	..	
७७९	लघुकाव्यप्रकाश सटीक	. ..	४६	९	४८	..	उ. ४ पर्यन्त
७८०	वाग्भटालङ्कार	वाग्भट	१५	११	३२	..	
७८१	वासवदत्ता सटीका	मू० सुबन्धु टी० सिद्धचन्द्रगणि	४६	११	५७	...	
७८२	विदग्धमाधवनाटकम्	......	१६४	१४	२४	...	वङ्गाक्षरे.

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत	अपूर्णादि वाच्यम
७८३	विदग्धमुखमण्डनम्	धर्मदास बौद्धाचार्य	११	१२	३२	१८५५	
७८४	तदेव सटीकम्	मू० स एव टी० दुर्गादास	४२	१७	४८	•	
७८५	विद्यापरिणयननाटकम्	आनन्दराय मखी नृसिंहाध्वरिपुत्र	४७	१२	४०	१९१८	
७८६	विद्वद्भूषणम्	बालकृष्ण	१०	१३	४०	१८३७	
७८७	तस्यैव व्याख्या	मधुसूदनभट्ट	४७	१६	४८	१८३८	
७८८	विहारिसप्तशती (भाषायाम्)	विहारिदास	१८	१५	३७	१७८०	
७८९	वृन्दावनकाव्यटीका	काशीनाथ	५	१२	३२		प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति
७९०	वृन्दावनशतकम् (भाषायाम्)		८	१२	२८	१८८२	•
७९१	वेणीसंहारनाटकम्	नारायण	७२	९	३२	१७११	
७९२	तदेव	स एव	११	११	३६		अपूर्णम्
७९३	वैतालपञ्चविंशी	शिवदास	६१	१०	३२	१७३५	—
७९४	सैव	स एव	६१	८	३०		
७९५	शतकत्रय सटीकम्	मू० भर्तृहरि टी० धनसार	५३	१५	४६	१७४५	
७९६	तदेव भाषाटीकोपेतम्	मू० स एव टी० रूपचन्द्र	११	१२	४४	१८२७	आरम्भपत्रद्वयं नास्ति
७९७	शार्ङ्गधरपद्धति	शार्ङ्गधर	२३४	१०	३२		
७९८	सैव	स एव	४०३	८	२८		
७९९	सैव	स एव	२०५	८	५०		
८००	सैव	स एव	२१७	११	३२		१३१ आरभ्य १४६ पर्यन्तानि पत्राणि न…
८०१	सैव	स एव	६०	१०	४४		त्रुटिता
८०२	शिशुपालवधकाव्यम्	माघ	१३७	९	३२	१७६८	
८०३	तस्य टीका	मल्लिनाथ	४१६	११	३३		आरम्भे द्वौ सर्गौ न स्तः
८०४	तस्यैव टीका	वल्लभदेव	५२	२१	५६		सर्गाः ७
८०५	शिशुबोधिनी शाकल्यमल्लकविकृतस्योदाराघवस्य टीका	महादेव	७	२०	५४		त्रुटिता
८०६	शिष्यशिक्षा चर्पटशतकं च	शङ्कराचार्य	५	१५	३६	१६८८	
८०७	शुकसप्तशोद्धार		४	१९	६४		

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
८०८	शृङ्गारतिलकम्	रुद्रभट्टः	२१	८	२७	...	अन्ते त्रु०
८०९	शृङ्गारतिलकम्	कालिदासः	३	१०	३९	...	
८१०	शृङ्गारमञ्जरीसट्टकम्	विश्वेश्वर.	१५	१६	४०	...	
८११	संयोगद्वात्रिंशिका (भाषायाम्).	मानकविः	५	१६	४०	१७३१	
८१२	संस्कृतमञ्जरी	......	७	१०	३५	१८९९	
८१३	सम्कृतमञ्जरी	अनन्त	९	९	२६	..	
८१४	संस्कृतमञ्जरी	उद्धवदासः	१४	९	२८	१८४३	
८१५	साहित्यरत्नाकरः	धर्मसुधीः	११०	९	४८	१८९०	
८१६	सिंहासनद्वात्रिंशिका	......	२८	११	२६	...	प्रथमं पत्र न.
८१७	सुदर्शनशतकम्	कूरनारायण.	२३	९	१८	...	
८१८	सुन्दरशृङ्गार (भाषायाम्) .	महाकवि.	६२	१७	१४	...	
८१९	सुभाषितमुक्तावली	......	५१	१०	३२	१६८०	
८२०	सुभाषितसर्वस्वम्	गोपीनाथ.	४२	१२	२०	...	
८२१	सूक्तावली	......	९	१२	४०	१८१४	
८२२	सूर्यशतकम्......	मयूर	८	१५	३७	...	
८२३	तस्यैव टीका	मधुसूदन	४५	८	३४	...	अपूर्णा.
८२४	सौन्दर्यलहरी सटीका	मू० शंकराचार्य टी० लक्ष्मीधरः	५३	१२	५६	१८५४	
८२५	सौर	कैवल्याश्रमः	१७	१०	४१	...	
८२६	हनुमन्नाटकम्	हनुमान्	२४	१६	४८	...	
८२७	तदेव सटीकम्...	मू०स एव टी० मोहनदासमिश्रः	११७	१२	४०	१८५१	
८२८	हरविजयटीका	अलकः	१२०	१२	५१	...	अपूर्णा.
८२९	हरिभक्तिकल्पलता........ ..	महीधरः	४०	८	३२	...	अपूर्णा.
८३०	हितोपदेशः	विष्णुशर्मा	९२	११	५१	..	

नीतिः.

८३१	कामन्दकीयनीतिसारः	कामन्दक	७१	१०	३२	...	
८३२	स एव	स एव	११८	८	२३	...	
८३३	चाणक्यनीतिः	चाणक्यः	११	८	२८	१८१८	
८३४	वृद्धचाणक्यनीति	स एव	११	१०	३२	१८६४	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वृत्तान्तम्
	शिल्पशास्त्रम्.						
८३५	क्षीरार्णव	विश्वकर्मा	९	१०	३५	..	
८३६	राजवल्लभ अनुवादसहितः	.. ..	५८	११	५६	..	
	संगीतशास्त्रम्.						
८३७	संगीतदर्पणः	दामोदर	२१	१७	३७	...	अपूर्ण.
८३८	संगीतसारोद्धार	कीकराजः	१६	१५	४५	...	
	कोशाः.						
८३९	अनेकध्वनिमञ्जरी सपर्याया	महाक्षपणकः	३९	८	४०	...	
८४०	सैव	स एव	७	१३	४९	...	
८४१	सैव एकाक्षरमाला च	स एव	८	१५	४०	.	
८४२	सैव तथैव	स एव	११	८	२८	१८२३	
८४३	सैव सटिप्पणीका	स एव	२७	६	२५	...	
८४४	अनेकार्थसंग्रह	हेमचन्द्रः	६०	१३	४०	१६६७	
८४५	अभिधानचिन्तामणि	हेमचन्द्र	४३	·७	४८	१४८०	
८४६	तस्यैव टीका	स एव	३२०	१५	४०	...	
८४७	स एव भाषार्थयुक्तः	......	१०६	१४	३४	...	
८४८	अभिधानरत्नमाला	हलायुधः	४३	११	३२	१६६८	प्रथमं प[त्रं] नास्ति
८४९	अमरकोशः सटीक	मू॰ अमरसिंह. टी॰ भानुदीक्षित	५११	१२	३६	..	
८५०	तस्यैव प्रथमः काण्डः सटीक	मू॰ स एव टी॰ स एव	१७	१२	४०	...	
८५१	तस्यैव द्वितीयकाण्डस्य टीका	स एव	१६६	१५	४०	१८००	
८५२	अमरचन्द्रिका	रायमुकुटः	३१५	९	३२	...	
८५३	उणादिकोश.	महादेवः	३१	११	२८	१८०२	
८५४	एकाक्षरकोष.	. ..	१	२१	५६	...	
८५५	एकाक्षरी नाममाला	.. ...	११	७	२६	१८८१	
८५६	देशीनाममाला सटीका	मू॰ टी॰ हेमचन्द्रः	४५	२२	५४	..	
८५७	तस्या एव अकाराद्यनुक्रम.	विमल	१८	२१	२८	..	नवीनम
८५८	नाममाला (भाषायाम्)	......	८	१५	४०	१७५१	प्रथमं पत्र नास्ति

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि-वाच्यम्
८५९	पायलच्छीनाममाला	धनपालः	८	१३	५४	.	
८६०	मेदिनीकोश.	. .	१६४	९	२८		
८६१	लिङ्गानुशासनविवरणम्	कल्याणसा-गरसूरि	६	१५	४०		प्रथमपत्राणि ५ न सन्ति
८६२	शब्दभेदप्रकाश	महेश्वर	२०	११	७३	.	
८६३	तस्यैव लिङ्गभेद व्याख्यायुक्त	..	१६	१३	४६	..	त्रुटित
	छन्दः						
८६४	छन्द कौस्तुभ	राधादामोदर	८	१३	४४		
८६५	छन्द सार (भाषायाम्) . ..	......	१०	१४	४०		
८६६	पिङ्गलच्छन्दोवृत्ति	हलायुध	४३	१३	३६	१७८३	
८६७	पिङ्गलटीका	पशुपतिः	३७	८	४०	१५८०	प्रथमपत्राणि ८ न सन्ति.
८६८	रूपदीपकपिङ्गलम् (भाषायाम्)	... .	१२	९	२६	..	
८६९	वृत्तरत्नाकर. सटीक	मू० केदार	३०	१६	५६	..	
८७०	तस्यैव टीका	टी० सुल्हण सोमचन्द्र	१९	१७	५६	१३२१ नि का	
८७१	श्रुतबोध .	कालिदास.	३	१४	४२	.	
	ज्योति शास्त्रम्.						
८७२	अक्षचिन्तामणि . . .	. ...	७	११	४६		
८७३	आयप्रश्न	... .	७	४	४०	..	
८७४	आरम्भसिद्धि	उदयप्रभदेव	९	१७	५२		विमर्षा ९
८७५	इष्टदर्पणोदाहरणम्	नन्दराममिश्र	७	१२	३२	१८३२	
८७६	उद्धायप्रदीप सटीक	टी०लक्ष्मीपति	२६	१०	४०		
८७७	स एव सविवरण	.. ..	४	१२	५६	१९०८	
८७८	स एव सविवरण	. .	६	१२	८०	. .	
८७९	करण कुतूहलम	भास्कराचार्य	७२	८	२०	१८३०	
८८०	कर्मविपाक	. ...	११	१६	४४	.	.
८८१	कामधेनुः	.. .	७	१२	३०		
८८२	कालचक्रजातकम् वा चक्रसारस्य सारोद्धार.	.....	६	१३	४०		
८८३	कालचक्रजातकम् (रुद्रयामलोक्तम्)	. .	९	९	५०	.	
८८४	कुण्डलीकल्पतरु	योगेश्वर	३०	८	४४	१९३८	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
८८५	स एव	स एव	३२	१२	२६	.	
८८६	गणकमण्डनम्	नन्दिकेश्वरः	११	११	३२	१८४३	
८८७	तदेव	स एव	६५	७	२५	१८७१	
८८८	गणितरत्नमाला	हरिदत्तः	१४	९	१८	१८२४	
८८९	गिरिधरानन्दः	वेणाङ्कराय.	४३	१३	४०	१८००	
८९०	गौरीजातकम्	. ...	४	१०	४२	१८९७	
८९१	ग्रहचिन्तामणिः	श्रीनाथः	८	११	२४	१६८७	
८९२	ग्रहलाघवटीका टीकानाम सिद्धान्तरहस्योदाहरणम्	विश्वनाथ	५१	१४	३५	१८४७	
८९३	ग्रहलाघवटीका	मल्लारिदैवज्ञः	१३६	१२	३२	१८४६	
८९४	ग्रहसारणी	त्र्यम्बकभट्टः	७१	१६	३४	...	
८९५	चन्द्रोन्मीलनम्	. ..	६०	१२	२५	१९२२	
८९६	तदेव	. .	४८	११	३२	..	
८९७	तदेव सटीकम्	.....	३२	१२	२५	...	अपूर्णम्
८९८	चमत्कारचिन्तामणि सटीकः	मू० नारायणाचार्य टी० धर्मेश्वर	३०	१०	३५	१७९३	
८९९	जगन्मोहन	......	४२१	९	३२	...	अपूर्णः
९००	जन्मपत्रिकालेखनक्रम.	विश्वनाथः	३३	११	३४	..	
९०१	जययात्रा	नेत्रानन्दः	१५	९	४०	...	
९०२	जातकचन्द्रिका	यामिकनाथ	३३	८	२६	...	
९०३	जातकपद्धतिटीका	केशवः	५५	७	२६	...	
९०४	जातकरत्नम्	काशीनाथ	१६	१०	३४	.	
९०५	जातकरत्नाकरः	......	६	८	३२०	:.	
९०६	जातकलक्षणम्	कालेश्वर	८	९	२८	...	
९०७	जातकसारावली	कल्याणवर्मा	८६	१७	३२	...	त्रुटिता.
९०८	जातकाभरणम्	ढुण्ढिराजः	९७	१२	३२	१८७७	
९०९	जैमिनीसूत्र सटीकम्	टी० नीलकण्ठ	३१	१२	४८	...	अध्यायद्वयम्
९१०	तदेव	स एव	३५	१०	३२	...	अध्याय ३
९११	ज्योतिर्मञ्जरी	रघुनाथ	१८	९	२४	..	तृतीयप्रकरणम्
९१२	ज्योतिष्केदार	कृपाकरः	६	९	४२	.	अपूर्णः
९१३	स एव सटीक	मू० स एव टी० चिरञ्जीवभट्टः	२८	१२	४८	१७७३	अपूर्ण.
९१४	ज्योतीरत्नमाला भाषार्थसहिता	मू० श्रीपति	६३	१६	४०	१८१७	
९१५	टोडरानन्दे संहितासौख्यम् .	नीलकण्ठः	१२४	११	२७	१८५६	
९१६	तस्यैव विवाहसौख्यम्	स एव	५३	१३	३६	१८०२	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तय	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
९४५	प्रश्नसुधाकर	लालमणि	५८	१०	३६		
९४६	प्रश्नादर्श		१३	१०	४४		अपूर्ण
९४७	बालविवेकिनी		४	८	३६	१७८८	
९४८	बृहज्जातक सटीकम्	मू० वराह मिश्र टी० महीधर	८१	१२	४८		
९४९	तदेव सटिप्पणम्	मू० स एव टी० स एव	४६	१६	६६	१६९०	
९५०	तदेव सटिप्पणम्	मू० स एव टी० उत्पलभट्ट	१४३	११	३२	१८४७	
९५१	तदेव सविवरणम्	स एव	२३०	११	३०	१८५८	
९५२	बृहत्पाराशरसार		३२	११	४०		अपूर्ण
९५३	ब्रह्मतुल्योदाहरणम्		३३	१३	४०		अपूर्णम्
९५४	ब्रह्मतुल्योदाहरणानि	विश्वनाथ	३७	१५	३६	१७३६	
९५५	ब्रह्मव्यवहार	त्रिविक्रम	४	१७	३६		
९५६	भागवतज्योतिःशास्त्रयोर्भूगोलखगोलविरोधपरिहार		१३	१३	४०		अपूर्ण
९५७	भावाध्याय रत्नजातकीय		७	१०	३२		
९५८	भुवनदीपक सटीक	मू० पद्मप्रभसूरि	४६	११	३८	१८७३	
९५९	स एव सटीक	मू० स एव टी० गङ्गाधर	१६	१६	३०		
९६०	मकरन्दटिप्पणम्	पुरुषोत्तम	९	१८	५२		
९६१	मयूरचित्रकम्	नारद	१५	१२	३२	१८७७	
९६२	तदेव	स एव	११	१३	३०	१८९८	
९६३	महामाहेन्द्रवाक्यम् (भाषायाम)		२	१७	६०		
९६४	मुहूर्तकल्पद्रुम	विट्ठलनाथ	५४	११	३२	१८६५	
९६५	मुहूर्तचिन्तामणि सटीक टीकानाम पीयूषधारा	मू० रामदैवज्ञ टी० गोविन्द	२३४	१६	४०		
९६६	स एव सटीक टी० मिताक्षरा	मू० टी० राम दैवज्ञ	१५१	१२	४८	१८९७	
९६७	मुहूर्तमार्तण्ड	नारायण	११	११	४०		
९६८	मुहूर्तमाला	रघुनाथ	५०	९	४३		अपूर्णा
९६९	मुहूर्तमुक्तावली	भास्कर	६	१०	३२	१७२२	
९७०	मुहूर्तसंग्रह	क्षेमराम	१८	१३	४२		
९७१	मघमाला	महेश्वर	३०	१२	२८	१७५९	
९७२	मघमाला		२०	१०	२८		
९७३	मघमाला	भैरव	२०	११	३२	१८९९	

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
१७४	यन्त्रचिन्तामणिः	चक्रधर	६	६	२४	..	
१७५	यन्त्रप्रकाशः सटीक	रामचन्द्र	७१	१२	४०	..	
१७६	यन्त्ररत्नावली सटीका ...	पद्मनाभ	१६	७	३२	...	
१७७	यन्त्रराज. सटीक.	मू० महेन्द्रसूरि टी० मलयेन्द्रसूरि	५८	८	३२	१८८५	
१७८	स एव तथैव	मू० स एव टी० स एव	७२	१०	३४	.	
१७९	योगार्णवः	वेङ्कटेशः	१४	१३	२८	१८८९	
१८०	योगार्णव	स एव	११	१३	४०	.	
१८१	रमलनवरत्नम्	परमसुखोपाध्याय	२८	१३	३६	१८६७	
१८२	रमलसार	श्रीपति	१२	१४	३५	१८८०	
१८३	रमलामृतम्	जयरामः	१८	१०	२५	...	
१८४	राजविजयः	रणहस्ती	१३५	८	२०	...	
१८५	रामसङ्ग	.. ..	११	१०	३२	१७३६	प्रथमपत्रेर न स्त.
१८६	रामविनोदः	रामदैवज्ञः	१८	१२	३२	१७१२	
१८७	रेखानिर्णय जातकसुधाकरस्य	.. ...	१२	१३	३२	.	
१८८	लग्नचन्द्रिका	काशीनाथः	४९	१६	२३	...	
१८९	लग्नसारसमुच्चय.	.....	९	१८	५३	...	
१९०	लघुजातक सटीकम्...... ...	वराहमिहिर	१९	१७	६०	१७३७	
१९१	लघुजातकटीका	महेश्वरः	८	१२	२८	१८४४	
१९२	लघुज्योतिसारोद्धार. टब्बासहितः	.. ..	१८	६	२८	...	
१९३	लघुबोध.	... ..	११	१२	२६	१७११	
१९४	लीलावती सटीका	मू० भास्कराचार्य टी० गङ्गाधर	६७	१५	३२	...	
१९५	वसन्तराजटीका	.	७८	१४	४०	१६४३	
१९६	विवाहपटलम्	शौनक	२२	९	२१	..	
१९७	वीरसिंहमते चक्राध्यायः	......	११	११	२९	.	त्रुटित
१९८	वृत्तशतक सटीकम्	महेश्वरोपाध्याय	३१	१३	३०	१७३८	प्रथमपत्रं २ म त्र तथा ११ आरभ्य १४ पर्यन्तानि पत्राणि न सन्ति.

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत	अपूर्णादि वर्णनम्
९९९	वृद्धयवनजातकम्		१४५	६	१५		
१०००	शकुनावली		४०	११	४०		
१००१	श्राकमनोरमा	गर्ग	२	१२	३५		
१००२	षट्पञ्चाशिका सटीका	मू० पृथुयशा टी० भट्टोत्पल	९	१७	६०	१७०८	
१००३	सैव तथैव	स एव	२५	८	३२		
१००४	सविलयकाश सटीक	गोविन्द	५९	१६	२८		अपूर्ण
१००५	संस्कृतपारसीकरचना	वेदाङ्गराय	१५	८	८०	१७१४	
१००६	संकेतकौमुदी	हरिनाथाचार्य	७	२१	४५		
१००७	सैव	स एव	१८	१२	२८	१८९६	
१००८	समरसार	सूर्यदास	१२	११	३६		
१००९	समरसार सटीक	मू० रामचन्द्र सोमयाजी टी० भरत	३३	११	३२		
१०१०	समरसारसंग्रह	रामवाजपेय	११	९	२८		
१०११	समाविवेक सटीक	मू० नीलकण्ठ टी० माधव	२७	१०	४४	१८३६	
१०१२	सर्वार्थचिन्तामणि	वेङ्कटेश	८०	११	३६		
१०१३	स एव	स एव	२४६	६	२१		
१०१४	स एव सटीक	मू० स एव टी० मभादि वानन्द	३६	११	४८	१९३४	प्रथमाध्याय
१०१५	सामुद्रिकम्		१४	१२	३२	१८३९	
१०१६	सामुद्रिक स्वप्नाध्यायश्च	स्व० बृहस्पति	९	१०	३५		
१०१७	सामुद्रिकलक्षणम्		७१	९	३२		
१०१८	सिद्धान्तशिरोमणिबीजगणिताध्याय	भास्कर	४८	१२	३२		
१०१९	सुगणोक्ति	शङ्कराचार्य	५	८	३२		
१०२०	सूर्यसिद्धान्तस्य गणिताध्याय		२१	९	३२		
१०२१	तस्यैव गोलाध्याय		११	८	२७	१८४६	
१०२२	स्वप्नचिन्तामणि	जगदेव	१२	१२	५२		
१०२३	स्वरोदय रुद्रयामलोक्त		८७	६	१२		
१०२४	हायनरत्न	बलभद्र	१८०	८	३२		
१०२५	हिल्लाजताजिकम्		२४	९	२८	१८८०	
१०२६	हिल्लाजव्याख्या चूडामणिनाम्नी	रामभट्ट	२५	१०	२६	१८७४	
१०२७	होराप्रदीप	रामाग्र	१०	७	२४		अपूर्ण

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
१०२८	तस्यैव टीका	......	८१	९	२४	१८७४	
१०२९	होरामकरन्दः	गुणाकरः	२२	१२	४८	...	
१०३०	होरारत्नम्	बलभद्रः	४६१	१३	२४	१८९५	
१०३१	होरासारः	......	१०	१९	५०	१७७०	
१०३२	होरासारः दशाध्यायी च	......	१३६	११	३६	...	अपूर्ण.
	वैद्यकम्.						
१०३३	अजीर्णमञ्जरी	काशीनाथः	७	९	३०	१८११	
१०३४	सैव मद्याऽनुपानमञ्जरी भाषाटीकासहिता	अनु० पीताम्बरः	१५	१२	३६	१९१९	
१०३५	अश्वचिकित्सा	जयदत्तः	५०	११	४८	१८७८	
१०३६	अश्वादिगुणाः	......	४	१२	२०	...	
१०३७	अष्टाङ्गहृदयसंहिता सटीका	मू० वाग्भट· टी० टोडरमल्लः	४०	९	४०	...	तृतीयनिदानस्थानमेव.
१०३८	आत्रेयी संहिता शतश्लोकी च	शतश्रिमल्ल	१५	१०	३१	...	आत्रे०अपूर्णा.
१०३९	आयुर्वेदमहौषधिः (सुषेणप्रबन्धः)	सुषेणः	२८	१३	४६	१८७८	
१०४०	औषधिकल्प	......	२०	२८	१४	...	अपूर्ण.
१०४१	औषधिनाममाला (लघुनिघण्टुनाम्नी) भाषानामसहिता.	केशवरामः	९	१४	२८	...	
१०४२	औषधिनाममाला	......	१०२	१०	३२	...	
१०४३	कालज्ञानम्	महादेवः	२१	९	३७	१८४२	
१०४४	कालज्ञानम्	......	८	९	२६	१७११	
१०४५	काशीनाथपद्धति	......	८४	११	४०	१८१८	
१०४६	क्षेमकुतूहलम्	क्षेमशर्मा	१०४	९	२०	...	
१०४७	गुणरत्नमाला	......	२९	४	३०	...	
१०४८	गुणरत्नाकरः	ब्रह्मभूषण	३३	१२	२४	१७१७	
१०४९	चिकित्सोत्सवः	हंसराजः	४८	१४	४०	...	
१०५०	ज्वरतिमिरभास्करः	चामुण्डः	८०	९	२४	१७५७	
१०५१	ज्वरसमुच्चयदर्पणम्	जगन्नाथः	३७	९	३२	...	
१०५२	तक्रकल्पः	......	३	२२	१२	१८३०	
१०५३	त्रिशतीटीका (वैद्यवल्लभा)	वल्लभभट्टः	७१	११	३२	१८३५	
१०५४	द्रव्यावली (निघण्टुः)	महेन्द्र·	२७	११	४८	१६५२	
१०५५	नाडीज्ञान (भाषायाम्)	चतुर्भुजयोगी	४१	१३	३८	...	
१०५६	निघण्टुनाममाला टिप्पणसहिता	धन्वन्तरि·	८२	१	४०	१८३३	
१०५७	[illegible]	[illegible]	३९	१५	३५	१७४२	

नंबर	ग्रंथनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्
१०५८	निबन्धसंग्रह	धन्वन्तरि	९४	१२	४२	१८७४	
१०५९	पथ्यापथ्यविधि		४१	१०	३२		
१०६०	पाकार्णव		४३	१०	३२		
१०६१	पाकावली		८	१५	४३	१८८१	
१०६२	प्रतापकल्पद्रुम	प्रतापसिंहदेव	१९४	१३	४०		
१०६३	बालतन्त्रम	कल्याण	९४	१०	३२	१८०८ १६४४ नि का	
१०६४	मदनविनोदनिघण्टु	मदनपाल	७५	११	३८	१८१४	
१०६५	स एव	स एव	८०	१०	४०	१९१३	
१०६६	स एव	स एव	७५	११	११	१८५८	
१०६७	मधुकोश सटीक	विजयरक्षित	१०३	१४	२८		अपूर्ण
१०६८	मनोरमावैद्यक्रम्		११	११	३२	१७०५	
१०६९	मागराजपद्धति	नागचन्द्रदेव	२४४	१५	४३		त्रुटिता
१०७०	माधवनिदानम्	माधव	१५७	८	३२		
१०७१	योगतरङ्गिणी	विमलभट्ट	१०४	११	२८		
१०७२	योगरत्नसमुच्चय (चूर्णाधिकार)		२६	८	३५		
१०७३	योगशतक्रम		१०	११	३८		
१०७४	तदेव		१०	८	२७		प्रथमपत्राणि न सन्ति
१०७५	रत्नसागर		६४	१४	३१		आद्यन्तरहित
१०७६	रसचिन्तामणि	अनन्तदेवसूरि	३२	१०	४५		अपूर्ण
१०७७	स एव	स एव	१०	१३	४६		अपूर्ण
१०७८	रसमञ्जरी	शालीनाथ	४४	१०	३६		
१०७९	रसरत्नदीप	रामराज	२१	७	२३		अपूर्ण
१०८०	रसरत्नाकर	नित्यनाथसिद्ध	१४३	७	२४		
१०८१	रसराजतरङ्गिका	चामुण्ड	१५	१४	३२	१८३०	
१०८२	रससंग्रह		६	११	३०		
१०८३	रससार जातक सामुद्रिक च	१० गोविन्दाचार्य	७०	१२	३८		
१०८४	रससिद्धिप्रकाश	माधवभट्ट	७८	८	३२		
१०८५	रामविनोद (भाषायाम्)	रामचन्द्र	१७१	१०	३२		
१०८६	विद्यासार		१०	११	२०	१६१३	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
१०८७	वीरसिंहावलोकः................	वीरसिंहदेव.	१४६	११	३७	१८३१	
१०८८	वृन्दसंग्रह.	......	११२	१२	४०	...	अपूर्णः
१०८९	वैद्यकपद्धति	काशीनाथः	१०२	११	३२	...	
१०९०	वैद्यकसारसंग्रहः......	श्रीकण्ठपण्डित	४६	१२	४०	१७११	
१०९१	वैद्यकसारसमुच्चयः (भाषायाम्)	शिवजीरामः	१०२	१७	४२	...	अपूर्णः
१०९२	वैद्यकसारोद्धारः......	हर्षकीर्ति	१८	१५	५०	...	
१०९३	वैद्यजीवनं सटीकम्	मू० लोलिम्बराजः टी० रुद्रभट्ट	३३	१२	४०	...	
१०९४	वैद्यरत्नम्	गोस्वामिविद्यानन्दभट्ट	५०	११	३२	...	
१०९५	वैद्यवल्लभः	हस्तिरुचि	११	६	३६	१८७९	
१०९६	वैद्यविनोद	शंकरभट्ट	११	८	४०	१११८	
१०९७	शतश्लोकी सटिप्पणीका	त्रिमल्लः	१२	१०	४०	१८४३	
१०९८	शतश्लोकी आत्रेयीसहिता च .	श० त्रिमल्लः	११	१०	२१	.	
१०९९	शतश्लोकी सटीका	बोपदेव	५५	८	३२	१७१०	
११००	शार्ङ्गधर	शार्ङ्गधर	१४०	९	३४	...	
११०१	सिद्धमन्त्र	बोपदेवः	४९	...	...	...	
११०२	स्त्रीविलास	देवेश्वरोपाध्याय	३६	१२	४०	११११	
११०३	हिम्मतप्रकाशः (भाषायाम्) ..	श्रीपति	३३	१५	५६	१८६१	
	मन्त्रतन्त्रे.						
११०४	अज्ञानध्वान्तदीपिका	सोमनाथः	३६	१२	३२	...	
११०५	आसुरीकल्प.	... ..	१०	९	२८	१७४६	
११०६	आसुरीकल्प	......	३२	७	३२	...	
११०७	उड्डामरतन्त्रम्..	......	११	१२	३६	..	
११०८	उड्डीशकोश	दक्षिणामूर्तिः	४२	१२	२०	...	
११०९	स एव	स एव	२७	११	३२	१८५०	
१११०	उलूकतन्त्रम् वा उलूककल्प ...	गोविन्दः	६	८	२४	...	
११११	कक्षपुटम्	नागार्जुनः	४१	१०	३२	...	
१११२	कामरत्नम्	श्रीनाथ	६८	८	२५	...	अपूर्णम्.
१११३	कुलार्णवतन्त्रम्	......	७०	१७	४०	...	
१११४	तंत्र	......	१०८	१८	२०	...	शारदालिपिः

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
१११५	कौतुकरत्नावली	.. ...	५१	११	२८	...	
१११६	कौलरहस्यम्	तरुणीकवि	८	१२	२७	१७४२	
१११७	कौलादर्शतन्त्रम्	विश्वानन्दनाथ	८	१२	२७	...	
१११८	क्रमदीपिका सटीका	केशवाचार्य	१५	१३	४६	...	अपूर्णम्.
१११९	गोपालस्तवराज. सभाष्य. ..	भा० वृन्दावन	५	८	४३	...	
११२०	गौतमीतन्त्रम्	. ..	१००	११	४०	...	
११२१	तन्त्रसार.	कृष्णानन्द.	२६५	७	८०	..	वङ्गलिपि अपूर्ण
११२२	स एव	.. ..	२७	१३	४०	...	
११२३	ताराभक्तितरङ्गिणी	विमलानन्दनाथ	१०६	८	३०	११०८	
११२४	त्रिपुरार्चनपद्धति	शिवराम	१३	१०	४१	१७८२	
११२५	त्रिपुरस्तोत्रम्	लघ्वाचार्यः	१७	१०	३०		
११२६	दुर्गास्तोत्रम्	छविनाथ	५	८	३२	...	
११२७	देवीकवचम् वा ब्रह्मकवच च ण्डीपाठान्तर्गतम्	.. ...	५	१०	२६	१८०८	
११२८	देवीपूजनसमवाय कुमारीपूजनम् योगप्रक्रिया.	कृष्णानन्द	४५	१०	१६	१८८७	
११२९	देवीसूक्त रुद्रयामलस्थम् . ..	... ..	१०	७	२८	१८०२	
११३०	पञ्चदशीविधानम्	... . ,	१०	११	२२	...	
११३१	परमरहस्यस्तवराजः रुद्रयामलोक्त	. . ..	४०	९	२०	१८८०	आरम्भे ५ पत्राणि न सन्ति
११३२	पीताम्बरपूजापद्धति	महादेवः	३३	१३	३२	...	
११३३	प्रयोगरत्नाकर	प्रेमनिधिः	२३४	१०	५०	१८७१	
११३४	बगलामुखीपद्धति.	... ..	३१	९	२५	१७५०	
११३५	बहुरूपगर्भस्तोत्रम् स्वच्छन्दतन्त्रस्थम्	अभिनवगुप्त	७	२२	२१	..	शारदालिपिः
११३६	भुवनेश्वरीवृत्ति	पद्मनाभकवि	६	१९	४८	१७६१	
११३७	मन्त्रचन्द्रिका	जनार्दन	१५७	६	३६	..	
११३८	मन्त्रमहोदधि	महीधर	१५१	१०	३६	१८४६	
११३९	मन्त्रशुद्ध्यादिप्रकरणानि .	.....	४८	१३	३६	.	
११४०	यन्त्रचिन्तामणि	दामोदर	५१	९	२८	११९८	
११४१	रत्नावलीस्तोत्रम	.. .	७	१०	२४	...	
११४२	राज्ञीपञ्चाङ्गम् .. .	. .	२०	२४	२१	.	
११४३	रामपद्धति	रामानुज	१५	७	२८	.	
११४४	रामार्चनसोपान	शिवलालशर्मा	४६	९	३४	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम*	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्त्य.	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादि-वाच्यम्.
११४५	रुद्रयामलस्थधातुकल्प.........	....	१०	१७	२०	...	
११४६	लक्ष्मीहृदयस्तोत्रम् आथर्वणरहस्यस्थम्	......	२०	६	२४	...	
११४७	ललितरत्नच्छन्दम् आनन्देश्वरपत्रिका च	.. ...	(१७१ (१२	१६ १६	२२ २२	... .	शारदालिपि
११४८	ललितार्चनपद्धति	......	६२	९	२०	...	
११४९	विज्ञानभैरव	.. ..	२२	८	१९	...	शारदालिपि.
११५०	विश्वालयेङ्गतन्त्रम्	......	८	९	२६	...	
११५१	शल्यतन्त्रम्	......	४६	९	१६	...	
११५२	शारदातिलकटीका	राघवभट्ट	१५९	१६	४४	१७१४	प्रथमपत्र नास्ति.
११५३	शिवताण्डवीययन्त्रावल्याटीका	नीलकण्ठ.	६८	८	२८	..	
११५४	शिवार्च्चविधिकल्पनम्	... ..	१४	८	२४	..	
११५५	शुद्धविद्यादिमन्त्रा	... .	११	१२	४०	१८५४	
११५६	श्यामलादण्डकस्तोत्रम्	कालीदास	७	१०	१६	...	
११५७	श्यामारहस्यम्	पूर्णानन्द	१०४	११	३६	१७६२	
११५८	श्रीविद्यिरस्या	......	६२	१०	२७	१७७२	आरम्भपत्र नास्ति.
११५९	श्रीविद्याविशेषपूजापद्धति ...	....	१०	१५	५४	...	
११६०	षडाम्नायपद्धति	......	२५	९	२८	१८४२	
११६१	साधनदीपिका	नारायणभट्ट	४२	१३	४८	...	
११६२	सिद्धसिद्धान्तसिन्धु	शिवानन्दभट्ट.	२६	१०	३५	..	
११६३	सुदर्शनसंहितायां कवचन्यास.	......	८	९	२८	...	
११६४	सुदर्शनसंहितायां हनुमत्पटलम्	... ..	१५	१०	३६	१७६०	
११६५	सुभगार्चारत्नम्	......	५८	८	२४	...	
११६६	होमविधि मन्त्रमहोदध्युक्त. ..	......	११	६	३२	...	
	जैनीयपुस्तकानि.						
११६७	अजितशान्तिस्तव सटीकः ...	मू० मा० नन्दिषेण टी० जिनप्रभसूरि	१३	१७	५६	...	
११६८	अध्यात्मकल्पद्रुम सबालावबोध.	मू० मुनिसुन्दर बा० हंसरत्न मुनि	५३	१७	५१	...	
११६९	अध्यात्मबिन्दु सटीक	मू० टी० हर्षवर्धन सा हंसराज	१७	११	५०	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्
११७०	अनुयोगद्वारवृत्ति . .	हेमचन्द्र	१०७	१५	६२	...	
११७१	अन्योक्तिमुक्तावली	हंसविजयगणि विजयानन्दशिष्य	१९	१९	३४	...	
११७२	अम्बडरास	मुनिरत्नः	११८	१४	३४	...	
११७३	अर्जुनपताकायन्त्रविधि	.. .	७	११	३९	..	
११७४	अष्टलक्षी वा अर्थरत्नावली ..	समयसुन्दर	२९	११	५१	..	
११७५	आचाराङ्गदीपिका . ..	जिनहंससूरि	२२२	१५	४८	...	
११७६	आनन्दादिश्रावकचरित्रम् (मा०)	......	१३	१३	४५	...	अपूर्णम्.
११७७	आप्तपरीक्षा, इष्टोपदेशश्च .. .	विद्यानन्द	१०	१०	३७	...	
११७८	आराधनापताका (मा०) ...	वीरभद्राचार्यः	१२	१७	५८	...	
११७९	आलोचनाविधिः	..	१४	१२	४०	.	
११८०	आवश्यकनिर्युक्ति (मा०) ..	भद्रबाहुः	४३	१७	६४	...	
११८१	सैव सटीका	मू० स एव टी० हरिभद्रः	३८०	१६	५६	..	
११८२	तस्या एव लघुटीका	तिलकाचार्य	२१६	१७	४०	...	
११८३	तस्या एवावचूर्णिका . ..	.. ..	११८	१८	६४	१५१६	
११८४	इलाकुमाररास	ज्ञानसागर	६	१७	४५	१७३०	
११८५	उत्तमकुमारचरित्रम् (भाषा) ..	विनयचन्द्र	३६	१६	३०	..	
११८६	उत्तराध्ययनटीका . ..	देवेन्द्रगणिः	२५६	१५	५६	..	
११८७	उत्तराध्ययनवृत्ति	वल्लभगणि	२८४	१३	४०		
११८८	उपदेशपदवृत्ति	हरिभद्रसूरि	२६८	१७	५८	...	
११८९	उपदेशप्रासाद। टब्बासहित (स्तम्भ २)	लक्ष्मीसूरि	६४	५	३५	.	
११९०	,, ,, (स्तम्भ ४)	,,	८३	५	३६	.	
११९१	,, ,, (स्तम्भ ५)	,,	७१	५	३२	...	
११९२	,, ,, (स्तम्भ ९)	,,	८५	५	३२	...	
११९३	,, ,, (स्तम्भः १०)	,,	७५	६	३२	...	
११९४	,, ,, (स्तम्भ ११)	,,	६६	५	३२	...	
११९५	,, ,, (स्तम्भ १८)	,,	१११	५	४०	.	
११९६	,, , (स्तम्भ २०)	,,	१२१	५	३२	..	
११९७	,, ,, (स्तम्भ २१)	,,	८०	५	४०	.	
११९८	,, ,, (स्तम्भ २२)	,,	६१	५	३२	.	प्रथमपत्रे २ न स्त
११९९	,, ,, (स्तम्भ २४)	,,	१३	५	३८	.	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि-वाक्यम्.
१२००	उपदेशमालाया धर्मदासगणिकृताया अवचूरिः	.. ...	२४	२०	६०	.	
१२०१	उपदेशमाला अथवा पुष्पमाला सावचूरिः	मू॰ हेमचन्द्रः	१९	१३	५०	१५१९	
१२०२	सैव विवरणसहिता	मू॰ स एव वि॰ अभयदेव	३६०	१३	५०	...	
१२०३	उपदेशरसालम् (भाषा)	.. ...	११७	१३	३६	...	आदिपत्राणि ३१ न सन्ति.
१२०४	उपदेशसप्ततिका	सोमधर्मगणिः	९८	१३	४८	...	
१२०५	उपसर्गहरस्तोत्रं सटीकम् ...	मू॰ भद्रबाहु टी॰ पार्श्वदेवगणिः	६	१५	४५	...	
१२०६	उपासकदशादिपञ्चसूत्राणि सटीकानि. अन्तकृद्दशा अनुत्तरौपपातिकदशा. प्रश्नव्याकरणम्. विपाक	टी॰ अभयदेवसूरिः	१०२	१७	६४	१५५२	
१२०७	ऋषिदत्तारास................	जयवन्तसूरि	३२	११	३६	१६४३ नि का.	
१२०८	ऋषिमण्डलटीका.....	हर्षनन्दनः	१०७	१७	४२	१३१६	
१२०९	ऋषिमण्डलटीका..............	शुभवर्धनः	५०६	१३	४१	१६३०	उपान्त्य पत्रद्वयं नास्ति.
१२१०	ऋषिमण्डलटीका..............	पद्ममन्दिरगणि	१५०	१७	४८	१५५५	
१२११	ऋषिमण्डलस्तवः सावचूरिः...	......	१०	१७	४६	...	
१२१२	ओघनिर्युक्तिः..	... ..	४३	१३	३६	१५७०	
१२१३	ओघनिर्युक्तिटीका	द्रोणाचार्यः	३६२	१५	५५	१५३६	
१२१४	ओघनिर्युक्त्यवचूरि	......	३८	१९	६४	...	
१२१५	कथाकोश	शुभशीलः	११९	१५	६०	...	
१२१६	कथारत्नाकर	उत्तमर्षि	१३०	१७	५०	...	
१२१७	कर्पूरप्रकरस्य कथाकोश	.....	१२	१३	६०	...	अपूर्णः
१२१८	कर्मग्रन्थ (मागधी)	देवेन्द्रसूरि	१८	१३	४०	१५६३	
१२१९	स एव	स एव	९	१३	३७	..	पत्र एव.
१२२०	स एव सटीकः	मू॰टी॰ स एव	३०५	१५	३४	१५७८	
१२२१	स एव सटीकः	टी॰ मलयगिरिः	६३	१७	३८	...	सर्वांतकाख्य-चतुर्थकर्मग्रन्थः

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
१२२२	कल्पसूत्रं सटीकम् टीकानाम किरणावली	टी० धर्मसागर	१२७	१५	६०	...	
१२२३	कल्पसूत्र सावचूरि	.. ...	३५	११	६०	१५९८	
१२२४	कल्पान्तर्वाच्यम	......	२५	१५	६८	१५१८	
१२२५	कल्याणमन्दिरस्तोत्रटीका .	हर्षकीर्तिः	१३	१४	४८	...	
१२२६	कल्याणमन्दिरस्तोत्र सावचूरि	मू० सिद्धसेन.	१५	१२	३७	...	
१२२७	कालसप्तति सावचूरि	मू० धर्मघोष	३	२०	६०	...	
१२२८	कालिकाचार्यकथा गद्यबद्धा	... ..	१५	१३	३२	१९३४	
१२२९	कालिकाचार्यकथा (मागधी)	. ...	३	१५	६४	...	
१२३०	कुमारपालप्रबन्ध	जिनमण्डन.	९०	१५	५१	१५०१	
१२३१	कूर्मापुत्रकथानकम्	जिनमाणिक्य.	१३	११	३२	. .	
१२३२	क्षुल्लकभववली सावचूरि, पुद्गलपरावर्तस्तोत्र च सावचूरि	. ....	३	२०	६०	...	
१२३३	गच्छाचारसूत्र सावचूरि	......	९०	१८	४८	१६४६	
१२३४	गच्छाचारपईभ तदुलवेयालिय देविंदत्थव भत्तपरिन्नापईन्न संथारगपईन्न महापच्चखाणं	.. ...	१६	२२	६०	...	
१२३५	गुणमालाप्रकरणम्	रामविजयगणि	१०३	१३	३६	१९०४	
१२३६	गुर्वावली	मुनिसुन्दरसूरि	१३	१७	५६	...	
१२३७	ग्रन्थसारसमुच्चय	कुलभद्रः	५	१७	६४	११९५	
१२३८	चन्द्राविजयम्	.....	९	१२	३६	...	
१२३९	चन्द्रप्रभचरित्रम्	देवेन्द्राचार्य	२२१	११	३४	...	
१२४०	चैत्यवन्दनभाष्यम् गुरुवन्दनभाष्यम् प्रत्याख्यानभाष्यम् } सावचूरि	.....	१६	१७	६४	...	
१२४१	चैत्यवन्दनवृत्तिः (ललितविस्तरा)	हरिभद्रसूरि	३८	१३	४५	१८२५	
१२४२	जगत्सुन्दरीप्रयोगमाला . .	... ..	११५	१०	३२	..	आद्यन्तरहित
१२४३	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसूत्र सटीकम्	टी० हीरविजयसूरि	४०२	१५	५५	...	
१२४४	तदेव तथैव	टी० शान्तिचन्द्र	३८७	१५	४८	१६६०	
१२४५	जम्बूद्वीपसग्रहणी	हरिभद्रसूरिः	१	१६	४४	..	
१२४६	जम्बूस्वामिचरित्रम् (भाषा) .	.. ..	५	१५	५३	१५५६	
१२४७	जयतिहुअणस्तोत्रं सटीकम् ...	मू० अभयदेवसूरि.	९	१५	३२	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
१२४८	जयन्तकाव्यम्	अभयदेवः	७३	१३	३६	...	
१२४९	जयविजयकथानकम्	......	१७	१५	३२	...	
१२५०	जिनपूजाष्टकं सकथानकं (मागधी)	......	१७	२०	५२	१४९५	
१२५१	जिनशतकं सटीकम्	मू॰ जम्बुनामा टी॰ शाम्बुसाधुः	३१	१५	६८	१५४१	
१२५२	जिनस्तुतिः	सोमसुन्दरसूरिः	८	१५	५६	...	
१२५३	जीतकल्पवृत्तिः मूलमिश्रिता..	मू॰ सोमप्रभसूरिः टी॰ साधुरत्नः	१२५	१२	६०	१४५६	
१२५४	ज्ञानसारः वा अष्टकानि	यशोविजयगणिः	६	१५	५३	...	
१२५५	नयतरङ्गिणी सटीका.........	मू॰ मा॰ टी॰ सं॰ धर्मसागरगणिः	१८	१८	५३	...	
१२५६	तीर्थकल्पः......	जिनप्रभसूरिः	१३९	११	३६	...	
१२५७	त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्रे पद्मचरित्रं वा रामचरित्रम्.	हेमचन्द्रः	१३५	११	४२	१६६१	
१२५८	तदेव	स एव	३२	१८	४८	...	
१२५९	तदेव (नेमिनाथचरित्रम्) ...	स एव	९१	१५	५६	...	
१२६०	तदेव (महावीरचरित्रम्)......	स एव	१०७	१५	५६	...	
१२६१	दशवैकालिकसूत्रस्य निर्युक्तिः	......	१०	१७	५६	१४९२	
१२६२	तस्यैवावचूरिः..................	......	२१	१९	५६	...	
१२६३	दशाश्रुतस्कन्धचूर्णिः मूलसहिता	......	८३	१७	४८	१६६१	
१२६४	सैव	......	३८	१५	५७	...	प्रथमं पत्रं न.
१२६५	द्वात्रिंशत्पुत्तलिकाकथा अथवा सिंहासनद्वात्रिंशिका (भाषा)	गुणविजयगणिः	४९	१६	५४	...	
१२६६	द्व्याश्रयवृत्तिः शेषितखण्डा	अभयतिलकगणिः	११	१४	५०	...	
१२६७	धनसारः (भाषा)	जिनवर्धनः	३०	१३	३७	१८०९	
१२६८	धर्मपरीक्षाकथा	रामचन्द्रः	१६	१७	५४	...	
१२६९	धर्मोपदेशः	......	२९	१७	२६	...	
१२७०	नन्दिसूत्रटीका	मलयगिरिः	२६४	१६	५०	...	
१२७१	नमस्कारस्तवः सवृत्तिः........	मू॰ मा॰ वृ॰ सं॰ जिनकीर्तिसूरिः	६	१९	५४	...	
१२७२	नयप्रकाशाष्टकं सटीकम्	मू॰ टी॰ पद्मसागरः	१७	१५	४६	...	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्त्य	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
१२७३	नवतत्त्वप्रकरण सावचूरि, विचारषट्त्रिंशिका सटीका, जीवविचारप्रकरणं सटीक च	वि० मू० टी० जिनसारगणि जी० मू० शान्तिसूरि. जी० टी० क्षमाकल्याण	२३	१७	४८	...	०
१२७४	नवतत्त्वप्रकरण सटीकम् .. .	......	४	...	...	..	
१२७५	नवतत्त्वप्रकरणं भाष्यटीकाभ्यां सहितम्.	मू० देवगुप्तसूरि भा० अभयदेवसूरि टी० यशोदेवसूरिः	४२	१५	५५	...	८
१२७६	नवतत्त्वबालावबोधः	हर्षवर्धनगणि	१२	१८	५६	१५८१	
१२७७	निरयावलीटीका	चन्द्रसूरि	९	११	६०	...	
१२७८	नेमिनिर्वाणकाव्यम्	वाग्भट्टः	५५	१०	४०	...	
१२७९	पञ्चकल्पभाष्यम् (मागधी)...	सङ्घदासः	८९	१३	४४	...	
१२८०	पञ्चसूत्र सटीकम्	हरिभद्रसूरि	२७	१६	४०	१८४२	
१२८१	पद्मचरित्रम् (मागधी)	विमलसूरिः	२३३	१४	४८	...	
१२८२	परमात्मप्रकाश (भाषा)	धर्ममन्दिरगणिः	४०	१३	३२	...	
१२८३	परिशिष्टपर्व...	हेमचन्द्र	५३	११	६०	१६६१	
१२८४	पाक्षिकसूत्रवृत्ति	यशोदेवसूरि	६३	१४	५३	...	
१२८५	पाक्षिकसूत्रस्यावचूरि	......	१०	२०	६८	..	
१२८६	पार्श्वनाथचरित्रम्...	भावदेवसूरि	१२१	१५	४८	१५३२	
१२८७	पुरन्दरकथा भाषाबद्धा	मालदेवः	१६	१२	३८	...	
१२८८	प्रज्ञापनासूत्रटीका	मलयगिरि	२८५	१५	५६	...	
१२८९	प्रतिक्रमण भाषासहितम्	......	१८	६	३८	१८२४	
१२९०	प्रतिक्रमणक्रम	जयचन्द्र	२३	१३	५१	...	
१२९१	स एव	स एव	१६	१७	५६	१५०६	
१२९२	प्रतिक्रमणसूत्रं भाषार्थसहितम्	... ..	७	१३	३२	..	
१२९३	तस्यैव लघुवृत्ति	तिलकसूरि	२०	१३	४५	...	
१२९४	प्रतिष्ठाकल्प	सकलचन्द्रगणि	५३	१४	२३	१८७७	
१२९५	प्रत्येकबुद्धरासः	समयसुन्दर	४०	१३	३२	१६१८	
१२९६	प्रवचनसारोद्धारः (मागधी) ..	नेमिचन्द्रसूरि	३४	१७	५६	१५१७	
१२९७	स एव सावचूरि	......	७३	१७	३६	१६३२	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम
१३१९	रत्नसञ्चयसूत्रं टब्बासहितम मू० (मा०)		४८	६	३६	१११५	
१३२०	रत्नसाररास	वर्धचन्द्र	७३	१३	३५	१११८	
१३२१	राजसिंहकथा टब्बासहिता		३१	७	४०		
१३२२	लोकतत्त्वनिर्णय	हरिभद्र	२	२३	६८		
१३२३	लग्नतालिकावचूरि	धमनन्दन	४	१५	४८		
१३२४	लावप्रसाद	यशोविजय	१२१	१६	३८		द्रव्यलाव
१३२५	वनस्पतिसप्तति (मागधी)	चन्द्रसूरि	२	१४	४४		
१३२६	वसुदत्तकुमाररास	हर्षकुल	१५	१४	४०	१७५२	
१३२७	वासुपूज्यचरित्रसूचि		३	१९	६४	१४८७	
१३२८	विंशतिस्थानकविचारामृतसंग्रह	जिनहर्षगणि जयचन्द्रस्य शिष्य	६०	१५	६०		
१३२९	विक्रमरास	हीरानन्द	१२	१५	५२	१७००	
१३३०	विक्रमादित्यचरित्रम (भाषा)	भानुविजय गणि	१५६	१५	४०	१८७६	
१३३१	विचारलव (मागधी विज्ञाह लउ)	जयवल्लभसूरि	२१	१५	५५		आद्यन्तवर्जितम्
१३३२	स एव	स एव	१३	१५	५६	१५१७	
१३३३	विधिमार्गप्रपा (मागधी)	जिनप्रभसूरि	८२	१५	५३	१६६६	
१३३४	विवेकविलास	जिनदत्तसूरि	३८	१३	५२	१६८५	
१३३५	स एव	स एव	५१	११	३८		
१३३६	विशेषावश्यकसूत्रभाष्यम	जिनभद्रगणि	८४	१५	५३		
१३३७	वीतरागस्तोत्रम	हेमचन्द्र	६	१४	४८		
१३३८	व्यवहारसूत्रम		१९	१३	५२	१५६३	
१३३९	व्रतकथा पर्वविचारश्च	श्यामधर्मगणि	३९	१५	४४	१८९३	
१३४०	शतपदीसारोद्धार	मेरुतुङ्गाचार्य	३२	१५	४८	१६१०	
१३४१	स एव	स एव	३५	१५	३७	१६६५	
१३४२	शत्रुञ्जयकल्प सभाष्य	मुनिपालिताचार्य	१२	६	३२	१७४५	
१३४३	शत्रुञ्जयमाहात्म्यम (भाषा)	जिनहर्ष	१५४	१८	४८		
१३४४	शान्तिनाथरास	रामविजय	३५८	१४	३४		
१३४५	शालिभद्रचरित्रम्	धर्मकुमार	२६	१५	५२		
१३४६	श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्र सावचूरि		२२	१६	४०		
१३४७	तदेव सटीकम्		५८	१५	५५		

नंबर	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्.
१३७१	सिंहासनद्वात्रिंशत्कथा	......	२१	१६	४०	१६४६	
१३७२	सेव	....	२७	१५	५१	...	
१३७३	सिद्धपञ्चाशिकासूत्र सटीकम्	मू० देवेन्द्रसूरि	२५	९	३४	...	
१३७४	सिद्धान्तरत्नावली	हेमसूरिशिष्य	३	१२	४०	११३४	
१३७५	सिद्धान्तसारसमुच्चय (भाषा)	. ..	६०	९	३०	...	
१३७६	सिन्दूरप्रकरणम्	सोमप्रभसूरि	५	१०	५२	..	
१३७७	तदेव सबालावबोधम्	.. ...	८३	१५	४६	..	
१३७८	सूक्ष्मविचारगाथा सटीका .	......	४	..	.	...	
१३७९	सूत्रकृताङ्ग दीपिका	......	१४८	१५	६०	...	
१३८०	स्तोत्रविधिपञ्चविंशति टब्बासहित	तेजसिंह.	४	९	४०	शाके १६७७	
१३८१	स्थविरावलिकाया अवचूरि[1].	. ...	३	११	६०	.	
१३८२	स्याद्वादमञ्जरी सटीका . ..	मू० हेमचन्द्र. टी० मल्लिषेण.	५०	१८	५७	१५२०	
१३८३	हंसराजवच्छराजरास	जिनोदयसूरि	३०	१४	४३	..	
१३८४	हरिबलप्रबन्ध (भाषा)	राजरत्नसूरि	७	२२	६४	१६४५	
१३८५	हरिवाहनकथा	.. .	५	२०	५२	...	
१३८६	हस्तसञ्जीवनम्	.....	११	१४	४८	...	
१३८७	हीरसौभाग्यकाव्य सटीकम् .	देवविमल	१८०	१६	५४	.	
१३८८	हुण्डीनामकर्मातिमाप्रतिपादकग्रन्थ	......	४९	१६	४०	१६०६	
	तालपत्रपुस्तकानि.						
१३८९	कर्मग्रन्थान्तर्गतशतकप्रकरणम् (मागधी)	शिवशर्मसूरि	१५०	३-६	९६	१४९०	
१३९०	तस्यैव भाष्यगाथाबद्धम् गाथा २९	... .	..	.	...	.	
१३९१	तस्यैव टीका विनेयहिता	हेमचन्द्र अभय देवसूरिशिष्य हर्षपुरीयगच्छे	...	...	.	...	
१३९२	सप्ततिकाख्यप्रकरणस्य टीका	मलयगिरि	११६	३-६	९६	१४९०	
	दिगम्बरपुस्तकानि.						
१३९३	अकलङ्काष्टकम्	......	२	[illegible]			
१३९४	अक्षयनिधानम्	.. ...	४				

संख्या.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अनुमानादि-काव्यम्.
१३९५	अध्यात्मकमलमार्तण्डः	राजमल्लः	१८	८	३२	१६६६	
१३९६	अनन्तनाथपूजा	गुणचन्द्रः	२२	१०	४५	१८१७	
१३९७	आचारवृत्तं सटीकम्	मू० मा० वट्टकेराचार्यः टी० वसुनन्दिः	३५८	१२	५०	...	
१३९८	आत्मानुशासनं भाषासहितम्.	मू० गुणभद्रः	१४०	११	४०	१८११	
१३९९	उत्तरपुराणम् वा त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणसंग्रहः	जिनसेनाचार्यः	३१७	१०	३२	१६१२	
१४००	उपदेशरत्नमाला	सकलभूषणः	११६	११	३६	१७८१	
१४०१	उपासकाध्ययनम् (मागधी) ..	वसुनन्दिः	४९	७	३२	१८२०	
१४०२	उपासकाध्ययनं सटीकम्	मू० समन्तभद्रः टी० प्रभाचन्द्रः	८६	८	४०	१६०३	
१४०३	ऋषभजिनेन्द्रस्तुतिः (श्लोकपञ्चा)	जिनसेनाचार्य	४	१०	३६	...	
१४०४	ऋषभनाथचरित्रम्	सकलकीर्ति	१८४	११	३८	१९११	
१४०५	कथाकोशः	नेमिदत्तः मल्लिभूषणशिष्यः	२३४	१०	३०	१६६५	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्.
१४१५	चतुर्विंशतिस्थानकम्..........	... ..	२०	१०	४८	१७२१	
१४१६	चन्दनषष्ठीपूजा	... ..	११	११	३०	...	
१४१७	चन्द्रप्रभकाव्यस्य द्वितीय सर्गः	.. ...	११	४	३८	...	
१४१८	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसंग्रह (भा०)	पद्मनन्दि.	१४४	९	३४	...	
१४१९	जम्बूस्वामिचरित्रम्	जिनदास	६६	१४	५०	१७३०	
१४२०	तदेव	स एव	१११	१०	३२	...	
१४२१	जलयात्राविधिः	......	२	१०	३५	...	
१४२२	जैनविवाहविधि	.... .	६	१२	२६	...	
१४२३	ज्ञानार्णवगद्यटीका (तत्त्वत्रयप्रकाशिनी)	श्रुतसागर	१२	११	२८	...	
१४२४	तत्त्वार्थ. वृत्तिसमेत	......	४७	१८	५०	१७६३	
१४२५	स एव सबालावबोधः	मु०उमास्वाति वाचक बा० भा० जैवन्त	११८	९	३८	१७१५	
१४२६	तत्त्वार्थसारदीपकः	सकलकीर्ति	६६	१२	४०	१८२७	
१४२७	तत्त्वार्थसूत्रस्य राजवार्तिकम् .	......	२४	१०	३०	.	
१४२८	तीसचौविशीपूजा (भाषा) ..	वृन्दावन	१४१	८	३४	१९०५	
१४२९	त्रिषष्ठिलक्षणमहापुराणम्	गुणभद्राचार्य	५८४	८	२८	१७७४	
१४३०	त्रैलोक्यप्रज्ञप्तिः सप्रशस्तिः ..	मू० मा० शुभचन्द्रः प्र० स० मेधाविपण्डित	२११	१२	५६	...	
१४३१	त्रैलोक्यसार. सटीक	मू० मा० नेमिचन्द्रः	२४१	१०	३२	...	
१४३२	धन्यकुमारचरित्रम्	ब्रह्मनेमिदत्त	१९	१०	३२	...	
१४३३	धर्मपरीक्षा (भाषा)	मनोहर	१०४	१२	६४	...	
१४३४	धर्मरत्नाकरः	जयसेन.	१२१	१०	२८	१८२७	
१४३५	धर्मशर्माभ्युदयम् (एकोनविंशतितमसर्गस्य टिप्पणेन सहितम्)	हरिश्चन्द्रः	५६	१७	५४	...	
१४३६	धर्मामृत सटिप्पणम्	आशाधर	१६३	७	३०	१८९०	
१४३७	नागकुमारकथा	धर्मधर	५३	१०	३२	...	
१४३८	न्यायदीपिका	धर्मभूषणाचार्य वर्धमानभट्टारकशिष्य	१६	१७	५३	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
१२३९	पञ्चमेरुपूजन (भाषायाम्)...	... ..	६	५	२०	.	
१२४०	पञ्चस्तव सटीकम्	.. ...	४०	१४	४०	१८८६	
	भक्तामरस्तोत्र सावचूरि .	मानतुङ्गाचार्य					
	कल्याणमन्दिरम्	कुमुदचन्द्राचार्य					
	एकीभावस्तोत्रम्	वादिराजसूरि					
	विषापहरस्तोत्रम्	धनंजयसूरि					
	भूपालचतुर्विंशतिका	... .					
१२४१	पञ्चास्तिकायटीका	देवजित्	१६७	९	३४	...	
१२४२	पद्मनन्दिपञ्चविंशति भाषायुक्ता	मू० कुन्दकुन्दाचार्य	१८७	११	३८	..	
	धर्मोपदेशामृतम्—पद्य० २००						
	दानपञ्चाशत्—पद्य० ५४						
	अनित्यपञ्चाशत्—पद्य० ५५						
	एकत्वाशीति —पद्य० ८०						
	भावनाष्टकम्—पद्य० ९						
	श्रावकाचार—पद्य० ६२						
	देशव्रतप्रकाशनम्—पद्य० २७						
	सिद्धस्तुतिः—पद्य० २९						
	आलोचना—पद्य० ३३						
	सद्बोधचन्द्रोदयः—पद्य० ५०						
	निश्चयपञ्चाशत्—पद्य० ६२						
	ब्रह्मचर्यरक्षावर्ति—पद्य० २२						
	ऋषभस्तोत्रम—पद्य० ६०						
	जिनवरदर्शनस्तवनम्—प्रा० गा० ३२						
	सरस्वतीस्तवनम्—पद्य० ३१						
	स्वयम्भूस्तुति —पद्य० २४						
	सुप्रभाताष्टकम्—पद्य० ८						
	शान्तिनाथस्तोत्रम्—पद्य० ९						
	पूजाष्टकम्—पद्य० १०						
	करुणाष्टम्—पद्य० ८						
	क्रियाकाण्डचूलिका पद्य० १८						
	एकान्तभावनाष्टकम्—प०११						
	परमार्थविंशति —पद्य० २०						

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्
	शरीराष्टकम्—पद्य० ८ ज्ञानाष्टकम्—पद्य० ८ ब्रह्मचर्याष्टकम्—पद्य० ८						
१४४३	सैन	स एव	१०३	६	४४	...	
१४४४	पद्मपुराणम्	सामसेन	२१०	१०	४०	१६७१	
१४४५	पद्मावतीस्तोत्रं यन्त्रादिसमेतम्	......	२४	१२	२५	.	
१४४६	परमात्मप्रकाश (भाषा) . ..	... .	२१	९	३२	१७०५	
१४४७	परमात्मप्रकाश. सटीक.	मू० मा० योगीन्द्रदेव	११०	१३	४४	...	
१४४८	परीक्षामुख वृत्तिसहितम्	मू० माणिक्यनन्दि	१४१	१२	३४	..	
१४४९	पल्यविधानपूजा	रत्ननन्दी	१०	९	४२	...	
१४५०	पल्यविधानोद्यापनम्	शुभचन्द्र	१०	१०	३२	...	
१४५१	पल्योपमविधानम्	वृषभनाथजिन	५	१०	३०	...	
१४५२	पाण्डवपुराणम्	शुभचन्द्र.	२७१	९	४२	१६५३	
१४५३	पार्श्वनाथचरित्रम्.....	सकलकीर्ति	१५१	९	३२	१८२७	
१४५४	पुरुषार्थसिद्ध्युपाय सटीकः .	मू० अमृतचन्द्रसूरि	९३	८	३४	..	
१४५५	पुष्पाञ्जलिव्रतोद्यापनम् . ..	गङ्गादास	१०	९	२५	..	
१४५६	प्रतिमासान्तचतुर्दशीव्रतोद्यापनम्	ताराचन्द्र	१७	१०	३२	. .	प्रथमं पत्रं न
१४५७	प्रमाणपरीक्षा	विद्यानन्द	७३	९	३३	...	
१४५८	प्रवचनसार सटीक मू० मा० टीकानाम तत्त्वदीपिका	टी० अमृतचन्द्रसूरि	५२	१७	५१	...	
१४५९	प्रश्नोत्तरोपासकाचार	सकलकीर्ति	१५१	१०	३२	१६५१	
१४६०	बनारसीविलास (भाषा) .. .	बनारसीदास.	११७	१०	४२	१७२७	
१४६१	भक्तामरस्तोत्रम	रत्नचन्द्र	४१	१०	३०	१७४७	
१४६२	भद्रबाहुचरित्रम्	रत्ननन्दि.	२०	११	२८	१८३६	
१४६३	भावसंग्रह (मागधी)	देवसेन	५४	११	३०	१६२७	
१४६४	भैरवपद्मावतीकल्प	मल्लिषेणसूरिः	१३	१०	३५	...	
१४६५	मल्लिनाथचरित्रम्	सकलकीर्ति	३३	१२	३३	१८१५	
१४६६	मेघमालाकथानकम्	.	३	१०	३४	...	त्रुटितम्.
१४६७	यशोधरचरित्रम्	वादिराज	२१	१०	२८	..	अन्तिमपत्रं न
१४६८	यशोधररास	देवेन्द्र	१५६	२२	३१	१६५३	आरम्भे पत्रत्रयं नास्ति

ACQUIRED FOR GOVERNMENT

क्रम	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	आपण द वा यम
४६९	यशोधरचरित्रम्	सकलकीर्ति	३०	११	३८	१७७५	
४७०	रत्नकरण्डश्रावकाचार भाषा सहित	मु० समन्तभद्रस्वामी	२७	१३	[illegible]		आपण
४७१	रत्नत्रयकथा	पद्मनन्दी	९	११	४४		
४७२	रोहिणीव्रतोद्यापनम्	कृष्णसेनसूरि	१२	१०	३८		
४७३	लब्धिविधानम्		८	११	४०		
४७४	लोकप्रसिद्धमिथ्यात्वम् (भाषा)		४	१०	२४		
४७५	वर्धमानचरित्रम्	असग	८९	११	४४	१६७०	
४७६	वर्धमानपुराणम्	सकलकीर्ति	११९	१०	४०		
४७७	विद्यातत्त्वभारतीयोपदेश		१३	१३	४८		
४७८	षट्प्राभृत सटीकम्	कुन्दकुन्दाचार्य	५९	११	३९	१९१८	
४७९	शान्तिनाथचरित्रम्	सकलकीर्ति	१०१	१०	३२		
४८०	श्रीपालरास	परिमल	१३२	१०	३१	१८८९	
४८१	श्लोकवार्तिकाद्भुतकारिका		३२	४	३२		
४८२	षोडशकारणभावना (भाषा)		७२	९	४८		
४८३	सम्मेदशिखरमाहात्म्यम्	देवदत्त	१३०	८	३२	१८५५	
४८४	सप्तव्यसनकथानकम्	सोमकीर्ति	८४	१०	३६	१८१८	
४८५	समयसार सटीक	मू० कुन्दकुन्दाचार्य टी० अमृतचन्द्र	१०६	७	४१	१७१८	
४८६	समयसार (भाषा)	हेमराज	१३३	१२	३२		
४८७	समयसारनाटकम् (भाषा)	बनारसीदास	३६	११	५२	१७३९	
४८८	गुण तर्पण	स. गण	७८	११	४०	१८८३	
४८९	समवशरणस्तोत्रम्	विष्णुसेन	५	१०	३६		
४९०	सरस्वतीपूजा सरस्वतीस्तुतिश्च	ज्ञानभूषणमुनि	३	१०	३८		
४९१	[illegible]	जिनदास	१८	११	४४	१८०१	
४९२	सारसूक्तावली		१३	१३	३६	१६६०	
४९३	सिद्धान्तसार (भा०)	जिनचन्द्र	८	८	२८		
४९४	सिद्धान्तसारदीपक	सकलकीर्ति	२३१	११	३८	१८१८	
४९५	सिद्धिप्रियस्तोत्र भाषासमेतम्	भा० रामकवि	१८	९	३२	१७२१	
४९६	सुदर्शनचरित्रम्	नेमिदत्त	६१	९	३२		
४९७	सुभाषितरत्नावली	सकलकीर्ति	२०	८	३२	१५४५	
४९८	सुभाषितार्णव		७१	८	३०	१६००	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्
१४९९	सूक्तावली ..	..	२४	१०	३८		
१५००	स्वामिकुमारानुप्रेक्षा		४१	१०	३४	१६०३	
१५०१	हनुमच्चरित्रम्	ब्रह्मजिन	७९	११	३८	१८९०	
१५०२	हरिवंशपुराणम्	जिनसेन	३७६	१३	४२	१५८०	
१५०३	हरिवंशपुराणम्	जिनदास सकलकीर्ति शिष्य	२०५	१०	४०		
१५०४	हीरकपरीक्षा ..		२	१५	८७	१८८३	